

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 127

Rozeslána dne 14. srpna 2002

Cena Kč 211,30

O B S A H:

- 350. Nařízení vlády, kterým se stanoví imisní limity a podmínky a způsob sledování, posuzování, hodnocení a řízení kvality ovzduší
 - 351. Nařízení vlády, kterým se stanoví závazné emisní stropy pro některé látky znečišťující ovzduší a způsob přípravy a provádění emisních inventur a emisních projekcí
 - 352. Nařízení vlády, kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší
 - 353. Nařízení vlády, kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší
 - 354. Nařízení vlády, kterým se stanoví emisní limity a další podmínky pro spalování odpadu
 - 355. Vyhláška Ministerstva životního prostředí, kterou se stanoví emisní limity a další podmínky provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší emitujících těkavé organické látky z procesů aplikujících organická rozpouštědla a ze skladování a distribuce benzínu
 - 356. Vyhláška Ministerstva životního prostředí, kterou se stanoví seznam znečišťujících látek, obecné emisní limity, způsob předávání zpráv a informací, zjišťování množství vypouštěných znečišťujících látek, tmavosti kouře, přípustné míry obtěžování zápachem a intenzity pachů, podmínky autorizace osob, požadavky na vedení provozní evidence zdrojů znečišťování ovzduší a podmínky jejich uplatňování
 - 357. Vyhláška Ministerstva životního prostředí, kterou se stanoví požadavky na kvalitu paliv z hlediska ochrany ovzduší
 - 358. Vyhláška Ministerstva životního prostředí, kterou se stanoví podmínky ochrany ozonové vrstvy Země
-

350

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 3. července 2002,

**kterým se stanoví imisní limity a podmínky a způsob sledování, posuzování,
hodnocení a řízení kvality ovzduší**

Vláda nařizuje podle § 55 odst. 1 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), (dále jen „zákon“):

§ 1

Předmět úpravy

Tímto nařízením se v souladu s právem Evropských společenství¹⁾ stanoví imisní limity, meze tolerance, cílové imisní limity a dlouhodobé imisní cíle. Dále se stanoví způsob posuzování úrovně znečištění ovzduší, oblasti a místa se zhoršenou a dobrou kvalitou ovzduší a zásady měření úrovně znečištění ovzduší.

§ 2

Základní pojmy

Pro účely tohoto nařízení se rozumí

- a) cílovým imisním limitem pro ozon – hodnota přípustné úrovně znečištění ovzduší troposférickým ozonem stanovená tak, aby se zamezilo dlouhodobým negativním vlivům na zdraví lidí, zvířat nebo na životní prostředí, která musí být dosažena nejpozději ve lhůtě stanovené tímto nařízením,
- b) dlouhodobým imisním cílem pro ozon – taková úroveň znečištění ovzduší troposférickým ozonem, pod níž lze na základě současného stavu vědeckého poznání vyloučit přímý škodlivý vliv na zdraví lidí nebo zvířat nebo na životní prostředí,
- c) posuzováním kvality ovzduší – tímto nařízením stanovená, popřípadě orgány ochrany ovzduší schválená metoda k provádění měření, výpočtu, předpovědi nebo odborného odhadu úrovně znečištění ovzduší,
- d) horní mezí pro posuzování úrovně znečištění ovzduší – hodnota koncentrace znečišťující látky, při jejímž dosažení či překročení na určitém území je nutno užívat k posuzování úrovně znečištění ovzduší pouze měření,
- e) dolní mezí pro posuzování úrovně znečištění ovzduší – hodnota koncentrace znečišťující látky, pod níž je na určitém území možné užívat k posuzování úrovně znečištění ovzduší pouze modelových výpočtů nebo odborných odhadů,
- f) referenční metodou měření – postup, který zahrnuje popis odběru, transportu a úpravy vzorku ovzduší a stanovení koncentrace dané látky,
- g) ekvivalentní metodou – metoda, kterou se prokazatelně vykazují stejné jakostní znaky a která poskytuje stejné, v případě metod rozptylu znečišťujících látek v ovzduší srovnatelné výsledky jako metoda referenční,
- h) oxidy dusíku – směs oxidu dusnatého a oxidu dusičitého, jejichž koncentrace je součtem koncentrací oxidu dusnatého a oxidu dusičitého sečtených v jednotkách ppb_v a vyjádřených jako oxid dusičitý v mikrogramech na metr krychlový,
- i) suspendovanými částicemi – částice, které v důsledku zanedbatelné pádové rychlosti přetrvávají dlouhou dobu v atmosféře,
- j) suspendovanými částicemi frakce PM₁₀ – částice, které projdou velikostně-selektivním vstupním filtrem vykazujícím pro aerodynamický průměr 10 µm odlučovací účinnost 50 %,
- k) jemnými suspendovanými částicemi frakce PM_{2,5} – částice, které projdou velikostně-selektivním vstupním filtrem vykazujícím pro aerodynamický průměr 2,5 µm odlučovací účinnost 50 %,
- l) metoda pro výpočet rozptylu znečištění ovzduší (rozptylová metoda) – způsob výpočtu koncentrací znečišťujících látek a jejich rozptylu v čase a prostoru,
- m) prekurzory ozonu – znečišťující látky vstupující do fotochemických reakcí vedoucích ke vzniku troposférického ozonu,
- n) depozičním limitem – maximální přípustné množství látek znečišťujících ovzduší usazené nebo vstřebané na jednotce plochy zemského povrchu

¹⁾ Směrnice Rady 96/62/ES, o hodnocení a řízení kvality ovzduší.

Směrnice Rady 1999/30/ES, o mezních hodnotách pro oxid siřičitý, oxid dusičitý, oxidy dusíku, suspendované částice a olovo ve vnějším ovzduší.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/69/ES, o mezních hodnotách pro benzen a oxid uhelnatý ve vnějším ovzduší.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/3/ES, o ozonu ve vnějším ovzduší.

za časovou jednotku v důsledku vynášecích a vymývacích procesů z atmosféry, které nevyvolá žádné negativní efekty a procesy v ekosystému,

- o) liniovým zdrojem znečišťování ovzduší – dopravní komunikace, která je používána pro provoz mobilních zdrojů znečišťování ovzduší nebo je k užívání pro provoz těchto zdrojů navrhována v rámci územního, stavebního, kolaudačního nebo jiného řízení,
- p) prašným spadem – hmotnost deponovaného materiálu, který se po předcházejícím znečištění ovzduší usadil na jednotku plochy zemského povrchu za časovou jednotku v důsledku vynášecích a vymývacích procesů z atmosféry,
- r) troposférickým ozonem – ozon nacházející se v přízemní vrstvě atmosféry a vznikající na základě vzájemných chemických reakcí prekurzorů ozonu.

§ 3

Imisní limity, meze tolerance, cílové imisní limity a dlouhodobé imisní cíle, depoziční limit

(1) Imisní limity a meze tolerance se stanoví pro tyto znečišťující látky

- a) oxid siřičitý,
- b) suspendované částice frakce PM₁₀,
- c) oxid dusičitý a oxidy dusíku,
- d) olovo,
- e) oxid uhelnatý,
- f) benzen,
- g) kadmium,
- h) amoniak,
- i) arsen,
- j) nikl,
- k) rtuť,
- l) polycyklické aromatické uhlovodíky vyjádřené jako benzo(a)pyren.

(2) Pro troposférický ozon se stanoví cílové imisní limity a dlouhodobé imisní cíle.

(3) Pro prašný spad se stanoví depoziční limit, k jehož výši se přihlíží v případě nutnosti zjišťování aktuálního znečištění.

(4) Pro oxid siřičitý, oxidy dusíku a ozon se kromě imisních limitů a dlouhodobých imisních cílů pro ochranu zdraví lidí a zvířat stanoví další hodnoty imisních limitů a dlouhodobých imisních cílů k ochraně ekosystémů a vegetace.

§ 4

Posuzování úrovně znečištění ovzduší

(1) Při posuzování úrovně znečištění ovzduší se hodnotí ty znečišťující látky, pro které se stanoví imisní

limity a cílové imisní limity, dále jemné suspendované částice frakce PM_{2,5} a dále prekurzory ozonu uvedené v příloze č. 7 k tomuto nařízení.

(2) V případě technické dostupnosti odpovídajících přístrojů je posuzována úroveň znečištění ovzduší jemnými suspendovanými částicemi frakce PM_{2,5} a prekurzory ozonu. Zjišťování koncentrací prekurzorů ozonu se provádí z důvodů zajištění dalších vědeckých poznatků o způsobu vzniku troposférického ozonu. Koncentrace jemných suspendovaných částic frakce PM_{2,5} v ovzduší se hodnotí z hlediska škodlivosti této látky na lidské zdraví.

(3) Koncentrace látek uvedených v odstavci 2 se hodnotí v oblastech se zhoršenou kvalitou ovzduší.

(4) Posuzování úrovně znečištění ovzduší se provádí

- a) měřením v sídelních seskupeních (§ 7 odst. 2 zákona), měřením v oblastech, kde úroveň znečištění ovzduší znečišťující látkou dosahuje nebo přesahuje horní mez pro posuzování, a měřením v oblastech, kde úroveň znečištění ozonem překračuje dlouhodobé imisní cíle (během posledních 5 let),
- b) modelováním nebo odborným odhadem v oblastech, kde úroveň znečištění ovzduší znečišťující látkou nepřesahuje dolní mez pro posuzování,
- c) kombinací měření a modelování v oblastech, kde úroveň znečištění ovzduší dosahuje nebo přesahuje dolní mez pro posuzování a současně je nižší než horní mez pro posuzování.

(5) Pro posuzování úrovně znečištění ovzduší znečišťujícími látkami ve vnějším ovzduší se stanoví

- a) imisní limity, meze tolerance, cílové imisní limity a dlouhodobé imisní cíle – příloha č. 1 k tomuto nařízení,
- b) depoziční limit pro prašný spad – příloha č. 1 k tomuto nařízení,
- c) horní a dolní meze pro posuzování vybraných znečišťujících látek a další požadavky pro posouzení koncentrací znečišťujících látek – příloha č. 2 k tomuto nařízení,
- d) způsob klasifikace a kritéria výběru míst měření koncentrací znečišťujících látek – příloha č. 3 k tomuto nařízení,
- e) kritéria pro stanovení minimálního počtu míst kontinuálního měření koncentrací znečišťujících látek – příloha č. 4 k tomuto nařízení,
- f) jakostní znaky dat a vyhodnocení výsledků posuzování úrovně znečištění vnějšího ovzduší – příloha č. 5 k tomuto nařízení,
- g) referenční metody měření znečišťujících látek, kalibrace přístrojů a stanovení hmotnosti prašného spadu – příloha č. 6 k tomuto nařízení,
- h) požadavky pro měření prekurzorů ozonu – příloha č. 7 k tomuto nařízení,

- i) soubor metod pro výpočet rozptylu znečišťujících látek v ovzduší – příloha č. 8 k tomuto nařízení,
- j) podmínky posuzování a hodnocení vlivu liniových zdrojů znečišťování ovzduší na úroveň znečištění ovzduší při jejich používání mobilními zdroji znečišťování ovzduší a povinnost přijmout opatření ke snižování emisí vznikajících z liniových zdrojů znečišťování ovzduší – příloha č. 9 k tomuto nařízení.

§ 5

Oblasti a místa

se zhoršenou a dobrou kvalitou ovzduší

(1) Hodnocení kvality ovzduší a seznam oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší, jejichž hranicemi jsou hranice obcí nebo sídelních seskupení, zveřejňuje jedenkrát ročně Ministerstvo životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) ve Věstníku Ministerstva životního prostředí (dále jen „Věstník ministerstva“).

(2) Oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší stanovené na základě imisních koncentrací ozonu podléhají národnímu programu snižování emisí prekurzorů troposférického ozonu.

(3) Místa, oblasti a sídla, kde znečištění nedosahuje imisních limitů, jsou považována za oblasti s dobrou kvalitou ovzduší.

(4) V oblastech uvedených v příloze č. 10 k tomuto nařízení a zveřejněných ve Věstníku ministerstva musí být dodržovány imisní limity pro ochranu eko-

systemů a vegetace uvedené v příloze č. 1 k tomuto nařízení.

§ 6

Měření úrovně znečištění ovzduší

(1) Na území celého státu zajišťuje provoz automatizované měřicí sítě pro kontinuální měření koncentrací znečišťujících látek v ovzduší, doplněné měřeními manuálními, ministerstvo nebo jím zřízená právnická osoba. Měřicí stanice (dále jen „stanice“) v bodech vzorkování jsou umístěny podle zásad stanovených v přílohách č. 3 a č. 4 k tomuto nařízení. K hodnocení kvality ovzduší jsou využívány také výsledky měření provedené jinými autorizovanými subjekty.

(2) Požadavky pro posouzení koncentrací znečišťujících látek, klasifikaci a umístění stanic a kritéria pro jejich počet, referenční a ekvivalentní metody měření a analýzy, referenční a ekvivalentní metody modelování, metody kalibrování a cílová kvalita údajů musí být totožné s požadavky § 4 odst. 5. Umístění stanic projedná ministerstvo nebo jím zřízená právnická osoba s příslušnými orgány krajů a obcí.

(3) Spolehlivost údajů podle odstavce 2 zajišťuje ministerstvo nebo jím zřízená právnická osoba.

§ 7

Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Předseda vlády:

Ing. Zeman v. r.

Ministr životního prostředí:

RNDr. Kužvart v. r.

Hodnoty imisních limitů a mezí tolerance pro vybrané látky znečišťující ovzduší, cílové imisní limity a dlouhodobé imisní cíle pro troposférický ozon a depoziční limit pro prašný spad

1. Imisní limity a meze tolerance pro oxid siřičitý (SO₂)

Hodnoty imisních limitů jsou vyjádřeny v $\mu\text{g.m}^{-3}$ a vztahují se na standardní podmínky - objem přepočtený na teplotu 293,15 K a atmosférický tlak 101,325 kPa.

Účel vyhlášení	Parametr / Doba průměrování	Hodnota imisního limitu	Mez tolerance	Datum, do něhož musí být limit splněn
Ochrana zdraví lidí	Aritmetický průměr / 1 h	350 $\mu\text{g.m}^{-3}$, nesmí být překročena více než 24krát za kalendářní rok	90 $\mu\text{g.m}^{-3}$ (26%)	1.1.2005
Ochrana zdraví lidí	Aritmetický průměr / 24 h	125 $\mu\text{g.m}^{-3}$, nesmí být překročena více než 3krát za kalendářní rok	-	1.1.2005
Ochrana zdraví lidí	Aritmetický průměr / Kalendářní rok	50 $\mu\text{g.m}^{-3}$	-	Ode dne nabytí účinnosti tohoto nařízení
Ochrana ekosystémů	Aritmetický průměr / zimní období (1.10. – 31.3.)	20 $\mu\text{g.m}^{-3}$	-	Ode dne nabytí účinnosti tohoto nařízení

Poznámka:

* mez tolerance se bude od 1. ledna 2003 snižovat tak, aby dosáhla 1. ledna 2005 nulové hodnoty. V letech 2003 až 2004 budou meze tolerance následující:

2003	2004
60 $\mu\text{g.m}^{-3}$	30 $\mu\text{g.m}^{-3}$

2. Imisní limity a meze tolerance pro suspendované částice (PM₁₀)***

Hodnoty imisních limitů jsou vyjádřeny v $\mu\text{g.m}^{-3}$ a vztahují se na standardní podmínky - objem přepočtený na teplotu 293,15 K a atmosférický tlak 101,325 kPa.

Účel vyhlášení	Parametr / Doba průměrování	Hodnota imisního limitu	Mez tolerance	Datum, do něhož musí být limit splněn
1. Ochrana zdraví lidí - I.etapa	Aritmetický průměr / 24 hodin	50 $\mu\text{g.m}^{-3}$ PM ₁₀ , nesmí být překročena více než 35krát za kalendářní rok	15 $\mu\text{g.m}^{-3}$ (30 %)*	1. 1. 2005
2. Ochrana zdraví lidí -I.etapa	Aritmetický průměr / Kalendářní rok	40 $\mu\text{g.m}^{-3}$ PM ₁₀	4,8 $\mu\text{g.m}^{-3}$ (12 %)*	1. 1. 2005
1. Ochrana zdraví lidí -II.etapa ¹⁾	Aritmetický průměr / 24 hodin	50 $\mu\text{g.m}^{-3}$ PM ₁₀ , nesmí být překročena více než 7 krát za kalendářní rok	Bude odvozena ze získaných údajů a bude ekvivalentní limitním hodnotám pro I. etapu	1. 1. 2010
2. Ochrana zdraví lidí -II.etapa ¹⁾	Aritmetický průměr / Kalendářní rok	20 $\mu\text{g.m}^{-3}$ PM ₁₀	10 $\mu\text{g.m}^{-3}$ (50 %) 1. ledna.2005**	1. 1. 2010

Poznámka:

¹⁾ Uvedené indikativní hodnoty podléhají přezkoumání s ohledem na nově přijaté směrné informace o účincích na zdraví a životní prostředí, technickou proveditelnost a zkušenosti s uplatňováním limitních hodnot v etapě I.

* mez tolerance se bude od 1. ledna 2003 snižovat tak, aby dosáhla 1. ledna 2005 nulové hodnoty. V letech 2003 až 2004 budou meze tolerance následující

	2003	2004
Pro 24 hodin	10 $\mu\text{g.m}^{-3}$	5 $\mu\text{g.m}^{-3}$
Pro kalendářní rok	3,2 $\mu\text{g.m}^{-3}$	1,6 $\mu\text{g.m}^{-3}$

** mez tolerance se bude od 1. ledna 2006 lineárně snižovat - každých 12 měsíců tak, aby dosáhla 1. ledna 2010 nulové hodnoty. V letech 2006 až 2009 budou meze tolerance následující

	2006	2007	2008	2009
Pro kalendářní rok	8 $\mu\text{g.m}^{-3}$	6 $\mu\text{g.m}^{-3}$	4 $\mu\text{g.m}^{-3}$	2 $\mu\text{g.m}^{-3}$

*** K měření koncentrací suspendovaných částic frakce PM_{10} lze použít také metodu stanovení celkového prašného aerosolu (total suspended particulates) při přepočtu za použití koeficientu 0,8.

Koncentrace jemných suspendovaných částic frakce $PM_{2,5}$ se hodnotí z hlediska ročního aritmetického průměru, ročního mediánu, ročního 98. percentilu a ročního maxima z dvacetičtyřhodinových průměrných hodnot.

3. Imisní limity a meze tolerance pro oxid dusičitý (NO_2) a oxidy dusíku (NO_x)

Hodnoty imisních limitů jsou vyjádřeny v $\mu g \cdot m^{-3}$ a vztahují se na standardní podmínky - objem přepočtený na teplotu 293,15 K a atmosférický tlak 101,325 kPa.

Účel vyhlášení	Parametr / Doba průměrování	Hodnota imisního limitu	Mez tolerance	Datum, do něhož musí být limit splněn
Ochrana zdraví lidí	Aritmetický průměr / 1 h	$200 \mu g \cdot m^{-3} NO_2$, nesmí být překročena více než 18krát za kalendářní rok	$80 \mu g \cdot m^{-3}$ (40%)*	1. 1. 2010
Ochrana zdraví lidí	Aritmetický průměr / Kalendářní rok	$40 \mu g \cdot m^{-3} NO_2$	$16 \mu g \cdot m^{-3}$ (40%)*	1. 1. 2010
Ochrana ekosystémů	Aritmetický průměr / Kalendářní rok	$30 \mu g \cdot m^{-3} NO_x$	-	Ode dne nabytí účinnosti tohoto nařízení

Poznámka:

* mez tolerance se bude od 1. ledna 2003 snižovat tak, aby dosáhla 1. ledna 2010 nulové hodnoty. V letech 2003 až 2009 budou meze tolerance následující

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Pro 1 hodinu	$70 \mu g \cdot m^{-3}$	$60 \mu g \cdot m^{-3}$	$50 \mu g \cdot m^{-3}$	$40 \mu g \cdot m^{-3}$	$30 \mu g \cdot m^{-3}$	$20 \mu g \cdot m^{-3}$	$10 \mu g \cdot m^{-3}$
Pro kalendářní rok	$14 \mu g \cdot m^{-3}$	$12 \mu g \cdot m^{-3}$	$10 \mu g \cdot m^{-3}$	$8 \mu g \cdot m^{-3}$	$6 \mu g \cdot m^{-3}$	$4 \mu g \cdot m^{-3}$	$2 \mu g \cdot m^{-3}$

4. Imisní limit a mez tolerance pro olovo

Účel vyhlášení	Parametr / Doba průměro- vání	Hodnota imisního limitu	Mez tolerance	Datum, do něhož musí být limit splněn
Ochrana zdraví lidí	Aritmetický průměr / Kalendářní rok	0,5 $\mu\text{g.m}^{-3}$	0,3 $\mu\text{g.m}^{-3}$ (60 %)*	1.1.2005

Poznámka:

* mez tolerance se bude od 1. ledna 2003 snižovat tak, aby dosáhla 1. ledna 2005 nulové hodnoty. V letech 2003 až 2004 budou meze tolerance následující

2003	2004
0,2 $\mu\text{g.m}^{-3}$	0,1 $\mu\text{g.m}^{-3}$

5. Imisní limit a mez tolerance pro oxid uhelnatý

Hodnoty imisních limitů jsou vyjádřeny v mg.m^{-3} a vztahují se na standardní podmínky - objem přepočtený na teplotu 293,15 K a atmosférický tlak 101,325 kPa

Účel vyhlášení	Parametr / Doba průměrování	Hodnota imisního limitu	Mez tolerance	Datum, do něhož musí být limit splněn
Ochrana zdraví lidí	Maximální denní osmihodinový klouzavý průměr**	10 mg.m^{-3}	6 mg.m^{-3} *	1. ledna 2005

Poznámka:

* mez tolerance se bude od 1. ledna 2003 lineárně snižovat - každých 12 měsíců tak, aby dosáhla 1. ledna 2005 nulové hodnoty. V letech 2003 až 2004 budou meze tolerance následující

2003	2004
3,3 mg.m^{-3}	1,7 mg.m^{-3}

** osmihodinový průměr je připsán dni, ve kterém končí

6. Imisní limit a mez tolerance pro benzen*

Hodnota imisního limitu se vztahuje na standardní podmínky - objem přepočtený na teplotu 293,15 K a atmosférický tlak 101,325 kPa.

Účel vyhlášení	Parametr / Doba průměrová- ní	Hodnota imisního limitu	Mez tolerance	Datum, do něhož musí být limit splněn
Ochrana zdraví lidí	Aritmetický průměr / 1 rok	$5 \mu\text{g.m}^{-3}$	$5 \mu\text{g.m}^{-3}$ (100 %)**	1.1. 2010

Poznámka:

* benzen je také 1 z prekurzorů ozonu podle přílohy č. 7 k tomuto nařízení

** mez tolerance se bude od 1. ledna 2003 snižovat tak, aby dosáhla 1. ledna 2010 nulové hodnoty. V letech 2003 až 2009 budou meze tolerance následující

2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
$4,375 \mu\text{g.m}^{-3}$	$3,75 \mu\text{g.m}^{-3}$	$3,125 \mu\text{g.m}^{-3}$	$2,5 \mu\text{g.m}^{-3}$	$1,875 \mu\text{g.m}^{-3}$	$1,25 \mu\text{g.m}^{-3}$	$0,625 \mu\text{g.m}^{-3}$

7. Imisní limit a mez tolerance pro kadmium

Hodnoty imisních limitů jsou vyjádřeny v ng.m^{-3} a vztahují se na standardní podmínky - objem přepočtený na teplotu 293,15 K a atmosférický tlak 101,325 kPa.

Účel vyhlášení	Parametr / Doba průměrování	Hodnota imisního limitu	Mez tolerance	Datum, do něhož musí být limit splněn
Ochrana zdraví lidí	Aritmetický průměr / Kalendářní rok	5ng.m^{-3}	3ng.m^{-3} (60 %)*	1.1. 2005

Poznámka:

* mez tolerance se bude od 1. ledna 2003 snižovat tak, aby dosáhla 1. ledna 2005 nulové hodnoty. V letech 2003 až 2004 budou meze tolerance následující

2003	2004
2ng.m^{-3}	1ng.m^{-3}

8. Imisní limit a mez tolerance pro amoniak

Hodnoty imisních limitů jsou vyjádřeny v $\mu\text{g.m}^{-3}$ a vztahují se na standardní podmínky - objem přepočtený na teplotu 293,15 K a atmosférický tlak 101,325 kPa.

Účel vyhlášení	Parametr / Doba průměrování	Hodnota imisního limitu	Mez tolerance	Datum, do něhož musí být limit splněn
Ochrana zdraví lidí	Aritmetický průměr / 24 h	$100 \mu\text{g.m}^{-3}$	$60 \mu\text{g.m}^{-3}$ (60 %)*	1.1. 2005

Poznámka:

* mez tolerance se bude od 1. ledna 2003 snižovat tak, aby dosáhla 1. ledna 2005 nulové hodnoty. V letech 2003 až 2004 budou meze tolerance následující

2003	2004
40 $\mu\text{g.m}^{-3}$	20 $\mu\text{g.m}^{-3}$

9. Imisní limit pro arsen

Účel vyhlášení	Parametr / Doba průměrování	Hodnota imisního limitu	Mez tolerance	Datum, do něhož musí být limit splněn
Ochrana zdraví lidí	Aritmetický průměr / Kalendářní rok	6 ng.m^{-3}	6 ng.m^{-3} (100 %)*	1.1. 2010

Poznámka:

* mez tolerance se bude od 1. ledna 2003 snižovat tak, aby dosáhla 1. ledna 2010 nulové hodnoty. V letech 2003 až 2009 budou meze tolerance následující

2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
5,25 ng/m^3	4,5 ng/m^3	3,75 ng/m^3	3,0 ng/m^3	2,25 ng/m^3	1,5 ng/m^3	0,75 ng/m^3

10. Imisní limit pro nikl

Účel vyhlášení	Parametr / Doba průměrování	Hodnota imisního limitu	Mez tolerance	Datum, do něhož musí být limit splněn
Ochrana zdraví lidí	Aritmetický průměr / Kalendářní rok	20 ng.m^{-3}	16 ng.m^{-3} (80 %)*	1.1. 2010

Poznámka:

* mez tolerance se bude od 1. ledna 2003 snižovat tak, aby dosáhla 1. ledna 2010 nulové hodnoty. V letech 2003 až 2009 budou meze tolerance následující

2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
14 ng.m^{-3}	12 ng.m^{-3}	10 ng.m^{-3}	8 ng.m^{-3}	6 ng.m^{-3}	4 ng.m^{-3}	2 ng.m^{-3}

11. Imisní limit pro rtuť

Účel vyhlášení	Parametr / Doba průměrování	Hodnota imisního limitu	Mez tolerance	Datum, do něhož musí být limit splněn
Ochrana zdraví lidí	Aritmetický průměr / Kalendářní rok	50 ng.m ⁻³	-	1.1. 2010

12. Imisní limit pro polycyklické aromatické uhlovodíky vyjádřených jako benzo(a)pyren

Účel vyhlášení	Parametr / Doba průměrování	Hodnota imisního limitu	Mez tolerance	Datum, do něhož musí být limit splněn
Ochrana zdraví lidí	Aritmetický průměr / Kalendářní rok	1 ng.m ⁻³	8 ng.m ⁻³ (800 %)*	1.1. 2010

Poznámka:

* mez tolerance se bude od 1. ledna 2003 snižovat tak, aby dosáhla 1. ledna 2010 nulové hodnoty. V letech 2003 až 2009 budou meze tolerance následující

2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
7 ng.m ⁻³	6 ng.m ⁻³	5 ng.m ⁻³	4 ng.m ⁻³	3 ng.m ⁻³	2 ng.m ⁻³	1 ng.m ⁻³

13. Cílové imisní limity a dlouhodobé imisní cíle pro troposférický ozon**a) Cílové imisní limity pro troposférický ozon:**

Hodnoty cílových imisních limitů jsou vyjádřeny v µg.m⁻³ a vztahují se na standardní podmínky - objem přepočtený na teplotu 293,15 K a atmosférický tlak 101,325 kPa. Průměrováním se rozumí výpočet aritmetického průměru.

Účel vyhlášení	Parametr/ Doba průměrování	Hodnota cílového imisního limitu	Datum, do něhož musí být limit splněn*)
-------------------	-------------------------------	-------------------------------------	--

Ochrana zdraví lidí	Maximální denní osmihodinový klouzavý průměr****)	120 $\mu\text{g.m}^{-3}$, nesmí být překročena ve více než 25 dnech za kalendářní rok, v průměru za 3 roky**)	1. 1. 2010
Ochrana vegetace	AOT40, vypočtená z hodinových hodnot v období od května do července***)	18000 $\mu\text{g.m}^{-3}.\text{h}$ zprůměrovaná za 5 let	1. 1. 2010

Poznámka:

*) Splnění cílového imisního limitu se posuzuje od tohoto data; rok 2010 bude prvním rokem, ve kterém budou údaje použity pro výpočet plnění v průběhu následujících 3, popřípadě 5 let.

**) Pokud nelze vyhodnotit průměrné hodnoty za 3 nebo 5 let na základě úplného uspořádaného souboru ročních dat, minimální roční údaj nutný pro kontrolu splnění cílových hodnot je:

a) pro cílovou hodnotu pro ochranu lidského zdraví - platné údaje za 1 rok,

b) pro cílovou hodnotu pro ochranu vegetace - platné údaje za 3 roky.

***) Pro účely tohoto nařízení AOT40 znamená součet rozdílů mezi hodinovou koncentrací větší než 80 $\mu\text{g.m}^{-3}$ (= 40 ppb) a hodnotou 80 $\mu\text{g.m}^{-3}$ v dané periodě užitím pouze hodinových hodnot změřených každý den mezi 8:00 a 20:00 SEČ (= 7:00 až 19:00 světového času (UTC)).

****) Osmihodinové klouzavé průměry se počítají z hodinových koncentrací a přepočítávají se každou hodinu. Každý osmihodinový průměr je připsán dni, ve kterém končí, to jest první výpočet je proveden z hodinových koncentrací během periody 17:00 předešlého dne a 01:00 dne následujícího. Poslední výpočet pro daný den se provede pro periodu od 16:00 do 24:00 hodin.

b) Dlouhodobé imisní cíle pro troposférický ozon:

Hodnoty dlouhodobých imisních cílů jsou vyjádřeny v $\mu\text{g.m}^{-3}$ a vztahují se na standardní podmínky - objem přepočtený na teplotu 293,15 K a atmosférický tlak 101,325 kPa.

Účel vyhlášení	Parametr/ Doba průměrování	Dlouhodobý imisní cíl, který nesmí být překročen
Ochrana zdraví lidí	Maximální denní osmihodinový klouzavý průměr / Kalendářní rok	120 $\mu\text{g.m}^{-3}$
Ochrana vegetace	AOT40, vypočtená z hodinových hodnot v období od května do července*)	6000 $\mu\text{g.m}^{-3}.\text{h}$

Poznámka:

*) Definice AOT 40 viz písmeno a).

15. Depoziční limit pro prašný spad

Účel vyhlášení	Parametr / Doba	Hodnota depozičního limitu	Mez tolerance	Datum, do něhož musí být limit splněn
Ochrana zdraví lidí	Úhrnné množství / 1 měsíc	12,5 g.m ⁻²	-	Ode dne nabytí účinnosti tohoto nařízení

Příloha č. 2 k nařízení vlády č. 350/2002 Sb.

Stanovení požadavků pro posuzování koncentrací oxidu siřičitého (SO₂), suspendovaných částic (PM₁₀), oxidu dusičitého (NO₂) a oxidů dusíku (NO_x), olova, oxidu uhelnatého (CO), benzenu, kadmia, amoniaku, arsenu, niklu, rtuti a polycyklických aromatických uhlovodíků vyjádřených jako benzo(a)pyren ve vnějším ovzduší

1. Horní a dolní mez pro posuzování

a) oxid siřičitý

	Ochrana zdraví	Ochrana ekosystémů
Horní mez pro posuzování	60 % z dvacetičtyřhodinového imisního limitu (hodnota 75 $\mu\text{g.m}^{-3}$ nesmí být překročena více než třikrát za kalendářní rok)	60 % z imisního limitu pro zimní období (hodnota 12 $\mu\text{g.m}^{-3}$)
Dolní mez pro posuzování	40 % z dvacetičtyřhodinového imisního limitu (hodnota 50 $\mu\text{g.m}^{-3}$ nesmí být překročena více než třikrát za kalendářní rok)	40 % z imisního limitu pro zimní období (hodnota 8 $\mu\text{g.m}^{-3}$)

b) suspendované částice

Horní a dolní meze pro posuzování pro suspendované částice frakce PM₁₀ jsou založeny na směrných hodnotách imisních limitů, které mají být splněny do 1. ledna 2010

	dvacetičtyřhodinový průměr	Roční průměr
Horní mez pro posuzování	60 % z imisního limitu (hodnota 30 $\mu\text{g.m}^{-3}$ nesmí být překročena více než 7krát za kalendářní rok)	70 % z imisního limitu (hodnota 14 $\mu\text{g.m}^{-3}$)
Dolní mez pro posuzování	40 % z imisního limitu (hodnota 20 $\mu\text{g.m}^{-3}$ nesmí být překročena více než 7krát za kalendářní rok)	50 % z imisního limitu (hodnota 10 $\mu\text{g.m}^{-3}$)

c) oxid dusičitý a oxidy dusíku

	Hodinový imisní limit pro ochranu zdraví (NO₂)	Roční imisní limit pro ochranu zdraví (NO₂)	Roční imisní limit pro ochranu vegetace (NO_x)
Horní mez pro posuzování	70 % z imisního limitu (hodnota 140 µg.m ⁻³ nesmí být překročena více než 18krát za kalendářní rok)	80 % z imisního limitu (32 µg.m ⁻³)	80 % z imisního limitu (24 µg.m ⁻³)
Dolní mez pro posuzování	50 % z imisního limitu (hodnota 100 µg.m ⁻³ nesmí být překročena více než 18krát za kalendářní rok)	65 % z imisního limitu (26 µg.m ⁻³)	65 % z imisního limitu (19,5 µg.m ⁻³)

d) olovo

	Roční průměr
horní mez pro posuzování	70 % z imisního limitu (hodnota 0,35 µg.m ⁻³)
dolní mez pro posuzování	50 % z imisního limitu (hodnota 0,25 µg.m ⁻³)

e) oxid uhelnatý

	osmihodinový průměr
Horní mez pro posuzování	70 % z imisního limitu (hodnota 7 mg.m ⁻³)
Dolní mez pro posuzování	50 % z imisního limitu (hodnota 5 mg.m ⁻³)

f) benzen

	Roční průměr
Horní mez pro posuzování	70 % z imisního limitu (hodnota 3,5 µg.m ⁻³)
Dolní mez pro posuzování	40 % z imisního limitu (hodnota 2 µg.m ⁻³)

g) kadmium

	Roční průměr
Horní mez pro posuzování	60 % z imisního limitu (hodnota 3 ng.m ⁻³)
Dolní mez pro posuzování	40 % z imisního limitu (hodnota 2 ng.m ⁻³)

h) amoniak

	Roční průměr
Horní mez pro posuzování	70 % z imisního limitu (hodnota $70 \mu\text{g.m}^{-3}$)
Dolní mez pro posuzování	40 % z imisního limitu (hodnota $40 \mu\text{g.m}^{-3}$)

i) arsen

	Roční průměr
Horní mez pro posuzování	60 % z imisního limitu (hodnota $3,6 \text{ ng.m}^{-3}$)
Dolní mez pro posuzování	40 % z imisního limitu (hodnota $2,4 \text{ ng.m}^{-3}$)

j) nikl

	Roční průměr
Horní mez pro posuzování	70 % z imisního limitu (hodnota 14 ng.m^{-3})
Dolní mez pro posuzování	50 % z imisního limitu (hodnota 10 ng.m^{-3})

k) rtuť

	Roční průměr
Horní mez pro posuzování	90 % z imisního limitu (hodnota 45 ng.m^{-3})
Dolní mez pro posuzování	70 % z imisního limitu (hodnota 35 ng.m^{-3})

l) polycyklické aromatické uhlovodíky vyj. jako benzo(a)pyren

	Roční průměr
Horní mez pro posuzování	50 % z imisního limitu (hodnota $0,5 \text{ ng.m}^{-3}$)
Dolní mez pro posuzování	25 % z imisního limitu (hodnota $0,25 \text{ ng.m}^{-3}$)

2. Stanovení případů překročení horních a dolních mezí pro posuzování

a) pokud jsou k dispozici dostatečné údaje, případy překročení horních a dolních mezí pro posuzování se stanoví na základě koncentrací změřených v průběhu předchozích 5 let. Mez pro posuzování je pokládána za překročenou, jestliže během těchto 5 let celkový počet případů, kdy numerická hodnota koncentrace překročí danou mez, přesáhne třikrát počet případů překročení povolených za 1 rok.

b) v případech, kdy jsou k dispozici údaje za méně než 5 let a nelze postupovat podle písmene a), mohou být stanoveny případy překročení horních a dolních mezí pro posuzování kombinací měření uskutečněných v průběhu 1 roku. Při měření musí být brán zřetel na místa, kde je pravděpodobný výskyt nejvyšší úrovně znečištění, na základě výsledků získaných z údajů emisních inventur a modelování.

Umístění bodů vzorkování (míst měření) pro měření koncentrací znečišťujících látek ve vnějším ovzduší

Část A

Klasifikace míst pro umístění bodů vzorkování pro kontinuální měření koncentrací oxidu siřičitého, suspendovaných částic, oxidu dusičitého a oxidů dusíku, olova, oxidu uhelnatého a benzenu ve vnějším ovzduší a kritéria jejich výběru

1. Umísťování bodů vzorkování v makroměřítku

1.1. Ochrana zdraví lidí

1.1.1. Body vzorkování zaměřené na ochranu zdraví lidí se umísťují tak, aby

a) poskytovaly údaje o lokalitách v oblastech se zhoršenou kvalitou ovzduší a o sídelních seskupeních, v nichž dochází k výskytu nejvyšších koncentrací, jimž populace může být pravděpodobně přímo nebo nepřímo exponována po dobu, která je významná vzhledem k době průměrování relevantní limitní hodnoty (limitních hodnot);

b) poskytovaly údaje o úrovních v dalších lokalitách uvnitř oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší a sídelních seskupeních, které jsou reprezentativní z hlediska expozice obecné populace.

1.1.2. Body vzorkování se umísťují

a) tak, aby bylo vyloučeno měření ve velmi malých mikroprostředích a v jejich bezprostředním okolí.

b) tak, aby reprezentovaly, pokud je to možné, kvalitu ovzduší v okolí alespoň 200 m² u lokalit orientovaných na dopravu a několik čtverečních kilometrů u městských lokalit,

c) tak, aby modelově reprezentovaly, pokud je to možné, podobné lokality, které neleží v jejich bezprostředním okolí, z důvodu zajištění minimalizace počtu měřících míst se zachováním požadované efektivnosti sítě.

1.2. Ochrana ekosystémů a vegetace

Body vzorkování zaměřené na ochranu ekosystémů nebo vegetace se umísťují více než 20 km od sídelních seskupení nebo více než 5 km od jiných zastavěných oblastí, průmyslových zařízení nebo dálnic. Bod vzorkování se zpravidla umísťuje tak, aby reprezentoval kvalitu ovzduší v okolí alespoň 1000 km².

2. Umísťování bodů vzorkování v mikroměřítku

2.1. Body vzorkování se umísťují, je-li to možné, tak, aby

- a) tok vzduchu okolo vstupního otvoru odběrové sondy vzorkovacího zařízení nebyl omezován žádnou překážkou ovlivňující tok vzduchu v okolí vzorkovacího zařízení (obvykle vzdáleného několik metrů od budov, balkonů, stromů a dalších překážek a nejméně 0,5 m od nejbližší budovy v případě bodů vzorkování reprezentujících kvalitu vnějšího ovzduší v prostoru linie začínající zástavby),
- b) vstupní otvor odběrové sondy vzorkovacího zařízení byl ve výši mezi 1,5 m (dýchací zóna) a 4 m nad zemí. Vyšší polohy (až do 8 m) jsou nutné a vhodné, pokud mají být údaje získané stanicí reprezentativní pro rozsáhlejší oblasti,
- c) vstupní otvor odběrové sondy vzorkovacího zařízení nebyl umístěn v bezprostředním okolí zdrojů znečišťování ovzduší, a to proto, aby se vyloučil přímý odběr vzorků emisí nezředěných mícháním s okolním ovzduším,
- d) u výstupního otvoru odběrové sondy vzorkovacího zařízení nebyla znemožněna recirkulace vytékajícího odebraného vzduchu zpět do vstupního otvoru vzorkovacího zařízení,
- e) vzorkovací zařízení orientované na dopravu

1. pro měření všech znečišťujících látek bylo alespoň 25 m od kraje velkých křižovatek a alespoň 4 m od středu nejbližšího jízdního pruhu,

2. pro měření oxidu dusičitého a oxidu uhelnatého mělo vstupní otvory odběrové sondy maximálně 5 m od okraje silnice (od obrubníku),

3. pro měření hmotných částic, olova a benzenu mělo vstupní otvory odběrové sondy umístěny tak, aby reprezentovaly kvalitu ovzduší v blízkosti linie začínající zástavby.

2.2. Body vzorkování se umísťují rovněž tak, aby byly brány v úvahu následující faktory

- a) spolupůsobící zdroje znečišťování ovzduší
- b) bezpečnost obsluhy vzorkovacího zařízení
- c) přístupnost ke vzorkovacímu zařízení,
- d) dostupnost elektřiny a telefonního spojení,
- e) viditelnost místa ve vztahu k jeho okolí,
- f) bezpečnost veřejnosti,
- g) požadavky na společné umístění vzorkovacích zařízení pro různé znečišťující látky,
- h) požadavky územního plánování.

3. Dokumentace a přezkum výběru míst

Postup výběru míst a vybraná místa bodů vzorkování se zdokumentují v etapě klasifikace podle kritérií Evropské agentury pro životní prostředí. Povinně se pořídí fotografie okolí vybraného místa ve směrové růžici (ve všech směrech pokrývajících celý rozsah dílků kompasu) a podrobné mapy. Umístění bodů vzorkování se pravidelně přezkoumává a pořizuje se nová dokumentace, aby byla doložena průběžná platnost výběrových kritérií.

Část B

Klasifikace míst pro umístění bodů vzorkování pro kontinuální měření koncentrací ozonu a kritéria jejich výběru

1. Umísťování v makroměřítku

Typ stanice	Cíle měření	Reprezentativnost	Kritéria pro umíst'ování v makroměřítku
Městská	Ochrana zdraví lidí: posouzení expozice městské populace ozonu, tj. v místech, kde je zároveň relativně vysoká hustota obyvatelstva a koncentrace ozonu	Několik km ²	V místech, kde nepůsobí vliv zdrojů místních emisí, jako je doprava, benzinové stanice apod.; Větraná místa, kde je předpokládáno dobré promíchání vzduchu; Místa, jako jsou obytné a obchodní oblasti měst, parky (daleko od stromů), velké ulice nebo náměstí s velmi malou nebo žádnou dopravou, otevřené oblasti charakterizované vzdělávacími, sportovními nebo rekreačními zařízeními.
Před-městská	Ochrana zdraví lidí a vegetace: určení expozice populace a vegetace nacházející se ve vnějších částech aglomerací, kde úrovně ozonu bývají nejvyšší	Několik desítek km ²	V určité vzdálenosti od oblasti s maximálními emisemi, po hlavním směru (hlavních směrech) větru v době, kdy jsou dobré podmínky pro tvorbu ozonu; V místech na vnějším okraji aglomerace, kde obyvatelstvo, citlivé plodiny nebo přírodní ekosystémy jsou vystaveny vysokým úrovním ozonu; Kde je to vhodné, některé předměstské stanice se

			mohou nacházet také proti směru větru od oblasti s maximálními emisemi, za účelem určení regionálních úrovní ozonu v pozadí.
Venkovská	Ochrana zdraví lidí a vegetace: určení expozice populace, plodin a přírodních ekosystémů koncentracím ozonu v subregionálním měřítku	Subregionální úrovně (několik stovek km ²)	Stanice mohou být umístěny v malých obcích anebo oblastech s přírodními ekosystémy, lesy nebo plodinami; Místa reprezentativní pro úrovně ozónu mimo oblasti působnosti okamžitých lokálních emisí, jako jsou průmyslová zařízení nebo silnice; V otevřených oblastech, nikoli však na vrcholech vyšších hor.

Kritéria pro určování minimálního počtu bodů vzorkování kontinuálního měření koncentrací znečišťujících látek ve vnějším ovzduší

Část A

Kritéria pro určování minimálního počtu bodů vzorkování kontinuálního měření koncentrací oxidu siřičitého (SO₂), suspendovaných částic, oxidu dusičitého (NO₂) a oxidů dusíku, olova, oxidu uhelnatého, benzenu, kadmia a amoniaku ve vnějším ovzduší

- 1. Minimální počet bodů vzorkování kontinuálního měření pro účely posouzení dodržování imisních limitů na ochranu lidského zdraví a zvláštních imisních limitů v oblastech se zhoršenou kvalitou ovzduší a sídelních seskupeních, kde jediným zdrojem informací je kontinuální měření**

a) při znečištění z rozptýlených zdrojů znečišťování ovzduší

Velikost populace v sídelním seskupení nebo v oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší (v tisících)	Jestliže koncentrace překračují horní mez posouzení	Jestliže maximální koncentrace leží mezi horní a dolní mezí posouzení	Pro SO₂ a NO₂, v sídelních seskupeních, kde maximální koncentrace leží pod dolní mezí posouzení
0-250	1	1	-
250-499	2	1	1
500-749	2	1	1
750-999	3	1	1
1 000-1 499	4	2	1
1 500-1 999	5	2	1
2 000-2 749	6	3	2
2 750-3 749	7	3	2
3 750-4 749	8	4	2
4 750-5 999	9	4	2
> 6 000	10	5	3
0	Pro NO ₂ a suspendované částice se zahrnuje nejméně 1 stanice pro měření pozadí a 1 stanice orientovaná na měření vlivu dopravy		

b) při znečištění z bodového zdroje znečišťování ovzduší

Počet bodů vzorkování kontinuálního měření pro účely posuzování znečištění v blízkosti bodových zdrojů znečišťování ovzduší se vypočítá s přihlédnutím k úrovni emisí, pravděpodobnému prostorovému rozložení koncentrací znečišťujících látek a jejich distribuci ve vnějším ovzduší a potenciální expozici populace.

2. Minimální počet bodů vzorkování kontinuálního měření pro posouzení dodržování imisních limitů pro ochranu ekosystémů a vegetace v oblastech se zhoršenou kvalitou ovzduší kromě sídelních seskupení

Jestliže maximální koncentrace překračují horní mez posouzení	Jestliže maximální koncentrace leží mezi horní a dolní mezí posouzení
jedna stanice na každých 20 000 km ²	jedna stanice na každých 40 000 km ²

Část B

Kritéria pro určování minimálního počtu bodů vzorkování kontinuálního měření koncentrací ozonu a relevantních prekurzorů ozonu

1. Minimální počet bodů vzorkování kontinuálního měření pro účely posouzení dodržování cílových imisních limitů, dlouhodobých imisních cílů, zvláštních imisních limitů pro informování a varování veřejnosti v místech, kde je kontinuální měření jediným zdrojem informací

Velikost populace (v tisících)	Sídelní seskupení (městske a předměstske)*	Jiné oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší* (předměstske a venkovské)	Venkovské pozadí
< 250		1	1 stanice/ 25 000 km ² jako průměrná hustota pro všechny oblasti na území státu
< 500	1	2	
< 1000	2	2	
< 1500	3	3	
< 2000	3	4	
< 2750	4	5	
< 3750	5	6	
> 3750	1 další stanice na každé 2 milióny obyvatel	1 další stanice na každé 2 milióny obyvatel	

Poznámka:

* Alespoň 1 stanici umístit do předměstských oblastí, pokud je zde vyšší expozice populace. V sídelních seskupeních nejméně 50 % stanic umístit do předměstských oblastí.

2. Minimální počet bodů vzorkování kontinuálního měření pro oblasti (oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší a sídelní seskupení) dosahující dlouhodobých imisních cílů

Počet bodů vzorkování ozonu musí být, ve spojení s jinými způsoby doplňkového posuzování, jako je zejména modelování kvality ovzduší a společné měření pro ozon a oxid dusičitý, dostatečný pro zkoumání trendu znečištění ovzduší ozonem a kontrolu plnění dlouhodobých cílů. Počet stanic umístěných v předměstských oblastech sídelních seskupení a ve venkovských oblastech kolem sídelních seskupení může být snížen na jednu třetinu počtu uvedeného v bodu 1. Pokud by v důsledku tohoto postupu nepřipadala na oblast se zhoršenou kvalitou ovzduší žádná stanice, je nutné zajistit v souladu s počtem stanic v sousedních oblastech dostatečné posouzení koncentrací ozonu vzhledem k dlouhodobým cílům.

V oblastech se zhoršenou kvalitou ovzduší a v sídelních seskupeních, ve kterých je měření ozonu povinné, se též umísťují body vzorkování pro kontinuální měření oxidu dusičitého, a to na minimálně 50 % měřicích míst ozonu, která jsou lokalizována v každé oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší nebo v sídelním seskupení v souladu s výše uvedenými kritérii (část B, bod 1).

V oblastech se zhoršenou kvalitou ovzduší a v sídelních seskupeních, ve kterých je informace z povinných stanic nahrazena informací z ostatních zdrojů, jako je objektivní odhad, modelování, náhodné měření nebo indikativní měření, se celkový počet měřicích míst stanovený ve větě páté snižuje na jednu třetinu. V každé oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší a sídelním seskupení musí být umístěna nejméně 1 stanice. V tomto případě se oxid dusičitý měří na všech stanicích s výjimkou venkovských pozadových stanic, je stanice reprezentující úroveň znečišťujících látek v daném území v místech, která nejsou zatížena emisemi zdroje znečišťování ovzduší.

Příloha č. 5 k nařízení vlády č. 350/2002 Sb.

Cíle kvality údajů a kompilace výsledků posouzení kvality vnějšího ovzduší

1. Cíle kvality údajů

a) jako vodítko pro programy zlepšení kvality ovzduší jsou stanoveny následující cíle kvality údajů pro požadovanou přesnost a správnost metod posuzování, a minimální pokrytí času a sběru dat měření

	Oxid sířičitý	Hmotné částice a olovo	Benzen	Oxid uhelnatý	Ozon, oxid dusnatý a oxid dusičitý
Kontinuální měření					
Nejistota jednotlivých měření	15 %	25 %	25 %	15 %	15 %
Minimální sběr verifikovaných dat	90 %	90 %	90 %	90 %	90 % během léta 75 % během zimy
Minimální pokrytí času			35 % městské pozadové stanice a dopravní stanice (rozložena během roku tak, aby postihla různé meteorologické a dopravní situace) 90 % průmyslové stanice		
Indikativní měření					
Nejistota jednotlivých měření	25 %	50 %	30 %	25 %	30 %
Minimální sběr verifikovaných dat	90 %	90 %	90 %	90 %	90 %

Minimální pokrytí času	14 % *	14 % *	14 % *	14 % *	> 10 % během letního období
Modelování					
Nejistota:					
Hodinové průměry **	50 % - 60 %	-	-	-	50 %
Osmihodinové denní maximum	-	-	-	-	50 %
Osmihodinové průměry	-	-	-	50 %	-
Denní průměry	50 %	-	-	-	-
Roční průměry	30 %	50 %	50 %	-	-
Objektivní odhad					
Nejistota	75 %	100 %	100 %	75 %	75 %

Poznámka:

* 1 měření týdně, rovnoměrně po celý rok, nebo 8 týdnů, rovnoměrně rozložených po celý rok.

** Přes den (nikoli v noci).

b) přesnost měření je definována v "Příručce pro vyjádření nejistoty měření" (ISO 1993) nebo v ISO 5725-1 "přesnost (a správnost) metod měření a výsledků" (1994). Procenta uvedená v tabulce se týkají jednotlivých měření zprůměrovaných za dobu pro výpočet imisních limitů, resp. cílových imisních limitů a dlouhodobých imisních cílů, pro 95% interval důvěryhodnosti. Přesnost pro kontinuální měření je třeba interpretovat tak, že se použije v případě koncentrace použité pro daný limit.

c) přesnost modelování a objektivní odhadování je definováno jako maximální odchylka od naměřených a vypočítaných úrovní koncentrace za dobu pro výpočet daného limitu, aniž by byl brán v potaz čas události.

d) pokrytí času je definováno jako procento času uvažovaného pro stanovení imisního limitu, během kterého je měřena koncentrace znečišťující látky. Sběr dat je definován jako procento času měření, během kterého přístroj poskytuje platné údaje. Požadavky na minimální sběr dat a pokrytí času nezahrnují ztráty dat v důsledku pravidelné kalibrace nebo obvyklé údržby přístrojů.

2. Výsledky posouzení kvality vnějšího ovzduší

(1) V oblastech se zhoršenou kvalitou ovzduší a sídelních seskupeních, ve kterých jsou k doplnění informací získaných měřeními nebo jako jediný způsob

posouzení kvality vnějšího ovzduší používány jiné zdroje informací než měření, je třeba provést kompilaci následujících informací:

- a) popis provedeného posuzování,
- b) použité specifické metody s odkazy na popis těchto metod,
- c) zdroje dat a informací,
- d) popis výsledků, včetně posouzení správnosti údajů, a zejména rozsah jakékoli oblasti nebo délka silnice v oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší nebo sídelním seskupením, v nichž koncentrace překračují hodnotu (hodnoty) imisních limitů, resp. cílových imisních limitů nebo dlouhodobé imisní cíle nebo případně hodnoty imisních limitů zvětšené o meze tolerance, a jakékoli oblasti, v níž koncentrace překračují horní mez posuzování nebo dolní mez pro posuzování,
- e) pro imisní limity, cílové imisní limity nebo dlouhodobé imisní cíle, jejichž cílem je ochrana zdraví lidí, skupiny populace, jež jsou potenciálně exponovány koncentracím přesahujícím limitní hodnoty.

(2) V oblastech se zhoršenou kvalitou ovzduší a v sídelních seskupeních se vytvářejí mapy ukazující distribuci koncentrací znečišťujících látek.

3. Standardizace

Pro oxid siřičitý, oxidy dusíku, benzen, oxid uhelnatý a ozon musí být objem přepočten na teplotu 293,15 K a tlak 101,325 kPa.

Referenční metody měření a analýzy znečišťujících látek, kalibrace přístrojů a stanovení hmotnosti prašného spadu

Část A

Referenční metody měření a analýzy znečišťujících látek

1. Referenční metoda pro analýzu oxidu siřičitého

- a) Norma ISO 6767 Stanovení hmotnostní koncentrace oxidu siřičitého s tetrachlortuřnatanem a pararosanilinem
- b) Norma ISO/FDIS 10498 Vnější ovzduší - stanovení oxidu siřičitého - UV-fluorescenční metoda

2. Referenční metoda pro vzorkování a měření suspendovaných částic frakce PM₁₀

- a) ČSN ISO 7708 (definice frakcí) Velkoobjemové zařízení k odběru vzorků nebo nízkoobjemové zařízení s průtokem alespoň 2 m³.h⁻¹ s impaktorem, gravimetrické stanovení
- b) Norma EN 12341 "Kvalita ovzduší - Zkušební postup prokazování ekvivalence k referenční metodě vzorkování pro frakci PM₁₀ suspendovaných částic". Princip měření je založen na zachycování frakce PM₁₀ suspendovaných částic na filtru a jejich gravimetrickém stanovení.

3. Referenční metody analýzy oxidu dusičitého a oxidů dusíku

Norma ISO 7996: 1985 Vnější ovzduší - stanovení hmotnostních koncentrací oxidů dusíku - chemiluminiscenční metoda.

4. Referenční metoda pro vzorkování olova a pro analýzu olova

- a) Referenční metodou pro vzorkování olova je metoda atomové absorpční spektrometrie.
- b) Norma ISO 9855: 1993 Vnější ovzduší - stanovení obsahu olova v částicích aerosolu zachycených ve filtrech. Metoda atomové absorpční spektroskopie.

5. Referenční metoda pro analýzu oxidu uhelnatého

Bezrozptylová infračervená spektrometrická metoda

6. Referenční metoda pro vzorkování benzenu a pro analýzu benzenu

- a) US EPA TO 14 Odběr pomocí kanystrů s aktivním odběrem, plynová chromatografie s plamenoionizačním detektorem
- b) US EPA TO 17 Aktivní odběr volatilních látek na sorbenty

7. Referenční metoda pro stanovení koncentrace kadmia

Odběr thorakálních částic a stanovení metodou atomové absorpční spektroskopie

8. Referenční metoda pro stanovení koncentrace amoniaku

Norma ČSN 834728 fotometrická metoda - Nessler

9. Referenční metoda pro stanovení koncentrace arsenu

Norma CEN/TC 264 WG 14

10. Referenční metoda pro stanovení koncentrace niklu

Norma CEN/TC 264 WG 14

11. Referenční metoda pro stanovení koncentrace rtuťi

- a) Nízkoteplotní plynová atomová fluorescenční spektrometrie
- b) Manuální metoda - křemenný filtr + amalgamátor

12. Referenční metoda pro stanovení koncentrace polycyklických aromatických uhlovodíků vyjádřených jako benzo(a)pyren

HPLC a GC-MS metoda – US EPA TO 13

13. Referenční metoda pro analýzu ozonu

Norma ISO FDIS 13964 UV fotometrická metoda

14. Referenční metoda pro stanovení množství prašného spadu

Spad se zachycuje do otevřených nádob vystavených volně na sledovaném místě. Zachycený spad se váží. Podrobné stanovení postupu odběru vzorků a analýzy je uvedeno v části C této přílohy.

Část B**Kalibrování přístrojů pro měření ozonu**

Kalibrační metoda pro kalibrování přístrojů pro měření ozonu je stanovena normou ISO FDIS 13964, VDI 2468, Bl. 6 - Referenční UV-fotometr.

Část C

Stanovení hmotnosti prašného spadu

Zařízení potřebná pro realizaci metody:

1. Sedimentační nádoby – zavařovací láhve „masovky“ obsahu 1 litr, vnitřní průměr 90 ± 2 mm, výška 145 mm, s víčky, gumovým těsněním a plechovými uzávěry.
2. Držáky sedimentačních lahví s vhodnou objímkou pro upevnění na sloupech, stožárech apod. (podle místních podmínek) a s plechovým krytem na sedimentační láhev, jejíž okraj má být aspoň 40 cm od okraje sloupu. Kryt je opatřen drátěným kruhem o poloměru o 15 cm větším, než je poloměr krytu umístěný 15 cm nad jeho okrajem. Kruh slouží k ochraně sedimentu před znečištěním ptáčím trusem.
3. Odpařovací skleněné, porcelánové nebo platinové misky.

Odběr vzorků:

Držáky sedimentačních lahví se umísťují ve výšce okolo 3 m vždy po 2 na stanovených místech ve sledovaném území. Dvojice sedimentačních lahví se umísťují tak, aby byl co nejvíce vyloučen vliv větrného stínu nosného sloupu. Láhev se plní 250 ml destilované vody obsahující 25 ml propanolu nebo izopropanolu, v zimě lze užít roztok až 1 + 1. Odkryté láhve se exponují vždy 1 měsíc.

Provedení analýzy:

Obsah lahví se kvantitativně přenesse na zvážené odpařovací misky a při 105 °C odpaří do konstantní hmotnosti a váží. Z rozdílu hmotnosti se zjistí hmotnost sedimentu. V odpařeném sedimentu se podle potřeby stanoví pH 1 % výluhu (odparek se rozpustí v takovém množství destilované vody, aby na 100 ml suspenze připadl 1 g prachu), látky v žáru netěkající (vyžháním při 700 °C do konstantní hmotnosti) nebo obsah jiných škodlivin. Hmotnost sedimentu v každé láhvi se stanoví zvlášť.

Výpočet analýzy:

Je-li a – hmotnost zachyceného sedimentu v g,
 e – expozice ve dnech,
 d – průměr sedimentační nádoby v cm

je prašný spad roven

$3,82 \cdot 10^5 \cdot a / d^2 \cdot e$ (g/m²) za 30 dní.

Měření prekurzorů ozonu

1. Cíle měření prekurzorů ozonu .

Hlavními cíli těchto měření je analyzovat jakékoli trendy prekurzorů ozonu, kontrolovat účinnost strategií snižování emisí, kontrolovat konzistentnost emisních bilancí a pomoci přiřazovat zdroje znečišťování ovzduší koncentracím znečišťujících látek.

Dalším cílem je podporovat porozumění procesům tvorby ozonu a rozptylování prekurzorů a aplikovat fotochemické modely.

2. Prekurzory ozonu

Měření prekurzorů ozonu musí zahrnovat minimálně oxid dusnatý a odpovídající těkavé organické látky (VOC). Seznam těkavých organických látek doporučených k měření

Ethan	1-Buten	Isopren	Ethylbenzen
Ethylen	Trans-2-Buten	n-Hexan	m,p-Xylen
Acetylen	Cis-2-Buten	i-Hexen	o-Xylen
	1,3-Butadien	n-Heptan	1,2,4-Trimethylbenzen
Propan	n-Pentan	n-Oktan	1,2,3-Trimethylbenzen
Propen	i-Pentan	i-Oktan	1,3,5-Trimethylbenzen
n-Butan	1-Penten	Benzen	Formaldehyd
i-Butan	2-Penten	Toluen	Ethyltolueny (o,m,p)

Poznámka:

Referenční metoda pro měření koncentrací oxidů dusíku a benzenu je uvedena v příloze č. 6 k tomuto nařízení.

3. Umísťování bodů vzorkování

Měření je třeba provádět zejména v městských a předměstských oblastech v jakémkoli bodu vzorkování stanoveném v souladu s požadavky tohoto nařízení, které odpovídá cílům měření uvedeným v bodu 1.

Měření oxidu dusičitého musí být prováděno minimálně v 50 % bodů vzorkování pro ozon. Měření oxidu dusičitého musí být kontinuální, vyjma venkovských požadových stanic, na kterých mohou být použity jiné měřicí metody.

Soubor metod pro výpočet rozptylu znečišťujících látek v ovzduší

1. Referenční metody pro výpočet rozptylu znečišťujících látek v ovzduší

Jméno modelu	Oblasti použití	Velikost výpočetní oblasti	Určen pro znečišťující látky
ATEM	Městské oblasti nad úrovní střech budov; Bodové, plošné a mobilní zdroje znečišťování ovzduší	do 100 km od zdroje znečišťování ovzduší	SO ₂ , NO _x , CO, prašný aerosol ^{*)} a další méně reaktivní látky (benzen...)
SYMOS'97	Venkovské oblasti; Bodové, plošné a mobilní zdroje znečišťování ovzduší	do 100 km od zdroje znečišťování ovzduší	SO ₂ , NO _x , CO, prašný aerosol ^{*)} , NH ₃ a další méně reaktivní látky (benzen...)
AEOLIUS	Městské oblasti v uličních kaňonech; Mobilní zdroje znečišťování ovzduší	jednotlivé ulice	Znečištění z dopravy

Poznámka:

^{*)} modely pracují pouze s primární prašností (nejsou zahrnuty sekundární částice ani sekundární prašnost)

Modely nejsou vhodné pro výpočet polutantů s krátkou dobou setrvání v atmosféře ani pro rychle reagující látky (ozon apod.), ani pro výpočet imisního pozadí ze vzdálenějších zdrojů znečišťování ovzduší.

V modelech musí být zahrnuty požadavky plynoucí z tohoto nařízení.

2. Závazná metoda výpočtu rozptylu znečišťujících látek v ovzduší

Ve smyslu § 17 odst. 5 zákona je závaznou metodou pro výpočet rozptylu znečišťujících látek SYMOS'97. Metoda SYMOS'97 je závazná také v případě výpočtu výšky komína podle § 3 odst. 7 zákona.

Podmínky posuzování a hodnocení vlivu liniového zdroje znečišťování ovzduší na úroveň znečištění ovzduší při jeho používání mobilními zdroji znečišťování ovzduší

Při posuzování stavby liniového zdroje znečišťování ovzduší nebo stavby související s dopravou (garáže, parkoviště apod.) je součástí dokumentace odborný posudek zpracovaný autorizovanou osobou podle § 15 zákona o vlivu stavby na ovzduší, rozptylová studie zpracovaná autorizovanou osobou podle § 15 zákona a odborný posudek o vlivu stavby na zdraví obyvatel a životní prostředí. V rozptylové studii se pracuje s emisními faktory publikovanými ve Věstníku ministerstva.

Snižování emisí vznikajících z liniových zdrojů znečišťování ovzduší

Při stanovení zón ve smyslu oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší se též vyčisluje účast jednotlivých zdrojů na znečištění ovzduší v lokalitě, včetně zdrojů liniových. Opatření vedoucí ke snižování emisí vznikajících z liniových zdrojů musí být součástí zpracovávaných krajských a místních programů snižování emisí, resp. zlepšování kvality ovzduší. Stejně tak musí být tato opatření součástí národního plánu snižování emisí.

Příloha č. 10 k nařízení vlády č. 350/2002 Sb.

Zóny pro ochranu ekosystémů a vegetace

Území, na kterém musí být dodržovány imisní limity pro ochranu ekosystémů a vegetace, jsou následující:

- a) území národních parků a chráněných krajinných oblastí,
- a) území o nadmořské výšce 800 m n.m. a vyšší,
- b) ostatní vybrané přírodní lesní oblasti – každoroční publikace ve Věstníku ministerstva.

Poznámka:

Pro umístění bodů vzorkování platí zásady uvedené v příloze č. 3.

351

NAŘÍZENÍ VLÁDY

dne 3. července 2002,

**kterým se stanoví závazné emisní stropy pro některé látky znečišťující ovzduší
a způsob přípravy a provádění emisních inventur a emisních projekcí**

Vláda nařizuje podle § 55 odst. 1 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), (dále jen „zákon“):

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tímto nařízením se v souladu s právem Evropských společenství¹⁾ stanoví

- a) hodnoty emisních stropů podle § 6 odst. 9 zákona pro oxid siřičitý, oxidy dusíku, těžké organické látky a amoniak pro území České republiky na rok 2010 (dále jen „národní emisní stropy“) a pro území krajů (dále jen „krajské emisní stropy“) na rok 2010,
- b) směrné cílové hodnoty pro omezení acidifikace a zatížení přízemním ozonem,
- c) náležitosti provádění emisních inventur a emisních projekcí.

(2) Toto nařízení se nevztahuje na emise z mezinárodní námořní dopravy a z leteckého provozu, s výjimkou startování a přistávání letadel.

§ 2

Základní pojmy

Pro účely tohoto nařízení se rozumí

- a) kritickou zátěží – kvantitativní odhad expozice jedné nebo více znečišťujícími látkami, pod kterou lze na základě současného stupně poznání vyloučit významné negativní dopady na citlivé složky životního prostředí,
- b) územní jednotkou síť – čtverec území o rozměru 150 km x 150 km, který se používá pro mapování kritických zátěží v evropském měřítku a také pro monitorování emisí a depozic látek znečišťujících ovzduší prováděných na základě mezinárodní

úmluvy, k níž Česká republika přistoupila, a protokolů této úmluvy,²⁾

- c) kritickou úrovní – taková koncentrace znečišťující látky, nad kterou se podle současného stupně poznání projevuje přímý účinek na receptory, jako jsou člověk, rostliny, ekosystémy, materiály,
- d) zkratkou AOT 40 – součet rozdílů mezi hodinovými koncentracemi přízemního ozonu většími než 80 µg/m³ (40 ppb) a 80 µg/m³ během denních hodin, kdy svítí slunce, akumulovaný od května do července každého roku,
- e) zkratkou AOT 60 – součet rozdílů mezi hodinovými koncentracemi přízemního ozonu většími než 120 µg/m³ (60 ppb) a 120 µg/m³ akumulovaný v průběhu celého roku,
- f) přistáváním a startem letadla – provozní cyklus daný následujícími časy: přistání 4 minuty, pojiždění 26 minut, start 0,7 minuty a vzlet 2,2 minuty,
- g) národním emisním stropem – nejvyšší množství znečišťující látky vyjádřené v kilotunách, které může být v České republice emitováno během daného kalendářního roku,
- h) krajským emisním stropem – nejvyšší množství znečišťující látky vyjádřené v kilotunách, které může být na území kraje emitováno během jednoho kalendářního roku,
- i) oxidy dusíku (NO_x) – oxid dusnatý a oxid dusičitý, vyjádřené jako oxid dusičitý,
- j) přízemním ozonem – ozon v nejnižší vrstvě troposféry,
- k) směrnou cílovou hodnotou – hodnota, která udává procento nebo poměrnou část snížení výměry území, na kterém byla v roce 1990 překročena kritická zátěž nebo kritická úroveň, jako výsledný efekt uplatnění emisních stropů podle tohoto nařízení,
- l) emisní inventurou – postup při stanovení celkové roční emise znečišťující látky nebo stanovené sku-

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/81/EEC, o národních emisních stropích pro některé látky znečišťující ovzduší.

²⁾ Úmluva o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států, vyhlášená pod č. 5/1985 Sb. Protokol k Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států (z roku 1979) o dlouhodobém financování Kooperativního programu pro monitorování a vyhodnocování dálkového šíření látek znečišťujících ovzduší v Evropě (EMEP), vyhlášený pod č. 215/1994 Sb.

piny znečišťujících látek na vymezeném území, z vymezené skupiny zdrojů, případně podle jiného vymezení. Zahrnuje zajištění potřebných údajů, způsob jejich ověřování a zpracování, stanovení výsledků a jejich zpřístupnění veřejnosti,

- m) emisní projekci – postup, kterým se stanovují předpokládané celkové roční emise znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin v budoucnosti. Slouží ke zpracování prognóz vývoje kvality ovzduší na území České republiky, krajů a oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší,
- n) acidifikací – proces okyselování složek a dalších objektů životního prostředí působeného emisemi látek znečišťujících ovzduší.

§ 3

Dosažení a závaznost hodnot emisních stropů

(1) Hodnot emisních stropů podle přílohy č. 1 k tomuto nařízení je nutné na území České republiky dosáhnout nejpozději v roce 2010. V následujících letech musí být tyto hodnoty dále snižovány tak, aby v roce 2020 nebyly překročeny kritické zátěže.

(2) Hodnoty emisních stropů jsou pro Českou republiku a provozovatele zdrojů závazné podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona.

(3) Směrné doporučené hodnoty emisních stropů rozepsané pro jednotlivé kraje jsou stanoveny v příloze č. 2 k tomuto nařízení.

§ 4

Směrné cílové hodnoty

Emisní stropy podle přílohy č. 1 k tomuto nařízení zajistí splnění směrných cílových hodnot tak, aby kritické zátěže nebyly k datu 31. prosince 2020 ani po tomto datu překročeny. Směrné cílové hodnoty jsou uvedeny v příloze č. 3 k tomuto nařízení.

§ 5

Emisní inventury a projekce emisí

(1) Emisní inventury zajišťuje každoročně pro znečišťující látky, pro které jsou v příloze č. 1 k tomuto nařízení stanoveny emisní stropy, Ministerstvo životního prostředí nebo jím zřízená právnická osoba. Spolu s emisními inventurami vypracuje také emisní projekce těchto látek pro období do roku 2020 (§ 6 odst. 9 zákona). Současně provede vyhodnocení plnění směrných cílových hodnot.

(2) Při provádění emisních inventur a zpracování jejich výsledků se postupuje podle metodiky schválené v rámci Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.²⁾

(3) Emisní inventury se provádějí pro stacionární a mobilní zdroje znečišťování ovzduší, a to pro veškeré zdroje nebo skupiny zdrojů vymezené územním uspořádáním nebo technickou specifikací. Emise z provozu letadel se započítávají pouze v provozním cyklu vymezeném v § 2 písm. f). Podklady pro inventury se provádí s využitím údajů Registru emisí a zdrojů znečišťování ovzduší (§ 13 odst. 1 zákona).

(4) Emisní inventury se provádějí pro zvláště velké, velké a střední zdroje z údajů souhrnné provozní evidence (§ 13 odst. 4 a 5 zákona). Množství emisí znečišťujících látek zjišťují provozovatelé zdrojů způsobem uvedeným v § 9 odst. 10 zákona pro znečišťující látky, pro něž má zdroj stanoven emisní limit nebo pro něž jsou ve zvláštním prováděcím předpisu³⁾ stanoveny emisní faktory. Množství emisí znečišťujících látek, pro něž zdroj nemá stanoven emisní limit nebo emisní faktor, se zjišťuje výpočtem pomocí měrné výrobní emise způsobem stanoveným zvláštním právním předpisem.³⁾

(5) Emisní inventura malých zdrojů znečišťování ovzduší používajících rozpouštědla se provádí s využitím údajů evidence těchto zdrojů.

(6) Výsledky emisních inventur a projekcí se zpřístupňují veřejnosti.⁴⁾

³⁾ Nařízení vlády č. 352/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.

Nařízení vlády č. 353/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.

Vyhláška č. 355/2002 Sb., kterou se stanoví emisní limity a další podmínky provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší emitujících těkavé organické látky z procesů aplikujících organická rozpouštědla a ze skladování a distribuce benzínu.

Nařízení vlády č. 354/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky pro spalování odpadu.

Vyhláška č. 356/2002 Sb., kterou se stanoví seznam znečišťujících látek, obecné emisní limity, způsob předávání zpráv a informací, zjišťování množství vypouštěných znečišťujících látek, tmavosti kouře, přípustné míry obtěžování zápachem a intenzity pachů, podmínky autorizace osob, požadavky na vedení provozní evidence zdrojů znečišťování ovzduší a podmínky jejich uplatňování.

⁴⁾ Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění zákona č. 101/2000 Sb., zákona č. 159/2000 Sb. a zákona č. 39/2001 Sb.

Zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění zákona č. 132/2000 Sb.

§ 6

Národní programy snižování emisí

(1) Národní programy snižování emisí jednotlivých znečišťujících látek do roku 2010, pro něž jsou v příloze č. 1 k tomuto nařízení stanoveny emisní stropy, případně integrovaný národní program snižování emisí, se připravují podle osnovy v příloze č. 2 zákona.

(2) Národní programy podle odstavce 1 zpracované v souladu s § 6 odst. 2 zákona slouží, kromě cíle dosáhnout hodnot emisních stropů podle přílohy č. 1 k tomuto nařízení, také k dosažení cílových hodnot podle § 4.

(3) Jednotlivé ústřední správní úřady a jejich příslušné příspěvkové nebo rozpočtové organizace spolu-

pracují při zpracování emisních inventur a emisních projekcí poskytováním údajů a informací vyplývajících z metodik podle § 5 odst. 2.

(4) Ministerstvo životního prostředí ve spolupráci s dalšími ústředními správními úřady a institucemi podle odstavce 3 vydá v průběhu roku 2007 zprávu o zajištění předpokladu splnění emisních stropů podle přílohy č. 1 k tomuto nařízení a předloží ji vládě České republiky nejpozději do 31. prosince 2007.

§ 7

Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Předseda vlády:

Ing. Zeman v. r.

Ministr životního prostředí:

RNDr. Kužvart v. r.

Příloha č. 1 k nařízení vlády č. 351/2002 Sb.

Hodnoty národních emisních stropů v roce 2010

Emisní stropy jsou pro Českou republiku stanoveny^{*)} takto (v kt/rok):

ROK	SO ₂	NO _x	VOC	NH ₃
2010	283	286	220	101

*) Hodnoty jsou stanoveny podle Göteborgského protokolu o omezení acidifikace, eutrofizace a přízemního ozonu k Úmluvě EHK OSN o dálkovém znečišťování ovzduší překračujícím hranice států, který Česká republika podepsala 1. prosince 1999. Stanovené hodnoty emisních stropů mohou být sníženy v rámci národních programů snižování emisí podle § 6 odst. 2 zákona, prokáže-li se potřeba a zároveň reálná možnost tohoto řešení.

Příloha č. 2 k nařízení vlády č. 351/2002 Sb.

Doporučené hodnoty krajských emisních stropů v roce 2010 pro oxid siřičitý, oxidy dusíku, těkavé organické látky a amoniak (kt/rok)

Kraj	SO ₂	NO _x	VOC	NH ₃
Jihočeský	19,0	18,5	13,0	11,5
Jihomoravský	10,5	20,0	18,0	10,5
Karlovarský	20,0	12,5	6,0	2,5
Kraj Vysočina	11,5	16,0	16,5	9,5
Královehradecký kraj	15,0	13,5	11,0	7,0
Liberecký	13,0	8,0	7,5	3,5
Moravskoslezský	33,0	26,0	24,5	6,5
Olomoucký	11,0	13,0	11,5	7,5
Pardubický	20,0	19,5	12,0	7,0
Plzeňský	14,5	17,5	15,5	8,0
Praha	8,5	13,5	12,5	1,0
Středočeský	35,0	41,5	36,5	16,0
Ústecký	60,0	58,0	25,5	5,0
Zlínský	12,0	8,5	10,0	5,5

Směrné cílové hodnoty

Směrná cílová hodnota pro acidifikaci se stanoví jako snížení výměry území, kde je překročena kritická zátěž pro acidifikaci, o nejméně 50 % vzhledem k roku 1990 (pro každou územní jednotku sítě).

Směrná cílová hodnota pro lidské zdraví se stanoví jako snížení výměry území, kde zátěž ozonem překračuje kritickou úroveň pro lidské zdraví ($AOT_{60} = 0$), ve všech územních jednotkách sítě o dvě třetiny vzhledem k roku 1990. Zatížení přízemním ozónem v žádné územní jednotce sítě nesmí překročit absolutní limit 2,9 ppm.h.

Směrná cílová hodnota pro úrodu a vegetaci se stanoví jako snížení výměry území, kde zátěž ozonem překračuje kritickou úroveň pro úrodu a vegetaci ($AOT_{40} = 3$ ppm.h), ve všech územních jednotkách sítě o jednu třetinu vzhledem k roku 1990. Zatížení přízemním ozonem v žádné územní jednotce sítě nesmí překročit absolutní limit 10 ppm.h, vyjádřený jako překročení kritické úrovně 3 ppm.h.

352

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 3. července 2002,

kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší

Vláda nařizuje podle § 55 odst. 1 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), (dále jen „zákon“):

HLAVA I ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tímto nařízením se v souladu s právem Evropských společenství¹⁾ stanoví specifické emisní limity, postup uplatnění obecných emisních limitů, přípustná tmavost kouře a podmínky provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.

(2) Toto nařízení se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje sestávající ze zařízení

- a) v nichž se spaliny používají pro přímý ohřev, sušení, vypalování nebo jinou tepelnou úpravu předmětů nebo materiálů, zejména ohřívací pece nebo pece pro tepelné zpracování, u kterých jsou znečišťující látky vzniklé spalováním paliv odváděny společně se znečišťujícími látkami emitovanými technologickým procesem,
- b) pro dodatečné spalování určených k čištění odpadních plynů spalováním, která nejsou provozována jako nezávislá spalovací zařízení,
- c) pro regeneraci katalyzátorů,
- d) pro zpracování sulfanu na síru,
- e) reaktorů užívaných v chemickém průmyslu,
- f) pro otop koksárenských baterií,
- g) určených výhradně pro spalování odpadů,
- h) ohřívaců větru vysokých pecí,
- i) plynových turbín umístěných na těžebních ploštinách.

§ 2

Základní pojmy

Pro účely tohoto nařízení se rozumí

- a) spalovacím stacionárním zdrojem znečišťování

ovzduší – zařízení nebo soubor zařízení spalovacích technologických procesů, ve kterém se oxidují paliva za účelem využití uvolněného tepla (dále jen „zdroj“). Ke zdrojům náleží i spalovací motory a plynové turbíny, které nejsou součástí mobilních zdrojů znečišťování ovzduší podle § 4 odst. 2 zákona,

- b) zařízením spalovacích technologických procesů – jakékoliv z hlediska účelu dále nedělitelné technické zařízení, v němž se oxiduje palivo za účelem výroby tepla (dále jen „zařízení“),
- c) spalováním – technologický proces, při němž je oxidováno palivo za účelem získávání tepla. Ke spalování náleží také technologické operace s ním související, pokud se vykonávají přímo u zdroje znečišťování, v němž spalování probíhá, zejména úprava paliva, zachycování znečišťujících látek, odvod odpadních plynů do ovzduší, měření a regulace,
- d) spoluspalováním paliva – proces, při němž je v zařízení spalováno současně nebo střídavě více druhů paliv,
- e) palivem – tuhý, kapalný, nebo plynný hořlavý materiál určený ke spalování ve zdrojích znečišťování za účelem získání jeho energetického obsahu splňující požadavky zvláštního právního předpisu,²⁾
- f) biomasou – rostlinný materiál, který lze použít jako palivo pro účely využití jeho energetického obsahu, pokud pochází ze zemědělství, lesnictví, nebo z potravinářského průmyslu, z výroby surové buničiny a z výroby papíru z buničiny, ze zpracování korku, ze zpracování dřeva s výjimkou dřevního odpadu, který obsahuje halogenované organické sloučeniny nebo těžké kovy v důsledku ošetření látkami na ochranu dřeva nebo nátěrovými hmotami, a dřevní odpad pocházející ze stavebnictví,
- g) stávajícím zvláště velkým zdrojem – zdroj uvedený v § 54 odst. 7 zákona,
- h) novým zvláště velkým zdrojem – zdroj uvedený v § 54 odst. 8 zákona,
- i) zvláště velkým zdrojem závazně určeným jeho

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES, o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zařízení.

²⁾ Vyhláška č. 357/2002 Sb., kterou se stanoví požadavky na kvalitu paliv z hlediska ochrany ovzduší.

provozovatelem k útlumu postupem schváleným orgánem ochrany ovzduší – stávající nebo nový zvláště velký zdroj plnící plán útlumu provozování zdroje podle písmene n),

- j) budoucím novým zvláště velkým zdrojem – zdroj nebo zařízení, u něhož jsou splněny požadavky uvedené v § 54 odst. 6 zákona a pro který bude vydáno stavební povolení po 1. lednu 2003 nebo bude uveden do provozu po 27. listopadu 2003,
- k) odpadním plynem – plyn s obsahem znečišťujících látek, který je odváděn nebo který uniká do venkovní atmosféry ze zdrojů znečišťování, zejména spaliny, odpadní vzdušina, plyny na výstupech ze zařízení pro zachycování emisí,
- l) stupněm odsíření – poměr hmotnosti síry odloučené v místě zařízení v daném časovém úseku k hmotnosti síry obsažené v palivu, které bylo do zařízení přivedeno a ve stejném časovém úseku spáleno,
- m) plynovou turbínou – jakýkoli rotační stroj, který transformuje kinetickou energii na mechanickou práci, jehož součástí je kompresor a zařízení, ve kterém se oxiduje palivo k ohřevu pracovního média,
- n) plánem útlumu provozování stávajícího zvláště velkého zdroje určeného k útlumu orgánem kraje v přenesené působnosti (dále jen „orgán kraje“) – schválený plán vztažený na celý zdroj a doplněný závazným písemným prohlášením provozovatele a podaný České inspekci životního prostředí (dále jen „inspekce“) nejpozději do 30. června 2004 se závazkem, že v období od 1. ledna 2008 do 31. prosince 2015 nebude provozovat zdroj déle než 20 000 hodin,
- o) poruchou zdroje – odchylka vzniklá v důsledku technické závady, která je popsána v souboru technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu zdroje (dále jen „provozní řád“) podle § 11 odst. 2 zákona, včetně lhůty pro její odstranění, při níž souvisle do doby jejího odstranění nemohou být dodržovány emisní limity,
- p) emisním limitem anorganických kyslíkatých sloučenin síry – emisní limit vztažený na množství anorganických kyslíkatých sloučenin síry vyjádřených jako oxid siřičitý,³⁾
- r) emisním limitem anorganických kyslíkatých sloučenin dusíku – emisní limit vztažený na množství oxidu dusnatého a oxidu dusičitého vyjádřené jako oxid dusičitý.³⁾

HLAVA II

ZVLÁŠTĚ VELKÉ SPALOVACÍ ZDROJE

§ 3

Emisní limity

(1) Emisní limity pro zvláště velké zdroje stanovené v závislosti na jmenovitém tepelném příkonu zdroje pro oxid siřičitý, oxidy dusíku a tuhé znečišťující látky obsahuje příloha č. 1 k tomuto nařízení.

(2) Emisní limity pro zvláště velké zdroje stanovené pro oxid uhelnatý obsahuje příloha č. 2 k tomuto nařízení.

§ 4

Zvýšení tepelného příkonu

Při rozšíření zdroje o nejméně 50 MW tepelného příkonu, nebo jestliže provozovatel zdroje plánuje změnu provozu, která by podle zjištění inspekce mohla mít významně nepříznivé účinky na zdraví lidí nebo na životní prostředí, orgán kraje stanoví v podmínkách podle § 17 odst. 8 zákona emisní limit pro novou nebo změněnou část podle jmenovitého tepelného příkonu celého zdroje v souladu s termíny a požadavky ustanovení § 54 odst. 6, 7 nebo 8 zákona.

§ 5

Rozsah sledovaných znečišťujících látek

U zvláště velkých zdrojů se zjišťují měřením emise

- a) tuhých znečišťujících látek, oxidu siřičitého, oxidů dusíku vyjádřených jako oxid dusičitý, oxidu uhelnatého,
- b) plyných anorganických sloučenin chloru vyjádřených jako chlorovodík, plyných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluorovodík a
- c) dalších znečišťujících látek podle zvláštního právního předpisu.³⁾

§ 6

Zjišťování znečišťujících látek

(1) U zdrojů o jmenovitém tepelném výkonu 150 MW a vyšším se zjišťují emise znečišťujících látek podle § 5 písm. a) kontinuálním měřením.

(2) U zvláště velkých zdrojů, případně jejich zařízení, o jmenovitém tepelném příkonu nižším než 100 MW se zjišťují emise znečišťujících látek podle § 5

³⁾ Vyhláška č. 356/2002 Sb., kterou se stanoví seznam znečišťujících látek, obecné emisní limity, způsob předávání zpráv a informací, zjišťování množství vypouštěných znečišťujících látek, tmavosti kouře, přípustné míry obtěžování zápachem a intenzity pachů, podmínky autorizace osob, požadavky na vedení provozní evidence zdrojů znečišťování ovzduší a podmínky jejich uplatňování.

písm. a) jednorázovým měřením postupy splňujícími požadavky zvláštního právního předpisu³⁾ na každém zařízení podle § 9 odst. 2 zákona, a to dvakrát za kalendářní rok v intervalu mezi měřeními ne kratším než 3 měsíce.

(3) Zjišťování znečišťujících látek kontinuálním měřením se provádí na každém zařízení při splnění podmínek § 9 odst. 2 zákona technickými prostředky splňujícími požadavky zvláštního právního předpisu.³⁾

(4) U zdrojů nebo zařízení se neprovádí měření emisí tuhých znečišťujících látek, jde-li o zařízení spalující výlučně zemní plyn, a emisí oxidu siřičitého, jedná-li se o zařízení spalující plyné nebo kapalné palivo, pokud dodavatel paliva zaručuje stálý obsah síry v palivu na takové úrovni, aby při spalování nebyl překročen emisní limit. V těchto případech se pro stanovení emisí použije hodnot emisních faktorů uvedených v příloze č. 5 k tomuto nařízení.

(5) Emise znečišťujících látek podle § 5 písm. b) a c) se zjišťují jednorázovým měřením při obvyklém provozním výkonu zdroje postupy splňujícími požadavky zvláštního právního předpisu³⁾ na každém zařízení podle § 9 odst. 2 zákona, a to po prvním uvedení zdroje do provozu nebo po každé změně paliva nebo suroviny nebo po každém významném a trvalém zásahu do konstrukce nebo vybavení zdroje, a to do 6 měsíců od vzniku jedné z výše uvedených skutečností a dále jednou za 3 kalendářní roky.

(6) Provozovatel zdroje, který podléhá povinnosti zajistit kontinuální měření emisí podle § 11 odst. 1 písm. j) zákona, prokazuje dodržení hodnot emisních limitů stanovených v přílohách č. 1 a č. 2 k tomuto nařízení tím, že naměřené hodnoty po dobu provozu zařízení v průběhu kalendářního roku splňují následující podmínky

- a) roční průměr denních středních hodnot je nižší než hodnota emisního limitu,
- b) 95 % všech třicetiminutových středních hodnot je nižší než 120 % emisního limitu,
- c) všechny třicetiminutové střední hodnoty jsou nižší než dvojnásobek hodnoty emisního limitu a
- d) žádná z kalendářních měsíčních středních hodnot nepřesáhne emisní limit a pro oxid siřičitý a tuhé znečišťující látky 97 % a pro oxidy dusíku 95 % všech čtyřicetiosmihodinových středních hodnot nepřesáhne 110 % emisního limitu. Čtyřicetiosmihodinovou střední hodnotou se rozumí aritmetický průměr 2 platných po sobě jdoucích denních středních hodnot. Pro výpočet čtyřicetiosmihodinové střední hodnoty se použijí denní střední hodnoty počínaje 1. lednem a konče 31. prosincem kalendářního roku, přičemž každá denní střední hodnota může být pro výpočet použita pouze jednou. Osamocené denní průměry v průběhu roku se pro výpočet čtyřicetiosmihodinové střední hodnoty nesčítají.

Do hodnot rozhodných pro posouzení dodržení emisního limitu se nezahrnují údaje zjištěné v době uvádění zařízení zdroje do provozu, v době jeho odstavení z provozu nebo při odstraňování jeho poruchy, popřípadě havárie.³⁾ Délka přípustné doby trvání těchto stavů se řídí provozním řádem.

(7) V případech, kdy se vyžadují pouze jednorázová měření, zpracují se výsledky jednorázového měření tak, aby je bylo možno porovnat s emisními limity. Schopnost zdroje dodržovat emisní limit je prokázána, pokud průměr jednotlivých měření koncentrace znečišťující látky za celé měření, vypočítaný postupy podle zvláštního právního předpisu,³⁾ je menší nebo roven hodnotě emisního limitu a současně každá hodnota zjištěné koncentrace jednotlivého měření znečišťující látky je menší než 120 % emisního limitu.

(8) Požadované stupně odsíření podle přílohy č. 3 k tomuto nařízení se považují za splněné, pokud vyhodnocení provedených měření prokáže, že všechny střední hodnoty stupně odsíření za daný kalendářní měsíc dosáhly požadovaného stupně.

(9) Emisní limity se považují pro zařízení budoucích nových zdrojů za splněné, pokud žádný platný denní průměr nepřesáhne hodnoty emisních limitů uvedené v přílohách č. 1 a č. 2 k tomuto nařízení a 95 % platných hodinových průměrů nepřesáhne 200 % hodnoty emisních limitů uvedených v přílohách č. 1 a č. 2 k tomuto nařízení.

(10) Platné průměrné hodnoty se stanoví postupem uvedeným ve zvláštním právním předpisu.³⁾

(11) Pokud nejsou u zdroje stanoveny emisní limity oxidu siřičitého nebo organických látek, zjišťují provozovatelé množství emisí výpočtem pomocí emisních faktorů uvedených v příloze č. 5 k tomuto nařízení.

§ 7

Plán snížení emisí u stávajících zvláště velkých zdrojů

Plány snížení emisí podle § 54 odst. 7 zákona u stávajících zvláště velkých zdrojů se zpracují pro oxidy dusíku, oxid siřičitý a tuhé znečišťující látky u zdrojů uvedených v příloze č. 1 k tomuto nařízení, které byly v provozu v roce 2000. Zásady vypracování plánu snížení emisí u stávajícího zvláště velkého zdroje jsou uvedeny v příloze č. 8 k tomuto nařízení.

HLAVA III

VELKÉ A STŘEDNÍ SPALOVACÍ ZDROJE

§ 8

Emisní limity

(1) Emisní limity pro velké a střední zdroje stanovené v závislosti na jmenovitém tepelném výkonu

zdroje pro oxid siřičitý, oxidy dusíku, tuhé znečišťující látky a oxid uhelnatý jsou stanoveny v příloze č. 4 k tomuto nařízení.

(2) Pokud jsou v zařízeních velkých zdrojů spalovány použité oleje, jejichž spalování je povoleno podle § 17 odst. 2 písm. c) nebo f) zákona, platí pro jejich spalování emisní limity stanovené zvláštním právním předpisem.⁴⁾

§ 9

Zjišťování znečišťujících látek

(1) Zjišťování znečišťujících látek se provádí na každém zařízení při splnění podmínek § 9 odst. 2 zákona postupy splňujícími požadavky zvláštního právního předpisu.³⁾

(2) Dodržování emisních limitů se u velkých a středních zdrojů kontroluje jednorázovým měřením, pokud provozovatel nemá povinnost měřit kontinuálně. Hodnoty emisních limitů stanovené v příloze č. 4 k tomuto nařízení se považují za splněné, pokud střední hodnota ze všech jednotlivých měření nepřekračuje emisní limit a současně každá hodnota zjištěné koncentrace jednotlivého měření znečišťující látky je menší než 120 % emisního limitu.

(3) U velkých zdrojů se jednorázovým měřením zjišťují emise tuhých znečišťujících látek, oxidu siřičitého, oxidu uhelnatého a obsah kyslíku postupy splňujícími požadavky zvláštního právního předpisu³⁾ na každém zařízení, a to jedenkrát za kalendářní rok, ne dříve než po uplynutí 6 měsíců od data předchozího měření, a dále po každé změně paliva, po každém významném a trvalém zásahu do konstrukce nebo vybavení zdroje, který by mohl vést ke změně emisí, a to do 3 měsíců od vzniku některé z uvedených změn.

(4) U středních zdrojů se jednorázovým měřením zjišťují emise tuhých znečišťujících látek, oxidu siřičitého, oxidů dusíku vyjádřených jako oxid dusičitý, oxidu uhelnatého a obsah kyslíku, a to jednou za 3 kalendářní roky, ne dříve než po uplynutí 18 měsíců od data předchozího měření, a dále po každé změně paliva, nebo po každém významném a trvalém zásahu do konstrukce nebo vybavení zdroje, který by mohl vést ke změně emisí, a to do 3 měsíců od vzniku některé z uvedených změn, a to u zařízení spalujících tuhá, kapalná nebo plynná paliva o jmenovitém tepelném výkonu rovném nebo vyšším než 1 MW.

(5) U středních zdrojů o jmenovitém tepelném výkonu do 1 MW se jednorázové měření provádí jedenkrát za 5 kalendářních roků, ne dříve než po uplynutí 30 měsíců od data předchozího měření, a dále po každé změně paliva a po každém významném a trvalém zásahu do konstrukce nebo vybavení zdroje, který by mohl vést ke změně emisí, a to do 3 měsíců od vzniku některé z uvedených změn.

(6) U zdrojů se neprovádí měření tuhých znečiš-

ťujících látek, jde-li o zdroje spalující výlučně plynné palivo, a oxidu siřičitého, jde-li o zdroje spalující plynné nebo kapalné palivo, pokud dodavatel paliva zaručuje stálý obsah síry v palivu na takové úrovni, aby při spalování nebyl překročen emisní limit. V těchto případech se pro stanovení emisí použije hodnot emisních faktorů uvedených v příloze č. 5 k tomuto nařízení.

(7) Pokud nejsou u zdroje stanoveny emisní limity oxidu siřičitého nebo organických látek, zjišťují provozovatelé množství emisí výpočtem pomocí emisních faktorů uvedených v příloze č. 5 k tomuto nařízení.

(8) Jednorázové měření lze nahradit měřením kontinuálním.

HLAVA IV

ZJIŠŤOVÁNÍ ZNEČIŠŤUJÍCÍCH LÁTEK A ÚČINNOST SPALOVÁNÍ MALÝCH ZDROJŮ

§ 10

Zjišťování znečišťujících látek u malých zdrojů

U malých zdrojů se provádí jednorázové měření účinnosti spalování, měření množství vypouštěných látek a kontrola stavu spalinových cest postupem podle přílohy č. 7 k tomuto nařízení.

§ 11

Účinnost spalování

Malý zdroj je provozován s požadovanou účinností spalování paliv a s přípustnou koncentrací oxidu uhelnatého ve spalínách stanovenou v příloze č. 7 k tomuto nařízení.

HLAVA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 12

Postup stanovení obecných emisních limitů u zdrojů

Pokud pro danou znečišťující látku nebo stanovenou skupinu látek není stanoven u zdroje specifický emisní limit a dojde-li k vymezení znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin k plnění obecných emisních limitů podle § 9 odst. 4 zákona, pak orgán kraje stanoví

- a) obecné emisní limity látek, jejichž emise lze u zdroje prokazatelně předpokládat a které mají významný vliv na kvalitu ovzduší v místě zdroje, především jedná-li se o oblast podle § 7 odst. 1 zákona,
- b) obecné emisní limity dalších látek na základě vlastního posouzení, které odůvodní v jím vydaném rozhodnutí,

⁴⁾ Nařízení vlády č. 354/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky pro spalování odpadu.

- c) obecný emisní limit pro pachové látky a přípustnou tmavost kouře.

§ 13

Společná ustanovení

(1) Zařízení, která jsou provozována pouze v situaci krajní nouze nebo po dobu v úhrnu nepřekračující 700 hodin v kalendářním roce a jsou pro taková použití předem označena a evidována inspekcí, nemusí být kontinuálním měřením vybavena.

(2) Odpadní plyny se vypouštějí do ovzduší, je-li to technicky možné, řízeným způsobem komínem, jehož výška se vypočítá postupem podle zvláštního právního předpisu⁵⁾ tak, aby bylo chráněno lidské zdraví a životní prostředí.

(3) Pro zdroj, ve kterém se současně spaluje více druhů paliv, se hodnoty emisních limitů stanoví výpočtem uvedeným v příloze č. 6 k tomuto nařízení. Za spalování více druhů paliv není považována stabilizace hoření.

§ 14

Přechodná ustanovení

(1) Pokud provozovatel stávajícího zvláště velkého zdroje poskytne příslušnému orgánu ochrany ovzduší do 30. července 2004 prohlášení, že v období od 1. ledna 2008 do 31. prosince 2015 nebude tento zdroj provozovat déle než 20 000 hodin, a pokud zdroj není součástí Národního programu snížení emisí ze stávajících zvláště velkých zdrojů, nebude u tohoto zdroje vyžadováno dodržování emisních limitů uvedených v příloze č. 1 k tomuto nařízení jako platných pro stávající zvláště velké zdroje počínaje dnem 1. ledna 2008. Provozovatel každoročně předloží orgánu kraje a inspekci informaci o využití a nevyužití provozní době. Platnost emisních limitů stanovených pro tento zdroj pro období přede dnem 31. prosince 2007 není tímto dotčena.

(2) Provozovatelé zdrojů, na které se vztahuje povinnost měření podle § 11 odst. 1 písm. c) zákona, provedou první jednorázové měření emisí

- a) u zvláště velkých zdrojů do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto nařízení,
- b) u velkých zdrojů do 1 kalendářního roku od posledního měření,
- c) u středních zdrojů o jmenovitém tepelném výkonu 1 až 5 MW včetně do 3 kalendářních let od posledního měření; provozovatelé, kteří pro-

vedli poslední měření před datem 1. června 1999, provedou toto měření do 1. června 2003,

- d) u středních zdrojů o jmenovitém tepelném výkonu do 1 MW do 5 kalendářních roků od posledního měření; provozovatelé, kteří provedli poslední měření před datem 1. června 1999, provedou toto měření do 1. června 2003.

(3) Pro stávající zvláště velké zdroje, jejichž jmenovitý tepelný příkon je 400 MW a vyšší a které nejsou v provozu více než 2000 hodin ročně (klouzavý průměr za 5 let), se uplatňuje emisní limit pro emise oxidu siřičitého 800 mg.m⁻³ do 31. prosince 2015. Od 1. ledna 2016 budou zařízení s emisním limitem oxidu siřičitého 800 mg.m⁻³ provozována nejvýše 1500 hodin ročně.

(4) Vyhodnocení kontinuálního měření se provádí

- a) u stávajících zvláště velkých zdrojů a u nových zvláště velkých zdrojů s jmenovitým tepelným příkonem vyšším nebo rovným 150 MW postupem podle § 6 odst. 6,
- b) u stávajících zvláště velkých zdrojů a u nových zvláště velkých zdrojů s jmenovitým tepelným příkonem vyšším nebo rovným 100 MW postupem podle § 6 odst. 6 od 1. ledna 2005 a
- c) u budoucích nových zvláště velkých zdrojů s jmenovitým tepelným příkonem vyšším nebo rovným 100 MW postupem podle § 6 odst. 9 od 1. ledna 2004.

(5) U zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu 100 MW a vyšším, na které se nevztahuje § 6 odst. 1, uvedených do provozu od 27. listopadu 2003 se zjišťují emise látek podle § 5 písm. a) kontinuálním měřením.

(6) U zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu 100 MW a vyšším, na které se nevztahuje § 6 odst. 1 a ustanovení odstavce 5, se od 1. ledna 2005 zjišťují emise látek podle § 5 písm. a) kontinuálním měřením.

(7) Provozovatel zdroje, který zjišťuje množství emisí kontinuálním měřením, eviduje od 1. ledna 2003 jednotlivě každou emisi měřené znečišťující látky za každý den.

§ 15

Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Předseda vlády:

Ing. Zeman v. r.

Ministr životního prostředí:

RNDr. Kužvart v. r.

⁵⁾ Nařízení vlády č. 350/2002 Sb., kterým se stanoví imisní limity a podmínky a způsob sledování, posuzování, hodnocení a řízení kvality ovzduší.

Emisní limity pro zvláště velké spalovací zdroje znečišťování pro oxid siřičitý (SO₂), oxidy dusíku (NO_x) a tuhé znečišťující látky

1. Emisní limity pro oxid siřičitý

Hodnoty emisních limitů pro SO₂ pro tuhá paliva

A. Hodnoty emisních limitů pro jednotlivá zařízení stávajících zdrojů podle § 2 písm. g) spalujících tuhá paliva vyjádřené v mg/m³ (obsah kyslíku 6 %) vztažené na normální stavové podmínky a suchý plyn.

Jmenovitý tepelný výkon	do 50 MW	50 – 300 MW	> 300 MW
Fluidní topeniště	800	500	500
Ostatní topeniště ^{x)}	2500	1700	500

^{x)} též granulační nebo roštové kotle s přiřazenými fluidními reaktory, jejich kombinace s fluidními ohništi nebo rekonstrukce těchto kotlů s využitím prvků fluidní techniky

Poznámka

1. Tyto emisní limity platí pro zařízení stávajících zdrojů, k nimž bylo vydáno původní (první – platí i v ostatních případech) stavební povolení před 1. červencem 1987, a vztahují se k tepelným výkonům jednotlivých zařízení.
2. Od 1. ledna 2008 musí stávající zdroje plnit plán snížení emisí u zdroje jako součást Národního programu snižování emisí stávajících zvláště velkých spalovacích zdrojů podle § 54 odst. 7 zákona. Součástí opatření plánu jsou emisní stropy stanovené orgánem ochrany ovzduší, které vycházejí z limitů uvedených pod písmenem B a jsou stanoveny postupem uvedeným v § 54 odst. 7 zákona. Emisní limity každého zařízení se v tomto případě vztahují k tepelnému příkonu celého zdroje.
3. Provozovatelé zdrojů, kteří obdrželi povolení před 1. červencem 1987, mohou požádat nejpozději do 30. června 2004 kompetentní orgán o to, aby směli provozovat zdroj ne více než 20 000 hodin počínaje 1. lednem 2008 do 31. prosince 2015 bez plnění emisních limitů uvedených pod písmenem B.

B. Hodnoty emisních limitů pro tuhá paliva spalovaná v nových zdrojích podle § 2 písm. h) vyjádřené v mg/m³ (obsah kyslíku 6 %) vztažené na normální stavové podmínky a suchý plyn.

Jmenovitý tepelný příkon	50 až 100 MW	100 až 500 MW	> 500 MW
Limit	2000	2000 – 400 s lineárním poklesem*	400

* tepelný příkon (P v MWt) emisní limit (EL v mg/m^3)

$$\text{EL} = 2400 - 4P$$

Poznámka

Hodnoty emisních limitů se pro každé jednotlivé zařízení, na něž bylo stavební povolení vydáno po 1. červenci 1987, vztahují k celkovému tepelnému příkonu zvláště velkého zdroje.

C. Emisní limity pro tuhá paliva pro budoucí nové zdroje podle § 2 písm. j) vyjádřené v mg/m^3 (obsah kyslíku 6 %) vztažené na normální stavové podmínky a suchý plyn.

Druh paliva	50 – 100 MW	100 – 300 MW	> 300 MW
Biomasa	200	200	200
Ostatní tuhá paliva	850	200	200

Poznámka

Hodnoty emisních limitů se pro každé jednotlivé zařízení vztahují k celkovému tepelnému příkonu zvláště velkého zdroje.

Hodnoty emisních limitů pro SO₂ pro kapalná paliva

A. Hodnoty emisních limitů pro jednotlivá zařízení stávajících zdrojů podle § 2 písm. g) spalujících kapalná paliva vyjádřené v mg/m^3 (obsah kyslíku 3 %) vztažené na normální stavové podmínky a suchý plyn.

Jmenovitý tepelný výkon	Do 50 MW	50 – 300 MW	> 300 MW
Emisní limit	(není stanoven)	1700	500

Poznámka

1. Tyto emisní limity platí pro zařízení stávajících zdrojů, k nimž bylo vydáno původní stavební povolení před 1. červencem 1987, a vztahují se k tepelným výkonům jednotlivých zařízení.
2. Od 1. ledna 2008 musí stávající zdroje plnit plán snížení emisí u zdroje jako součást Národního programu snižování emisí stávajících zvláště velkých spalovacích zdrojů podle § 54 odst. 7 zákona. Součástí opatření plánu jsou emisní stropy stanovené orgánem ochrany ovzduší, které vycházejí z limitů uvedených pod písmenem B a jsou stanoveny postupem uvedeným v § 54 odst. 7 zákona. Emisní limity každého zařízení se v tomto případě vztahují k tepelnému příkonu celého zdroje.
3. Provozovatelé zdrojů, kteří obdrželi povolení před 1. červencem 1987, mohou požádat nejpozději do 30. června 2004 kompetentní orgán o to, aby směli provozovat zdroj ne více

než 20 000 hodin počínaje 1. lednem 2008 do 31. prosince 2015 bez plnění emisních limitů uvedených pod písmenem B.

B. Emisní limity pro kapalná paliva spalovaná v nových zdrojích podle § 2 písm. h) vyjádřené v mg/m^3 (obsah kyslíku 3 %) vztažené na normální stavové podmínky a suchý plyn.

Jmenovitý tepelný příkon	50 – 300 MW	300 – 500 MW	> 500 MW
Emisní limit	1700	1700 – 400* (s lineárním poklesem)	400

* tepelný příkon (P v MWt) emisní limit (EL v mg/m^3)

$$\text{EL} = 3650 - 6,5 P$$

Poznámka

Hodnoty emisních limitů se pro každé jednotlivé zařízení, na něž bylo stavební povolení vydáno po 1. červenci 1987, vztahují k celkovému tepelnému příkonu zvláště velkého zdroje.

C. Emisní limity pro kapalná paliva pro budoucí nové zdroje podle § 2 písm. j) vyjádřené v mg/m^3 (obsah kyslíku 3 %) vztažené na normální stavové podmínky a suchý plyn.

Jmenovitý tepelný příkon	50 – 100 MW	100 – 300 MW	> 300 MW
Emisní limit	850	400 – 200* (s lineárním poklesem)	200

* tepelný příkon (P v MWt) emisní limit (EL v mg/m^3)

$$\text{EL} = 500 - P$$

Poznámka

Hodnoty emisních limitů se pro každé jednotlivé zařízení vztahují k celkovému tepelnému příkonu zvláště velkého zdroje.

Hodnoty emisních limitů pro SO₂ pro plynná paliva

A. Hodnoty emisních limitů pro jednotlivá zařízení stávajících zdrojů podle § 2 písm. g) spalujících plynná paliva vyjádřené v mg/m^3 (obsah kyslíku 3 %) vztažené na normální stavové podmínky a suchý plyn.

Plynná paliva z veřejných distribučních sítí	35
Pro plynná paliva mimo paliv z veřejných distribučních sítí a koksárenský plyn	900
Zkapalněný plyn	(limit nestanoven)

Poznámka

1. Tyto emisní limity platí pro zařízení stávajících zdrojů, k nimž bylo vydáno původní stavební povolení před 1. červencem 1987, a vztahují se k tepelným výkonům jednotlivých zařízení.

2. Od 1. ledna 2008 musí stávající zdroje plnit plán snížení emisí u zdroje jako součást Národního programu snižování emisí stávajících zvláště velkých spalovacích zdrojů podle § 54 odst. 7 zákona. Součástí opatření plánu jsou emisní stropy stanovené orgánem ochrany ovzduší, které vycházejí z limitů uvedených pod písmenem **B** a jsou stanoveny postupem uvedeným v § 54 odst. 7 zákona. Emisní limity každého zařízení se v tomto případě vztahují k tepelnému příkonu celého zdroje.
3. Provozovatelé zdrojů, kteří obdrželi povolení před 1. červencem 1987, mohou požádat nejpozději do 30. června 2004 kompetentní orgán o to, aby směli provozovat zdroj ne více než 20 000 hodin počínaje 1. lednem 2008 do 31. prosince 2015 bez plnění emisních limitů uvedených pod písmenem **B**.

B. Emisní limity pro plynná paliva spalovaná v nových zdrojích podle § 2 písm. h) vyjádřené v mg/m^3 (obsah kyslíku 3 %) vztažené na normální stavové podmínky a suchý plyn.

Plynná paliva obecně	35
Zkapalněný plyn	5
Nízkovýhřevné plyny ze zplynění nebo rafinačních zbytků, koksárenský plyn, vysokopecní plyn, konvertorový plyn	800
Plyn ze zplynění uhlí	Emisní limit zatím nestanoven

Poznámka

Hodnoty emisních limitů se pro každé jednotlivé zařízení, na něž bylo stavební povolení vydáno po 1. červenci 1987, vztahují k celkovému tepelnému příkonu zvláště velkého zdroje

C. Emisní limity pro plynná paliva spalovaná v budoucích nových zdrojích podle § 2 písm. j) vyjádřené v mg/m^3 (obsah kyslíku 3 %) vztažené na normální stavové podmínky a suchý plyn.

Plynná paliva obecně	35
Zkapalněný plyn	5
Koksárenský plyn	400
Vysokopecní plyn, konvertorový plyn	200

Poznámka

Hodnoty emisních limitů se pro každé jednotlivé zařízení vztahují k celkovému tepelnému příkonu zvláště velkého zdroje.

2. Hodnoty emisních limitů pro oxidy dusíku

Hodnoty emisních limitů pro stávající zvláště velké zdroje

A. Hodnoty emisních limitů pro jednotlivá zařízení stávajících zdrojů podle § 2 písm. g) pro NO_x (po přepočtu na NO₂) při spalování tuhých paliv (obsah kyslíku 6 %), kapalných a plyných (obsah kyslíku 3 %), vyjádřené v mg/m³ vztahené na normální stavové podmínky a suchý plyn.

Fluidní topeniště	400
Výtavné topeniště	1100
Ostatní topeniště na tuhá paliva	650
Kapalná paliva	450
Plynná paliva	200/300*

* při spalování propanu či butanu nebo jejich směsí

Poznámka

1. Tyto emisní limity platí pro zařízení stávajících zdrojů, k nimž bylo vydáno původní stavební povolení před 1. červencem 1987, a vztahují se k tepelným výkonům jednotlivých zařízení.
2. Od 1. ledna 2008 musí stávající zdroje plnit plán snížení emisí u zdroje jako součást Národního programu snižování emisí stávajících zvláště velkých spalovacích zdrojů podle § 54 odst. 7 zákona. Součástí opatření plánu jsou emisní stropy stanovené orgánem ochrany ovzduší, které vycházejí z limitů uvedených pod písmenem B a jsou stanoveny postupem uvedeným v § 54 odst. 7 zákona. Emisní limity každého zařízení se v tomto případě vztahují k tepelnému příkonu celého zdroje.
3. Provozovatelé zdrojů, kteří obdrželi povolení před 1. červencem 1987, mohou požádat nejpozději do 30. června 2004 kompetentní orgán o to, aby směli provozovat zdroj ne více než 20 000 hodin, počínaje 1. lednem 2008 do 31. prosince 2015 bez plnění emisních limitů uvedených pod písmenem B.

B. Hodnoty emisních limitů pro NO_x (po přepočtu na NO₂) při spalování tuhých paliv (obsah kyslíku 6 %), kapalných a plyných (obsah kyslíku 3 %) v nových zdrojích podle § 2 písm. h) vyjádřené v mg/m³ vztahené na normální stavové podmínky a suchý plyn.

Druh paliva	Emisní limity (mg/m³)
Tuhá	
50 až 500 MW	600
>500 MW	500
Od 1. ledna 2016	
50 až 500 MW	600
>500 MW ⁽²⁾	200
Kapalná	
50 až 500 MW	450
>500 MW	400
Plynná	
50 až 500 MW	300
>500 MW	200

Poznámka

1. Hodnoty emisních limitů se pro každé jednotlivé zařízení, na něž bylo stavební povolení vydáno po 1. červenci 1987, vztahují k celkovému tepelnému příkonu zvláště velkého zdroje.
2. Pro zařízení, která po 1. lednu 2016 nebudou provozována déle než 1500 hodin ročně (klouzavý pětiletý průměr), platí emisní limit 450 mg/m³.
3. Při spalování tuhých paliv s obsahem prchavé hořlaviny menším než 10 % platí až do 1.1.2018 emisní limit 1200 mg/m³.

C. Hodnoty emisních limitů pro NO_x (po přepočtu na NO₂) pro tuhá paliva (obsah kyslíku 6 %) pro budoucí nové zdroje podle § 2 písm. j) vyjádřené v mg/m³ vztažené na normální stavové podmínky a suchý plyn.

Druh paliva	50 – 100 MW	100 – 300 MW	> 300 MW
Biomasa	400	300	200
Obecně	400	200	200

Poznámka

Hodnoty emisních limitů se pro každé jednotlivé zařízení vztahují k celkovému tepelnému příkonu zvláště velkého zdroje.

D. Hodnoty emisních limitů pro NO_x (v přepočtu na NO₂) pro kapalná paliva - s výjimkou plynových turbín - vyjádřené v mg/m³ (obsah kyslíku 3 %), které platí pro budoucí nové zdroje podle § 2 písm. j) vztažené na normální stavové podmínky a suchý plyn.

Druh paliva	50 – 100 MW	100 – 300 MW	> 300 MW
Kapalná paliva	400	200	200

Poznámka

Hodnoty emisních limitů se pro každé jednotlivé zařízení vztahují k celkovému tepelnému příkonu zvláště velkého zdroje.

E. Hodnoty emisních limitů pro NO_x (v přepočtu na NO₂) pro plynná paliva - s výjimkou plynových turbín - vyjádřené v mg/m³ (obsah kyslíku 3 %), které platí pro budoucí nové zdroje podle § 2 písm. j) vztažené na normální stavové podmínky a suchý plyn.

Druh plynného paliva	50 – 300 MW	> 300 MW
Zemní plyn	150	100
Jiné plyny	200	200

Poznámka

Hodnoty emisních limitů se pro každé jednotlivé zařízení vztahují k celkovému tepelnému příkonu zvláště velkého zdroje.

F. Hodnoty emisních limitů platné pro jednotku s jedinou plynovou turbínou:

Emisní limity pro NO_x (v přepočtu na NO₂) vyjádřené v mg/m³ (obsah kyslíku 15 %), které platí pro budoucí nové zdroje podle § 2 písm. j) vztažené na normální stavové podmínky a suchý plyn.

Následující hodnoty se vztahují pouze na provozní stavy, při kterých je překročeno 70 % instalovaného tepelného příkonu:

Palivo	> 50 MW
Zemní plyn ^{1/}	50 ^{2/}
Kapalná paliva ^{3/}	120 ^{3/}
Plynná paliva (jiná než zemní plyn)	120

Z těchto limitů jsou vyloučeny plynové turbíny určené pro použití v mimořádných případech, které jsou v provozu méně než 500 hodin za rok. Provozovatel takových zařízení předkládá každý rok příslušnému orgánu zprávu o využití době.

Vysvětlivky:

^{1/} Zemním plynem se rozumí přirozeně se vyskytující metan s obsahem inertních plynů a dalších složek vyjádřeným objemovým zlomkem menším než 20%.

^{2/} Hodnota emisního limitu oxidu dusnatého a oxidu dusičitého vyjádřených jako oxid dusičitý při spalování plyných paliv v plynových turbínách vyjádřeného limitní hmotnostní koncentrací oxidu dusičitého v suchých spalínách s 15% kyslíku vztažená na normální stavové podmínky a suchý plyn je 75 mg/m³ v následujících případech:

- plynové turbíny využívané pro kombinovanou produkci tepla a elektřiny s celkovou účinností vyšší než 75%
- plynové turbíny v zařízeních s kombinovaným cyklem s roční průměrnou celkovou elektrickou účinností vyšší než 55%;
- plynové turbíny pro mechanický pohon (plynové turbíny pohánějící kompresory rozvodné sítě dodávek plynu veřejnosti)

Pro plynové turbíny, které nespádají do žádné ze shora uvedených kategorií, ale které mají účinnost větší než 35% (na základě podmínek Mezinárodní organizace pro normalizaci ISO), je emisní limit oxidu dusičitého (obsah kyslíku 15%) vztažený na normální stavové podmínky a suchý plyn 50 mg/m³ (35% v těch případech, kdy je emisní limit vyjádřen procenty a určen na základě podmínek ISO).

^{3/} Tato hodnota emisního limitu se vztahuje jen na plynové turbíny spalující lehké a střední destilační frakce.

3. Emisní limity pro tuhé znečišťující látky

A. Hodnoty emisních limitů pro jednotlivá zařízení stávajících zdrojů podle § 2 písm. g) při spalování tuhých (obsah kyslíku 6 %), kapalných a plyných paliv (obsah kyslíku 3 %) vyjádřené v mg/m^3 vztažené na normální stavové podmínky a suchý plyn.

Druh paliva	Jmenovitý tepelný výkon (MW)	Hodnota emisního limitu (mg/m^3)
Tuhá	≥ 50	100
Kapalná¹	Všechna zařízení	50
Plynná	Všechna zařízení	50

¹ hodnota emisního limitu pro zdroje s tepelným příkonem nižším 500 MW spalujícího kapalného paliva s více než 0,06 % popela činí 100 mg/m^3

Poznámka

1. Tyto emisní limity platí pro zařízení stávajících zdrojů, k nimž bylo vydáno původní stavební povolení před 1. červencem 1987, a vztahují se k tepelným výkonům jednotlivých zařízení.
2. Od 1. ledna 2008 musí stávající zdroje plnit plán snížení emisí u zdroje jako součást Národního programu snižování emisí stávajících zvláště velkých spalovacích zdrojů podle § 54 odst. 7 zákona. Součástí opatření plánu jsou emisní stropy stanovené orgánem ochrany ovzduší, které vycházejí z limitů uvedených pod písmenem B a jsou stanoveny postupem uvedeným v § 54 odst. 7 zákona. Emisní limity každého zařízení se v tomto případě vztahují k tepelnému příkonu celého zdroje.
3. Provozovatelé zdrojů, kteří obdrželi povolení před 1. červencem 1987, mohou požádat nejpozději do 30. června 2004 kompetentní orgán o to, aby směli provozovat zdroj ne více než 20 000 hodin počínaje 1. lednem 2008 do 31. prosince 2015 bez plnění emisních limitů uvedených pod písmenem B.

B. Emisní limity pro tuhé znečišťující látky při spalování tuhých, kapalných a plyných paliv v nových zdrojích podle § 2 písm. h), k nimž bylo vydáno původní stavební povolení 1. července 1987 a nebo později, vztažené na normální stavové podmínky a suchý plyn.

Druh paliva	Jmen. tepelný příkon (MW)	Hodnota emisního limitu (mg/m^3)
Tuhá	≥ 500	50
	< 500	100
Kapalná¹	Všechna zařízení	50
Plynná	Všechna zařízení	5 obecně 10 pro vysokopeční plyn 50 pro plyny produkované v ocelářství, které lze použít jinde, a pro koksárenský plyn

¹ hodnota emisního limitu pro zdroje s tepelným příkonem nižším 500 MW spalujícího kapalného paliva s více než 0,06 % popela činí 100 mg/m^3

Poznámka

Hodnoty emisních limitů se pro každé jednotlivé zařízení, na něž bylo stavební povolení vydáno po 1. červenci 1987, vztahují k celkovému tepelnému příkonu zvláště velkého zdroje.

C. Emisní limity pro tuhé znečišťující látky pro budoucí nové zdroje podle § 2 písm. j).

Druh paliva	Jmenovitý tepelný příkon (MW)	Hodnota emisního limitu (mg/m³) vztahená na normální stavové podmínky a suchý plyn
Tuhá paliva	50 – 100 > 100	50 (obsah kyslíku 6 %) 30
Kapalná paliva	50 – 100 > 100	50 (obsah kyslíku 3 %) 30
Plynná paliva obecně Vysokopeční plyn Plyny z výroby oceli, které lze využít jinde		5 (obsah kyslíku 3 %) 10 30

Poznámka

Hodnoty emisních limitů se pro každé jednotlivé zařízení vztahují k celkovému tepelnému příkonu zvláště velkého zdroje

Příloha č. 2 k nařízení vlády č. 352/2002 Sb.

Emisní limity pro oxid uhelnatý pro zvláště velké spalovací zdroje znečišťování ovzduší

Emisní limity platí pro všechna zařízení zvláště velkých zdrojů bez ohledu na datum vydání stavebního povolení a jsou vztaženy na normální stavové podmínky a suchý plyn.

Druh paliva	Jmenovitý tepelný příkon (MW)	Hodnota emisního limitu (mg/m ³)
Tuhá paliva	≥ 50	250 (obsah kyslíku 6 %)
	< 50	400 (obsah kyslíku 6 %)
Fluidní kotle	> 50	250 (obsah kyslíku 6 %)
Kapalná paliva	> 50	175 (obsah kyslíku 3 %)
Plynná paliva obecně	> 50	100 (obsah kyslíku 3 %)
Plynové turbíny	> 50	100 (obsah kyslíku 15 %)

Poznámka

Tyto emisní limity se vztahují k tepelným příkonům jednotlivých zařízení.

Stupeň odsíření

Tam, kde není možno splnit emisní limity pro oxid siřičitý uvedené v příloze č. 1 k tomuto nařízení vzhledem k vlastnostem paliva, musí zdroje plnit alespoň následující stupně odsíření:

Stupeň odsíření spalin pro nové zvláště velké zdroje, k nimž bylo vydáno původní stavební povolení 1. července 1987 nebo později.

Jmenovitý tepelný příkon (MW)	Stupeň odsíření (%)
≤100	60
>100 až do 300 včetně	75
>300 až do 500 včetně	90
> 500	94

Stupeň odsíření pro budoucí nové zvláště velké zdroje, se stavebním povolením po 1. lednu 2004 nebo později.

Jmenovitý tepelný příkon (MW)	Stupeň odsíření¹⁾ (%)
≤300	92
> 300	95 ²⁾

¹⁾ Zařízení, která dosahují koncentrace 300 mg/m³ pro oxid siřičitý s 6 % kyslíku, vztaženo na normální stavové podmínky a suchý plyn, jsou vyjmuta z povinnosti plnit předepsaný stupeň odsíření.

²⁾ Pro tato zařízení současně platí požadavek emisního limitu 400mg/m³ s 6 % kyslíku, vztaženo na normální stavové podmínky a suchý plyn .

Emisní limity pro velké a střední spalovací zdroje znečišťování pro oxid siřičitý, oxidy dusíku, oxid uhelnatý, organické látky a tuhé znečišťující látky

Pro účely této přílohy nařízení se užívá označení:

Označení „vztažné podmínky“ pro emisní limit, znamenající koncentraci příslušné látky v suchém plynu za normálních podmínek (101,32 kPa, 0 ° C), někdy s udáním referenčního obsahu některé látky v nosném plynu (obvykle kyslíku).

Označení "nest." u číselných hodnot emisních limitů značí, že pro uvedenou znečišťující látku se emisní limit nestanovuje.

1. Velké a střední zdroje

1.1 Emisní limity spalování paliv ve velkých a středních zdrojích znečišťování ovzduší

Jmenovité tepelné výkony velkých a středních zdrojů téhož provozovatele se pro účely stanovení emisních limitů sčítají, jestliže jsou umístěny ve stejné místnosti, stavbě nebo v provozním celku, spalují stejný druh paliva a spaliny jsou vypouštěny společným komínem bez ohledu na počet komínových průduchů nebo by s ohledem na uspořádání a druh používaného paliva mohly být vypouštěny společným komínem.

Emisní limity platí pro vztažné podmínky a obsah kyslíku v nosném plynu uvedeném v posledním sloupci tabulek. Nemá-li stanoveno jinak, platí obecné emisní limity tmavosti kouře stanovené zvláštním předpisem.

1.1.1 Spalovací zařízení s granulacním, výtavným a roštovým ohništěm ¹⁾

Jmenovitý tepelný výkon (MW)	Emisní limit v (mg/m ³ vztaženo na normální stavové podmínky a suchý plyn) pro					Referenční obsah kyslíku % O ₂
	Tuhé zneč. látky	Oxid siřičitý	Oxidy dusíku jako NO ₂	Oxid uhelnatý	Organické látky jako suma uhlíku	
0,2 nebo větší	-	-	650	-	nest.	6
	-	-	1100 ²⁾	-	-"	-"
0,2 až do 1 včetně	-	-	-	650	-"	-"
>1 až do 5 včetně	-	-	-	650	-"	-"
0,2 a větší až do 5 včetně	250	-	-	-	-"	-"
0,2 a větší, ale jmen. tepelný příkon menší než 50 MW	-	2500	-	-	-"	-"
>5, ale jmen. tepelný příkon menší než 50 MW	150	-	-	400	-"	-"

Odkazy:

1) též granulacní nebo roštové kotle s přiřazenými fluidními reaktory, jejich kombinace s fluidními ohništi nebo rekonstrukce těchto kotlů s využitím prvků fluidní techniky

2) pro výtavná ohniště

1.1.2 Spalovací zařízení spalující dřevo¹⁾ nebo biomasu

Jmenovitý tepelný výkon (MW)	Emisní limit v (mg/m ³ vztaženo na normální stavové podmínky a suchý plyn) pro					Referenční obsah kyslíku % O ₂
	Tuhé zneč. látky	Oxid siřičitý	Oxidy dusíku jako NO ₂	Oxid uhelnatý	Organické látky jako suma uhlíku	
0,2 nebo větší, ale jmen. tepelný příkon menší než 50 MW	250	2500	650	650	50 ²⁾	11

Odkazy:

- 1) rovněž tak nekontaminovaný dřevní odpad, kůru a podobné rostlinné látky
2) emisní limit platí pro tepelný výkon nad 1 MW

1.1.3 Spalovací zařízení spalující kapalná paliva

Jmenovitý tepelný výkon (MW)	Emisní limit v (mg/m ³ vztaženo na normální stavové podmínky a suchý plyn) pro					Referenční obsah kyslíku % O ₂
	Tuhé zneč. látky	Oxid siřičitý	Oxidy dusíku jako NO ₂	Oxid uhelnatý	Organické látky jako suma uhlíku	
0,2 nebo větší, ale jmen. tepelný příkon menší než 50 MW	-	-	-	175	nest.	3
0,2 nebo větší až do 5 včetně	-	1)	500	-	""	3
0,2 nebo větší, ale jmen. tepelný příkon menší než 50 MW	100	-	-	-	""	3
>5, ale jmen. tepelný příkon menší než 50 MW	-	-	450	-	""	3
>5, ale jmen. tepelný příkon menší než 50 MW	-	1700	-	-	""	3

Odkazy:

- 1) obsah síry v palivu max. 1 % hm.

1.1.4 Spalovací zařízení spalující plynná paliva

Jmenovitý tepelný výkon (MW)	Emisní limit v (mg/m ³ vztaženo na normální stavové podmínky a suchý plyn) pro					Referenční obsah kyslíku % O ₂
	Tuhé zneč. látky	Oxid siřičitý	Oxidy dusíku jako NO ₂	Oxid uhelnatý	Organické látky jako suma uhlíku	
0,2 a větší, ale jmen. tepelný příkon menší než 50 MW	50 ¹⁾	35 ²⁾ 900 ³⁾	200 300 ⁴⁾	100	nest.	3

Odkazy:

- 1) pro plynná paliva z neveřejných distribučních sítí (vyčištěný koksárenský nebo vysokopecní plyn, bioplyn, propan či butan nebo jejich směsi, plyn z rafinerií)
- 2) pro plynná paliva z veřejných distribučních sítí
- 3) pro plynná paliva mimo paliva z veřejných distribučních sítí a koksárenský plyn (viz odst. 1.5)
- 4) při spalování propanu či butanu nebo jejich směsí

1.1.5 Fluidní kotle spalující fosilní paliva

Jmenovitý tepelný výkon (MW)	Emisní limit v (mg/m ³ vztaženo na normální stavové podmínky a suchý plyn) pro					Referenční obsah kyslíku % O ₂
	Tuhé zneč. látky	Oxid siřičitý	Oxidy dusíku jako NO ₂	Oxid uhelnatý	Organické látky jako suma uhlíku	
≥5, ale jmen. tepelný příkon menší než 50 MW	100	800 75 % ¹⁾	400	250	nest.	6
<5 MW ²⁾					-"	6

Odkazy:

- 1) nelze-li při spalování tuzemského paliva dosáhnout emisního limitu při únosném přidavku aditiva, musí být koncentrace snížena alespoň na 25 % původní hodnoty
- 2) emisní limity fluidních kotlů se jmenovitým tepelným výkonem nižším než 5 MWt jsou stejné jako emisní limity klasických kotlů v závislosti na druhu spalovaného paliva

1.1.6 Stacionární pístové spalovací motory

A. Emisní limity pro stávající stacionární pístové spalovací motory

Jmenovitý tepelný příkon ¹⁾ (MW)	Emisní limit v (mg/m ³ vztaženo na normální stavové podmínky a suchý plyn) pro					Referenční obsah kyslíku % O ₂
	Tuhé zneč. látky	Oxid siřičitý	Oxidy dusíku jako NO ₂	Oxid uhelnatý	Organické látky jako suma uhlíku	
≥0,2 a menší než 50 MW	130 ²⁾	3)	2000 ⁴⁾ 4000 ⁵⁾ 500 ⁶⁾	650	150 ⁷⁾	5 ⁸⁾

Odkazy:

1) kogenerační jednotky jsou tříděny podle tepelného příkonu

2) při použití kapalných paliv

3) při použití motorové nafty nesmí celkový obsah síry překročit 0,05 % hm. a v ostatních kapalných palivech 1 % hm.; při použití plyných paliv nesmí být celkový obsah síry v palivu vyšší než 2200 mg/m³ v přepočtu na obsah methanu, resp. 60 mg/MJ tepla, přivedeného v palivu

4) u vznětových motorů s tepelným příkonem vyšším než 5 MW

5) u vznětových motorů s tepelným příkonem do 5 MW včetně

6) u zážehových motorů

7) úhrnná koncentrace všech látek s výjimkou methanu při hmotnostním toku vyšším než 3 kg/h

8) pro oxid uhelnatý a oxidy dusíku platí emisní limit pro suchý plyn; pro tuhé znečišťující látky a organické látky platí pro vlhký plyn

B. Emisní limity pro NO_x pro nové stacionární pístové spalovací motory¹⁾

Kapacita, technický typ, specifikace paliva	emisní limit ²⁾ (mg/m ³ vztaženo na normální stavové podmínky a suchý plyn)
zážehové (Ottovy) motory, 4tákní, nad 1 MW jmenovitého tepelného příkonu	250
- motory spalující chudou směs	500
- ostatní motory	
vznětové (Dieselovy) motory	
palivo: zemní plyn (motory se vstřikovacím zapalováním)	500
palivo: těžký topný olej	600
palivo: dieselový nebo plynový olej	500

1) tyto emisní limity platí od 1. ledna 2008

2) tyto emisní limity se nevztahují na motory provozované méně než 500 h/r. Vztažný obsah kyslíku je 5 %

C.

Zařízení zdrojů podle podskupiny 1.1.6, která jsou používána výhradně jako náhradní zdroje elektrické energie v rozsahu do 300 provozních hodin v kalendářním roce, se zařazují do kategorie malých zdrojů. Jejich provozovatelé jsou povinni plnit veškerá příslušná ustanovení vyplývající z tabulek A. a B.

1.1.7 Přímotopné teplovzdušné systémy pro vytápění¹⁾

Jmenovitý tepelný výkon (MW)	Emisní limit v (mg/m ³ vztaheno na normální stavové podmínky a suchý plyn) pro					Referenční obsah kyslíku % O ₂
	Tuhé zneč. látky	Oxid siřičitý	Oxidy dusíku jako NO ₂	Oxid uhelnatý	Organické látky jako suma uhlíku	
≥0,2	2)	2)	2)	2)	nest.	17

Odkazy:

1) systémy, v jejichž zařízení dochází k přímému styku plamene, resp. míchání horkých spalin s ohřívaným vzduchem, jehož část současně slouží jako zdroj kyslíku pro spálení paliva; spalovat se smějí jen plynná paliva, která jsou dodávána z veřejných distribučních sítí, a dále propan, butan nebo jejich směsi a dále bezolovnatá kapalná paliva s obsahem síry do 0,05 % hm., a to v souladu s technickými podmínkami stanovenými výrobcem

2) číselné hodnoty emisních limitů pro kotle podle spalovaného paliva

1.1.8 Plynové turbíny

Objemový tok spalin (m ³ /h)	Emisní limit v (mg/m ³ vztaheno na normální stavové podmínky a suchý plyn) pro					Referenční obsah. kyslíku % O ₂
	Tuhé zneč. látky	Oxid siřičitý	Oxidy dusíku jako NO ₂	Oxid uhelnatý	Organické látky jako suma uhlíku	
<60 000	100 ¹⁾	1700	350	100	nest.	15
≥60 000	50 ²⁾	1700	300	100	nest.	15

Z těchto limitů jsou vyloučeny plynové turbíny, které jsou v provozu méně než 150 hodin za rok.

Odkazy:

1) při spalování uhelných suspenzí a energetických plynů z neveřejných distribučních sítí; při spalování kapalných paliv a topných plynů z veřejných distribučních sítí je emisním limitem stupeň tmavosti dýmu podle Bacharachovy stupnice, který nesmí překročit při všech provozních stavech 4. stupeň

2) při spalování uhelných suspenzí a energetických plynů z neveřejných distribučních sítí; při spalování kapalných paliv a topných plynů z veřejných distribučních sítí je emisním limitem stupeň tmavosti dýmu podle Bacharachovy stupnice, který nesmí překročit při trvalém provozu 2. stupeň zčernání a při najíždění 3. stupeň

1.2 Integrace kotle s plynovou turbínou

- a) Je-li za plynovou turbínou zařazen spalínový kotel bez přitápění nebo s přitápěním stejným palivem do výše 20 % tepelného příkonu plynové turbíny, platí pro tuto konfiguraci stejné emisní limity a referenční podmínky jejich stanovení jako pro plynové turbíny příslušného objemového toku.
- b) V případě, že je za plynovou turbínou zařazen spalínový kotel s přitápěním jiným palivem nebo jeho tepelný příkon ve stejném palivu překračuje 20 % tepelného příkonu plynové turbíny, stanoví se emisní limit a referenční obsah kyslíku váženým průměrem hodnot platných pro samotnou plynovou turbínu a samotný kotel podle podílů tepelného příkonu turbíny a přitápění kotle.
- c) Tepelný příkon zařízení je stanoven výpočtem z výhřevnosti a množství spalovaného paliva. K tomu účelu se použije hodnota minimální výhřevnosti paliva zaručovaná jeho výrobcem v technických normách či podmínkách. Není-li udána, stanoví se jako součet výhřevností složek paliva, jejichž průměrný obsah v palivu je stanoven rozbořem.

Příloha č. 5 k nařízení vlády č. 352/2002 Sb.

HODNOTY EMISNÍCH FAKTORŮ PRO STANOVENÍ
MNOŽSTVÍ EMISÍ VÝPOČTEM
PŘI SPALOVÁNÍ PALIV

Druh paliva	Druh topeniště	Tepelný výkon kotle	Tuhé látky	SO ₂	NO _x	CO	Org. látky *	Jednotka
1	2	3	4	5	6	7	8	9
všechna tuhá mimo černé uhlí a koks	pevný rošt	jakýkoliv	1,0.Ap	19,0.Sp	3,0	45,0	8,90	kg/t spáleného paliva
černé uhlí a koks		jakýkoliv	1,0.Ap	19,0.Sp	1,5	45,0	8,90	
hnědé uhlí, proplástek lignit, brikety	pásový rošt	≤ 3 MW	1,9.Ap	19,0.Sp	3,0	5,0	1,29	
		>3 MW	1,9.Ap	19,0.Sp	3,0	1,0	0,43	
černé uhlí tříděné a prachové, jiná tuhá paliva		≤3 MW	1,7.Ap	19,0.Sp	3,0	5,0	1,29	
		>3 MW	1,7.Ap	19,0.Sp	7,5	1,0	0,43	
všechna tuhá paliva mimo černé uhlí a koks	pás. rošt s pohazov.	jakýkoliv	5,0.Ap	19,0.Sp	3,0	1,0	0,40	
	pohyblivý rošt (přesuvný, vratný aj.) a komb. rošt+olej rošt+plyn		3,5.Ap	19,0.Sp	3,0	1,0	0,40	
	granulační a komb. rošt+práš. práš.+plyn		8,5.Ap	19,0.Sp	6,0	0,5	0,14	
	výtavné		5,5.Ap	19,0.Sp	15,0	0,5	0,14	
	cyklonové		1,5.Ap	19,0.Sp	27,5	0,5	0,14	

Druh paliva	Druh topeniště	Tepelný výkon kotle	Tuhé látky	SO ₂	NO _x	CO	Org. látky *	Jednotka
1	2	3	4	5	6	7	8	9
černé uhlí a koks	pásový rošt s pohazov.	jakýkoliv	5,0.Ap	19,0.Sp	7,5	1,0	0,42	kg/t spáleného paliva
	pohyblivý rošt (přesuvný, vratný aj.) a kombinace rošt+olej rošt+plyn		3,5.Ap	19,0.Sp	7,5	1,0	0,40	
	granulační a kombin. rošt+práš. prášek+plyn		8,5.Ap	19,0.Sp	9,0	0,5	0,14	
	tavicí		5,5.Ap	19,0.Sp	15,0	0,5	0,14	
	cyklon		1,5.Ap	19,0.Sp	27,5	0,5	0,14	
dřevo	jakékoliv	≤3 MW	12,5	1,0	3,0	1,0	0,89	kg/t spáleného paliva
		>3 MW	15,0	1,5	3,0	1,0	0,89	
těžký a stř. topný olej	jakékoliv	≤100 MW	2,91	20.S	10,0	0,53	0,29	
		> 100 MW	1,06	20.S	13,4	0,42	0,20	
lehký topný olej	jakékoliv	jakýkoliv	2,13	20.S	10,0	0,59	0,34	
nafta a podobná paliva	jakékoliv	jakýkoliv	1,42	20.S	5,0	0,71	0,34	
propan a butan	jakékoliv	≤3 MW	0,45	0,02.S (0,004)	2,4	0,46	0,09	
		>3 MW	0,42	0,02.S (0,004)	2,8	0,37	0,04	
koksárenský plyn	jakékoliv	≤3 MW	302	2,0.S (9500)	1920	320	64	kg/10 ⁶ m ³ spáleného plynu
		>3 MW až do 100 MW včetně	290	2,0.S (9500)	3700	270	24	

Druh paliva	Druh topeniště	Tepelný výkon kotle	Tuhé látky	SO ₂	NO _x	CO	Org. látky *	Jednotka
1	2	3	4	5	6	7	8	9
generátorový plyn	jakékoliv	≤3 MW	302	2,0.S (6500)	1920	320	64	kg/10 ⁶ m ³ spáleného plynu
		>3 MW až do 100 MW včetně	290	2,0.S (6500)	3700	270	24	
		> 100 MW	240	2,0.S (6500)	9600	270	8	
vysokopecní plyn	jakékoliv	≤3 MW	302	2,0.S (150)	1920	320	-	kg/10 ⁶ m ³ spáleného plynu
		>3 až do 100 MW včetně	290	2,0.S (150)	3700	270	-	
		> 100 MW	240	2,0.S 150	9600	270	-	
zemní plyn	jakékoliv	≤0,2 MW	20	2,0.S (9,6)	1600	320	64	
		>0,2 až do 5 MW včetně	20	2,0.S (9,6)	1920	320	64	
		>5 až do 50 MW včetně	20	2,0.S (9,6)	3300	270	24	
		>50 až do 100 MW včetně	20	2,0.S (9,6)	4200	270	24	
		>100 MW	20	2,0.S (9,6)	5000	270	8	

* Organické látky vyjádřené jako suma org. C

Poznámka: Pokud není znám obsah síry v palivu S, používají se čísla v závorkách.

- Ap - obsah popela v původním vzorku tuhých paliv (% hm.)
 Sp - obsah síry v původním vzorku tuhých paliv (% hm.)
 S - obsah síry v původním vzorku paliva pro:
 - kapalná paliva (% hm.)
 - propan-butan (g/kg)
 - plynná paliva (mg/m³)

Emisní limity při spalování více druhů paliv

1. U zařízení používajícího současně 2 nebo více druhů paliv se stanoví hodnoty emisních limitů takto:

- a) za prvé přiřazením hodnoty emisního limitu odpovídající každému jednotlivému palivu a znečišťující látce v závislosti na jmenovitém tepelném příkonu zařízení,
- b) za druhé určením vážené hodnoty emisních limitů jednotlivých druhů paliv, a to tak, že jednotlivé hodnoty emisních limitů se vynásobí tepelným příkonem každého paliva a tento součin se vydělí součtem tepelných příkonů dodaných všemi palivy,
- c) za třetí se vážené limitní hodnoty pro jednotlivá paliva sečtou.

2. U jednotek spalujících více druhů paliv, ve kterých se používají zbytky z destilace a zpracování ropy samostatně nebo s jinými druhy paliv pro vlastní spotřebu, platí bez ohledu na ustanovení bodu 1 předpisy pro palivo s nejvyšším emisním limitem, pokud během provozu zařízení činí podíl, jímž přispívá toto palivo k souhrnu tepelných příkonů dodaných všemi palivy, alespoň 50 %.

Je-li podíl směrodatného paliva nižší než 50 %, stanoví se hodnota emisního limitu na základě poměrného podílu tepelného příkonu zabezpečeného jednotlivými palivy na součtu tepelných příkonů všech paliv takto:

- a) za prvé přiřazením hodnoty emisního limitu odpovídající každému jednotlivému palivu a odpovídající znečišťující látce v závislosti na jmenovitém tepelném příkonu zařízení,
- b) za druhé se vypočte hodnota emisního limitu pro směrodatné palivo (palivo s nejvyšší hodnotou emisního limitu a v případě dvou druhů paliv se stejnou hodnotou emisního limitu, palivo s vyšším tepelným příkonem); tato hodnota se získá vynásobením hodnoty emisního limitu příslušného paliva dvěma a od tohoto součinu se odečte hodnota emisního limitu paliva s nejnižší hodnotou emisního limitu,
- c) za třetí se určí vážené hodnoty emisních limitů pro jednotlivá paliva, které se získají vynásobením vypočtené hodnoty emisního limitu paliva tepelným příkonem směrodatného paliva, a další jednotlivé hodnoty emisních limitů se vynásobí tepelným příkonem dodaným každým palivem a výsledek násobení se podělí součtem tepelných příkonů dodaných všemi palivy,
- d) za čtvrté se vážené hodnoty emisních limitů pro jednotlivá paliva sečtou.

3. Jako alternativu k bodu 2 lze použít následující průměrné hodnoty emisních limitů pro oxid siřičitý (bez ohledu na použitou kombinaci paliv):

- a) pro zařízení uvedená do provozu před 1. lednem 2004 v průměru 1000 mg/m³ pro všechna taková zařízení v rámci rafinerie;
- b) u nových zařízení uvedených do provozu po 1. lednu 2004 v průměru 600 mg/m³ pro všechna taková zařízení v rámci rafinerie s výjimkou plynových turbín.

4. Použití jiných druhů paliv při najíždění a stabilizaci zařízení spalujících tuhá paliva se nepovažuje za spoluspalování paliv podle § 2 písm. d).

Zjišťování znečišťujících látek a kontrola účinnosti malých zdrojů

1. Kontrola účinnosti spalování

- 1) Každý malý zdroj musí spalovat palivo alespoň s účinností spalování podle § 11 a bodu 2 této přílohy.
- 2) Účinnost spalování se vypočte nepřímou metodou. Výpočet vychází ze souboru naměřených a vypočítaných údajů uvedených v tabulce.

měřené veličiny				vypočtené údaje			
název	značka	jednotka	metoda měření	název	značka	jednotka	metoda výpočtu
obsah kyslíku	$\phi(\text{O}_2)$	[%]	elektrochemický článek	obsah oxidu uhličitého	$\phi(\text{CO}_2)$	[%]	Výpočtem z max. obsahu CO_2 v palivu
obsah CO	$\phi(\text{CO})$	[ml/m ³] [ppm]	elektrochemický článek	přebytek vzduchu	λ	-	Poměrem skutečného množství vzduchu k teoretické spotřebě
teplota spalin	t	[°C]	termočlánek	komínová ztráta	ξ	[%]	Z teploty spalin, nasávaného vzduchu, kyslíku a parametrů paliva
teplota spalovacího vzduchu	$t(\text{sv})$	[°C]	termočlánek				
statický tlak ve spalínové cestě	p	[Pa]	membránové čidlo				

Při měření veličin nutných pro výpočet účinnosti spalovacího procesu u malých zdrojů se postupuje podle těchto zásad :

- měření je možno zahájit teprve v okamžiku, kdy je zdroj v ustáleném provozním stavu,
- měřicí sonda se umísťuje do otvoru, který je u nově instalovaných malých zdrojů součástí spalínového hrdla zdroje. Je nutné dodržovat zásadu, aby měřicí místo bylo v blízkosti spalínového hrdla zdroje a nedocházelo tak k ředění spalín a zkreslení naměřených hodnot. U atmosférických hořáků (zdroje s atmosférickými hořáky) může být pro měření využit otvor přerušovače tahu,
- vlastní měření se provádí opakovaně, nejméně třikrát v intervalu nejméně 10 minut při jmenovitém výkonu zdroje nebo zařízení.

Účinnost spalování se vypočte z následujícího vztahu

$$\eta = 100 - \xi$$

η účinnost spalování

ξkomínová ztráta

Při hodnocení účinnosti spalování se uvažuje pouze komínová ztráta. Další ztráty, jako jsou poměrná ztráta mechanickým a plynným nedopalem a poměrná ztráta sdílením tepla do okolí, se neuvažují.

- 3) Každý spalovací zdroj musí spalovat palivo tak, aby koncentrace CO ve spalínách nepřekročila maximální hodnotu 1000 ml/m³ (ppm) při referenčním obsahu kyslíku (O₂).

Hodnota koncentrace CO se vypočítá se z následujícího vztahu

$$CO_{max} = CO \times \lambda$$

$$CO_{max} < 1000 \text{ (ppm)}$$

CO_{max} maximální hodnota CO [ppm]

CO CO naměřené [ppm]

λ přebytek vzduchu

Hodnoty referenčního obsahu kyslíku (O₂) :

Pro plynná paliva 3 %

Pro tuhá paliva 6 %

2. Limity účinnosti spalování

Každý malý zdroj musí spalovat palivo alespoň s limitní účinností spalování podle § 11 tohoto nařízení uvedenou v tabulce, nebo s účinností vyšší.

Platné limitní účinnosti spalování pro spotřebiče spalující kapalná a plynná paliva pro uvedený výkonový rozsah

jmenovitý tepelný výkon	datum uvedení spotřebiče do provozu		
	do 31. 12. 1982	do 31. 12. 1985	od 1. 1. 1990
[kW]			
11 až 25	85 %	86 %	88 %
25 až 50	86 %	87 %	89 %
větší 50	87 %	88 %	90 %

Platné limitní účinnosti spalování pro spotřebiče spalující tuhá paliva pro uvedený výkonový rozsah

jmenovitý tepelný výkon	datum uvedení spotřebiče do provozu		
	do 31. 12. 1982	do 31. 12. 1985	od 1. 1. 1990
[kW]			
15 až 20	68 %	69 %	70 %
20 až 50	70 %	71 %	72 %
větší 50	72 %	73 %	74 %

Poznámka : Platné limitní účinnosti spalování pro spotřebiče na tuhá paliva v závislosti na výkonu zdroje jsou převzaty z přílohy D.1 ČSN 070240 po změně Z8.

3. Kontrola spalinových cest

Kontrolou spalinových cest prováděnou samostatně nebo při jednorázovém měření účinnosti spalování malých zdrojů znečišťování ovzduší se rozumí ověřování, zda

- je zajištěn dostatečný a bezpečný odvod a rozptyl spalin ze spotřebiče do volného ovzduší,
- je ve spalinové cestě dostatečný počet vhodných kontrolních, čisticích a měřicích otvorů,
- nejsou ohroženy životy a zdraví obyvatel objektu možným únikem spalin netěsnostmi kouřovodů a komínů,
- je zajištěn bezpečný průchod pro vymetací a čisticí nástroje v celé účinné i neúčinné výšce průduchu komína,
- je zajištěn přístup k místům kontroly a čištění komínů, kouřovodů, spotřebičů paliv a větracích průduchů umožňující, aby při jejich kontrole a čištění byly dodrženy podmínky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

Kontrola spalinových cest se provádí podle schválených technologických postupů. Tyto postupy jsou stanoveny pro jednotlivé typy spalinových cest v závislosti na druhu připojeného spalovacího zdroje a použitého paliva. Na základě výsledků kontroly je posouzeno, zda

aktuální stav spalinových cest odpovídá požadavkům stavebního zákona a příslušným technickým normám; případně je stanoven postup k odstranění zjištěných nedostatků. Kontrolou spalinových cest se zjišťuje shoda konstrukce příslušné spalinové cesty s platnými zvláštními právními předpisy¹⁾ a technickými předpisy¹⁾.

Odkazy:

¹⁾ Zákon č. 50/1976 Sb., o územním řízení a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu.

Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků.

ČSN EN 1443 - Komínové konstrukce – všeobecné požadavky a ČSN 734201/2002 - Komíny a kouřovody – Navrhování, provádění a připojování spotřebičů paliv

Platná Technická pravidla, která jsou v ČSN uvedena jako předpisy související

4. Lhůty provádění kontroly spalinových cest a účinnosti spalování

Druh paliva	Kontrola spalinových cest ^{a)}		Kontrola účinnosti spalování	
	Výkon v kW	Lhůty	Výkon v kW	Lhůty
Plynná a kapalná paliva	0 až 50	1 x za 6.měsíců	11 až 50	1 x za 2. roky
	nad 50	1 x za 3.měsíce	nad 50	1 x za 2. roky
Tuhá paliva	0 až 50	1 x za 6.měsíců	15 až 50	1 x za 2. roky
	nad 50	1 x za 6.měsíce	nad 50	1 x za 2. roky

^{a)} Lhůty provádění kontrol spalinových cest jsou stanoveny vyhláškou č. 111/1981 Sb.

Zásady vypracování Národního programu snižování emisí stávajících zvláště velkých spalovacích zdrojů a plánu snížení emisí u stávajícího zvláště velkého spalovacího zdroje

1. Podle ustanovení § 54 odst. 7 zákona musí od 1. ledna 2008 stávající zvláště velké zdroje plnit plán snížení emisí u zdroje (dále jen "plán") jako součást Národního programu snižování emisí stávajících zvláště velkých spalovacích zdrojů (dále jen "program"). Součástí opatření plánu jsou emisní stropy stanovené orgánem ochrany ovzduší, které vycházejí z limitů uváděných v příloze č. 1 k tomuto nařízení pod písmeny **B** a jsou stanoveny postupem uvedeným v § 54 odst. 7 zákona.
2. Cílem programu je splnění požadavku dodržovat nejpozději od 1. ledna 2008 v České republice množství emisí na úrovni odpovídající emisním limitům pro nové zvláště velké zdroje stanovené pro NO_x, SO₂ a tuhé znečišťující látky v bodu 1 písm. B, bodu 2 písm. B a bodu 3 písm. B přílohy č. 1 k tomuto nařízení. Program stanovuje cíl snížit celkové roční emise oxidů dusíku (NO_x), oxidu siřičitého (SO₂) a tuhých znečišťujících látek ze všech stávajících zvláště velkých zdrojů na území České republiky na úroveň, které by bylo dosaženo uplatněním emisních limitů pro nové zdroje na stávající zdroje v provozu v roce 2000 na základě průměrných hodnot skutečné roční doby provozu, použitého paliva a tepelného příkonu za posledních 5 let provozu do roku 2000 včetně. Takto vypočtené roční emise uvedených znečišťujících látek u zdroje jsou stanoveny provozovateli podle § 5 odst. 6, 7, 9 a 11 zákona při schvalování plánu jako emisní stropy, které představují cíl plánu. V důsledku uzavření zdroje zařazeného do programu nesmí dojít ke zvýšení celkových ročních emisí zbývajících zdrojů, které jsou součástí programu. V rámci programu nesmí za žádných okolností dojít k osvobození zařízení od povinnosti dodržovat ustanovení příslušných právních předpisů upravujících ochranu ovzduší. I po datu 1. ledna 2008 jsou provozovatelé povinni plnit emisní limity platné u zdrojů ke dni 31. 12. 2007 podle příloh č. 1 a č. 2 k tomuto nařízení.
3. Cíl plánu zdroje stanovený postupem uvedeným v bodu 2 slouží pouze ke stanovení cíle programu v České republice. Pokud je vypočtená hodnota cíle plánu u zdroje nižší než emise znečišťující látky, stanoví cíl plánu zdroji orgán ochrany ovzduší.
4. Hodnoty emisních stropů podle bodu 2 jsou základem pro vypracování plánu u konkrétního stávajícího zvláště velkého zdroje.
5. V plánu provozovatel zohlední výchozí a cílovou úroveň znečišťování, koncentraci znečišťujících látek v odpadních plynech ze zdroje nebo jeho zařízení, roční hmotnostní toky emisí, způsob jejich snižování a provozní hodiny v budoucím kalendářním roce.
6. Plán bude veden jako součást národního nebo krajského programu snižování emisí podle § 6 odst. 2 a 5 zákona; emise zdroje musí být zahrnuty do emisních inventur a v rámci citovaných programů vyhodnocovány.
7. Do plánu musí být zařazen projekt a harmonogram rekonstrukcí nebo jiných investičních činností zajišťujících nejpozději od 1. ledna 2008 u zdroje plnění emisních stropů stanovených orgánem ochrany ovzduší.
8. Kontrola plnění plánu u zdroje bude prováděna nejméně jedenkrát za rok.

9. Zpřísnění emisních stropů a emisních limitů u zdrojů plnicích plán bude provedeno k datu 1. ledna 2016 a dále k datu 1. ledna 2018.
10. Podrobnou metodiku vypracování plánu uveřejní Ministerstvo životního prostředí ve Věstníku Ministerstva životního prostředí do 1. ledna 2003 .

353

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 3. července 2002,

kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší

Vláda nařizuje podle § 55 odst. 1 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), (dále jen „zákon“):

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tímto nařízením se v souladu s právem Evropských společenství¹⁾ stanoví emisní limity, podmínky provozování a způsob zařazování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší podle § 4 odst. 4 zákona (dále jen „zdroj“) do jednotlivých kategorií zdrojů.

(2) Toto nařízení se nevztahuje na

- a) spalování odpadů s palivy ve zdrojích, které je uvedeno ve zvláštním právním předpisu,²⁾
- b) zdroje, které emitují těkavé organické sloučeniny z procesů aplikujících rozpouštědla a ze skladování a distribuce benzínu, které jsou uvedeny ve zvláštním právním předpisu.³⁾

§ 2

Základní pojmy

Pro účely tohoto nařízení se rozumí

- a) vyjmenovaným zdrojem – zdroj uvedený v příloze č. 1 nebo č. 2 k tomuto nařízení,
- b) nevyjmenovaným zdrojem – zdroj neuvedený v příloze č. 1 nebo č. 2 k tomuto nařízení,
- c) zvláště velkým zdrojem⁴⁾ – zdroj se zvláště významným vlivem na kvalitu ovzduší uvedený v příloze č. 1 nebo příloze č. 2 k tomuto nařízení nebo ve zvláštním právním předpisu,⁴⁾

d) velkým zdrojem – zdroj s velmi významným vlivem na kvalitu ovzduší uvedený v příloze č. 1 nebo č. 2 k tomuto nařízení nebo zdroj, u něhož jmenovitý tepelný výkon přímého procesního ohřevu je vyšší než 5 MW, nebo zdroj, který při svém projektovaném výkonu a při hmotnostní koncentraci znečišťující látky odpovídající emisnímu limitu překračuje limitní roční hmotnostní tok emise alespoň 1 nebo více z dále uvedených znečišťujících látek množství

- 1. 200 t tuhých znečišťujících látek,
 - 2. 300 t oxidu siřičitého,
 - 3. 4 t chloru a jeho těkavých anorganických sloučenin uváděných jako chlor,
 - 4. 10 t těkavých organických látek uváděných jako celkový organický uhlík ze zdrojů,
 - 5. 200 t oxidu dusnatého a oxidu dusičitého vyjádřených jako oxid dusičitý (dále jen „oxydy dusíku“),
 - 6. 1 t sulfanu,
 - 7. 2 t těkavých anorganických sloučenin fluoru uváděných jako fluor,
 - 8. 50 t oxidu uhelnatého,
 - 9. 50 t amoniaku, nebo
 - 10. v případě jakékoli další ze znečišťujících látek nebo jejich stanovené skupiny uvedené v seznamu znečišťujících látek překračuje její celková roční emise zjištěná z hodinového průměru desetinásobek hmotnostního toku rozhodujícího pro stanovení limitní koncentrace v odpadním plynu,
- e) středním zdrojem – zdroj s významným vlivem na kvalitu ovzduší uvedený v příloze č. 1 nebo č. 2

¹⁾ Směrnice Rady 84/360/EHS, o boji se znečišťováním ovzduší z průmyslových závodů.

Směrnice Rady 87/217/EHS, o předcházení a omezování znečišťování životního prostředí azbestem.

Směrnice Rady 92/112/EHS, o postupech ke sladování programů omezování a konečného vyloučení znečišťování způsobeného odpady z průmyslu oxidu titaničitého.

Směrnice Rady 96/61/EC, týkající se integrované prevence a omezování znečišťování.

²⁾ Nařízení vlády č. 354/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky pro spalování odpadu.

³⁾ Vyhláška č. 355/2002 Sb., kterou se stanoví emisní limity a další podmínky provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší emitujících těkavé organické látky z procesů aplikujících organická rozpouštědla a ze skladování a distribuce benzínu.

⁴⁾ Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci).

k tomuto nařízení, nebo zdroj, u něhož jmenovitý tepelný výkon přímého procesního ohřevu je roven nebo vyšší než 0,2 kW, nebo zdroj, který překračuje při svém nejvyšším projektovaném výkonu za nejméně příznivých provozních podmínek s ohledem na ochranu ovzduší a při hmotnostní koncentraci odpovídající obecnému emisnímu limitu roční hmotnostní tok emise alespoň u 1 nebo více znečišťujících látek v množství od 10 do 100 % uvedených v písmenu d) bodech 1 až 10 nebo překračuje-li při maximálním projektovaném výkonu zdroje a při hmotnostní koncentraci odpovídající obecnému emisnímu limitu hodinovou emisí stanovenou jako rozhodný hmotnostní hodinový tok emisí znečišťující látky, nebo stanovené skupiny znečišťujících látek, pro stanovení obecného emisního limitu postupem uvedeným ve zvláštním právním předpisu,⁵⁾

- f) malým zdrojem – zdroj, který nelze zařadit podle písmen c) až e),
- g) stávajícím zdrojem – zdroj, na který bylo vydáno stavební povolení nebo jiné obdobné rozhodnutí do dne nabytí účinnosti tohoto nařízení, nestanoví-li toto nařízení jinak,
- h) novým zdrojem – zdroj, na který bylo vydáno pravomocné stavební povolení nebo jiné obdobné rozhodnutí ode dne nabytí účinnosti tohoto nařízení, nestanoví-li toto nařízení jinak,
- i) přímým procesním ohřevem – ohřev, u kterého jsou znečišťující látky vzniklé spalováním paliv odváděny společně se znečišťujícími látkami emitovanými technologickým procesem,
- j) zemědělským zdrojem – zdroj emisí amoniaku a dalších znečišťujících látek z provozu zemědělských technologií uvedený v příloze č. 2 k tomuto nařízení.

§ 3

Vyjmenované zdroje a jejich kategorizace

(1) Kategorie vyjmenovaných zdrojů, specifické emisní limity a technické podmínky jejich provozu jsou uvedeny v příloze č. 1 nebo č. 2 k tomuto nařízení. Technické a další podmínky provozu vyjmenovaných zdrojů obsahují požadavky na konstrukci a vybavení zdroje nebo na jeho provozování, které specifické emisní limity doplňují nebo nahrazují.

(2) Pro vyjmenované zdroje platí specifické emisní limity a technické podmínky jejich provozu uvedené v příloze č. 1 nebo č. 2 k tomuto nařízení a dále lze uplatnit obecné emisní limity u znečišťujících látek, pro které nejsou specifické emisní limity stanoveny.

Obecné emisní limity se uplatňují postupem podle § 9 odst. 4 zákona.

§ 4

Nevyjmenované zdroje

Na zdroje, které nejsou vyjmenovány v příloze č. 1 nebo č. 2 k tomuto nařízení, se vztahují obecné emisní limity stanovené zvláštním právním předpisem.⁵⁾ Kategorizace nevymenovaných zdrojů se stanoví podle § 2 písm. d) až f) tohoto nařízení.

§ 5

Postup stanovení obecných emisních limitů

(1) Pokud pro danou znečišťující látku nebo stanovenou skupinu látek není u zdroje stanoven specifický emisní limit a dojde-li k vymezení znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin tak, aby byly plněny obecné emisní limity, orgán kraje v přenesené působnosti (dále jen „orgán kraje“)

- a) stanoví obecné emisní limity těch znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin, u nichž činí při nejvyšším projektovaném výkonu zdroje a při hmotnostní koncentraci odpovídající jejich obecnému emisnímu limitu vypočtený roční hmotnostní tok více než 4 % hodnoty ročních hmotnostních toků znečišťujících látek uvedených v § 2 písm. d),
- b) stanoví obecné emisní limity jiných látek, jejichž emise lze u zdroje prokazatelně předpokládat a které mají významný vliv na kvalitu ovzduší v místě působení zdroje, především jedná-li se o oblast podle § 7 odst. 1 zákona,
- c) stanoví obecné emisní limity dalších látek na základě vlastního posouzení nebo odborného posudku a odůvodní je ve vydaném rozhodnutí,
- d) u zvláště velkého zdroje posoudí stanovení emisních limitů podle § 6 u všech znečišťujících látek v tomto ustanovení uvedených, pro které nejsou u zdroje stanoveny specifické emisní limity.

(2) Od plnění stanovených emisních limitů podle odstavce 1 písm. b) a c) lze upustit u těch znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin, u kterých výsledky autorizovaného měření emisí prokáží nebo odborný posudek doloží, že jejich emise jsou pod úrovní 10 % obecného emisního limitu a pod 10 % limitního emisního toku.

§ 6

Emisní limity zvláště velkých zdrojů

Při vydávání povolení podle § 17 odst. 1 a 2 zákona u zvláště velkých zdrojů se stanoví obecné emisní

⁵⁾ Vyhláška č. 356/2002 Sb., kterou se stanoví seznam znečišťujících látek, obecné emisní limity, způsob předávání zpráv a informací, zjišťování množství vypouštěných znečišťujících látek, tmavosti kouře, přípustné míry obtěžování zápachem a intenzity pachů, podmínky autorizace osob, požadavky na vedení provozní evidence zdrojů znečišťování ovzduší a podmínky jejich uplatňování.

limity a další podmínky jejich uplatňování v souladu s § 5 u těchto znečišťujících látek

- a) tuhé znečišťující látky,
- b) oxid siřičitý,
- c) oxid dusnatý a oxid dusičitý vyjádřené jako oxid dusičitý (oxidy dusíku),
- d) oxid uhelnatý,
- e) sulfan,
- f) thioethery a thioalkoholy,
- g) amoniak a amonné soli vyjádřené jako amoniak (amoniak),
- h) těkavé organické látky vyjádřené jako organický uhlík (VOC),
- i) těžké kovy a jejich sloučeniny vyjádřené jako kov (těžké kovy),
- j) azbest (suspendované částice, vlákna),
- k) chlor a jeho plynné sloučeniny vyjádřené jako Cl (chlor),
- l) fluor a jeho plynné sloučeniny vyjádřené jako F (fluor),
- m) arzen a jeho sloučeniny vyjádřené jako As (arzen),
- n) kyanidy vyjádřené jako CN (kyanidy),
- o) karcinogenní a mutagenní látky nebo látky ovlivňující reprodukci⁶⁾ (karcinogeny),
- p) polychlorované dibenzodioxiny a polychlorované dibenzofurany (PCDD a PCDF),
- r) pachové látky,

pokud pro tyto znečišťující látky nejsou v příloze č. 1 nebo č. 2 k tomuto nařízení stanoveny specifické emisní limity.

§ 7

Společná ustanovení

Pro účely zpoplatňování emisí znečišťujících látek podle § 19 zákona a vedení provozní evidence podle § 13 zákona se považuje soubor všech zdrojů znečišťování ovzduší téhož provozovatele, které jsou umístěny v jediném provozním celku nebo areálu, za společný zdroj. Kategorii společného zdroje určuje kategorie zdroje, která je podle § 4 odst. 4 písm. a) zákona nejvyšší.

§ 8

Přechodná ustanovení

(1) Splnění zpřísněných nebo nově uložených specifických emisních limitů u všech zdrojů, kterým je toto nařízení stanoví, zajistí provozovatelé nejpozději do 1. ledna 2005. Do té doby provozovatelé dodržují emisní limity platné do dne nabytí účinnosti tohoto nařízení a postupují podle bodu 0.4. přílohy č. 1 k tomuto nařízení. Toto ustanovení se nevztahuje na emisní limity pro pachové látky.

(2) Pokud zákon zakládá u již provozovaného zdroje povinnost změnit nebo nově zpracovat soubor technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření (provozní řád) podle § 11 odst. 2 zákona, učiní tak provozovatel nejpozději do 31. května 2003.

(3) Provozovatelé stávajících zdrojů provedou první měření emisí u

- a) zvláště velkých zdrojů do 31. března 2003,
- b) velkých zdrojů nejpozději do 1 kalendářního roku ode dne posledního jednorázového měření, které bylo prokazatelně provedeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení,
- c) středních zdrojů, u kterých se dodržování emisních limitů dosahuje úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím zařízení k čištění odpadního plynu a poslední jednorázové měření nebylo prokazatelně provedeno po 1. lednu 2000, nejpozději do 31. prosince 2003,
- d) středních zdrojů, u kterých se dodržování emisních limitů dosahuje úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím zařízení k čištění odpadního plynu a poslední jednorázové měření proběhlo prokazatelně po 1. lednu 2000, nejpozději do 3 kalendářních roků od data tohoto měření.

(4) U stávajících zvláště velkých zdrojů, kde nejsou obecné emisní limity stanoveny postupem podle § 5, požádá provozovatel orgán kraje o jejich stanovení do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto nařízení.

§ 9

Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Předseda vlády:

Ing. Zeman v. r.

Ministr životního prostředí:

RNDr. Kužvart v. r.

⁶⁾ Zákon č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 352/1999 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 458/2000 Sb. a zákona č. 185/2001 Sb.

Kategorie vyjmenovaných zdrojů, emisní limity a požadavky na konstrukci, vybavení nebo provozování technologického procesu

0. VŠEOBECNÉ ZÁSADY

0.1. POUŽITÁ OZNAČENÍ

Pro účely této přílohy se užívá označení:

- a) vztažné podmínky A pro emisní limit znamenají koncentraci příslušné látky v suchém plynu za normálních podmínek (101,325 kPa, 293,15 K), někdy s udáním referenčního obsahu některé látky v odpadním plynu (obvykle kyslíku),
- b) vztažné podmínky B pro emisní limit znamenají koncentraci příslušné látky ve vlhkém plynu za normálních podmínek (101,325 kPa, 293,15 K), někdy s udáním referenčního obsahu některé látky v odpadním plynu (obvykle kyslíku),
- c) vztažné podmínky C pro emisní limit znamenají koncentraci příslušné látky v odpadním plynu za obvyklých provozních podmínek,
- d) „nest.” u emisních limitů, u výrobních emisí a měrných výrobních emisí značí, že pro uvedenou znečišťující látku není stanoven specifický limit,
- e) VOC značí těkavé organické látky vyjádřené jako organický uhlík,
- f) NO₂ značí oxid dusnatý a oxid dusičitý vyjádřené jako oxid dusičitý,
- g) TZL značí tuhé znečišťující látky,
- h) SO₂ značí oxid siřičitý,
- i) SO_x značí oxidy síry (SO₂ a SO₃), pokud text této přílohy neuvádí jinak,
- j) NH₃ značí amoniak,
- k) HCl značí chlorovodík,
- l) HF značí fluorovodík,
- m) CO značí oxid uhelnatý,
- n) O_{2R} značí referenční obsah kyslíku.

0.2. PLATNOST EMISNÍCH LIMITŮ

V případě, že není v tomto nařízení uvedeno jinak, jsou stanovené emisní limity platné pro stávající i nové zdroje. Obecné emisní limity se uplatní postupem podle § 5 tohoto nařízení u všech vyjmenovaných i nevyjmenovaných zdrojů.

Stávající zdroje musí po rekonstrukci nebo generální opravě plnit emisní limity platné pro nové zdroje.

0.3. ZÁVAZNÉ PODMÍNKY PROVOZU ZAŘÍZENÍ NA SPALOVÁNÍ ODPADNÍCH PLYNŮ

Všechna (i nouzová) zařízení k likvidaci odpadních plynů se konstruuje tak, aby při spalování odpadních plynů bylo zabezpečeno optimální vedení spalovacího režimu a snižování emisí znečišťujících látek do ovzduší.

Nejvyšší přípustná tmavost kouře je dána emisním limitem.

Odcházející kouř nesmí být tmavší než 2. stupeň při měření a hodnocení Ringelmannovou stupnicí. Při zapalování odpadního plynu na fléře a po dobu nejdéle 10 minut může tmavost kouře dosáhnout až do úrovně stupně 3 Ringelmannovy stupnice.

PRO NOVÉ ZDROJE

1. Fléra (pochodeň) je zařízení pro snížení emisí látek znečišťujících ovzduší, které pracuje jako
 - a) havarijní výpust plynů do vnějšího ovzduší nebo
 - b) při spojení technologických prostorů s vnějším ovzduším nebo
 - c) při neustáleném a jinak těžce zpracovatelném přebytku plynů.
2. Každá fléra je posuzována individuálně s ohledem na její konstrukci, lokalizaci a na spalované plynné médium. Při posuzování těchto zařízení je třeba dávat přednost asistovaným flérám, tj. flérám, které mají konstrukční možnost ovlivňovat množství přiváděného vzduchu a teploty spalování.
 - 2.1. V případě kolísání výhřevnosti nebo množství odpadního plynu vstupujícího do fléry je odpadní plyn spalován současně s vhodným stabilizačním palivem. Spalovací zařízení je vybaveno regulací na stálou optimalizaci poměru stabilizačního paliva, spalovacího vzduchu a odpadního plynu.
 - 2.2. Spalovací prostor fléry je tepelně izolován.
3. Údaje se vyjadřují při referenčním množství kyslíku 11 %.

0.4. PLÁN SNÍŽENÍ EMISÍ ZNEČIŠŤUJÍCÍCH LÁTEK U TECHNICKÉHO ZDROJE

Provozovatel zdroje podle § 8 odst. 1 tohoto nařízení, pokud nesplňuje zpřísněný nebo nově uložený specifický emisní limit, vypracuje nejpozději do 30. listopadu 2002 návrh plánu na snížení emisí znečišťujících látek (dále jen „plán“) a předloží ho podle § 5 odst. 7 zákona orgánu kraje se žádostí o schválení k jeho provádění.

1. Postup při zpracování plánu provozovatelem zdroje

Provozovatel v plánu uvede:

- a) kategorii, skupinu, název, umístění a popis zdroje podle údajů provozní evidence,
- b) podrobný technický popis zdroje a používaných technologických postupů,
- c) způsob odvádění znečišťujících látek do vnějšího ovzduší,

- d) dosavadní provozní řád zpracovaný podle § 11 odst. 2 zákona, jedná-li se o zvláště velký nebo velký zdroj,
 - e) návrh provozního řádu pro období uplatňování plánu,
 - f) dosavadní způsob zjišťování emisních koncentrací znečišťujících látek a množství vypouštěných znečišťujících látek,
 - g) kopie protokolů o autorizovaných měřeních emisí provedených u zdroje podle právních předpisů platných do dne nabytí účinnosti zákona,
 - h) údaje obsažené v souhrnné provozní evidenci, zejména celkové množství vypuštěných emisí vykazované za uplynulá 2 léta,
 - i) porovnání stávající technologie s navrženou upravenou technologií. Uvedení termínu realizace této změny při využívání technologického zařízení zdroje,
 - j) další technickoorganizační opatření,
 - k) způsob dosažení a vyhodnocení snížení emisí a emisních koncentrací na úroveň zpřísněných emisních limitů jako výsledku plnění plánu,
 - l) termín zahájení plnění plánu, nejpozději k 1. lednu 2003.
 - m) termíny a způsob kontrol průběžného plnění plánu,
 - n) jména, adresy a podpisy provozovatele zdroje a orgánu kraje.
2. Náležitosti a lhůty zpracování, schvalování a plnění plánu
- a) plán je zpracováván a schvalován ve 3 vyhotoveních,
 - b) krajský úřad plán schválí nebo zamítne do 90 dnů od data doručení žádosti provozovatele.
 - c) ukončení účinnosti plánu a jeho splnění se stanoví nejpozději od 1. ledna 2005. Tento termín je dobou stanovenou orgánem ochrany ovzduší podle § 5 odst. 9 zákona.
3. Postup orgánu kraje při schvalování plánu
- a) pokud orgán kraje plán neschválí, vyrozumí o tom provozovatele bezodkladně,
 - b) orgán kraje si vyžádá doplnění nebo upřesnění plánu, pokud to uzná za nezbytné, tak, aby schválené znění plánu obsahovalo vypořádání všech připomínek a doporučení, které označí jako zásadní,
 - c) pokud orgán kraje po posouzení plán schválí, vyrozumí o tom bezodkladně provozovatele, předá mu schválené vyhotovení plánu,
 - d) předá schválené vyhotovení plánu inspekci,
 - e) vyrozumí o schválení plánu Ministerstvem životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) zřízenou právnickou osobu podle § 13 odst. 1 zákona.

1. ENERGETIKA

Mimo spalovací zdroje uvedené v § 4 odst. 5 zákona

1.1. Třídění a úprava uhlí, briketárny

Kategorie: zvláště velký zdroj mimo případy zařazení do jiné kategorie uvedené v textu tabulky

Limitní hmotnostní koncentrace v [mg/m ³] pro					O _{2R} [%]	Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO ₂	CO	VOC		
a) Třídění a jiná studená úprava uhlí, (střední zdroj)						
100	nest.	nest.	nest.	nest.	-	B
b) Tepelná úprava uhlí						
100	nest.	nest.	nest.	50	5	A

Pro polycyklické aromatické uhlovodíky platí obecný emisní limit jako specifický limit.

1.2. Výroba koksu – koksovací baterie

Kategorie: zvláště velký zdroj mimo případy zařazení do jiné kategorie uvedené v textu tabulky

Limitní hmotnostní koncentrace v [mg/m ³] pro					O _{2R} [%]	Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO ₂	CO	VOC		
Otop koksárenských baterií						
nest.	¹⁾	500	nest.	nest.	5	B
Příprava koksovací vsázky (střední zdroj)						
100	nest.	nest.	nest.	nest.	-	C
Koksování ³⁾						
²⁾	nest.	nest.	nest.	nest.	-	-
Vytlačování koksu ³⁾						
100 ⁴⁾	nest.	nest.	nest.	nest.	-	B
Třídění koksu (střední zdroj)						
100	nest.	nest.	nest.	nest.	-	B

Odkazy:

- 1) obsah sulfanu v topném plynu nejvýše 500 mg/m³
- 2) přípustné viditelné emise budou pro každou koksárenskou baterii stanoveny v místním provozním předpisu jako součást technicko-organizačních opatření (§ 11 odst. 2 zákona)
- 3) pro polycyklické aromatické uhlovodíky platí obecný emisní limit, vztažné podmínky C
- 4) zjišťováno jako denní průměr

Požadavky na konstrukci, vybavení nebo provozování technologického procesu

- a) veškeré úniky znečišťujících látek do ovzduší je třeba snižovat na nejnižší možnou míru odsáváním a odprašováním či hermetizací, je-li to technicky proveditelné,
- b) plnicí plyny (při plnění koksárenských komor) je třeba odvádět do surového koksárenského plynu nebo do jiné koksovací komory. Podmínky průběhu operačního cyklu je třeba stanovit v provozním řádu jako součást technicko-organizačních opatření,
- c) množství tuhých látek vypouštěných do ovzduší je omezeno hodnotou 0,1 kg/t celkového suchého koksu (cks). Druh a kvalita hasicí vody je třeba stanovit v provozním řádu jako součást technicko-organizačních opatření,
- d) zařízení chemických provozů koksoven je třeba zabezpečit proti únikům VOC do vnějšího ovzduší. Závadné vody z přímého chlazení plynu nesmějí být v přímém styku s ovzduším,
- e) obsah sulfanu v koksárenském plynu na výstupu z chemických provozů nesmí překročit 500 mg/m³. Obsah sulfanu se zjišťuje trvale provozním měřením,
- f) vypouštění koksárenského plynu do ovzduší není dovoleno. Podmínky pro jeho případné řízené spalování je třeba stanovit v provozním řádu jako součást technickoorganizačních opatření (§ 11 odst. 2 zákona).

1.3. Zařízení na zplyňování a zkapaňování uhlí, výroba a rafinace plynů a minerálních olejů, výroba energetických plynů (generátorový plyn, svítiplyn), syntézních plynů a bioplynu

Kategorie: zvláště velký zdroj

Obecné emisní limity pro TZL, SO₂, NO₂, CO, sulfan, amoniak, polycyklické aromatické uhlovodíky thioethery, thioalkoholy a pachy platí jako specifické limity při vztažných podmínkách A.

1.4. Hlubinné uhelné doly

Kategorizace: střední zdroj

Specifický emisní limit pro methan není stanoven.

Tímto nejsou dotčena ustanovení zvláštního právního předpisu.⁷⁾

⁷⁾ Zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 542/1991 Sb., zákona č. 169/1993 Sb., zákona č. 128/1999 Sb., zákona č. 71/2000 Sb., zákona č. 124/2000 Sb., zákona č. 315/2001 Sb., zákona č. 206/2002 Sb. a zákona č. 206/2002 Sb.

2. Průmyslová výroba a zpracování kovů

Požadavky na konstrukci, vybavení nebo provozování technologického procesu:

- U diskontinuálních pochodů s proměnlivými emisemi jsou emisní limity stanoveny pro průměrné parametry technologických procesů.
- Veškeré úniky tuhých znečišťujících látek do ovzduší ze zdrojů specifikovaných v kapitole 2 je třeba snižovat na nejnižší možnou míru odsáváním a odprašováním či hermetizací, je-li to technicky proveditelné.

2.1. Zařízení na pražení nebo slinování kovové rudy včetně sirníkové rudy

Kategorie: zvláště velký zdroj nebo velký zdroj podle zvláštního právního předpisu⁵⁾, mimo případy zařazení do jiné kategorie uvedené v textu tabulky

Limitní hmotnostní koncentrace v [mg/m ³] pro					O _{2R} [%]	Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO ₂	CO	VOC		
Příprava vsázky (stávající střední zdroj)						
100	nest.	nest.	nest.	nest.		C
Příprava vsázky (nový střední zdroj)						
50	nest.	nest.	nest.	nest.		C
Spékací pásy aglomerace (stávající zdroj)						
100	400	400.	6 000 8 000 ¹⁾	²⁾	19	A
Spékací pásy aglomerace (nový zdroj)						
50	400	400.	6 000 8 000 ¹⁾	²⁾	19	A
Manipulace se spečencem ³⁾ (stávající střední zdroj)						
100	nest.	nest.	nest.	nest.	-	C
Manipulace se spečencem ³⁾ (nový střední zdroj)						
50	nest.	nest.	nest.	nest.	-	C
Peletizační závody ⁴⁾ (nový zdroj)						
25	nest.	nest.	nest.	nest.	-	C

Odkazy:

1) pro karbonátové rudy

2) plynné anorganické i organické sloučeniny rtuti max. 1 mg/m³

3) jako chlazení, drcení, mletí, třídění

4) jako drcení, sušení, peletizace

Limitní hmotnostní koncentrace v [mg/m ³] pro					O _{2R} [%]	Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO ₂	CO	jiné		
50	400	400	nest.	nest.	-	B
Kyslíkový konvertor (stávající zdroj)						
50 ²⁾	nest.	nest.	nest.	nest.	-	C
Kyslíkový konvertor (nový zdroj)						
50 ²⁾	nest.	400	nest.	nest.	-	A
Elektrické obloukové a pánvové pece s hmotností vsázky do 20 tun včetně/nad 20 tun (stávající zdroj)						
75/50	nest.	400	1 000	nest.	-	C
Elektrické obloukové pece s kapacitou do 2,5 tuny za hodinu včetně (nový zdroj)						
50	nest.	400	1 000	nest.	-	A
Elektrické obloukové pece s kapacitou nad 2,5 tuny za hodinu včetně (nový zdroj)						
20	nest.	400	1000	nest.	-	A
Pánvové pece (nový zdroj)						
50	nest.	400	1000.	nest.	-	A
Elektrické indukční pece s hmotností vsázky nad 5 tun (stávající zdroj)						
75	nest.	400	1000.	nest.	-	C
Elektrické indukční pece s kapacitou nad 2,5 t/hod						
50	nest.	nest.	nest.	nest.	-	C

Odkazy:

- 1) dělení těžkého kovového odpadu řezáním kyslíkem je nutno provádět s odsáváním a následným čištěním odpadního plynu, pokud je to technicky možné; postup je třeba uvést v místním provozním předpisu jako součást technicko-organizačních opatření (§ 11 odst. 2 zákona)
- 2) konvertorový plyn je třeba jímat s ohledem na procesní možnosti a dále jej využívat; číselná hodnota emisního limitu platí pro případ, že je vypouštěn do ovzduší

2.3. Zařízení na zpracování železných kovů

Kategorie: zvláště velký zdroj nebo velký zdroj podle zvláštního právního předpisu⁵⁾, mimo případy zařazení do jiné kategorie uvedené v textu tabulky

2.3.1. Válcovny za tepla

Limitní hmotnostní koncentrace v [mg/m ³] pro					O _{2R} [%]	Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO ₂	CO	jiné		
50	nest.	400	nest.	nest.	-	A

Velkým zdrojem jsou válcovny za tepla o kapacitě 10 až 20 t surové oceli za hodinu.

Limitní hmotnostní koncentrace v [mg/m ³] pro					O _{2R} [%]	Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO ₂	CO	jiné		
20	nest.	400	1 000	nest.	-	A
Tavení v elektrické indukční peci (stávající zdroj)						
75	nest.	nest.	nest.	nest.	-	C
Tavení v elektrické indukční peci s produkční kapacitou vyšší než 20 t/den (nový zdroj)						
20	nest.	nest.	nest.	nest.	-	A
Tavení v elektrické indukční peci s produkční kapacitou do 20 t včetně/den (nový zdroj)						
75	nest.	nest.	nest.	nest.	-	C
Kuplovný ²⁾ (stávající zdroj)						
100	nest.	nest.	1 000 ³⁾	nest.	-	C
Kuplovný ²⁾ s produkční kapacitou vyšší než 20 t/den (nový zdroj)						
20	nest.	400.	1 000 ³⁾	nest.	-	A
Kuplovný ²⁾ s produkční kapacitou do 20 t včetně/den (nový zdroj)						
100	nest.	400.	1 000 ³⁾	nest.	-	A
Tavení v rotační bubnové olejové a plynové peci - kapalná/plynná paliva (stávající i nový zdroj)						
30/20	⁴⁾	400	300/200.	nest.	-	C

Odkazy:

- 1) včetně ostatních technologických uzlů, jako úpravárenských zařízení, výroby forem a jader, odlévání, čištění odlitků, dokončovacích operací
- 2) plynné znečišťující látky z kychtových plynů je třeba podle technických možností odstraňovat
- 3) v komíně za rekuperátorem horkovětrných kuploven
- 4) obsah síry v kapalném palivu max. 1 % hm.
- 5) plynné anorganické i těkavé organické znečišťující látky vznikající při výrobě forem a jader je třeba zachycovat
- 6) zvláště velký zdroj je slévárna železných kovů o výrobní kapacitě větší než 20 tun denně

2.5. Zařízení metalurgie neželezných kovů

Kategorie: zvláště velký zdroj nebo velký zdroj znečišťování podle zvláštního právního předpisu⁵⁾, mimo případy zařazení do jiné kategorie uvedené v textu

2.5.1. Úprava rud neželezných kovů

- a) emisní limit pro tuhé znečišťující látky 50 mg/m³
- b) při zpracování rud na získání olova, odchylně od písmene a) 10 mg/m³

Velký zdroj znečišťování

Pro nové zdroje jsou stanoveny vztažné podmínky A

2.5.2. Zařízení na výrobu nebo tavení neželezných kovů, včetně slévání slitin a přetavování produktů (rafinace, výroba odlitků apod.)¹⁾

Limitní hmotnostní koncentrace v [mg/m ³] pro					O _{2R} [%]	Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO ₂	CO	jiné		
Doprava a manipulace se surovinou nebo produktem (stávající střední zdroj)						
100 ^{8), 9)}	nest.	nest.	nest.	nest.	-	C
Doprava a manipulace se surovinou nebo produktem (nový střední zdroj)						
50 ^{8), 9)}	nest.	nest.	nest.	nest.	-	A
Pecní agregáty (stávající zdroj)						
50 ^{2), 5), 6)}	nest.	nest.	nest.	nest.	-	C
Pecní agregáty (nový zdroj)						
50 ^{5), 6)}	nest.	400	nest.	nest.	-	A
Elektrolytická výroba hliníku						
30 ³⁾	nest.	nest.	nest.	2 ⁴⁾	-	C
Tavení neželezných kovů a jejich slitin (stávající zdroj)						
75	nest.	nest.	nest.	nest.	-	C
Tavení neželezných kovů a jejich slitin (nový zdroj)						
50	nest.	400	nest.	nest.	-	A
Žárové pokovování zinkem						
nest.	nest.	nest.	nest.	10 ⁷⁾	-	C

Odkazy:

- 1) zvláště velký zdroj je zařízení o kapacitě tavení větší než 4 t denně u olova a kadmia nebo 20 t denně u ostatních kovů
- 2) emisní limit pro tuhé znečišťující látky v odpadních plynech z odsávání 100 mg/m³
- 3) v odpadním plynu z elektrolýzy; měrné výrobní emise tuhých znečišťujících látek, včetně odsávaných výrobních prostor elektrolýzy, zjištěné z denních průměrů nesmí překročit hodnotu 5 kg/t hliníku
- 4) z elektrolýzérů i z výrobních prostor elektrolýzy; měrné výrobní emise plyných anorganických sloučenin fluoru vyjádřené jako fluorovodík, včetně odsávání výrobních prostor elektrolýzy, zjištěné z denních průměrů nesmějí překročit hodnotu 0,5 kg/t hliníku
- 5) emisní limit pro tuhé znečišťující látky v odpadních plynech při výrobě mědi a zinku, včetně pecí typu Imperial Smelting 20 mg/m³
- 6) emisní limit pro tuhé znečišťující látky v odpadních plynech při výrobě olova 10 mg/m³
- 7) emisní limit pro zinek
- 8) včetně ostatních technologických uzlů, jako úpravářenských zařízení, výroby forem a jader, odlévání, čištění odlitků, dokončovací operací apod.
- 9) VOC vznikající při výrobě forem a jader je nutno zachycovat

2.6. Zařízení na povrchovou úpravu kovů, plastů a jiných nekovových předmětů s použitím elektrolytických nebo chemických postupů, je-li obsah lázni větší než 30 m³ ³⁾

Kategorie: zvláště velký zdroj znečišťování

Limitní hmotnostní koncentrace v [mg/m ³] pro					O _{2R} [%]	Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO ₂	CO	jiné		
50	nest.	1 500 ¹⁾	nest.	²⁾	-	B

Odkazy:

- 1) při povrchové úpravě kovů za použití kyseliny dusičné při kontinuálně pracujícím zařízení (v lázních)
- 2) pro jiné znečišťující látky platí ustanovení § 5
- 3) emisní limity jsou platné pro nové zdroje znečišťování

2.7. Povrchová úprava kovů ¹⁾

(Zařízení technologie podle bodu 2.6. s obsahem lázni do 30 m³ – zejména procesy moření, galvanické pokovování ⁴⁾, fosfatizace, smaltování, leštění, tryskání a související operace)

Kategorie: střední zdroj znečišťování

Limitní hmotnostní koncentrace v [mg/m ³] pro					O _{2R} [%]	Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO ₂	CO	jiné		
100 ⁵⁾ / 50 ⁶⁾	nest.	1 500 ²⁾	nest.	³⁾	-	C

Odkazy:

- 1) mimo nanášení nátěrových hmot
- 2) při povrchové úpravě kovů za použití kyseliny dusičné při kontinuálně pracujícím zařízení (v lázních)
- 3) pro jiné znečišťující látky platí ustanovení § 5
- 4) vztahuje se rovněž na pokovení i nekovových předmětů
- 5) platí pro stávající zdroje znečišťování
- 6) platí pro nové zdroje znečišťování

2.8. Obrábění kovů

Brousicí stroje, zejména brusky na plocho, bezhroté brusky, broušení obrobků za účelem dosažení požadovaných parametrů výrobku, ostření nástrojů, apod. Platí pro brousicí stroj nebo skupinu brousících strojů, s celkovým elektrickým příkonem vyšším než 1 kW.

Kategorie: nový střední zdroj znečišťování

Limitní hmotnostní koncentrace v [mg/m ³] pro					O _{2R} [%]	Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO ₂	CO	jiné		
50	nest.	nest.	nest.	nest.	-	C

3. ZPRACOVÁNÍ NEROSTŮ A VÝROBA NEKOVOVÝCH MINERÁLNÍCH PRODUKTŮ

Kategorie: velký zdroj znečišťování mimo případy zařazení do jiné kategorie uvedené v textu nebo v tabulce

3.1. Zařízení na výrobu cementářského slínku a vápna ¹⁾

Emisní limit v [mg/m ³] pro					O _{2R} [%]	Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO ₂	CO	jiné [kg/t]		
Manipulace se surovinou a výrobkem, včetně skladování a expedice (střední zdroj)						
50	nest.	nest.	nest.	1,5 ^{2), 3)}	-	C
Výroba cementářského slínku v rotačních pecích (stávající zdroje)						
50	400	1 800 ⁵⁾	nest.	1,5 ²⁾	-	C
Výroba cementářského slínku v rotačních pecích (stávající zdroje)						
50	400	1 200 ⁵⁾	nest.	1,5 ²⁾	10	A
Ostatní technologická zařízení pro výrobu cementu (stávající zdroje)						
50	nest.	nest.	nest.	1,5 ²⁾	-	C
Výroba cementářského slínku v rotačních pecích (nové zdroje)						
50	400	500	nest.	1,5 ²⁾	10	A
Ostatní technologická zařízení pro výrobu cementu						
50	nest.	nest.	nest.	1,5 ²⁾	-	A
Výroba vápna v rotačních pecích						
50	nest.	1 800	nest.	1,5 ³⁾	-	C
Výroba vápna v šachtových a jiných pecích						
50	nest.	1 500	⁴⁾	1,5 ³⁾	-	C

Odkazy:

- 1) zvláště velkým zdrojem znečišťování je zařízení na výrobu cementářského slínku v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 500 t denně nebo na výrobu vápna v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně nebo v jiných pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně
- 2) výrobní emise TL celé cementárny, včetně skladování a manipulace se surovinami a výrobky, zjištěná jako roční průměr v kg na 1 t vyrobeného cementu
- 3) měrná výrobní emise TL celé vápenky, vč. skladování a manipulace se surovinami a výrobky, zjištěná jako roční průměr v kg na 1 t vyrobeného vápna
- 4) při výrobě vápna v šachtových koksových pecích nesmí být v odpadních plynech vyšší než 1 % obj.
- 5) uplatní se § 8 odst. 1

Limitní hmotnostní koncentrace v [mg/m ³] pro					O _{2R} [%]	Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO ₂	CO	jiné		
150 ¹⁾	500 ⁷⁾	2 500 ⁹⁾	800 ¹³⁾	10 ⁵⁾	8 ³⁾	A
100 ²⁾	1 700 ⁸⁾	1 100 ¹⁰⁾		5 ⁶⁾	13 ⁴⁾	A
		1 600 ¹¹⁾		50 ¹⁴⁾	22)	
		¹²⁾		100 ¹⁵⁾		
				²³⁾		
Výroba minerálních vláken s použitím organických pojiv						
50 ¹⁶⁾	nest.	nest.	nest.	¹⁸⁾	-	C
75 ¹⁷⁾						
Zpracování a zušlechťování skla (leštění, mačkání, tavení z polotovarů nebo střepů aj.) a výroba bižuterie s kapacitou nad 5 tun ročně (střední zdroje)						
nest.	nest.	nest.	nest.	7 ¹⁹⁾	-	C
				²⁰⁾		

Odkazy:

- 1) při hmotnostním toku nižším než 2,5 kg/h
- 2) při hmotnostním toku rovném nebo vyšším než 2,5 kg/h
- 3) pro kontinuální tavicí agregáty
- 4) pro diskontinuální tavicí agregáty
- 5) pro olovo, antimon, mangan, vanad, cín, měď při celkovém hmotnostním toku všech těchto látek rovném nebo vyšším než 0,05 kg/h
- 6) pro kobalt, nikl, chrom, arsen, kadmium, selen při celkovém hmotnostním toku všech těchto látek hmotnostním toku rovném nebo vyšším než 0,01 kg/h
- 7) při spalování zemního plynu
- 8) pro ostatní paliva
- 9) regenerační kontinuální tavicí agregáty
- 10) diskontinuální tavicí agregáty
- 11) rekuperační kontinuální tavicí agregáty
- 12) při nitrátovém čerání nesmí příslušná hmotnostní koncentrace oxidů dusíku překročit dvojnásobek uvedených hodnot
- 13) při hmotnostním toku vyšším než 5 kg/h
- 14) plynné sloučeniny fluoru vyjádřené jako fluorovodík při hmotnostním toku 0,05 kg/h nebo vyšším
- 15) plynné sloučeniny chloru vyjádřené jako chlorovodík při hmotnostním toku 0,05 kg/h nebo vyšším
- 16) v odpadních plynech z odsávání, dopravy, manipulace se vsázkou a ostatních zařízení, která emitují TZL
- 17) v odpadních plynech z usazování, vytvrzování a sušení minerálních vláken s organickými pojivy
- 18) pro koncentrace VOC v odpadních plynech platí obecné emisní limity

- 19) sloučeniny fluoru vyjádřené jako fluorovodík při hmotnostním toku 0,05 kg/h nebo vyšším
- 20) pro ostatní charakteristické znečišťující látky spojené s daným technologickým postupem platí obecné emisní limity
- 21) zvláště velkým zdrojem znečišťování je zařízení o kapacitě tavení větší než 20 t denně
- 22) při použití kyslíku nebo u pecí s elektrickým otopem se neprovádí přepočty na O_{2R}; v případě jiných variant se postupuje podle § 4 odst. 10 zákona
- 23) limitní koncentrace emisí olova je 5 mg/m³

3.4. Zařízení na tavení nerostných materiálů, včetně nerostných vláken⁵⁾

Limitní hmotnostní koncentrace v [mg/m ³] pro					O _{2R} [%]	Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO ₂	CO	jiné		
Zpracování magnezitu a výroba bazických žáruvzdorných materiálů, křemence apod. (stávající zdroj)						
50 ¹⁾	400 ²⁾	1500 ²⁾	nest.	1,5 ³⁾	-	C
Zpracování magnezitu a výroba bazických žáruvzdorných materiálů, křemence apod. (nový zdroj)						
50 ¹⁾	400 ²⁾	1500 ²⁾	nest.	1,5 ³⁾	-	A
Tavení surovin v kupolových pecích s tavicím výkonem do 10 t/h včetně/nad 10 t/h (stávající zdroj)						
100/75	nest.	nest.	⁴⁾	nest.	-	C
Tavení surovin v kupolových pecích (nový zdroj)						
50	nest.	nest.	⁴⁾	nest.	-	A

Odkazy:

- 1) u všech operací, u nichž dochází k úniku tuhých znečišťujících látek do okolního prostředí
- 2) z výpalu hmoty
- 3) měrná výrobní emise tuhých znečišťujících látek celé výroby, vč. skladování a manipulace se surovinami a výrobky, zjištěná jako roční průměr na 1 t vypálené vyrobené hmoty
- 4) emise oxidu uhelnatého je třeba snižovat na nejnižší možnou úroveň s ohledem na technické možnosti a přiměřenost nákladů
- 5) zvláště velkým zdrojem znečišťování je zařízení o kapacitě tavení větší než 20 t denně

3.5. Zařízení na výrobu keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu^{1), 2)}

Platí obecné emisní limity.

Odkazy:

- 1) zvláště velkým zdrojem znečišťování je zařízení o kapacitě pecí větší než 4 m³ a s hustotou vsázky větší než 300 kg/m³
- 2) kategorie zařízení o kapacitě pecí do 4 m³ a s hustotou vsázky do 300 kg/m³ se určuje podle § 2 písm. d) až f).

3.6. Kamenolomy a zpracování kamene, ušlechtilá kamenická výroba, těžba, úprava a zpracování kameniva - přírodního i umělého

Kategorie: střední zdroje znečišťování

Emise tuhých znečišťujících látek do ovzduší je třeba u zdroje snižovat a vyloučit v maximální míře, která je prakticky dosažitelná, tj. všechna místa a operace, kde dochází k emisím tuhých znečišťujících látek do ovzduší je nutno, s ohledem na technické možnosti, vybavit podle povahy procesu vodní clonou, skrápěním, odprašovacím nebo mlžícím zařízením.

Realizace opatření musí být odsouhlasena a pravidelně vyhodnocována inspekcí.

Na hranici pozemku kamenolomu nesmí být překročen depoziční limit pro prašný spad podle zvláštního předpisu⁸⁾.

3.7. Obalovny živičných směsí a mísírny živíc

Kategorie: velký zdroj znečišťování

Platí obecné emisní limity pro pachové látky.

Limitní hmotnostní koncentrace v [mg/m ³] pro					O _{2R} [%]	Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO ₂	CO	jiné		
Obalovny živičných směsí a mísírny živíc						
20	¹⁾	nest.	nest.	³⁾	17 ²⁾	A

Odkazy:

1) obsah síry v používaném kapalném palivu nesmí být vyšší než 1 % hm.

2) pro míchací zařízení; pro ostatní operace vztažné podmínky C

3) pro polycyklické aromatické uhlovodíky platí obecné emisní limity.

4. CHEMICKÝ PRŮMYSL

Kategorie: zvláště velké zdroje podle zvláštního právního předpisu⁵⁾ nebo velké zdroje znečišťování mimo případy zařazení do jiné kategorie uvedené v textu.

4.1. Chemická průmyslová zařízení na výrobu vybraných základních organických chemických látek

Kategorie: zvláště velké zdroje znečišťování

⁸⁾ Nařízení vlády č. 350/2002, kterým se stanoví imisní limity a podmínky a způsob sledování, posuzování, hodnocení a řízení kvality ovzduší.

4.1.1. Výroba 1,2-dichlorethanu a vinylchloridu

Limitní hmotnostní koncentrace v [mg/m ³]				Měrná výrobní emise [g/t]	Vztažné podmínky	Pozn.
Znečišťující látka	zjišťovaná v odpadním plynu					
	vypouštěném do ovzduší	za zařízením na sniž. emisí	ze sušáren			
1,2-dichlor-ethan nebo vinylchlorid	-	5	-	nest.	C	1)

Odkazy:

1) odpadní plyny je třeba zavádět do zařízení pro snižování emisí

4.1.2. Výroba polymerů na bázi polyakrylonitrilu

Limitní hmotnostní koncentrace v [mg/m ³]				Měrná výrobní emise [g/t]	Vztažné podmínky	Pozn.
Znečišťující látka	zjišťovaná v odpadním plynu					
	vypouštěném do ovzduší	za zařízením na sniž. emisí	ze sušáren			
akrylonitril	-	0,2 ¹⁾ 5 ²⁾	-	nest.	C	3)
akrylonitril	-	10	20	nest.	C	4)
akrylonitril	-	10 ⁵⁾ 35 ⁶⁾	-	nest.	C	7)
akrylonitril	-	-	25	nest.	C	8)

Odkazy:

- 1) ze zařízení na snižování emisí spalováním
- 2) na výstupu z ostatních zařízení na snižování emisí
- 3) výroba vláken
- 4) výroba a zpracování ACN polymerů
- 5) při mokrému procesu zvlákňování
- 6) při suchém procesu zvlákňování
- 7) spřádání vláken
- 8) výroba ABS polymerů (hmot)

Požadavky na konstrukci, vybavení nebo provozování technologického procesu:

Všechny plyny s obsahem akrylonitrilu při spřádání vláken vyšším než 5 mg/m³, všechny plyny z reaktorů, sběrných nádob na suspenze a propíracích filtrů, které obsahují akrylonitril a butadien, je třeba odvádět a zneškodňovat v zařízení pro snižování emisí.

4.1.3. Výroba PVC

Limitní hmotnostní koncentrace v [mg/m ³]				Měrná výrobní emise [g/t]	Vztažné podmínky	Pozn.
Znečišťující látka	zjišťovaná v odpadním plynu					
	vypouštěném do ovzduší	za zařízením na sniž. emisí	ze sušáren			
vinylchlorid	-	5	-	nest.	C	1)
vinylchlorid	-	-	-	10 ³⁾ 100 ⁴⁾	C	2)

Odkazy:

- 1) odpadní plyny obsahující vinylchlorid je třeba odvádět a čistit nebo termicky likvidovat
- 2) zbytkový obsah vinylchloridu v místě přechodu z uzavřeného systému na úpravu nebo na sušení v otevřeném systému v měsíčním průměru
- 3) u hotového výrobku na jednotku PVC
- 4) v suspenzi polymeru na jednotku PVC

4.1.4. Výroba a zpracování viskózy

Platí obecné emisní limity pro pachové látky.

Limitní hmotnostní koncentrace v [mg/m ³]				Měrná výrobní emise [g/t]	Vztažné podmínky	Pozn.
Znečišťující látka	zjišťovaná v odpadním plynu					
	vypouštěném do ovzduší	za zařízením na sniž. emisí	ze sušáren			
sulfan	-	10	-	nest.	C	-
sirouhlík	-	100	-	nest.	C	
sulfan	50	-	-	nest.	C	1)
sirouhlík	400	-	-	200 000 2)	C	
sulfan	200 3)			.	C	2)
sirouhlík						

Odkazy:

- 1) ve výrobě kordového hedvábí
- 2) ve výrobě stříže a textilního hedvábí
- 3) sumárně pro sulfan a sirouhlík

Požadavky na konstrukci, vybavení nebo provozování technologického procesu

- a) Odpadní plyny z výroby viskózy, přípravy zvláknovacích lázní a podle technických možností i z ostatních operací je třeba odvádět ke zneškodnění do zařízení na snižování emisí znečišťujících látek.
- b) Zvláknovací stroje při kontinuálním způsobu zvláknování je třeba uzavřít, vznikající plyny odsávat a zavádět ke zneškodnění do zařízení na snižování emisí.

- c) Odpadní vody obsahující sulfan a sirouhlík je třeba odplyňovat a odpadní plyny zavádět ke zneškodnění do zařízení na snižování emisí.

4.1.5. Výroba gumárenských pomocných přípravků

Hmotnostní koncentrace tuhých znečišťujících látek v odpadním plynu při výrobě sazí nesmí překročit 20 mg/m³ v žádném z úniků do ovzduší.

Požadavky na konstrukci, vybavení nebo provozování technologického procesu

Výrobu sazí je třeba vybavit zařízením na dodatečné spalování odpadních plynů podle bodu 0.3 této přílohy.

Podmínky pro jeho řízené spalování je třeba stanovit v provozním řádu jako součást technickoorganizačních opatření.

Zařízení na spalování plynů je třeba provozovat nepřetržitě.

4.1.6. Ostatní zařízení

Kategorizace: zvláště velké zdroje podle zvláštního právního předpisu⁵⁾, nebo velké nebo střední zdroje, u kterých je kategorie stanovena podle § 2 písm. d) nebo e) tohoto nařízení.

Uplatní se obecné emisní limity podle § 5 a případně § 6 tohoto nařízení.

4.2. Chemická průmyslová zařízení na výrobu vybraných základních anorganických chemických látek

Kategorie: zvláště velké zdroje znečišťování

4.2.1. Výroba chloru ¹⁾

Znečišťující látka	Limitní hmotnostní koncentrace [mg/m ³]	Měrná výrobní emise ³⁾ [kg/t]	Vztažné podmínky	Poznámka
Stávající zdroje				
chlor	6 ²⁾		C	-
rtuť		0,002		-
Nové zdroje				
chlor	6 ²⁾		A	-
rtuť		0,00001		

Odkazy:

- 1) všechny druhy odpadních plynů obsahujících chlor je třeba odvést a zneškodnit ve vhodném zařízení k odstranění chloru
- 2) v odpadním plynu z elektrolýzy a katalytické oxidace
- 3) vztaženo na výrobní kapacitu chloru v celoročním průměru zjištěném z měsíčních průměrů

4.2.2. Výroba kyseliny chlorovodíkové

Znečišťující látka	Limitní hmotnostní koncentrace [mg/m ³]	Měrná výrobní emise [kg/t]	Vztažné podmínky	Poznámka
chlorovodík	25	0,05 ¹⁾	C	-

Odkazy:

1) zjištěná z měsíčního průměru na jednu tunu kyseliny chlorovodíkové (přepočteno na 36% kyselinu chlorovodíkovou)

4.2.3. Výroba síry (Clausův proces) ¹⁾

Znečišťující látka	Limitní hmotnostní koncentrace [mg/m ³]	Měrná výrobní emise ⁴⁾	Vztažné podmínky	Poznámka
Stávající zdroj				
sulfan	10 ²⁾	4 ⁴⁾ 2 ⁵⁾ 1,5 ⁶⁾	C	³⁾
Nový zdroj				
sulfan	10 ²⁾	4 ⁴⁾ 2 ⁵⁾ 0,5 ⁷⁾	A	³⁾

Odkazy:

- 1) odpadní plyny z procesu obsahující sulfan je třeba spalovat
- 2) v odpadním plynu z dodatečného spalování
- 3) výrobní emise sloučenin síry (v přepočtu na elementární síru) je vyjádřena v procentech a vztažena na 1 tunu vyrobené síry
- 4) u zařízení s denní skutečnou výrobou do 20 t síry včetně
- 5) u zařízení s denní skutečnou výrobou vyšší než 20 t, až do 50 t síry včetně
- 6) u stávajících zařízení s denní skutečnou výrobou vyšší než 50 t síry
- 7) u nových zařízení s denní skutečnou výrobou vyšší než 50 t síry

4.2.4. Výroba kapalného oxidu siřičitého

Odpadní plyn z výroby kapalného oxidu siřičitého je třeba zavádět do zařízení na výrobu kyseliny sírové nebo jiného zpracovatelského či odsiřovacího zařízení a zneškodnit.

4.2.5. Výroba kyseliny sírové

Znečišťující látka	Limitní hmotnostní koncentrace [mg/m ³]	Měrná výrobní emise [kg/t]	Vztažné podmínky	Poznámka
oxid síry	nest.	2,2 ¹⁾	C	-

Odkazy:

1) v měsíčním průměru na 1 tunu vyrobené kyseliny sírové (přepočteno na 100% kyselinu sírovou)

4.2.6. Výroba amoniaku

Znečišťující látka	Limitní hmotnostní koncentrace [mg/m ³]	Měrná výrobní emise [kg/t]	Vztažné podmínky	Poznámka
amoniak	nest.	0,2 ¹⁾	C	-

Odkazy:

1) v měsíčním průměru na 1 tunu vyrobeného bezvodého amoniaku

4.2.7. Výroba kyseliny dusičné a jejích solí

Znečišťující látka	Limitní hmotnostní koncentrace [mg/m ³]	Měrná výrobní emise [kg/t]	Vztažné podmínky	Poznámka
Stávající zdroje				
NO ₂	450 ³⁾	1,6 ¹⁾	A	-
amoniak ²⁾	300	nest.	C	-
Nové zdroje				
NO ₂	350 ³⁾	nest	A	-
amoniak ²⁾	300	nest.	C	-

Odkazy:

1) v měsíčním průměru na 1 tunu vyrobené kyseliny dusičné (přepočtené na 65% kyselinu dusičnou)

2) v případě použití selektivní redukce oxidů dusíku amoniakem

3) neplatí pro jednotky na úpravu koncentrace kyseliny dusičné

4.2.8. Ostatní zařízení

Kategorizace: zvláště velké zdroje podle zvláštního právního předpisu⁵⁾, nebo velké nebo střední zdroje, u kterých je kategorie stanovena podle § 2 písm. d) nebo e) tohoto nařízení.

Uplatní se obecné emisní limity podle § 5 a případně § 6 tohoto nařízení.

4.3. Chemická průmyslová zařízení na výrobu hnojiv

Kategorie: zvláště velké zdroje znečišťování

Pro amoniak, oxidy a další sloučeniny dusíku, sloučeniny síry, sloučeniny fosforu, sloučeniny draslíku a TZL platí obecné emisní limity.

4.4. Chemická průmyslová zařízení na výrobu základních prostředků na ochranu rostlin a biocidů

Kategorie: zvláště velké zdroje znečišťování

Hmotnostní koncentrace tuhých znečišťujících látek obsahujících látky těžko odbouratelné, lehce akumulovatelné nebo vysoce jedovaté (vyhláška č. 192/1988 Sb.) v odpadních plynech z výroby, rozemílání, míšení, balení či přečerpávání prostředků k ochraně rostlin před škůdci a plevely nebo k likvidaci škůdců a plevelů při hmotnostním toku 25 g/h a větším nesmí překročit hodnotu 5 mg/m³.

4.5. Chemická zařízení na výrobu výbušnin

Kategorie: zvláště velké zdroje znečišťování

Uplatní se obecné emisní limity postupem podle § 5.

4.6. Výroba oxidu titaničitého, litoponu, stálé běloby (blanc fix), pigmentů z titanové běloby, železitých a ostatních pigmentů

Kategorie: zvláště velké zdroje znečišťování

U výroby oxidu titaničitého včetně navazujících procesů musí být v okolí zdroje prováděno reprezentativní nepřetržité ověřování imisních koncentrací TZL a dále SO_x (sulfátového procesu) nebo chloru (chlorový proces).

Nakládání se zachycenými emisemi látek znečišťujících ovzduší se řídí podle zvláštního právního předpisu (zákon o odpadech).

4.6.1. Výroba oxidu titaničitého (hlavní výpusti)^{1),7)}

Znečišťující látka	Limitní hmotnostní koncentrace [mg/m ³]	Měrná výrobní emise [kg/t]	Vztažné podmínky	Poznámka
Sulfátový proces ^{2), 3)}				
TZL	50	nest.	B	Zařízení ^{9),10),11),12)} a další hlavní výpusti
SO _x ^{4),5)}	500 ⁴⁾	10 ⁵⁾	B	

Znečišťující látka	Limitní hmotnostní koncentrace [mg/m ³]	Měrná výrobní emise [kg/t]	Vztažné podmínky	Poznámka
Chlorový proces				
TZL	50	nest.	B	
Chlor	5 ⁶⁾	nest.	B	

Odkazy jsou uvedeny v bodu 4.6.2.

4.6.2. Výroby ostatních pigmentů, výroba oxidu titaničitého (vedlejší výpusti),

Znečišťující látka	Limitní hmotnostní koncentrace [mg/m ³]	Měrná výrobní emise [kg/t]	Vztažné podmínky	Poznámka
TZL	150 50 ¹²⁾	nest.	C	8)
TZL	100	nest.	C	13)
TZL	100	nest.	C	14)
TZL	100 ¹⁶⁾ 100 ¹⁷⁾ 100 ¹⁸⁾ 50 ¹²⁾	nest.	C	15) 19)

Odkazy:

- 1) výroba oxidu titaničitého
- 2) je třeba instalovat zařízení určená k předcházení emisí kapiček kyseliny sírové
- 3) pro účely bodu 4.6. této přílohy se pod označením SO_x rozumí plynný oxid siřičitý a sírový včetně kapiček kyseliny sírové; zařízení na pražení solí vzniklých z upravovaných odpadů je třeba vybavit z důvodů snížení SO_x nejlepší dostupnou technologií, která nevyžaduje nadměrné náklady
- 4) zařízení na koncentraci kyselého odpadu nesmějí vypouštět více než 500 mg/m³ SO_x v přepočtu na ekvivalent SO₂
- 5) emise SO_x vznikajících ve fázi rozkladu a kalcinace při výrobě oxidu titaničitého jsou omezeny na nejvýše přípustnou hodnotu 10 kg ekvivalentu SO₂ na tunu vyrobeného oxidu titaničitého,
- 6) emisní limit denní průměrné koncentrace chloru; okamžitá maximální koncentrace je přípustná v úrovni maximálně 40 mg/m³
- 7) imise tuhých znečišťujících látek a oxidu siřičitého nebo chloru se zjišťují kontinuálním měřením, kontrolu a vyhodnocování monitoringu provádí právnická osoba zřízená ministerstvem podle § 6 odst. 8 zákona
- 8) vedlejší výpusti výroby oxidu titaničitého
- 9) na výstupu ze sušárny
- 10) z mlýnského okruhu

- 11) z kalcinace
- 12) za látkovým filtrem při konečné úpravě produktu (mletí, třídění a balení)
- 13) u provozů výroby litoponu
- 14) u provozů výroby stálé běloby (blanc fix)
- 15) při výrobě železitých pigmentů
- 16) u dehydratačních pecí zelené skalice
- 17) u sušení zelené skalice v rotačních sušárnách
- 18) u sušení pigmentu v rotačních sušárnách
- 19) u kalcinace, kde je odtah zaveden do odlučovače jiné technologie, smí být kalcinace v provozu pouze za součinnosti tohoto odlučovacího zařízení

4.7. Těžba, doprava, manipulace a skladování zemního plynu

Při těžbě, dopravě, manipulaci a skladování ropy a zemního plynu je třeba využít všechna technicky dostupná opatření ke snížení úniků znečišťujících látek do ovzduší.

Plyny a páry z výrobních zařízení

Požadavky na konstrukci, vybavení nebo provozování technologického procesu:

- a) Odpadní plyny, které se tvoří při běžném provozu, najíždění, odstavování a opravách technologických zařízení, a také odpadní plyny, které se tvoří při regeneraci katalyzátorů, je třeba odvádět k dodatečnému zpracování nebo spalování, případně je třeba využít jiné účinné opatření ke snížení emisí.
- b) Ustanovení písmene a) se netýká zařízení pro řešení havarijních situací k tomuto účelu zvláště konstruovaných, jako jsou pružinové pojistné ventily, pojistné membrány, vodní uzávěry nebo jiné systémy, jisticí zařízení nezávisle na obsluze, pokud by jejich zachycování, zpětné vracení a následné odstraňování zhoršilo podmínky bezpečnosti práce.

Platí obecné emisní limity pro pachové látky.

4.7.1. Podzemní zásobníky zemního plynu

Kategorizace: střední zdroj

Uplatní se obecné emisní limity.

Veškeré kontrolované i nekontrolované úniky zemního plynu oznámí provozovatel zásobníku Registru emisí a zdrojů znečišťování ovzduší v příloze souhrnné provozní evidence, s udáním termínu a objemu úniku.

4.8. Rafinérie ropy, petrochemické zpracování ropy, výroba, zpracování a skladování petrochemických výrobků a jiných kapalných organických látek

Platí obecné emisní limity pro pachové látky.

Provozovatelé zdrojů podle § 1 odst. 2 písm. b) tohoto nařízení postupují podle zvláštního právního předpisu³⁾.

4.8.1. Skladování a manipulace

Požadavky na konstrukci, vybavení nebo provozování technologického procesu

a) Při skladování surovin, meziproductů a výrobků, které mají tlak par větší než 1,32 kPa při teplotě 293,15 K, je třeba skladovací nádrže o objemu nad 1000 m³ nebo skladovací nádrže zdroje s ročním obratem nad 10 000 m³ uspořádat a vybavit takto:

1. skladovací nádrže s vnější plovoucí střechou musí být opatřeny účinným primárním a sekundárním těsněním okrajů střechy,
2. nádrže s pevnou střechou vybaveny vnitřní plovoucí střechou s těsněním, které zajistí snížení emisí nejméně o 90 % ve srovnání s emisemi z nádrže s pevnou střechou bez jakýchkoli opatření,
3. nebo je třeba u nádrží s pevnou střechou zajistit zachycování, zpětné vracení a odstraňování par uvedených kapalin s účinností nejméně 99 %. K dosažení této účinnosti nesmí být použito spalování mimo případy, kdy je zpětné zkapalňování par nebezpečné nebo technicky neproveditelné. Spalování smí být také použito jako druhý stupeň čištění,
4. nádrže je třeba opatřit vhodnou izolací a reflexním nátěrem s nejméně 70% odrazností sálavého tepla za účelem snížení objemových změn kapalin v nádržích v důsledku výkyvů venkovní teploty.

Pro skladovací nádrže zdrojů o objemu do 1 000 m³ nebo pro zdroje s ročním obratem do 10 000 m³ platí tato opatření v přiměřeném rozsahu.

b) Při přečerpávání látek, které mají tlak par větší než 1,32 kPa při teplotě 293,15 K, například při jejich stáčení z mobilních zásobníků nebo při plnění mobilních zásobníků ze skladovacích nádrží, je třeba zajistit zachycování, zpětné vracení a odstraňování par těchto látek s účinností nejméně 99 % a dále:

1. je třeba používat čerpadla bez úniku přečerpávaných látek, například s mechanickou ucpávkou,
2. alespoň jedno manipulační zařízení pro plnění mobilních zásobníků je třeba uzpůsobit k plnění mobilních zásobníků spodem,
3. manipulační zařízení pro plnění mobilních zásobníků vrchem je třeba zajistit tak, aby konec plnicího potrubí byl během plnění udržován u dna mobilního zásobníku.

4.8.2. Plyny a páry z výrobních zařízení

Požadavky na konstrukci, vybavení nebo provozování technologického procesu

Odpadní plyny, které se tvoří při běžném provozu, najíždění, odstavování a opravách technologických zařízení, a také odpadní plyny, které se tvoří při regeneraci katalyzátorů, je třeba odvádět k dodatečnému zpracování nebo spalování, případně je třeba využít jiné účinné opatření ke snížení emisí.

Ustanovení bodu a) se netýká zařízení pro řešení havarijních situací k tomuto účelu zvlášť konstruovaných, jako jsou pružinové pojistné ventily, pojistné membrány, vodní uzávěry nebo jiné systémy, jistící zařízení nezávisle na obsluze, pokud by jejich zachycování, zpětné vracení a následné odstraňování zhoršilo podmínky bezpečnosti práce.

4.8.3. Sulfan

Požadavky na konstrukci, vybavení nebo provozování technologického procesu

- Odpadní plyny z odsiřovacích zařízení nebo jiných zdrojů s hmotnostní koncentrací sulfanu $6\,000\text{ mg/m}^3$ a vyšší a hmotnostním tokem sulfanu 80 kg/hod a vyšším je třeba dále zpracovávat.
- Odpadní plyny podle písmene a), které nemohou být dále zpracovány, je třeba zneškodnit jiným způsobem (například spalováním).
- Hmotnostní koncentrace sulfanu v odpadním plynu nesmí překročit 10 mg/m^3 .

4.8.4. Regenerace a aktivace katalyzátorů pro katalytické štěpení ve fluidní vrstvě

Limitní hmotnostní koncentrace v $[\text{mg/m}^3]$ pro					O _{2R} [%]	Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO ₂	CO	jiné		
50	1 700	700	nest.	nest.	17	A

4.8.5. Odpadní vody

- Odpadní vody je třeba před přívodem do čistírny odpadních vod odplynit. Uniklé plyny je třeba zachycovat a zneškodnit.
- Ustanovení a) neplatí, pokud je čistírna odpadních vod zastřešená a má asanaci odpadních plynů.

4.9. Čerpací stanice a zařízení na dopravu skladování pohonných hmot s výjimkou nakládání s benzinem podle zvláštního právního předpisu³⁾

Kategorie: střední zdroje znečišťování

Platí obecné emisní limity pro pachové látky.

Platí obecný emisní limit pro těkavé organické látky.

5. NAKLÁDÁNÍ S ODPADY

5.1. Skládky, které přijímají více než 10 t odpadu denně nebo mají celkovou kapacitu větší než 25 000 t, mimo skládky inertního odpadu

Kategorie: zvláště velké zdroje znečišťování

Platí obecné emisní limity pro pachové látky.

Při termické likvidaci skládkových plynů je třeba dodržet zásady uvedené v bodu 0.3. této přílohy.

5.2. Kompostárny

Kategorie: střední zdroje znečišťování

Platí pro zařízení určená pro průmyslové kompostování.

5.2.1. Stávající zdroje znečišťování

Platí obecné emisní limity pro pachové látky.

5.2.2. Nové zdroje znečišťování

Platí obecné emisní limity pro pachové látky.

Při termické likvidaci odpadních plynů je třeba dodržet zásady uvedené v bodu 0.3. této přílohy.

6. OSTATNÍ ZAŘÍZENÍ

6.1. Průmyslové závody na výrobu buničiny ze dřeva nebo jiných vláknitých materiálů, papíru a lepenky o výrobní kapacitě větší než 20 t denně

6.1.1. Průmyslové závody na výrobu buničiny ze dřeva nebo jiných vláknitých materiálů

Kategorie: zvláště velký zdroj znečišťování

Platí obecné emisní limity pro pachové látky.

Limitní hmotnostní koncentrace v [mg/m ³]				Měrná výrobní	Vztažné podmínky	Pozn.
znečišťující látka	zjišťovaná v odpadním plynu			emise [g/t]		
	vypouštěném do ovzduší	za zařízením na sniž. emisí	ze sušáren			
SO ₂	-	-	-	2 000 ¹⁾	C	2)
Sloučeniny síry vyjádř. jako síra	-	-	-	350 ³⁾	C	4)

Odkazy:

1) včetně emisí ze spalování sulfitových výluhů na jednotku vyrobené absolutně suché vařákové buničiny

2) při sulfitovém způsobu výroby

- 3) při centrální likvidaci zapáchajících látek, na jednotku vyrobené absolutně suché vařákové buničiny
- 4) u sulfátového způsobu výroby

Požadavky na konstrukci, vybavení nebo provozování technologického procesu

Při výrobě buničiny je třeba využít všechna dostupná technická řešení ke snižování nebo likvidaci zapáchajících látek z jednotlivých zdrojů emisí (například varna, odparka, vyvažovací kolona) a provést místní nebo centrální odsávání odpadních plynů do zařízení pro snižování emisí.

6.1.2. Průmyslové závody na výrobu lepenky o výrobní kapacitě větší než 20 t denně

Kategorie: zvláště velký zdroj znečišťování

Uplatní se obecné emisní limity podle § 5.

Platí obecné emisní limity pro pachové látky.

Při termické likvidaci odpadních plynů je třeba dodržet zásady uvedené v bodu 0.3. této přílohy.

6.2. Závody na předúpravu (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken či textilií, jejichž zpracovatelská kapacita je větší než 10 t denně

Kategorie: zvláště velký zdroj znečišťování

Uplatní se obecné emisní limity podle § 5 nařízení.

Platí obecné emisní limity pro pachové látky.

Při termické likvidaci odpadních plynů je třeba dodržet zásady uvedené v bodu 0.3. této přílohy.

6.3. Závody na vydělávání kůží a kožešin, jejichž zpracovatelská kapacita je větší než 12 t hotových výrobků denně

Kategorie: zvláště velký zdroj znečišťování

Uplatní se obecné emisní limity podle § 5 nařízení.

Platí obecné emisní limity pro pachové látky.

Při termické likvidaci odpadních plynů je třeba dodržet zásady uvedené v bodu 0.3. této přílohy.

6.4. Potravinářský průmysl

a) jatka o kapacitě porážky větší než 50 t denně,

b) zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin z:

- I) živočišných surovin (jiných než mléka) o výrobní kapacitě větší než 75 t hotových výrobků denně,

- II) rostlinných surovin o výrobní kapacitě větší než 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí),
- c) zařízení na úpravu a zpracování mléka, kde množství odebíraného mléka je větší než 200 t denně (v průměru za rok)

Kategorie: nový zvláště velký zdroj znečišťování

Uplatní se obecné emisní limity podle § 5.

Platí obecné emisní limity pro pachové látky.

Při termické likvidaci odpadních plynů je třeba dodržet zásady uvedené v bodu 0.3. této přílohy.

6.5. Zařízení na zneškodňování nebo zhodnocování zvířecích těl a živočišného odpadu o kapacitě větší než 10 t denně

Kategorie: nový zvláště velký zdroj

Uplatní se obecné emisní limity.

Platí obecné emisní limity pro pachové látky.

Při termické likvidaci odpadních plynů je třeba dodržet zásady uvedené v bodu 0.3. této přílohy.

6.6. Zařízení na chov hospodářských zvířat a s nimi související zemědělské technologie

Uplatňuje se § 5 odst. 8 zákona a obecný emisní limit pro amoniak.

Platí obecné emisní limity pro pachové látky.

Kategorie, emisní limity a další podmínky provozování zdrojů podle tohoto bodu upravuje příloha č. 2 k tomuto nařízení.

6.7. Zařízení na výrobu uhlíku (vysokoteplotní karbonizací uhlí) nebo elektrografitu vypalováním či grafitací a zpracování uhlíkatých materiálů¹⁾

Kategorie: zvláště velký zdroj

Emise VOC z tepelných procesů při výrobě uhlíkatých materiálů je třeba podle technických možností a s přihlédnutím na přiměřenost nákladů omezovat (například odsávat a zneškodňovat).

Znečišťující látka	Limitní hmotnostní koncentrace [mg/m ³]	Měrná výrobní emise [kg/t]	Vztažné podmínky	Poznámka
TZL	50	nest.	C	
VOC	100	nest.	C	2)
VOC	50	nest.	C	3)
VOC	200 ²⁾	nest.	C	4)
VOC	50 ²⁾	nest.	C	5)

Odkazy:

- 1) pro benzo(a)pyren a další karcinogenní látky platí obecné emisní limity
- 2) z formovacích a mísících zařízení, v nichž se zpracovávají smola, dehet nebo jiná kapalná pojiva při zvýšené teplotě
- 3) z jednotlivých komorových pecí, spojených komorových a tunelových pecí
- 4) z kruhových pecí pro grafitové elektrody, uhlíkové elektrody a uhlíkové cihly
- 5) z impregnačních zařízení, v nichž se používají impregnační prostředky na bázi dehtu

6.8. Krematoria

Kategorie: střední zdroj znečišťování

Zařízení určená pro spalování mrtvých lidských těl, orgánů a ostatků.

Platí i pro veterinární spalovny v případě výhradního spalování těl zvířat a živočišných zbytků.

Platí obecné emisní limity pro pachové látky.

Limitní hmotnostní koncentrace v [mg/m ³] pro					O _{2K} [%]	Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO ₂	CO	jiné		
50	nest.	350	100	15 ¹⁾ 30 ²⁾	17	A

Odkazy:

- 1) VOC
- 2) plynné sloučeniny chloru a fluoru vyjádřené jako součet chlorovodíku a fluorovodíku

Požadavky na konstrukci, vybavení nebo provozování technologického procesu

Ve spalovacím prostoru za posledním přívodem vzduchu je třeba udržovat takovou teplotu, která zajišťuje termickou a oxidační destrukci všech odcházejících nebezpečných látek (nejméně 850 °C) s dobou setrvání spalin nejméně 1 s.

Při použití topných olejů musí být spalován olej podle zvláštního právního předpisu⁹⁾

6.9. Veterinární asanační zařízení

Kategorie: střední zdroj znečišťování

Zařízení na sběr a zpracování zvířecích těl a výrobu krmiv nebo technických tuků z vedlejších produktů porážky, například kostí, chlupů, peří, paroží, drápů, krve apod., která nespadají pod bod 6.5.

⁹⁾ Vyhláška č. 357/2002 Sb., kterou se stanoví požadavky na kvalitu paliv z hlediska ochrany ovzduší.

6.9.1. Stávající zdroje znečišťování

Platí obecné emisní limity pro pachové látky.

6.9.2. Nové zdroje znečišťování

Platí obecné emisní limity pro pachové látky.

Při termické likvidaci odpadních plynů je třeba dodržet zásady uvedené v bodu 0.3. této přílohy.

6.10. Zpracování dřeva

Kategorie: střední zdroj znečišťování

Platí obecné emisní limity pro pachové látky.

Průmyslové zpracování dřeva (například pily, výroby nábytku, dřevěných konstrukčních desek včetně dřevotřískových desek apod.) mimo pilařské provozy v tzv. manipulačních či expedičních skladech (krácení kmenů).

Znečišťující látka	Limitní hmotnostní koncentrace [mg/m ³]	Měrná výrobní emise [kg/t]	Vztažné podmínky	Poznámka
TZL	50 ¹⁾ 10 ²⁾	nest.	C	³⁾ 4), 5)

Odkazy:

- 1) při všech technologických operacích, mimo broušení
- 2) při broušení ve výrobě dýh a překližek, ve výrobě desek a nábytku
- 3) emisní limity VOC při výrobě dýh a překližek, výrobě desek a nábytku se stanoví individuálně s přihlédnutím k provozním podmínkám
- 4) emisní limity VOC při sušení třísek a pilin se stanoví individuálně s přihlédnutím k provozním podmínkám s tím, že je třeba realizovat veškerá dostupná opatření k jejich co nejvyššímu omezení
- 5) teplota při sušení třísek a pilin musí být omezena tak, aby nedocházelo k jejich doutnání.

6.11. Čistírny odpadních vod

Kategorie: střední zdroje znečišťování

Zařízení s projektovanou kapacitou pro 500 a více ekvivalentních obyvatel nebo zařízení určená pro provoz technologií produkujících odpadní vody¹⁰⁾, nepřevoditelných na ekvivalentní obyvatele, v množství větším než 50 m³/den.

Platí obecné emisní limity pro pachové látky.

¹⁰⁾ § 38 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon).

Platí pro stávající i nové zdroje.

6.12. Udírny (dvou a vícekomorové)

Kategorie: střední zdroje znečišťování

Platí obecné emisní limity pro pachové látky.

6.13. Zařízení na výrobu dřevěného uhlí

Kategorie: střední zdroj znečišťování

Pro emise CO platí obecný emisní limit

Platí obecné emisní limity pro pachové látky.

6.14. Sanační zařízení (odstraňování ropných a chlorovaných uhlovodíků z kontaminovaných zemín)

Kategorie zdroje znečišťování:

střední zdroj: zařízení s projektovaným ročním výkonem 1 až 5 tun uhlovodíků

velký zdroj: zařízení s projektovaným ročním výkonem vyšším než 5 tun uhlovodíků

Znečišťující látka	Limitní hmotnostní koncentrace [mg/m ³]	Měrná výrobní emise [kg/t]	Vztažné podmínky	Poznámka
VOC	50	nest.	C	

6.15. Pražírny kávy

Platí obecné emisní limity pro pachové látky.

Kategorie zemědělských zdrojů znečišťování, emisní limity, emisní faktory, plány zavedení zásad správné zemědělské praxe u zdrojů znečišťování ovzduší a určení referenčních a snižujících technologií chovu hospodářských zvířat

Vysvětlivky platné pro celý bod 1 této přílohy:

- 1) Není-li údaj o projektované kapacitě k dispozici, nahradí se údajem vypočteným z prostoru ustájení s použitím měrného prostoru pro jedno zvíře stanoveného zvláštním právním předpisem.
- 2) Je-li údaj o projektované kapacitě v rozporu s platnými právními předpisy, nahradí se údajem vypočteným z prostoru ustájení s použitím měrného prostoru pro jedno zvíře stanoveného zvláštním právním předpisem.
- 3) Míněno ustájení dospělých jedinců s výjimkou chovů podle bodu 1.2. této přílohy.
- 4) Chovy s nižší projektovanou kapacitou ustájení zvířat jsou malé vybrané zdroje znečišťování.

1. KATEGORIE VYJMENOVANÝCH ZEMĚDĚLSKÝCH ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ

1.1. Zařízení pro chov drůbeže

- a) zařízení pro intenzivní chov drůbeže s projektovanou¹⁾ kapacitou²⁾ ustájení³⁾ od 40 000 kusů – **zvláště velký zdroj**,
- b) zařízení pro chov drůbeže s projektovanou kapacitou ustájení od 20 000 do 39 999 kusů – **velký zdroj**,
- c) zařízení pro chov drůbeže s projektovanou kapacitou ustájení od 1 000⁴⁾ do 19 999 kusů – **střední zdroj**.

1.2. Zařízení pro chov prasat

- a) zařízení pro intenzivní chov prasat na porážku (nad 30 kg) s projektovanou kapacitou ustájení od 2 000 kusů nebo 750 prasnic – **zvláště velký zdroj**,
- b) zařízení pro chov prasat na porážku (nad 30 kg) s projektovanou kapacitou ustájení od 1 000 do 1 999 kusů nebo od 300 do 749 prasnic – **velký zdroj**,
- c) zařízení chovu prasat na porážku (nad 30 kg) s projektovanou kapacitou ustájení od 500⁴⁾ do 999 kusů nebo od 150⁴⁾ do 299 prasnic – **střední zdroj**.

1.3. Zařízení pro stájový chov skotu

- a) zařízení intenzivního chovu skotu s projektovanou kapacitou ustájení od 1 000 ks – **zvláště velký zdroj**,

- b) zařízení pro chov skotu s projektovanou roční kapacitou chovu skotu od 500 do 999 kusů – **velký zdroj**,
- c) zařízení s projektovanou roční kapacitou pro chov skotu od 180⁴⁾ do 499 kusů – **střední zdroj**.

1.4. Zařízení pro stájový chov jiných zvířat nebo mláďat skotu, prasat nebo drůbeže

Kategorie těchto chovů se určuje podle bodu 1.3, přičemž za počty kusů skotu se dosadí kusy přepočtených zvířecích (dobytčích) jednotek podle výpočtu. Za dobytčí jednotku (dále jen DJ) se považuje dojnice o hmotnosti 500 kg. Jedna DJ představuje emisní hodnotu 25 kg NH₃ za rok.

1.5. Náležitosti zdrojů

- a) Ke zdroji znečišťování zařazenému do příslušné kategorie a skupiny podle bodů 1.1 až 1.4 náleží i plochy rostlinné výroby a činnosti, pokud jsou spojeny s nakládáním látkami uvolňujícími emise amoniaku a pachových látek pocházejícími z provozu zdroje.
- b) Ke zdrojům znečišťování uvedeným v bodech 1.1 až 1.4 nenáleží spalovací zdroje, spalovny odpadu a technické stacionární zdroje nezemědělských technologií v případech, pokud jsou umístěny v provozních areálech zemědělských zdrojů. U těchto zdrojů se ochrana ovzduší před znečišťujícími látkami řídí podle zvláštních právních předpisů.

2. EMISNÍ LIMITY A DALŠÍ POŽADAVKY NA PROVOZOVÁNÍ ZEMĚDĚLSKÝCH ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ

- a) Pro všechny zemědělské zdroje znečišťování uvedené v bodu 1 této přílohy je platný specifický emisní limit pro amoniak na úrovni obecného emisního limitu pro tuto znečišťující látku.
- b) Pro všechny zemědělské zdroje znečišťování uvedené v bodu 1 této přílohy platí specifický emisní limit pro pachové látky 50 OUER/m³.
- c) Platí obecné emisní limity pro pachové látky.
- d) Při aplikacích statkových hnojiv na pozemky, které jsou využívány pro zemědělskou výrobu, provozovatelé minimalizují emise amoniaku a pachových látek do ovzduší a dodržují ustanovení zvláštních předpisů¹¹⁾, agrotechnické normy a lhůty jimi stanovené.
- e) Při jiných způsobech využití statkových hnojiv provozovatelé dodržují obecné emisní limity pro znečišťující látky a specifický emisní limit pro pachové látky 50 OUER/m³, nejsou-li pro použitá zařízení a technologie předepsány zákonem a jeho prováděcím právním předpisem další specifické emisní limity pro znečišťující látky.
- f) Emise znečišťujících látek je třeba ze zdrojů odvádět kontrolovaným způsobem, v souladu s ustanoveními zákona a se stanovisky a povoleními vydanými podle § 17 zákona.

¹¹⁾ Například zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrotechnickém zkoušení půd, ve znění zákona č. 308/2000 Sb.

- g) Inspekce postupuje podle § 5 a § 6 tohoto nařízení, pokud shledá závažné důvody pro stanovení obecných emisních limitů pro další znečišťující látky.
- h) V bodu 8 této přílohy jsou uvedeny referenční a snižující technologie emisí amoniaku u chovů hospodářských zvířat. Doplnování seznamu ověřených snižujících technologií bude každoročně zveřejňováno ve Věstníku Ministerstva životního prostředí.

3. KONTROLA DODRŽOVÁNÍ EMISNÍCH LIMITŮ A ZJIŠŤOVÁNÍ MNOŽSTVÍ VYPOUŠTĚNÝCH ZNEČIŠŤUJÍCÍCH LÁTEK

- a) Provozovatel zdroje znečišťování podle bodu 1 této přílohy může předložit podle § 5 odst. 8 zákona krajskému úřadu plán zavedení zásad správné zemědělské praxe u zdroje znečišťování ovzduší. Žádost doloží návrhem plánu zpracovaným podle § 5 odst. 9 zákona a tohoto nařízení. Datem schválení plánu krajským úřadem přestává být provozovatelem zdroje podle bodu 2. V případě, že dvě po sobě následující kontroly inspekce zjistí neplnění schváleného plánu provozovatelem, orgán kraje na návrh inspekce plán zruší.
- b) Provozovatel zdroje znečišťování podle bodu 1 této přílohy, který nepostupuje podle písmene a), prokazuje dodržení emisních limitů autorizovaným měřením emisí znečišťujících a pachových látek podle zvláštního předpisu⁵⁾ a podle této přílohy.
- c) Provozovatelé všech zdrojů podle bodu 1 této přílohy vedou provozní evidenci chovu (dále jen „evidence“) a z jejích údajů zpracovávají a předávají souhrnnou provozní evidenci podle zvláštního předpisu⁵⁾. V rámci provozní evidence průběžně vykazují počty zvířat chovaných u zdroje v průběhu kalendářního roku.
- d) Provozovatelé všech zdrojů podle bodu 1 této přílohy zjišťují množství znečišťujících látek jako roční emise a uvádějí ho v souhrnné provozní evidenci. Provozovatel zdroje podle bodu 1 zjišťuje toto množství v souladu s výpočtem pomocí emisního faktoru uvedeného v bodu 6 této přílohy. Provozovatel zdroje podle písmene b) doloží stejný výpočet také provedeným měřením emisí.
- e) Emisní faktory pro jednotlivé kategorie a skupiny zdrojů jsou uvedeny v bodu 6 této přílohy.

4. PLÁN ZAVEDENÍ ZÁSAD SPRÁVNÉ ZEMĚDĚLSKÉ PRAXE U ZDROJE ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ

Provozovatel zdroje podle bodu 1 této přílohy ověřuje dodržování stanovených emisních limitů a dalších podmínek provozování stanovených v bodu 2 a měří emise, pokud nezpracuje pro svůj zdroj plán na zavedení zásad správné zemědělské praxe u zdroje znečišťování ovzduší (dále jen „plán“), nepředloží tento plán ke schválení krajskému úřadu podle § 5 odst. 8 zákona a schválený plán dále důsledně neplní.

4.1. Postup při zpracování plánu provozovatelem zdroje již uvedeného do provozu a provozovaného

4.1.1. Provozovatel v plánu uvede:

- a) kategorii, skupinu, název, umístění a popis zdroje podle údajů provozní evidence,
- b) podrobný technický popis zdroje a používaných technologických postupů,
- c) způsob ustájení a projektovanou kapacitu ustájení hospodářských zvířat,
- d) způsob odvádění znečišťujících látek do vnějšího ovzduší,
- e) dosavadní provozní řád zpracovaný podle § 11 odst. 2 zákona, jedná-li se o zvláště velký či velký zdroj,
- f) návrh provozního řádu pro období uplatňování plánu,
- g) dosavadní způsob zjišťování emisních koncentrací znečišťujících látek a množství vypouštěných znečišťujících látek,
- h) kopie protokolů o autorizovaných měřeních emisí provedených u zdroje podle právních předpisů platných do dne nabytí účinnosti zákona,
- i) údaje v souhrnné provozní evidenci, zejména celkové množství vypuštěných emisí amoniaku vykazovaná za uplynulé 2 roky,
- j) referenční nebo snižující technologie podle bodu 8 této přílohy pro chovy hospodářských zvířat, skládky chlévského hnoje a kejdy a způsoby zapravení na pole, u kterých je deklarován emisní hmotnostní tok amoniaku do vnějšího ovzduší, a které budou v rámci plánu u zdroje instalovány. Porovnání stávající technologie chovu s navrženou snižující technologií. Uvedení termínu realizace jako změny při využívání technologického zařízení zdroje ve smyslu § 17, odst. 2, písm. f) zákona,
- k) další technickoorganizační opatření,
- l) spalovací zdroje, zdroje nezemědělských technologií, případně spalovny odpadů provozované v areálu zemědělského zdroje,
- m) vyhodnocení snížení emisí amoniaku a pachových látek jako výsledku plnění plánu,
- n) termín zahájení plnění plánu,
- o) termíny a způsob kontrol průběžného plnění plánu,
- p) termíny či lhůty doplňování plánu,
- r) jména, adresy a podpisy provozovatele zdroje a krajského úřadu.

4.1.2. Náležitosti a lhůty zpracování, schvalování a plnění plánu

- a) plán je zpracováván a schvalován ve 3 vyhotoveních,
- b) plán orgán kraje schválí či zamítne do 90 dnů od data doručení žádosti provozovatele. V případě přerušení řízení podle bodu 3 písm. a) této přílohy uvedená lhůta v rozmezí dat odeslání přerušení a příjmu doplňujících dokladů vedených podle spisového řádu krajského úřadu neprobíhá,
- c) plán se zpracovává na dobu podle § 5 odst. 9 zákona. Může být zrušen pouze rozhodnutím krajským úřadem podle bodu 3 písm. a) této přílohy nebo na základě písemné žádosti provozovatele zdroje k datu, o kterém rozhodne orgán kraje,
- d) provozovatel v rámci plánu volí podle bodu 4.1.1 písm. j) snižující technologie odpovídající alespoň kategorii zdroje (jako zvláště velkého, velkého, středního nebo malého zdroje). Přiřazení snižujících technologií ke kategoriím zdrojů je uvedeno v bodu 8 této přílohy.

4.1.3. Postup krajského úřadu při schvalování plánu

- a) pokud orgán kraje plán neschválí, vyrozumí o tom provozovatele bezodkladně,
- b) orgán kraje si vyžádá doplnění nebo upřesnění plánu, pokud to uzná za nezbytné, tak, aby schválené znění plánu obsahovalo vypořádání všech připomínek a doporučení, které označí jako zásadní,

- c) pokud orgán kraje po posouzení plán schválí, vyrozumí o tom bezodkladně provozovatele, předá mu schválené vyhotovení plánu,
- d) předá schválené vyhotovení plánu inspekci,
- e) vyrozumí o schválení plánu ministerstvem zřízenou právnickou osobu podle § 13 odst. 1 zákona.

4.2. Postup při zpracování plánu provozovatelem zdroje v rámci stavebního nebo kolaudačního řízení

4.2.1. Provozovatel v plánu uvede

- a) identifikační údaje stavby nebo rekonstrukce zdroje, podle nichž je vedena v rámci stavebního nebo kolaudačního řízení,
- b) způsob ustájení a projektovanou kapacitu ustájení hospodářských zvířat,
- c) návrh zařazení zdroje do kategorie a skupiny zdrojů podle bodu 1 této přílohy,
- d) povolení inspekce podle § 17 odst. 1 písm. b) nebo c) nebo d) zákona,
- e) podrobný technický popis zdroje a používaných technologických postupů,
- f) způsob odvádění znečišťujících látek do vnějšího ovzduší,
- g) návrh provozního řádu pro období uplatňování plánu,
- h) kopie protokolů o autorizovaných měřeních emisí provedených u rekonstruovaného zdroje před rekonstrukcí podle právních předpisů platných do data nabytí účinnosti zákona,
- i) údaje souhrnné provozní evidence, zejména celková množství vypuštěných emisí amoniaku vykazovaná za uplynulé 2 roky u rekonstruovaného zdroje,
- j) technické prostředky pro měření koncentrací amoniaku,
- k) referenční nebo snižující technologie podle bodu 8 této přílohy pro chovy hospodářských zvířat, skládky chlévského hnoje a kejdy a způsoby zapravení na pole, u kterých je deklarován emisní hmotnostní tok amoniaku do vnějšího ovzduší, které budou v rámci plánu u zdroje instalovány, a termíny jejich realizace jako změny využívání technologického zařízení zdroje ve smyslu § 17 odst. 2 písm. f) zákona,
- l) spalovací zdroje, zdroje nezemědělských technologií, případně spalovny odpadů, které budou nebo jsou provozovány v areálu zemědělského zdroje,
- m) vyhodnocení snížení emisí amoniaku a pachových látek jako výsledku plnění plánu,
- n) termín zahájení plnění plánu,
- o) termíny či lhůty doplňování plánu,
- p) termíny a způsob kontrol průběžného plnění plánu,
- r) jména, adresy a podpisy provozovatele zdroje a krajského úřadu.

4.2.2. Zásady a lhůty pro zpracování, schvalování a plnění plánu:

- a) plán je zpracováván a schvalován ve 3 vyhotoveních,
- b) plán orgán kraje schvaluje nebo zamítá ve lhůtě do 90 dnů od data doručení žádosti provozovatele,
- c) plán se zpracovává na dobu podle § 5 odst. 9 zákona. Může být zrušen pouze rozhodnutím krajského úřadu nebo na základě písemné žádosti provozovatele zdroje k datu, o kterém rozhodne orgán kraje,

- d) provozovatel v rámci plánu volí podle bodu 4.2.1. písm. k) této přílohy snižující technologie odpovídající alespoň kategorii zdroje (jako zvláště velkého, velkého, středního či malého zdroje). Přiřazení snižujících technologií ke kategoriím zdrojů je uvedeno v bodu 8 této přílohy.

4.2.3. Postup krajského úřadu při schvalování plánu:

- a) pokud orgán kraje plán neschválí, vyrozumí o tom provozovatele,
- b) orgán kraje si vyžádá doplnění nebo upřesnění plánu, pokud to uzná za nezbytné, tak, aby schválené znění plánu obsahovalo vypořádání všech připomínek a doporučení, které označí jako zásadní,
- c) pokud orgán kraje po posouzení plán schválí, vyrozumí o tom provozovatele a předá mu schválené vyhotovení plánu,
- d) současně předá schválené vyhotovení plánu inspekci a
- e) vyrozumí o schválení plánu ministerstvem zřízenou právnickou osobu (§ 13 odst. 1 zákona).

5. ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY NA MĚŘENÍ EMISÍ A ZJIŠŤOVÁNÍ MNOŽSTVÍ VYPOUŠTĚNÝCH ZNEČIŠŤUJÍCÍCH LÁTEK U ZEMĚDĚLSKÝCH ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ

- a) Emise zjišťované měřením prokazují provozovatelé jednorázovým měřením s použitím prostředků pro kontinuální měření emisí amoniaku nebo jednorázovým měřením.
- b) Měření jsou zjišťovány emise amoniaku, případně dalších látek, pro něž má daný zdroj znečišťování určeny emisní limity.
- c) Vybudování místa pro měření emisí (měřicí místo) provádí provozovatel.
- d) Od měření lze upustit v případech, kdy
 1. nelze dostupnými technickými prostředky zaručit, že měření odráží skutečný stav znečišťování ovzduší,
 2. provozovatel zdroje plní schválený plán na zavedení zásad správné zemědělské praxe u zdrojů znečišťování ovzduší.
- e) Při měření za použití prostředků pro kontinuální měření emisí amoniaku se měření provádí nejméně po dobu 24 hodin.
- f) Další požadavky na měření v odpovídajícím rozsahu, vztahující se například na přístroje pro měření stavových, srovnávacích a vztažených veličin nebo na nakládání s výsledky měření, stanoví zvláštní právní předpis⁵⁾.
- g) Pokud tato příloha nestanoví jinak, platí pro měření emisí, zjišťování množství vypouštěných znečišťujících látek a vedení provozní evidence zvláštní prováděcí právní předpis⁵⁾.

6. EMISNÍ FAKTORY PRO VYJMENOVANÉ ZEMĚDĚLSKÉ ZDROJE**(kgNH₃.zvíře⁻¹.rok⁻¹)**

KATEGORIE ZVÍŘAT		Stáj	Hnůj	Kejda	Zapravení do půdy	Pastva	Celkový emisní faktor	
							Stáj + hnojiště	Stáj + pastva
SKOT - Stelivové ustájení								
dojnice	optimální způsob	10,0	2,5	0	12,0	2,4	24,5	24,4
	zastaralý způsob	12,0	2,5	0	12,0	2,4	26,5	26,4
telata, býci, jalovice	optimální způsob	6,0	1,7	0	6,0	1,8	13,7	13,8
	zastaralý způsob	9,5	1,7	0	6,0	1,8	16,7	16,8
Bezstelivové ustájení								
telata, jalovice, býci		5,5	0	2,5	5,0	1,8	13,0	12,3
PRASATA								
selata		2,0	0	2,0	2,5	0	6,5	
prasnice		4,3	0	2,8	4,8	0	11,9	
prasnice březí		7,6	0	4,1	8,0	0	19,7	
prasata výkrm		3,2	0	2,0	3,1	0	8,3	
Drůbež								
nosnice		0,12	0	0,2	0,13	0	0,27	
brojleři		0,10	0,01	0	0,10	0	0,21	
husy a kachny		0,35	0,03	0	0,35	0	0,73	

Poznámka:**Optimálním způsobem ustájení skotu se rozumí:**

- a) dojnice ve volném stelivovém ustájení s intenzivní přirozenou ventilací,
- b) ostatní skot, tj. jalovice a býci průměrné živé hmotnosti 350 kg v kotcovém ustájení s přirozenou cirkulací.

Zastaralým způsobem ustájení skotu se rozumí: dojnice ve vazném stelivovém ustájení s nucenou ventilací

7. EMISNÍ FAKTORY PRO ZEMĚDĚLSKÉ ZDROJE PODLE OBJEMU ODPADU

Kategorie zvířat	Objem produkovaných exkrementů [m ³ .rok ⁻¹]			Emisní faktor [kg NH ₃ . m ⁻³ .rok ⁻¹]
	střední zdroj	velký zdroj	zvláště velký zdroj	
Skot				
dojnice	od 2 500 do 5 099	od 5 100 do 6 699	nad 7 700	2,27
jalovice	od 2 200 do 4 399	od 4 400 do 6 599	nad 6 600	2,27
telata	od 1 100 do 2 199	od 2 200 do 3 299	nad 3 300	4,55
býci	od 2 100 do 4 299	od 4 300 do 6 399	nad 6 400	2,33
Prasata				
selata	od 3 000 do 6 099	od 6 100 do 10 099	nad 10 100	1,59
prasnice	od 3 100 do 6 299	od 6 300 do 10 199	nad 10 200	1,51
březí prasnice	od 2 700 do 5 499	od 5 500 do 8 799	nad 8 800	1,78
prasata výkrm	od 5 200 do 9 799	od 9 800 do 14 999	nad 15 000	0,99
Drůbež				
nosnice	od 1 300 do 2 599	od 2 600 do 3 899	nad 3 900	3,85
brojleři	od 1 100 do 2 299	od 2 300 do 3 399	nad 3 400	4,35
krůty	od 1 800 do 3 499	od 3 500 do 5 299	nad 5 300	2,83
kachny a husy	od 600 do 1 099	od 1 100 do 1 699	nad 1 700	9,01

8. Referenční a snižující technologie emisí amoniaku u chovů hospodářských zvířat

SKOT - Stelivové ustájení

Referenční technologie stručný popis	Ověřená snižující technologie stručný popis	Procento snížení emisí amoniaku
Technologie používané ve stájovém prostředí		
boxové ustájení	odkliz kejdy několikrát denně	50 % ¹⁾
Technologie používané na skládkách kejdy a hnoje		
betonové nebo ocelové jímky na kejdu	zakrytí povrchu jímek fólií	60 % ²⁾
	pevné víko nebo zastřešení jímky	80 % ³⁾
	pokrytí povrchu jímky rašelinou, slámou, olejem nebo jiným materiálem	40 % ¹⁾
	bioreaktory	85 % ³⁾
ponechání chlévského hnoje volně na statkovém hnojišti	ponechání v klidu do vytvoření přírodní krusty	35 – 50 % ²⁾
	zastřešení hnoje	80 % ³⁾
Technologie používané při polním hnojení nebo zapracování hnoje a kejdy		
rozmetání hnoje přímo na pole	zapravení do půdy při orbě do 12 hodin	80 % - orná půda ³⁾
	zapravení do půdy při orbě do 24 hodin	60 % - orná půda ²⁾
rozstřík kejdy	pásový postřik	30 % - orná půda ¹⁾
	vlečená botka	40 % - travní porost ²⁾
	injektáž – otevřená šterbina	60 % - travní porost ³⁾
	injektáž – uzavřená šterbina	80 % - orná půda ³⁾

PRASATA

Referenční technologie stručný popis	Ověřená snižující technologie stručný popis	Procento snížení emisí amoniaku
Technologie používané ve stájovém prostředí		
technologie suchého krmení	technologie krmení s enzymatickými látkami	40 % ³⁾
plně roštová podlaha	částečně roštová podlaha (50%)	20 % ¹⁾
	částečně roštová podlaha – kovové rošty	40 % ²⁾

Referenční technologie stručný popis	Ověřená snižující technologie stručný popis	Procento snížení emisí amoniaku
hluboká podestýlka	ošetření hluboké podestýlky enzymatickými látkami	60 % ³⁾ ²⁾
Technologie používané na skládkách kejdy a hnoje		
betonové nebo ocelové jímky na kejdu	zakrytí povrchu jímek folií	60 % ²⁾
	pevné víko nebo zastřešení jímky	80 % ³⁾
	pokrytí povrchu jímky rašelinou, slámou, olejem nebo jiným materiálem	40 % ¹⁾
	bioreaktory	85 % ³⁾
	biotechnologické přípravky	40 % ²⁾
Technologie používané při polním hnojení nebo zapracování hnoje a kejdy		
rozmetání hnoje přímo na pole	zapravení do půdy při orbě	80 % - orná půda ³⁾
	zapravení do půdy při orbě do 24 hodin	60 % - orná půda ²⁾
rozstřik kejdy	pásový postřik	30 % - orná půda ¹⁾
	vlečená botka	40 % - travní porost ²⁾
	injektáž – otevřená štěrbina	60 % - travní porost ³⁾
	injektáž – uzavřená štěrbina	80 % - orná půda ³⁾

DRÚBEŽ

Referenční technologie stručný popis	Ověřená snižující technologie stručný popis	Procento snížení emisí amoniaku
Technologie používané ve stájovém prostředí		
technologie krmení a napájení bez enzymatických látek	technologie krmení a napájení s enzymatickými látkami	40 % ^{1), 2), 3)}
větrání bez rekuperačních výměníků	větrání s rekuperačními výměníky	25 % ^{2), 3)}
klecový chov nosnic	hnojový pás s nuceným sušením, uskladnění mimo budovu	80 % ²⁾
	odkliz nejméně dvakrát týdně do uzavřených jímek	90 % ³⁾
stáje s hlubokou podestýlkou	ošetření hluboké podestýlky enzymatickými látkami	70 % ^{2), 3)}

Referenční technologie stručný popis	Ověřená snižující technologie stručný popis	Procento snížení emisí amoniaku
Technologie používané na skládkách hnoje		
betonové nebo ocelové jímky na chlévský hnůj	zakrytí povrchu jímek folií	60 % ²⁾
	pevné víko nebo zastřešení jímky	80 % ³⁾
	pokrytí povrchu jímky rašelinou, slámou, olejem nebo jiným materiálem	40 % ¹⁾
	bioreaktory	85 % ³⁾
	biotechnologické přípravky	40 % ²⁾
Technologie používané při polním hnojení nebo zapracování hnoje		
rozmetání hnoje přímo na pole	zapravení do půdy při orbě	80 % - orná půda ³⁾
	zapravení do půdy při orbě do 24 hodin	60 % - orná půda ²⁾

Přiřazení a volba použití snižujících technologií při zpracování plánu zavedení zásad správné zemědělské praxe u zdroje znečišťování ovzduší:

Provozovatel v rámci plánu volí podle bodů 4.1.1 písm. j) a 4.2.1 písm. k) snižující technologie odpovídající kategorii zdroje (zvláště velké, velké, střední nebo malé zdroje) popřípadě technologii účinnější. Přiřazení snižujících technologií k jednotlivým kategoriím zdrojů se provádí podle bodu 4.1.2 písm. d) a bodu 4.2.2 písm. d) této přílohy.

Přiřazení je provedeno podle odkazů v tabulce uvedené v tomto bodu:

Odkazy:

- 1) snižující technologie vyžadovaná pro střední a malé zdroje,
- 2) snižující technologie vyžadovaná pro velké zdroje a vhodná pro střední a malé zdroje,
- 3) snižující technologie vyžadovaná pro zvláště velké zdroje a vhodná pro všechny další kategorie zdrojů.

354

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 3. července 2002,

kterým se stanoví emisní limity a další podmínky pro spalování odpadu

Vláda nařizuje podle § 55 odst. 1 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), (dále jen „zákon“):

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tímto nařízením se v souladu s právem Evropských společenství¹⁾ stanoví emisní limity a provozní podmínky pro spalovny odpadu a zařízení schválená pro spoluspalování odpadu (dále jen „spoluspalovací zařízení“) a stanoví způsob jejich zařazování do kategorií zvláště velkých a velkých zdrojů znečišťování podle § 4 odst. 8 zákona.

(2) Toto nařízení se nevztahuje na

a) zařízení, kde je spalován pouze

1. odpad rostlinných pletiv ze zemědělství nebo lesnictví,²⁾
2. odpad rostlinných pletiv z potravinářského průmyslu, pokud je využito vznikající teplo,
3. vlákninový rostlinný odpad z výroby a zpracování celulózy nebo papíru na místě vzniku, pokud je využito vznikající teplo,
4. vlákninový rostlinný odpad ze zpracování dřeva, s výjimkou dřeva ošetřeného konzervačními a ochrannými prostředky nebo povrchovými úpravami s obsahem halogenovaných uhlovodíků nebo těžkých kovů a takto ošetřeného dřeva ze stavebnictví a z demolic,
5. odpadní korek,
6. odpad vyjmutý z působnosti zvláštního právního předpisu.³⁾

Odpad uvedený pod body 2 až 5 se zařazuje postupem podle zvláštního právního předpisu,²⁾

- b) pokusná zařízení využívaná k výzkumu, vývoji nebo zkoušení s cílem zlepšit proces spalování, která zpracují méně než 50 tun odpadu za rok a jsou jako pokusná zařízení povolena Českou inspekcí životního prostředí (dále jen „inspekce“),
- c) zařízení, kde jsou spalovány a spoluspalovány pouze spalitelné kapalně odpady, které mají výhřevnost nejméně 30 MJ/kg a celkový obsah polychlorovaných aromatických uhlovodíků nebo jejich derivátů, zejména polychlorovaných bifenylů (PCB) nebo pentachlorofenolu (PCP) nejvýše 10 mg/kg, jejichž spalováním nemohou vznikat jiné nebo větší emise znečišťujících látek, než jaké vznikají ze spalování plynového oleje.⁴⁾

§ 2

Základní pojmy

Pro účely tohoto nařízení se rozumí

- a) odpadem – tuhý nebo kapalný odpad podle zvláštního právního předpisu,⁵⁾
- b) nebezpečným odpadem – tuhý nebo kapalný odpad podle zvláštního právního předpisu,⁵⁾
- c) komunálním odpadem – odpad podle zvláštního právního předpisu⁵⁾ s vyloučením druhů odpadů uvedených v podskupinách 2001 katalogu odpadů,⁶⁾ které jsou sbírány separovaně u původce a s vyloučením odpadů uvedených pod kódy 2002 katalogu odpadů,⁶⁾
- d) spalovnou odpadu – technická jednotka se zařízením určeným ke spalování odpadu s využitím nebo bez využití vzniklého tepla, přímým oxidačním spalováním, jakož i se zařízením určeným pro jiné způsoby tepelného zpracování, zejména pyrolýzu, zplyňování nebo plazmové procesy, pokud jsou vzniklé látky následně spáleny. Spalovna

¹⁾ Směrnice Rady 89/369/EHS, o předcházení znečišťování ovzduší z nových spaloven komunálního odpadu. Směrnice Rady 94/67/ES, ke spalování nebezpečného odpadu. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/76/ES, o spalování odpadu.

²⁾ Vyhláška č. 381/2001 Sb., kterou se stanoví Katalog odpadů, Seznam nebezpečných odpadů a seznamy odpadů a států pro účely vývozu, dovozu a tranzitu odpadů a postup při udělování souhlasu k vývozu, dovozu a tranzitu těchto odpadů (Katalog odpadů).

³⁾ § 2 odst. 1 písm. d), e) a f) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 477/2001 Sb.

⁴⁾ Vyhláška č. 357/2002 Sb., kterou se stanoví požadavky na kvalitu paliv z hlediska ochrany ovzduší.

⁵⁾ Zákon č. 185/2001 Sb.

⁶⁾ Příloha č. 1 k vyhlášce č. 381/2001 Sb.

odpadu zahrnuje kromě všech spalovacích linek, zařízení pro příjem, skladování a předzpracovávání odpadu na místě, systémy přívodu odpadu, paliva a vzduchu, kotle, zařízení k čištění odpadních plynů, komíny, místní zařízení pro skladování tuhých zbytků a vod, zařízení a systémy pro řízení spalovacího procesu a pro monitorování a zaznamenávání spalovacích podmínek a emisí,

h) dioxiny a furany – polychlorované dibenzodioxiny (PCDD) a polychlorované dibenzofurany (PCDF) uvedené včetně jejich ekvivalentů toxicity v příloze č. 1 k tomuto nařízení.

§ 3

Zařazování spalovacích zařízení do kategorií zdrojů znečišťování

(1) Do kategorie zvláště velkých zdrojů znečišťování se zařazují spalovací zařízení podle jmenovité provozní kapacity a kategorie odpadu takto

1. větší než 10 tun za den nebezpečného odpadu,
2. větší než 3 tuny za hodinu komunálního odpadu a
3. větší než 50 tun za den jiného než nebezpečného a komunálního odpadu.

(2) Do kategorie zvláště velkých zdrojů znečišťování se zařazují spalovací zařízení podle použitých technologií uvedených ve zvláštním právním předpisu⁷⁾ bez přihlédnutí ke jmenovité provozní kapacitě podle odstavce 1.

(3) Velkými zdroji znečišťování jsou ostatní spalovací zařízení neuvedená v odstavci 1.

§ 4

Předávání a přebírání odpadu

(1) Provozovatel spalovny odpadu nebo spalovacího zařízení činí taková opatření při předání a převzetí odpadu, aby v nejvyšší možné míře předcházel negativním účinkům na lidské zdraví a životní prostředí nebo tyto negativní účinky omezil, zejména pokud jde o znečišťování ovzduší, půdy, povrchových i podzemních vod a hluk.

(2) Provozovatel spalovny odpadu nebo spalovacího zařízení před přijetím odpadu zjišťuje hmotnost každé jednotlivé kategorie a druhu odpadu.

(3) Před přijetím nebezpečného odpadu do spalovny odpadu nebo spalovacího zařízení je nutné, aby měl provozovatel od předávajícího dostupné informace o odpadu potřebné k ověření, zda přijetím odpadu neporuší podmínky povolení podle § 17 odst. 1 písm. c) nebo d) a odst. 2 písm. c) nebo f) zákona. Tyto informace zahrnují především

- a) veškeré evidenční údaje o původu odpadu nebo jiné údaje obsažené v dokumentech uvedených v odstavci 4 písm. a),
- b) fyzikální vlastnosti, případně podle možnosti i chemické složení odpadu a všechny další nezbytné informace nutné pro posouzení, zda je možno s tímto odpadem dále nakládat, a

e) spalovacím zařízením – zařízením, jehož hlavním účelem je využití energie nebo výroba hmotných výrobků a které používá odpad způsobem obdobným jako základní nebo přídavné palivo. Pokud ke spalování dochází tak, že hlavním účelem zařízení není využití energie nebo výroba hmotných výrobků, ale tepelné zpracování odpadů spalováním, je takové zařízení pokládáno za spalovnu odpadu podle písmene d). Toto zařízení zahrnuje kromě všech spalovacích linek, zařízení pro příjem, skladování a předzpracovávání odpadu na místě, systémy přívodu odpadu, paliva a vzduchu, zařízení k čištění odpadních plynů, komíny a výduchy vztahující se ke spalování odpadu, místní zařízení pro skladování tuhých zbytků a vod, zařízení a systémy pro řízení spalovacího procesu a pro monitorování a zaznamenávání spalovacích podmínek a emisí,

f) stávající spalovnou odpadu nebo stávajícím spalovacím zařízením – spalovna odpadu nebo spalovací zařízení, které je v provozu a bylo povoleno do 28. prosince 2002 podle právních předpisů platných přede dnem nabytí účinnosti zákona, nebo které není v provozu, bylo ale povoleno pro spalování nebo spalování odpadu do 28. prosince 2002 podle právních předpisů platných přede dnem nabytí účinnosti zákona a bude uvedeno do provozu do 28. prosince 2003, nebo které není v provozu, avšak je pro ně podle stanoviska inspekce podána do 28. prosince 2002 žádost o povolení provozu podle právních předpisů platných před dnem nabytí účinnosti zákona za předpokladu, že zařízení bude uvedeno do provozu do 28. prosince 2004,

g) jmenovitou provozní kapacitou – součet kapacit spalování odpadu všech pecí nebo topenišť, z nichž se spalovna odpadu nebo spalovací zařízení skládá, podle specifikace výrobce a potvrzení provozovatele, v případě spalování i podle technického a technologického uspořádání schváleného v povolení podle § 17 odst. 2 písm. c) zákona, vyjádřená jako hmotnostní množství odpadu spáleného za hodinu, s přihlédnutím k jeho výhřevnosti,

⁷⁾ Příloha č. 1 k zákonu č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a o omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci).

- c) nebezpečné vlastnosti odpadu, látky, které s ním nesmějí být smíšeny, a preventivní opatření nutná při manipulaci s daným odpadem.

(4) Převzetí nebezpečného odpadu do spalovny odpadu nebo do spalovacího zařízení je možné pouze při splnění požadavků přejímky odpadů do zařízení uvedených ve zvláštním právním předpisu⁸⁾ a je dále podmíněno provedením

- a) kontroly dokumentů požadovaných podle zvláštních právních předpisů⁹⁾ včetně dokumentů požadovaných v předpisech o dopravě nebezpečného zboží a
- b) odběru reprezentativních vzorků, pokud možno před vyložením odpadu, tak, aby se následnými kontrolními zkouškami mohla ověřit shoda s popisem odpadu požadovaným podle odstavce 3. Odběr vzorků infekčního odpadu ze zdravotnické a veterinární péče uzavřeného v ochranných obalech této povinnosti nepodléhá. Záruku složení tohoto odpadu zajistí původce odpadu včetně vyznačení na průvodní dokumentaci. Odebrané vzorky se uchovávají nejméně 1 měsíc po spálení příslušného odpadu způsobem, který je stanoven v souboru technicko-provozních parametrů a technickoorganizačních opatření spalovny (dále jen „provozní řád“).

§ 5

Provozní podmínky

(1) Spalovny odpadu se projektují, staví, vybavují a provozují způsobem, který zaručuje, že

- a) se zajistí dostatečná doba setrvání spalovaného odpadu ve spalovacím prostoru k dokonalému vyhoření a je dosaženo takové úrovně vyhoření, že škvára a popel po spálení odpadu obsahuje méně než 3 % celkového organického uhlíku nebo ztráta žíháním je menší než 5 % hmotnosti suchého materiálu. Pokud je to k dosažení tohoto požadavku nutné, použijí se vhodné techniky předúpravy odpadu,
- b) se na nejmenší možnou míru potlačí obtěžování zápachem. V zásobníku odpadu spaloven komunálního odpadu se trvale udržuje podtlak a odsávaný vzduch se přivádí do ohniště. Pokud neprobíhá spalování, vzduch odsávaný ze zásobníku odpadu se odvádí do výduchu projednaného s inspekci,

- c) plyn vznikající při procesu se za posledním příívodem spalovacího vzduchu řízeným způsobem ohřeje ve všech místech profilu toku spalin, a to i za nejméně příízivých podmínek, na teplotu nejméně 850 °C po dobu nejméně 2 sekund, měřeno v blízkosti vnitřní stěny nebo v jiném reprezentativním místě spalovací komory projednaném s inspekci,

- d) pokud se spaluje nebezpečný odpad s obsahem halogenovaných organických sloučenin (vyjádřených jako chlor) vyšším než 1 %, odpadní plyn se ohřeje na teplotu nejméně 1100 °C po dobu nejméně 2 sekund,

- e) každá linka spalovny odpadu se vybaví alespoň jedním pomocným hořákem, který automaticky udržuje teplotu ve spalovací komoře za posledním příívodem spalovacího vzduchu na hodnotě 850 °C nebo 1100 °C podle spalovaného odpadu. Tento hořák je v činnosti i během spouštění provozu tak, aby byla zajištěna stanovená nejnížší teplota po celou dobu operace, kdy se vkládá odpad, nebo při zastavování provozu po celou dobu, kdy se ve spalovací komoře ještě nachází nespálený odpad,

- f) během spouštění a zastavování provozu nebo když teplota spalin klesne pod stanovenou nejnížší teplotu, nesmějí se k pomocným hořákům přivádět paliva, která mohou způsobovat jiné nebo větší emise znečišťujících látek, než jaké vznikají při spalování plynového oleje,⁴⁾ zkapalněného plynu nebo zemního plynu.

(2) Spalovací zařízení se projektují, staví, vybavují a provozují způsobem, aby plyn za posledním příívodem spalovacího vzduchu v kontrolovaném a homogenním stavu, a to i při nejméně příízivých podmínkách, měl nejméně po dobu 2 sekund teplotu alespoň 850 °C. Jestliže jsou spalovány nebezpečné odpady s obsahem halogenovaných organických sloučenin vyšším než 1 % v přepočtu na chlor, tato teplota dosahuje nejméně po dobu 2 sekund alespoň 1100 °C.

(3) Spalovny odpadu a spalovací zařízení se vybavují automatickým systémem, který zabraňuje příívodu odpadu

- a) při spouštění provozu, pokud není dosaženo stanovené nejnížší příípustné teploty 850 °C nebo 1100 °C nebo teploty stanovené podle odstavce 4,
- b) vždy během provozu, když není dosahováno nejnížší příípustné teploty 850 °C nebo 1100 °C nebo teploty stanovené podle odstavce 4, a

⁸⁾ Příloha č. 2 k vyhlášce č. 383/2001 Sb.

⁹⁾ Zákon č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 352/1999 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 458/2000 Sb. a zákona č. 185/2001 Sb. § 13 a 24 zákona č. 185/2001 Sb.

- c) vždy během provozu, když kontinuální měření podle § 10 odst. 2 písm. a) ukazují, že kterákoliv hodnota emisního limitu se překračuje v důsledku poruchy nebo chybné funkce čistícího zařízení.

(4) Na žádost provozovatele a za předpokladu, že jsou splněny ostatní požadavky stanovené tímto nařízením, lze v povolení podle § 17 zákona uvést

- a) provozní podmínky pro určité kategorie a druhy odpadu a určité technologické postupy odlišné od ustanovení odstavce 1 a odlišné od stanovených hodnot teplot v odstavci 3. Příslušné změny provozních podmínek nesmí vést k produkci většího množství škváry a popela nebo k vyššímu obsahu organických látek ve škváře a popelu, než které by bylo možno očekávat v případě splnění všech podmínek stanovených v odstavci 1,
- b) podmínky odlišné od provozních podmínek stanovených v odstavci 2 a u teplot v odstavci 3. V povolení se specifikují kategorie a druhy odpadu přípustné pro daný spalovací proces. Upravené podmínky obsahují emisní limity podle přílohy č. 5 k tomuto nařízení pro celkový organický uhlík a oxid uhelnatý.

(5) V případě spalování odpadu na místě jeho vzniku v papírnách a celulózkách ve stávajících kotlích na kúru se v povolení podle odstavce 4 písm. a) nebo b) uvede ustanovení o emisních limitech podle přílohy č. 5 k tomuto nařízení pro celkový organický uhlík.

(6) Povolení s podmínkami stanovenými podle odstavce 4 a údaje o jejich dodržování jsou evidovány Ministerstvem životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) podle § 13 odst. 1 zákona.

(7) Spalovny odpadu a spalovací zařízení se projektují, staví, vybavují a provozují tak, aby emisemi významně neznečišťovaly přízemní vrstvy ovzduší. Odpadní plyny vznikající při procesu se do ovzduší vypouští řízeným způsobem pomocí komínu.

(8) Veškeré využitelné teplo, které vzniká při spalování nebo spalování odpadů, se podle možností dále využívá.

(9) Odpady ze zdravotnické a veterinární péče,¹⁰⁾ na jejichž sběr a odstraňování jsou kladeny zvláštní požadavky, se přikládají přímo do pece bez toho, aby byly nejdříve smíšeny s jinými druhy odpadu nebo s nimi bylo jinak manipulováno.

(10) Provoz spalovny odpadu nebo spalovacího zařízení je pod dozorem autorizované osoby podle § 15 odst. 1 písm. c) zákona.

§ 6

Emisní limity

(1) Spalovny odpadu se projektují, staví, vybavují a provozují tak, aby obsah znečišťujících látek v odpadním plynu byl v souladu se specifickými emisními limity stanovenými podle přílohy č. 5 k tomuto nařízení.

(2) Spalovací zařízení se projektují, staví, vybavují a provozují tak, aby obsah znečišťujících látek v odpadním plynu byl v souladu se specifickými emisními limity stanovenými podle přílohy č. 2 k tomuto nařízení.

(3) Pro spalovací zařízení, kde více než 40 % tepla vzniká spalováním nebezpečného odpadu, platí pro stanovení emisních limitů příloha č. 5 k tomuto nařízení.

(4) V případě spalování směsného komunálního odpadu platí pro stanovení emisních limitů příloha č. 5 k tomuto nařízení.

(5) Spalovny odpadu a spalovací zařízení se projektují, staví, vybavují a provozují tak, aby byly plněny obecné emisní limity pro pachové látky, které stanoví zvláštní právní předpis.¹⁰⁾

(6) Výsledky měření provedených k ověření toho, zda jsou splněny emisní limity, se vyhodnocují v souladu s požadavky stanovenými v § 10.

§ 7

Podmínky provozování zařízení na čištění odpadních plynů

(1) Povolení k provozu spaloven odpadů a spalovacích zařízení podle § 17 odst. 2 písm. c) zákona se uděluje za předpokladu, že jsou splněny požadavky na kvalitu odpadních vod ze zařízení na čištění odpadních plynů a další podmínky stanovené podle zvláštních právních předpisů.¹¹⁾

(2) Požadavky podle odstavce 1 jsou součástí povolení příslušného vodoprávního úřadu k vypouštění odpadních vod do vod povrchových stanovujícího emisní limity pro znečišťující látky, soubor provozních parametrů, způsob a četnost měření, podmínky plnění

¹⁰⁾ Vyhláška č. 356/2002 Sb., kterou se stanoví seznam znečišťujících látek, obecné emisní limity, způsob předávání zpráv a informací, zjišťování množství vypouštěných znečišťujících látek, tmavosti kouře, přípustné míry obtěžování zápachem a intenzity pachů, podmínky autorizace osob, požadavky na vedení provozní evidence zdrojů znečišťování ovzduší a podmínky jejich uplatňování.

¹¹⁾ Například § 8 odst. 1 písm. c), § 9, 16, § 38 odst. 5, 7 a § 8 a 39 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění zákona č. 76/2002 Sb.

emisních limitů a podmínky pro vypouštění těchto vod.

§ 8

Odpady z provozu spalovny

(1) Při provozování spalovny odpadu se zajistí vznik nejmenšího možného množství odpadu, který se znovu využije nebo odstraní podle zvláštního právního předpisu.⁵⁾

(2) Postupy pro odstranění nebo opětovné využití odpadu ze spalování se stanoví na základě fyzikálních a chemických vlastností, zejména z hlediska obsahu rozpustných látek a těžkých kovů.

(3) Na přepravu a dočasné skladování suchých prachových odpadů se vztahuje zvláštní právní předpis.⁵⁾

§ 9

Kontrola a monitorování

(1) K monitorování provozních parametrů, podmínek a hmotnostních koncentrací stanovených pro spalování nebo spoluspalování odpadů jsou instalována příslušná měřicí zařízení.

(2) Autorizovaná osoba podle § 5 odst. 10 kontroluje funkci zařízení automatických systémů monitorování pro emise do ovzduší a do vod a nejméně jednou za rok zajistí ověření správnosti jejich měření a nejméně jednou za 3 roky jejich kalibraci pomocí paralelních jednorázových měření referenčními metodami podle zvláštního právního předpisu.¹⁰⁾

(3) Součástí kolaudačního nebo obdobného rozhodnutí je schválení měřicího místa. Popis měřicího místa je uveden v provozním řádu spalovny odpadu nebo spoluspalovacího zařízení. Vzorkovací a měřicí místa pro vody ze zařízení na čištění odpadních plynů stanoví příslušný vodoprávní úřad podle zvláštního právního předpisu.¹¹⁾

(4) Jednorázová měření emisí se provádějí podle zvláštního právního předpisu¹⁰⁾ a v souladu s podmínkami podle bodů 1 a 2 přílohy č. 3 k tomuto nařízení.

(5) Jednorázová měření zajišťují provozovatelé prostřednictvím autorizované osoby podle § 15 odst. 1 písm. a) zákona.

§ 10

Požadavky na měření

(1) Podmínky a požadavky na měření se uvádí v povolení podle § 17 odst. 1 písm. c) a d) a odst. 2 písm. c) zákona.

(2) Ve spalovnách odpadu a spoluspalovacích zařízeních se v souladu s přílohou č. 3 k tomuto nařízení a zvláštním právním předpisem¹⁰⁾ provádějí měření provozních parametrů a měření hmotnostních koncen-

trací znečišťujících látek vypouštěných do ovzduší takto

a) kontinuální měření látek, a to oxidů dusíku (oxidu dusnatého a oxidu dusičitého) vyjádřených jako oxid dusičitý (NO_x), oxidu uhelnatého (CO), tuhých znečišťujících látek (T³ZL), celkového organického uhlíku (TOC), anorganických sloučenin chloru v plynné fázi vyjádřených jako chlorovodík (HCl), anorganických sloučenin fluoru v plynné fázi vyjádřených jako fluorovodík (HF) a oxidu siřičitého (SO_2),

b) kontinuální měření provozních parametrů procesu, a to teploty spalin v blízkosti vnitřní stěny nebo v jiném reprezentativním místě spalovací komory schváleném inspekci a koncentrace kyslíku, tlaku, teploty a vlhkosti v odváděném vyčištěném odpadním plynu,

c) jednorázové měření těžkých kovů obsažených v tuhé, kapalně a plynné fázi včetně jejich sloučenin, pro něž jsou stanoveny emisní limity podle příloh č. 2 a č. 5 k tomuto nařízení, a dioxinů a furanů, a to nejméně dvakrát za rok v intervalech ne kratších než 3 měsíce. Nejméně 1 měření se provádí každé 3 měsíce během prvních 12 měsíců provozu,

d) při jednorázovém měření podle písmene c) se provádí na spalovnách nebezpečného odpadu se jmenovitou kapacitou do 1 tuny odpadu za hodinu, spalovnách komunálního odpadu se jmenovitou kapacitou do 3 tun odpadu za hodinu a spalovnách jiného než nebezpečného odpadu se jmenovitou kapacitou do 50 tun za den a u spoluspalovacího zařízení, kde emise znečišťujících látek není způsobena spoluspalováním odpadem, 1 jednotlivé měření. Při jednorázovém měření na spalovnách s větší jmenovitou kapacitou se provádí 3 jednotlivá měření při neměnných provozních podmínkách nebo 6 jednotlivých měření při proměnných provozních podmínkách spalovny odpadu,

e) kontinuální a jednorázová měření látek, pro něž jsou stanoveny emisní limity podle příloh č. 6, č. 8 a č. 9 k tomuto nařízení, se provádí podle bodu 2 přílohy č. 6 k tomuto nařízení, podle bodu 2 přílohy č. 8 k tomuto nařízení a podle bodu 2 přílohy č. 9 k tomuto nařízení.

(3) Nejméně jednou při prvním uvádění spalovny odpadu nebo spoluspalovacího zařízení do provozu a za předpokládaných nejméně příznivých provozních podmínek se ověří doba setrvání spalin při stanovené nejnižší teplotě za posledním přívodem spalovacího vzduchu podle § 5 odst. 1 a 2; současně se zjišťuje obsah kyslíku ve spalinách.

(4) Od kontinuálního měření anorganických sloučenin fluoru v plynné fázi vyjádřených jako fluorovodík je možné upustit, jestliže se provádí čištění od anorganických sloučenin chloru nebo probíhá techno-

logický proces, který zajišťuje, že nejsou překračovány emisní limity anorganických sloučenin chloru v plynné fázi vyjádřených jako chlorovodík podle písmen a) a b) přílohy č. 5 k tomuto nařízení. V takovém případě se anorganické sloučeniny fluoru v plynné fázi vyjádřené jako fluorovodík měří jednorázově s frekvencí a v intervalech podle odstavce 2 písm. c).

(5) Kontinuální měření obsahu vodních par (vlhkosti) se nevyžaduje v případech, kdy je vzorek odpadního plynu před vlastní analýzou vysušen.

(6) Namísto kontinuálního měření podle odstavce 2 písm. a) anorganických sloučenin chloru v plynné fázi vyjádřených jako chlorovodík, anorganických sloučenin fluoru v plynné fázi vyjádřených jako fluorovodík a oxidu siřičitého se může schválit v povolení k provozu spaloven odpadu a spalovacího zařízení jejich jednorázové měření, pokud provozovatel prokáže, že emise těchto znečišťujících látek nemohou být za žádných okolností vyšší, než jsou předepsané emisní limity.

(7) V povolení lze snížit frekvenci jednorázového měření pro těžké kovy místo dvakrát ročně na jednou za 1 až 2 roky a pro dioxiny a furany místo dvakrát ročně na jednou za rok za předpokladu, že provozovatel prokáže, že emise těžkých kovů, dioxinů a furanů jsou za všech okolností z procesů spalování nebo spalování trvale pod úrovní 50 % relevantních limitních hodnot emisí stanovených v příloze č. 2 nebo č. 5 nebo č. 6 k tomuto nařízení, a za předpokladu, že

- a) spalování nebo spalování těchto odpadů je v souladu s příslušnými plány odpadového hospodářství¹²⁾ a
- b) v povolení jsou specifikována kritéria kvality a stanoveny nové intervaly pro jednorázová měření a
- c) všechna rozhodnutí ohledně frekvence měření podle tohoto odstavce doplněná informacemi o množství a kvalitě dotyčných odpadů podléhají registraci ministerstva.

(8) Výsledky měření provedených k ověření, zda jsou splněny emisní limity stanovené podle příloh č. 2, č. 5, č. 6, č. 8 a č. 9 k tomuto nařízení, jsou přepočteny na následující podmínky a obsah kyslíku přepočtený podle přílohy č. 7 k tomuto nařízení

- a) teplota 273,15 K, tlak 101,32 kPa, referenční obsah kyslíku 11 %, suchý plyn pro spalování tuhého odpadu,
- b) teplota 273,15 K, tlak 101,32 kPa, referenční obsah kyslíku 3 %, suchý plyn pro spalování odpadního oleje,
- c) pokud jsou odpady spalovány nebo spalovány v atmosféře obohacené kyslíkem, lze vý-

sledky měření vztahovat na obsah kyslíku, který je pro každý jednotlivý případ stanoven inspekci,

- d) v případě spalování odpadů jsou výsledky měření vztahovány na celkový obsah kyslíku podle přílohy č. 2 k tomuto nařízení,
- e) při snižování emisí znečišťujících látek čištěním odpadních plynů ve spalovně odpadu nebo ve spalovacím zařízení se výsledky měření vykazují pro obsah kyslíku podle písmene a) nebo b), a to pokud obsah kyslíku po dobu měření znečišťujících látek překračuje referenční obsah kyslíku. V opačném případě se výsledky měření na referenční obsah kyslíku nepřepočítávají.

(9) Všechna měření se registrují, zpracovávají a prezentují ve formě umožňující ověření splnění schválených provozních podmínek a emisních limitů stanovených podle tohoto nařízení a zahrnují se do provozní evidence podle zvláštního právního předpisu.¹⁰⁾

(10) Emisní limity jsou dodrženy, jestliže

- a) žádná z denních průměrných hodnot nepřekročí hodnoty emisních limitů stanovených podle písmene a) přílohy č. 5 k tomuto nařízení nebo podle přílohy č. 2 k tomuto nařízení a 97 % všech denních průměrných hodnot koncentrací oxidu uhelnatého v kalendářním roce nepřekročí hodnotu emisního limitu stanoveného podle písmene e) bodu 1 přílohy č. 5 k tomuto nařízení; žádná z denních průměrných hodnot nepřekročí hodnoty emisních limitů stanovené podle příloh č. 6, č. 8 a č. 9 k tomuto nařízení pro relevantní případy požadavků na kontinuální měření,
- b) žádná z půlhodinových průměrných hodnot nepřekročí žádnou hodnotu emisních limitů stanovenou v písmenu b) sloupci A přílohy č. 5 k tomuto nařízení nebo v případech, kdy je to relevantní, 97 % ze všech půlhodinových průměrných hodnot v kalendářním roce nepřekročí žádnou hodnotu emisních limitů stanovenou v písmenu b) sloupci B přílohy č. 5 k tomuto nařízení,
- c) žádná z průměrných hodnot za dobu vzorkování stanovenou pro těžké kovy nejméně 30 minut a nejvýše 8 hodin a pro dioxiny a furany nejméně 6 hodin a nejvýše 8 hodin nepřekročí hodnoty emisních limitů stanovených podle písmen c) a d) přílohy č. 5 k tomuto nařízení nebo podle příloh č. 2, č. 6, č. 8 a č. 9 k tomuto nařízení a
- d) jsou splněna ustanovení pro oxid uhelnatý uvedená v písmenu e) bodě 2 přílohy č. 5 k tomuto nařízení nebo v přílohách č. 6, č. 8 a č. 9 k tomuto nařízení nebo stanovená podle přílohy č. 2 k tomuto nařízení.

¹²⁾ § 41 až 44 zákona č. 185/2001 Sb.

(11) Půlhodinové a desetiminutové průměrné hodnoty se vykazují za účinnou provozní dobu, to jest mimo dobu spouštění a odstavování a dobu, kdy není žádný odpad spalován. Stanovují se z naměřených hodnot po odečtení hodnoty intervalu spolehlivosti uvedené v bodě 3 přílohy č. 3 k tomuto nařízení. Denní průměrné hodnoty jsou stanoveny na základě těchto validovaných průměrných hodnot. Pro získání platných denních průměrných hodnot nesmí být vypuštěno více než 5 půlhodinových průměrných hodnot z důvodů poruchy nebo údržby systému kontinuálního měření za den. Za rok nesmí být vypuštěno ze stejných důvodů více než 10 % denních průměrných hodnot.

(12) Průměrné hodnoty za dobu vzorkování podle odstavce 10 písm. c) a průměrné hodnoty v případě jednorázového měření anorganických sloučenin fluoru v plynné fázi vyjádřených jako fluorovodík, anorganických sloučenin chloru v plynné fázi vyjádřených jako chlorovodík a oxidu siřičitého se stanoví v souladu s § 9 odst. 3 a 4.

(13) Přípustná míra obtěžování zápachem se zjišťuje způsobem a postupy měření emisí pachových látek upravených zvláštním právním předpisem.¹⁰⁾

§ 11

Mimořádné provozní podmínky

(1) Pokud je z provedených měření zřejmé, že emisní limity stanovené tímto nařízením nebo zvláštním právním předpisem¹¹⁾ jsou překročeny, provozovatel spalovny odpadu nebo spoluspalovacího zařízení zastaví bezodkladně zpracování odpadu do doby, než jsou odstraněny příčiny tohoto stavu. Překročení emisních limitů oznamuje provozovatel bezodkladně příslušným orgánům ochrany ovzduší a v případě odpadních vod (příloha č. 4 k tomuto nařízení) současně i vodoprávnímu úřadu. Znovuzahájení provozu po odstranění příčin poruchy je možné při splnění podmínek a postupem stanoveným ve schváleném provozním řádu podle § 11 odst. 2 zákona a zvláštního právního předpisu.¹⁰⁾

(2) V povolení podle zvláštního právního předpisu¹⁰⁾ se stanoví nejvýše přípustné doby pro jakékoli technicky nezamezitelné odstávky, poruchy nebo závady čisticího zařízení nebo měřicích přístrojů, během kterých může koncentrace znečišťujících látek překročit stanovené hodnoty emisních limitů.

(3) Nejvýše přípustná doba, po kterou lze pokračovat ve spalování odpadu, jsou 4 hodiny. Celková doba trvání provozu za těchto podmínek v 1 kalendářním roce je nejvýše 60 hodin a vztahuje se na ty části spalovny odpadu nebo spoluspalovacího zařízení, kte-

rými jsou do komína vedeny spaliny přes 1 čisticí zařízení. Pro spalovny komunálních odpadů platí do 28. prosince 2005 nepřetržitá doba takového provozu nejvýše 8 hodin a ročně nejvýše 96 hodin.

(4) Koncentrace tuhých znečišťujících látek nepřekročí za žádných okolností hodnotu 150 mg/m³, zjištěnou jako půlhodinový průměr; mimo to nelze překročit hodnotu emisního limitu pro organické látky stanovenou v písmenu a) bodě 2 a v písmenu b) bodě 2 přílohy č. 5 k tomuto nařízení nebo v přílohách č. 8 a č. 9 k tomuto nařízení. Současně se dodržují další podmínky uvedené v § 5.

§ 12

Společná ustanovení

Ustanovení § 5 odst. 1 až 3, § 6, 7 a § 10 odst. 2 písm. a), c) a d) se nevztahují na kapalné spalitelné nebezpečné odpady, zejména minerální mazací nebo průmyslové oleje, které se staly nevhodnými pro použití, pro které byly původně určeny, zejména použité motorové, převodové a mazací oleje ze spalovacích motorů, minerální oleje pro turbíny a hydraulické oleje, za předpokladu, že splňují tyto podmínky

1. celkový obsah polychlorovaných aromatických uhlovodíků nebo jejich derivátů, zejména polychlorovaných bifenyly (PCB), nebo pentachlorofenolu (PCP), není vyšší než 50 mg/kg a
2. neobsahují některé možné složky,¹³⁾ které by bránily využití odpadu způsobem obdobným jako paliva a
3. jejich výhřevnost je nejméně 30 MJ/kg.

Pro tyto spalitelné kapalné odpady se použijí hodnoty emisních limitů a požadavky na četnost měření podle přílohy č. 6 k tomuto nařízení.

§ 13

Přechodná ustanovení

(1) Na stávající spalovny komunálních odpadů se v období od 1. ledna 2003 do 28. prosince 2005 ustanovení tohoto nařízení nevztahují mimo

- a) ustanovení § 1 a 2, § 4 odst. 1 a 2, § 5 odst. 1 písm. b), c) a e), § 5 odst. 4, 6, 8 a 10, § 10 odst. 2 písm. d) a e), § 10 odst. 4 až 9, § 10 odst. 10 písm. a), c) a d), § 10 odst. 11 až 13 a § 11,
- b) ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) bez stanovení hodnot obsahu celkového organického uhlíku a ztráty žíháním pro škváru a popel,
- c) § 9 v rozsahu stanoveném pro emise do ovzduší,
- d) příloh č. 1, č. 3, č. 7 a č. 8 k tomuto nařízení.

¹³⁾ § 9 odst. 1 a 2 zákona č. 185/2001 Sb.

(2) V období od 1. ledna 2003 do 28. prosince 2005 pro stávající spalovny nebezpečných odpadů spalující pouze odpady ze zdravotnické a veterinární péče, jejichž infekčnost je určující nebezpečnou vlastností odpadu podle zvláštního právního předpisu,⁵⁾ se uplatní emisní limity a požadavky na měření stanovené podle přílohy č. 9 k tomuto nařízení.

(3) V období od 1. ledna 2003 do 28. prosince 2005 na stávající spalovací zařízení spalující pouze odpady, které nejsou považovány podle zvláštního právního předpisu⁵⁾ za nebezpečné, se ustanovení tohoto nařízení nevztahují mimo

- a) ustanovení § 1 až 3, § 4 odst. 1 a 2, § 5 odst. 2, 5, 8 a 10, § 6 odst. 6, § 10 odst. 5, 9, 11 a 13 a § 11,
- b) ustanovení § 5 odst. 4 písm. b) bez stanovení hodnot emisních limitů podle přílohy č. 5 k tomuto nařízení,
- c) § 9 v rozsahu stanoveném pro emise do ovzduší,
- d) příloh č. 1, č. 3 a č. 7 k tomuto nařízení.

Uplatňují se individuální provozní podmínky a emisní limity stanovené inspekcí. V případě spalování odpadů v zařízeních na spalování paliv se pro výpočet emisních limitů podle směšovacího pravidla použijí emisní limity pro spalování paliv stanovené zvláštním právním předpisem.¹⁴⁾

(4) V období od 1. ledna 2003 do 28. prosince 2005 se na stávající spalovací zařízení spalující nebezpečné odpady uplatňují individuální provozní podmínky a emisní limity stanovené inspekcí. Stanovení emisních limitů pro společné spalování odpadu s palivem ve spalovacích zařízeních se provede postupem uvedeným v bodu 1 přílohy č. 2 k tomuto nařízení, kde se jako hodnoty specifických limitů (C_{proc}) použijí hodnoty emisních limitů podle zvláštního právního předpisu.¹⁴⁾ V tomto případě se neuplatňují body 2.1 až 2.3.1 přílohy č. 2 k tomuto nařízení. Ustanovení § 10 odst. 2 písm. c) a d), odst. 8 a odst. 10 písm. a), c) a d) se vztahují na emisní limity stanovené individuálně inspekcí. Neuplatňují se ustanovení § 6 odst. 2 a 4, § 8 a § 10 odst. 3 a odst. 10 písm. b).

(5) V období do 1. ledna 2007 lze u spaloven ne-

bezpečného odpadu se jmenovitou provozní kapacitou do 1 tuny za hodinu včetně nahradit kontinuální měření oxidů dusíku (oxidu dusnatého a oxidu dusičitého) vyjádřených jako oxid dusičitý podle § 10 odst. 2 písm. a) jednorázovým měřením s četností měření podle § 10 odst. 2 písm. c).

(6) V přechodném období ode dne nabytí účinnosti tohoto nařízení do 31. prosince 2002 se na stávající spalovny odpadů a spalovací zařízení ustanovení tohoto nařízení nevztahují mimo

- a) ustanovení § 1 až 3, § 4 odst. 1 až 3 a § 11 odst. 1 a 2,
- b) specifických provozních podmínek a emisních limitů v příloze č. 10 k tomuto nařízení.

Pro spalovací zařízení platí individuální provozní podmínky obsažené v povolení orgánu ochrany ovzduší vydaném před dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení. Způsob zjišťování emisí a vyhodnocení jednorázových a kontinuálních měření, pokud není uveden v příloze č. 10 k tomuto nařízení nebo není součástí příslušného povolení, se provádí podle zvláštního právního předpisu.¹⁰⁾

(7) Provozovatelé spaloven odpadu a dalších stacionárních zdrojů provozujících spalování paliva s odpadem, kteří nejsou u zdroje schopni plnit emisní limity a podmínky stanovené tímto nařízením, vypracují a příslušnému orgánu ochrany ovzduší předloží do 30. září 2002 plán snižování emisí, na jehož základě dosáhnou emisních limitů podle přílohy č. 5 nebo č. 2 k tomuto nařízení a ostatních podmínek stanovených tímto nařízením nejpozději do 28. prosince 2004. Při sestavování plánu snižování emisí nesmějí být překročeny emisní limity uvedené v příloze č. 10 k tomuto nařízení. Náležitosti a způsob vypracování plánu snižování emisí jsou uvedeny v příloze č. 11 k tomuto nařízení.

§ 14

Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Předseda vlády:

Ing. Zeman v. r.

Ministr životního prostředí:

RNDr. Kužvart v. r.

¹⁴⁾ Nařízení vlády č. 352/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.
Nařízení vlády č. 353/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.

Příloha č. 1 k nařízení vlády č. 354/2002 Sb.

EKVIVALENTY TOXICITY DIBENZODIOXINŮ A DIBENZOFURANŮ

Ke stanovení součtové hodnoty se hmotnostní koncentrace dále uvedených polychlorovaných dioxinů a dibenzofuranů před sečtením násobí uvedenými koeficienty ekvivalentů toxicity:

	Koeficient ekvivalentu toxicity (TE)
2,3,7,8 - tetrachlordibenzodioxin (TCDD)	1
1,2,3,7,8 - pentachlordibenzodioxin (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 - hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 - hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 - hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 - heptachlordibenzodioxin (HpCDD)	0,01
- oktachlordibenzodioxin (OCDD)	0,001
2,3,7,8 - tetrachlordibenzofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 - pentachlordibenzofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 - pentachlordibenzofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 - hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 - hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 - hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 - hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 - heptachlordibenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 - heptachlordibenzofuran (HpCDF)	0,01
- oktachlordibenzofuran (OCDF)	0,001

SPECIFICKÉ EMISNÍ LIMITY PRO SPOLUSPALOVACÍ ZAŘÍZENÍ

1. Určení specifických emisních limitů pro společné spalování odpadu s palivem ve spalovacích zařízeních

Pokud v této příloze není stanoven celkový specifický emisní limit „C“ příslušné znečišťující látky, určí se výpočtem podle vzorce směšovacího pravidla následujícím postupem:

$$\frac{(V_{\text{odpad}} \times C_{\text{odpad}}) + (V_{\text{proc}} \times C_{\text{proc}})}{V_{\text{odpad}} + V_{\text{proc}}} = C$$

V_{odpad} : objem spalin vzniklých spalováním pouze odpadu stanovený podle odpadu s nejnižší výhřevností specifikovaného v povolení a vztažený k teplotě 273,15 K, tlaku 101,32 kPa a 11% kyslíku v suchém plynu. V případě spalování odpadního oleje se vztahuje k teplotě 273,15 K, tlaku 101,32 kPa a 3% kyslíku v suchém plynu.

Jestliže je uvolňované teplo vznikající spalováním nebezpečného odpadu nižší než 10 % veškerého tepla v zařízení uvolňovaného, vypočte se V_{odpad} z teoretického množství odpadu, jehož spálením by se dosáhlo 10 % uvolněného tepla ze stanovené hodnoty celkového uvolňovaného tepla.

C_{odpad} : hodnoty specifických emisních limitů stanovené pro spalovny odpadu v příloze č. 5 k tomuto nařízení.

V_{proc} : objem spalin vznikajících v zařízení při spalování povolených paliv (bez spalovaných odpadů) vztažený k referenčnímu obsahu kyslíku určenému podle druhu paliv. Pokud pro daný typ zařízení není referenční obsah kyslíku stanoven, použije se skutečný obsah kyslíku ve spalinách. V tomto případě není přípustné technicky nezdůvodněné ředění spalin přídavkem vzduchu. Vztažnými podmínkami jsou dále teplota 273,15 K a tlak 101,32 kPa.

C_{proc} : hodnoty specifických emisních limitů uvedené v tabulkách této přílohy pro vybrané technologie pro spalování povolených paliv bez přítomnosti odpadů. Pro ostatní zařízení zde neuvedená se použijí hodnoty emisních limitů stanovené v povolení vydaném inspekcí. Jestliže ani ty nejsou stanoveny, použijí se skutečné emisní hmotnostní koncentrace.

C : hodnota celkového emisního limitu příslušné znečišťující látky, která nahrazuje hodnoty specifických emisních limitů stanovené v příloze č. 5 k tomuto nařízení. Referenční obsah kyslíku pro vyjádření emisních limitů se vypočte na základě výše uvedených parciálních objemů z referenčního obsahu kyslíku pro spalování odpadů podle § 10 odst. 8 a referenčního obsahu kyslíku stanoveného pro spalování příslušných povolených paliv nebo referenčního obsahu kyslíku stanoveného pro příslušnou technologii.

2. Podmínky pro spalování odpadů

2.1 Podmínky pro spalování odpadů v cementářských pecích

Výsledky měření a emisní limity se vztahují na standardní podmínky - teplota 273,15 K a tlak 101,32 kPa, referenční obsah kyslíku 10 % a suchý plyn.

Uvedené hodnoty „C“ představují v případě kontinuálního měření denní průměrnou hodnotu. Periody vzorkování a další požadavky u jednorázových měření jsou stanoveny v § 10. Všechny údaje jsou uvedeny v mg/m^3 , kromě hodnot pro dioxiny a furany, které jsou v ng/m^3 . Půlhodinové průměrné hodnoty jsou určeny pouze k výpočtu denních průměrných hodnot.

Hodnoty celkových emisních limitů - C

Znečišťující látka	C
TZL celkem	30 mg/m^3
HCl	10 mg/m^3
HF	1 mg/m^3
NO _x (stávající zařízení)	800 mg/m^3
NO _x (nová zařízení)	500 mg/m^3 ⁽¹⁾
Cd + Tl	0,05 mg/m^3
Hg	0,05 mg/m^3
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5 mg/m^3
Dioxiny a furany	0,1 ng/m^3
SO ₂	50 mg/m^3
TOC (celkový organický uhlík)	10 mg/m^3

⁽¹⁾ Cementářské pece, které jsou v provozu a mají povolení podle právních předpisů platných do dne nabytí účinnosti tohoto nařízení, a které by zahájily spalování odpadu i po 28. prosinci 2004, nejsou pokládány za nová spalovací zařízení.

Poznámka:

1. S platností nejdéle do 1. ledna 2008 mohou být schváleny výjimky pro NO_x u stávajících mokrých cementářských procesů nebo u pecí, které spalují méně než 3 t/h odpadu, a to tak, že povolená hodnota emisního limitu pro NO_x není vyšší než 1200 mg/m^3 . S platností do stejného data mohou být schváleny výjimky pro tuhé znečišťující látky u cementářských pecí, které spalují méně než 3 t/h odpadu, a to tak, že povolená hodnota emisního limitu pro tuhé znečišťující látky není vyšší než 50 mg/m^3 .
2. Dále mohou být schváleny úlevy v případech, kdy emise TOC a SO₂ nevznikají ze spalování odpadu.
3. Mohou být stanoveny emisní limity pro oxid uhelnatý (CO).

2.2 Ustanovení pro spalování odpadu v zařízeních na spalování paliv

2.2.1 Denní průměrné hodnoty emisí

Hodnoty specifických emisních limitů pro znečišťující látky z procesů spalování paliv C_{proc} , které se použijí pro určení hodnot celkových emisních limitů C výpočtem podle vzorce směšovacího pravidla, jsou dány nařízením vlády, kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší. Hodnoty C_{proc} uvedené v bodech 2.2.1.1 až 2.2.1.3 se použijí pro nová spalovací zařízení (tj. zařízení, na která se nevztahuje pojem stávající spalovací zařízení podle § 2 písm. f).

Půlhodinové průměrné hodnoty jsou určeny pouze k výpočtu denních průměrných hodnot.

2.2.1.1 C_{proc} pro tuhá paliva v mg/m^3 (vztaženo na obsah O_2 6 %)

Znečišťující látka	< 50MW	50 – 100 MW	100 – 300 MW	> 300 MW
SO_2	*	850	200	200
Stupeň odsíření	*	$\geq 92 \%$	$\geq 92 \%$	$\geq 95 \%$
NO_x	*	400	200	200
TZL	50	50	30	30

* Nařízení vlády, kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.

Poznámka:

1. Do 1. ledna 2007 se neaplikuje hodnota emisního limitu NO_x pro zařízení spalující nebezpečný odpad.
2. S platností nejdéle do 1. ledna 2008 mohou být schváleny výjimky pro NO_x a SO_2 u stávajících zařízení pro spalování odpadu v rozmezí tepelného příkonu 100 až 300 MW_t užívajících technologii fluidního lože, a to tak, že hodnota C_{proc} není pro NO_x vyšší než 350 mg/m^3 a pro SO_2 není vyšší než od 850 do 400 mg/m^3 v lineárním poklesu mezi 100 a 300 MW_t - to jest $C_{\text{proc}} = 1075 - 2,25 \times P [\text{mg/m}^3]$, kde P je hodnota jmenovitého tepelného příkonu zařízení v MW_t .

2.2.1.2 C_{proc} pro biomasu vyjádřený v mg/m^3 (vztaženo na obsah 6 % O_2)

Za biomasu se považují energeticky využitelné rostlinné materiály k tomu účelu pěstované, včetně obdobných odpadních materiálů uvedených v § 1 odst. 2 písm. a) body 1 až 5 tohoto nařízení.

Znečišťující látka	< 50MW	50 – 100 MW	100 – 300 MW	> 300 MW
SO_2	*	200	200	200
NO_x	*	400	300	200
TZL	50	50	30	30

* Nařízení vlády, kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.

Poznámka:

S platností nejdéle do 1. ledna 2008 mohou být schváleny výjimky pro NO_x u stávajících zařízení pro spalování odpadu v rozmezí tepelného příkonu 100 až 300 MW_t užívajících technologii fluidního lože, a to tak, že povolená hodnota C_{proc} není vyšší než 350 mg/m³.

2.2.1.3 C_{proc} pro kapalná paliva vyjádřený v mg/m³ (vztaženo na obsah 3 % O₂)

Znečišťující látka	< 50MW	50 – 100 MW	100 – 300 MW	> 300 MW
SO ₂	*	850	400 – 200 lineární pokles **	200
NO _x	*	400	300	200
TZL	50	50	30	30

* Nařízení vlády, kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.

** C_{proc} = 500 – P [mg/m³], kde P je hodnota tepelného příkonu zařízení v MW_t.

2.2.2 Hodnoty celkových emisních limitů - C

C v mg/m³ (vztaženo na 6 % O₂). Všechny průměrné hodnoty naměřené ve vzorcích odebíraných v intervalu ne méně než 30 minut a ne déle než 8 hodin:

Znečišťující látka	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

C vyjádřený v ng TE/m³ (vztaženo na 6 % O₂). Všechny průměrné hodnoty naměřené ve vzorku odebraném v intervalu ne méně než 6 a ne déle než 8 hodin:

Znečišťující látka	C
Dioxiny a furany	0,1

2.3 Ustanovení pro spalování odpadu v jiných průmyslových zařízeních než uvedených v bodech 2.1 a 2.2 (to jest zařízení jiných než cementářské pece a zařízení na spalování paliv umožňujících spalování odpadu)**2.3.1 Hodnoty celkových emisních limitů - C**

C v ng TE/m³ (vztaženo na 6 % O₂). Všechny průměrné hodnoty naměřené ve vzorku odebraném v intervalu ne méně než 6 a ne déle než 8 hodin:

Znečišťující látka	C
Dioxiny a furany	0,1

C v mg/m³ (vztaženo na 6 % O₂). Všechny průměrné hodnoty naměřené ve vzorcích odebíraných v intervalu ne méně než 30 minut a ne déle než 8 hodin:

Znečišťující látka	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

MĚŘICÍ METODY

1. Měření hmotnostních koncentrací látek znečišťujících ovzduší a vody se provádí reprezentativními způsoby.
2. Odběr vzorků a analýza znečišťujících látek včetně dioxinů a furanů, jakož i referenční metody pro kalibraci měřicích systémů odpovídají normám CEN. Pokud normy CEN nejsou dosud v platnosti, postupuje se podle norem ISO, případně národních norem ^{a)}.
3. U denních průměrných hodnot emisí hodnoty 95 % intervalů spolehlivosti výsledků jednotlivých měření pro následující znečišťující látky nesmějí překračovat hodnoty emisních limitů o:

Oxid uhelnatý	10 %
Oxid siřičitý	20 %
Oxid dusičitý	20 %
Tuhé znečišťující látky celkem	30 %
Celkový organický uhlík	30 %
Chlorovodík	40 %
Fluorovodík	40 %

^{a)} Například ČSN EN 1948/83 4745 Stacionární zdroje emisí – Stanovení hmotnostní koncentrace PCDD/PCDF.

**LIMITNÍ HODNOTY KONCENTRACÍ ZNEČIŠŤUJÍCÍCH LÁTEK PRO VODY
VYPOUŠTĚNÉ ZE ZAŘÍZENÍ NA ČIŠTĚNÍ ODPADNÍCH PLYNŮ**

Znečišťující látka		Emisní limit vyjádřený hmotnostní koncentrací v nefiltrovaném vzorku	
1.	Celkové suspendované tuhé látky	95 % 30 mg/l	100 % 45 mg/l
2.	Rtuť a její sloučeniny vyjádřené obsahem Hg	0,03 mg/l	
3.	Kadmium a jeho sloučeniny vyjádřené obsahem Cd	0,05 mg/l	
4.	Thalium a jeho sloučeniny vyjádřené obsahem Tl	0,05 mg/l	
5.	Arzén a jeho sloučeniny vyjádřené obsahem As	0,15 mg/l	
6.	Olovo a jeho sloučeniny vyjádřené obsahem Pb	0,2 mg/l	
7.	Chrom a jeho sloučeniny vyjádřené obsahem Cr	0,5 mg/l	
8.	Měď a její sloučeniny vyjádřené obsahem Cu	0,5 mg/l	
9.	Nikl a jeho sloučeniny vyjádřené obsahem Ni	0,5 mg/l	
10.	Zinek a jeho sloučeniny vyjádřené obsahem Zn	1,5 mg/l	
11.	Dioxiny a furany definované v příloze č. 1	0,3 ng/l	

Do 1. ledna 2008 pro stávající zařízení podle § 2 písm. f) se mohou považovat emisní limity pro celkové suspendované tuhé látky za splněné, jestliže u 80 % měření jsou hodnoty pod 30 mg/l a u 100 % měření pod 45 mg/l.

SPECIFICKÉ EMISNÍ LIMITY PRO SPALOVNY ODPADU**(a) Průměrné denní hodnoty**

1. Tuhé znečišťující látky celkem (TZL)	10 mg/m ³
2. Organické látky v plynné fázi vyjádřené celkovým obsahem organického uhlíku (TOC)	10 mg/m ³
3. Plynné sloučeniny chloru vyjádřené jako HCl	10 mg/m ³
4. Plynné sloučeniny fluoru vyjádřené jako HF	1 mg/m ³
5. Oxid siřičitý (SO ₂)	50 mg/m ³
6a. Oxid dusnatý a dusičitý vyjádřené jako NO ₂ pro stávající spalovny o jmenovité kapacitě nad 6 t/h a nové spalovny	200 mg/m ³ (*)
6b. Oxid dusnatý a dusičitý vyjádřené jako NO ₂ pro stávající spalovny o jmenovité kapacitě do 6 t/h	400 mg/m ³ (*)

(*) Do 1. ledna 2007 v případě spalování pouze nebezpečného odpadu 500 mg/m³.

Poznámka:

Pro stávající spalovny mohou být schváleny následující výjimky:

1. Do 1. ledna 2008 je pro zařízení s jmenovitou provozní kapacitou ≤ 6 t/h přípustná průměrná denní hodnota pro NO_x 500 mg/m³.
2. Do 1. ledna 2010 je pro zařízení s jmenovitou provozní kapacitou > 6 t/h ale ≤ 16 t/h přípustná průměrná denní hodnota pro NO_x 400 mg/m³.
3. Do 1. ledna 2008 je pro zařízení s jmenovitou provozní kapacitou > 16 t/h ale < 25 t/h neprodukující odpadní vody přípustná průměrná denní hodnota pro NO_x 400 mg/m³.
4. Do 1. ledna 2008 je přípustná průměrná denní hodnota pro tuhé znečišťující látky 20 mg/m³.

(b) Průměrné půlhodinové hodnoty

	(100 %) A	(97 %) B
1. Tuhé znečišťující látky celkem (TZL)	30 mg/m ³	10 mg/m ³
2. Organické látky v plynné fázi vyjádřené obsahem celkového organického uhlíku (TOC)	20 mg/m ³	10 mg/m ³
3. Plynné sloučeniny chloru vyjádřené jako HCl	60 mg/m ³	10 mg/m ³
4. Plynné sloučeniny fluoru vyjádřené jako HF	4 mg/m ³	2 mg/m ³
5. Oxid siřičitý (SO ₂)	200 mg/m ³	50 mg/m ³
6. Oxid dusnatý a dusičitý vyjádřené jako NO ₂ pro stávající spalovny o jmenovité kapacitě nad 6 t/h a nové spalovny	400 mg/m ³ (*)	200 mg/m ³ (*)

(*) S platností nejdéle do 1. ledna 2007 se emisní limit nevztahuje na případy spalování pouze nebezpečného odpadu.

Poznámka:

S platností nejdéle do 1. ledna 2008 mohou být schváleny výjimky pro NO_x u stávajících spaloven o jmenovité provozní kapacitě mezi 6 a 16 tunami za hodinu, a to tak, že povolená průměrná půlhodinová hodnota ve sloupci A je nejvýše 600 mg/m³ a ve sloupci B 400 mg/m³.

(c) Průměrné hodnoty během období odběru vzorků nejméně 30 minut a nejvýše 8 hodin

1. Kadmium a jeho sloučeniny (vyjádřené obsahem Cd)	celkem	celkem
2. Thalium a jeho sloučeniny (vyjádřené obsahem Tl)	0,05 mg/m ³	0,1 mg/m ³ (*)
3. Rtuť a její sloučeniny (vyjádřené obsahem Hg)	0,05 mg/m ³	0,1 mg/m ³ (*)
4. Antimon a jeho sloučeniny (vyjádřené obsahem Sb)	celkem 0,5 mg/m ³	celkem 1 mg/m ³ (*)
5. Arzén a jeho sloučeniny (vyjádřené obsahem As)		
6. Olovo a jeho sloučeniny (vyjádřené obsahem Pb)		
7. Chrom a jeho sloučeniny (vyjádřené obsahem Cr)		
8. Kobalt a jeho sloučeniny (vyjádřené obsahem Co)		
9. Měď a její sloučeniny (vyjádřené obsahem Cu)		
10. Mangan jeho sloučeniny (vyjádřené obsahem Mn)		
11. Nikl a jeho sloučeniny (vyjádřené obsahem Ni)		
12. Vanad a jeho sloučeniny (vyjádřené obsahem V)		

Průměrné hodnoty zahrnují i emise příslušných těžkých kovů a jejich sloučenin v plynné fázi.

(*) Průměrné hodnoty přípustné do 1. ledna 2007 u stávajících zařízení, která byla uvedena do provozu před 31. prosincem 1996 a která spalují pouze nebezpečné odpady.

(d) Emisní limit z průměrných hodnot součtového obsahu polychlorovaných dibenzodioxinů a dibenzofuranů naměřených ve vzorku odebraném během období nejméně 6 hodin a nejvýše 8 hodin, v němž jsou jednotlivé složky přepočteny pomocí koeficientů ekvivalentu toxicity podle přílohy č. 1 k tomuto nařízení

Dioxiny a furany	0,1 ng TE /m ³
------------------	---------------------------

(e) Emisní limity oxidu uhelnatého (CO) ve spalinách během provozu spalovny (mimo dobu spouštění a odstavování)

1. 50 mg/m³ při stanovení průměrné denní hodnoty,
2. 150 mg/m³ u minimálně 95 % všech stanovení průměrné desetiminutové hodnoty nebo 100 mg/m³ u všech stanovení průměrné půlhodinové střední hodnoty provedených během každého období 24 hodin.

U schválené technologie fluidního spalování je přípustná průměrná hodinová hodnota nejvýše 100 mg/m³.

Příloha č. 6 k nařízení vlády č. 354/2002 Sb.

SPECIFICKÉ EMISNÍ LIMITY A POŽADAVKY NA MĚŘENÍ PŘI SPALOVÁNÍ ODPADNÍCH OLEJŮ

1. Specifické emisní limity

Pokud jsou v zařízeních spalovacích zdrojů podle § 18 odst. 2 zákona spalovány odpadní oleje podle § 12 tohoto nařízení, platí následující hodnoty emisních limitů vztažené na suchý plyn, teplotu 273,15 K, tlak 101,32 kPa a referenční obsah kyslíku 3 %.

Znečišťující látka	mg/m ³
Cd	0,1
Ni	0,5
Cr + Cu + V	0,5
Pb	1,0
PCDD+PCDF	0,1*
Plynné sloučeniny chloru vyjádřené jako HCl	30
Plynné sloučeniny fluoru vyjádřené jako HF	2
Oxid siřičitý, oxidy dusíku a oxid uhelnatý	**
TZL	30

Vysvětlivky:

* Pro PCDD+PCDF v ng TE/m³.

** Nařízení vlády, kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.

2. Požadavky na měření

Provozní parametr, znečišťující látka	< 50 MW	≥ 50 MW
Teplota spalin	Kontinuálně	Kontinuálně
O ₂	Kontinuálně	Kontinuálně
CO	Kontinuálně	Kontinuálně
TZL	Jednorázově 2x ročně	Kontinuálně
HCl	Jednorázově 2x ročně	Kontinuálně
SO ₂	Jednorázově 2x ročně	Kontinuálně
NO _x	Jednorázově 2x ročně	Kontinuálně
HF	Jednorázově 2x ročně	Jednorázově 2x ročně
Těžké kovy	Jednorázově 2x ročně	Jednorázově 2x ročně
PCDD + PCDF	Jednorázově 2x ročně *	Jednorázově 2x ročně
Vlhkost	Pokud není odebírán vzorek sušen, kontinuálně	

* Jedno jednotlivé měření

Příloha č. 7 k nařízení vlády č. 354/2002 Sb.

VZOREC PRO PŘEPOČET VÝSLEDKŮ MĚŘENÍ
NA REFERENČNÍ OBSAH KYSLÍKU

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S	=	Přepočtená hodnota emisní koncentrace na referenční obsah kyslíku
E_M	=	Naměřená koncentrace
O_S	=	Referenční obsah kyslíku
O_M	=	Naměřený obsah kyslíku

Příloha č. 8 k nařízení vlády č. 354/2002 Sb.

**SPECIFICKÉ EMISNÍ LIMITY A POŽADAVKY NA MĚŘENÍ PRO STÁVAJÍCÍ
SPALOVNY KOMUNÁLNÍHO ODPADU PLATNÉ V OBDOBÍ
OD 1. LEDNA 2003 DO 28. PROSINCE 2005**

1. Specifické emisní limity

Znečišťující látka	Jmenovitá provozní kapacita		
	méně než 1 t/h mg/m ³	1 t/h a více, avšak méně než 3 t/h mg/m ³	3 t/h a více mg/m ³
TZL celkem	50	30	30
Těžké kovy (TK) Pb + Cr + Cu + Mn	-	5	5
Ni + As	-	1	1
Cd + Hg + Tl	-	0,2	0,2*
Plynné sloučeniny chloru vyjádřené jako HCl	30	30	30
Plynné sloučeniny fluoru vyjádřené jako HF	-	2	2
TOC	20	20	20
Oxid siřičitý	-	300	300
Oxidy dusíku jako NO ₂	-	350	350
PCDD + PCDF	0,1**	0,1**	0,1**
Oxid uhelnatý CO	100	100	100

Vysvětlivky:

* Z toho Hg max. 0,08 mg/m³.** PCDD + PCDF vyjádřeno v ng TE/m³.

Emisní limity jsou vztaženy na teplotu 273,15 K, tlak 101,32 kPa, referenční obsah kyslíku 11 % a suchý plyn.

2. Požadavky na měření

Provozní parametr, znečišťující látka	Jmenovitá provozní kapacita	
	<1 t/h	≥1 t/h
Teplota spalin	Kontinuálně	Kontinuálně
O ₂	Kontinuálně	Kontinuálně
CO	Kontinuálně	Kontinuálně
TZL	Jednorázově 1x ročně	Kontinuálně
HCl	Jednorázově 1x ročně	Kontinuálně
SO ₂	Jednorázově 1x ročně	Kontinuálně
NO _x	Jednorázově 1x ročně	Kontinuálně
HF	Jednorázově 1x ročně	Jednorázově 2x ročně
TOC	Jednorázově 1x ročně	Jednorázově 2x ročně
TK	Jednorázově 1x ročně	Jednorázově 2x ročně
PCDD + PCDF	Jednorázově 2x ročně	Jednorázově 2x ročně
Vlhkost	Pokud není odebírán vzorek sušen, kontinuálně	

Příloha č. 9 k nařízení vlády č. 354/2002 Sb.

**SPECIFICKÉ EMISNÍ LIMITY A POŽADAVKY NA MĚŘENÍ PRO STÁVAJÍCÍ
SPALOVNY NEBEZPEČNÉHO ODPADU SPALUJÍCÍ POUZE INFEKČNÍ
NEMOCNÍČNÍ ODPADY PODLE § 13 ODS. 2 TOHOTO NAŘÍZENÍ PLATNÉ
V OBDOBÍ OD 1. LEDNA 2003 DO 28. PROSINCE 2005**

1. Specifické emisní limity

Znečišťující látka	mg/m ³
TZL celkem	30
Těžké kovy (TK)	
Pb + Cu + Mn	5
Ni + As + Cr + Co	2
Cd + Hg + Tl	0,2*
Plynné sloučeniny chloru vyjádřené jako HCl	30
Plynné sloučeniny fluoru vyjádřené jako HF	2
TOC	20
Oxid siřičitý	300
Oxidy dusíku jako NO ₂	500
PCDD + PCDF	0,1**
Oxid uhelnatý CO	100

Vysvětlivky:

* Z toho Hg max. 0,1 mg/m³.

** PCDD + PCDF vyjádřeno v ng TE/m³.

Emisní limity jsou vztaheny na teplotu 273,15 K, tlak 101,32 kPa, referenční obsah kyslíku 11 % a suchý plyn.

2. Požadavky na měření

Provozní parametr, znečišťující látka	
Teplota spalin	Kontinuálně
O ₂	Kontinuálně
CO	Kontinuálně
TZL	Jednorázově 1x ročně
HCl	Jednorázově 1x ročně
SO ₂	Jednorázově 1x ročně
NO _x	Jednorázově 1x ročně
HF	Jednorázově 1x ročně
TOC	Jednorázově 1x ročně
TK	Jednorázově 1x ročně
PCDD + PCDF	Jednorázově 2x ročně
Vlhkost	Pokud není odebíraný vzorek sušen, kontinuálně

**SPECIFICKÉ PROVOZNÍ PODMÍNKY A EMISNÍ LIMITY PLATNÉ
V PŘECHODNÉM OBDOBÍ ODE DNE ÚČINNOSTI TOHOTO NAŘÍZENÍ
DO 31. PROSINCE 2002 PRO SPALOVNY ODPADŮ A SPOLUSPALOVACÍ
ZARÍZENÍ**

1. SPALOVNY NEBEZPEČNÉHO ODPADU

- (1) U spaloven nebezpečného odpadu se ve spalinách zjišťuje měřením
- a) teplota spalin, obsah kyslíku a oxidu uhelnatého,
 - b) obsah tuhých znečišťujících látek, anorganických sloučenin chloru (vyjádřených jako chlorovodík), oxidu siřičitého, oxidů dusíku (vyjádřených jako oxid dusičitý),
 - c) obsah anorganických sloučenin fluoru (vyjádřených jako fluorovodík) a organických látek (vyjádřených jako sumární uhlík),
 - d) obsah rtuti, thalia, kadmia, arsenu, niklu, chromu, kobaltu, olova, mědi, manganu a jejich sloučenin,
 - e) součtový obsah polychlorovaných dibenzodioxinů a dibenzofuranů, v němž jsou jednotlivé složky přepočteny pomocí koeficientů ekvivalentu toxicity podle přílohy č. 1 k tomuto nařízení.
- (2) Znečišťující látky, teplota spalin a obsah kyslíku uvedené v odstavci 1 se zjišťují:
- a) kontinuálním měřením u všech spaloven, a to znečišťující látky, teplota spalin a obsah kyslíku v odst. 1 písm. a),
 - b) kontinuálním měřením u spaloven se jmenovitou provozní kapacitou vyšší než 1 t/h spalovaného odpadu nebo do jmenovité provozní kapacity 1 t/h spalovaného odpadu jednorázovým měřením alespoň jednou v kalendářním roce, znečišťující látky v odst. 1 písm. b),
 - c) jednorázovým měřením jednou v kalendářním roce u všech spaloven, a to znečišťující látky v odst. 1 písm. c) a d),
 - d) jednorázovým měřením vždy po prvním uvedení spalovny do provozu a dále během prvních 12 měsíců provozu jednorázovým měřením každé 2 měsíce a v dalších letech dvěma jednorázovými měřeními ročně v intervalu mezi měřeními ne kratším než 3 měsíce, a to znečišťující látky v odst. 1 písm. e).
- (3) Kontinuální měření teploty a obsahu kyslíku podle odstavce 1 písm. a) se provádějí ve spalovací komoře za posledním příívodem spalovacího vzduchu. Měření obsahu kyslíku lze provádět i za spalovací komorou před místem dalšího příívodu vzduchu.
- (4) Provozovatel po vydání souhlasu orgánu ochrany ovzduší neprovádí měření emisí těch znečišťujících látek uvedených v odstavci 1 písm. c) až e), jejichž výskyt lze ve spalinách, s přihlédnutím ke složení spalovaného odpadu, prokazatelně vyloučit.

(5) Emisní limity

Emisní limit [mg/m ³]					Refer. obsah kyslíku O ₂ [%]	Vztažné podmínky
tuhé látky TL	oxid siřičitý SO ₂	oxidy dusíku j. NO ₂	oxid uhelnatý CO	jiné		
30	300	500	100	20 ¹⁾ 30 ²⁾ 2 ³⁾ 0,2 ⁴⁾ 2,0 ⁵⁾ 5,0 ⁶⁾	11	A

Odkazy:

- 1) organické sloučeniny vyjádřené jako sumární uhlík
 - 2) plynné sloučeniny chloru vyjádřené jako chlorovodík
 - 3) plynné sloučeniny fluoru vyjádřené jako fluorovodík
 - 4) suma rtuti, thalia a kadmia v plynné, kapalně a tuhé fázi
 - 5) suma arsenu, niklu, chromu a kobaltu v plynné, kapalně a tuhé fázi
 - 6) suma olova, mědi a manganu v plynné, kapalně a tuhé fázi
- A - teplota 273,15 K, tlak 101,32 kPa, suchý plyn

(6) Požadavky na konstrukci, vybavení nebo provozování technologického procesu

- a) zásobník tuhého odpadu musí být proveden tak, aby v něm bylo možno trvale udržovat podtlak a odsávaný vzduch byl přiváděn do ohniště. V případě kapalných odpadů musí být vzdušina odsávaná z místa odčerpávání a odvzdušnění nádrží zavedena do spalovacího prostoru. Pokud je spalovací zařízení mimo provoz, musí být odsávaný vzduch rozptýlován ve výšce stanovené orgánem ochrany ovzduší,
- b) zařízení pro spalování nebezpečného odpadu musí být vybavena dodatečným spalováním. Ve spalovacím prostoru za posledním přívodem vzduchu musí být udržována taková teplota, která zajišťuje termickou a oxidační destrukci všech odcházejících nebezpečných látek (nejméně však 900 °C) s dobou setrvání nejméně 1 s při obsahu kyslíku nejméně 6 % obj.,
- c) v případě spalování odpadu obsahujícího 1 % hm. a více halogenovaných organických látek, v přepočtu na chlor, musí být ve spalovacím prostoru za posledním přívodem vzduchu teplota zajišťující termickou a oxidační destrukci všech odcházejících nebezpečných látek (nejméně však 1100 °C) s dobou setrvání 2 s při obsahu kyslíku nejméně 6 % obj.,
- d) v případě spalování odpadu obsahujícího vysoce stabilní organické látky, zejména typu polychlorovaných bifenylov (PCB) nebo pentachlorofenolu v koncentraci vyšší než 10 mg/kg, musí být ve spalovacím prostoru za posledním přívodem vzduchu udržována teplota nejméně 1200 °C při době setrvávání spalin v tomto prostoru nejméně 2 s,
- e) u pyrolýzních pecí a dalších jiných zařízení tepelného zpracování, která nevyužívají procesu přímého oxidačního spalování, jsou podmínky spalování stanoveny individuálně orgány ochrany ovzduší.

2. SPALOVNY KOMUNÁLNÍHO ODPADU

- (1) U spaloven komunálního odpadu se ve spalinách zjišťuje měřením
- a) teplota spalin a obsah kyslíku,
 - b) obsah tuhých znečišťujících látek a oxidu uhelnatého,
 - c) obsah anorganických sloučenin chloru (vyjádřených jako chlorovodík), oxidu siřičitého, oxidů dusíku (vyjádřených jako oxid dusičitý),
 - d) obsah anorganických sloučenin fluoru (vyjádřených jako fluorovodík),
 - e) obsah rtuti, thalia, kadmia, arsenu, niklu, chromu, kobaltu, olova, mědi, manganu a jejich sloučenin,
 - f) obsah organických látek (vyjádřených jako sumární uhlík),
 - g) součtový obsah polychlorovaných dibenzodioxinů a dibenzofuranů, v němž jsou jednotlivé složky přepočteny pomocí koeficientů ekvivalentu toxicity podle přílohy č. 1 k tomuto nařízení.
- (2) Znečišťující látky, teplota spalin a obsah kyslíku uvedené v odstavci 1 se zjišťují takto:
- a) kontinuálním měřením u všech spaloven, a to teplota spalin a obsah kyslíku uvedené v odst. 1 písm. a),
 - b) kontinuálním měřením u spaloven se jmenovitou provozní kapacitou vyšší než 1 t/h spalovaného odpadu nebo do jmenovité provozní kapacity 1 t/h spalovaného odpadu jednorázovým měřením alespoň jednou v kalendářním roce, znečišťující látky v odst. 1 písm. b),
 - c) kontinuálním měřením u spaloven se jmenovitou provozní kapacitou vyšší než 3 t/h spalovaného odpadu nebo do jmenovité provozní kapacity 3 t/h spalovaného odpadu jednorázovým měřením alespoň jednou v kalendářním roce, znečišťující látky v odst. 1 písm. c),
 - d) jednorázovým měřením jednou v kalendářním roce u všech spaloven, a to znečišťující látky v odst. 1 písm. d) až f), a během prvních 12 měsíců provozu jednorázovým měřením každé 3 měsíce a v dalších letech dvěma jednorázovými měřeními ročně v intervalu mezi měřeními ne kratším než 3 měsíce pro znečišťující látky v odst. 1 písm. g).
- (3) Kontinuální měření teploty a obsahu kyslíku podle odstavce 1 písm. a) se provádějí ve spalovací komoře za posledním přívodem spalovacího vzduchu. Měření obsahu kyslíku lze provádět i za spalovací komorou před místem dalšího přívodu vzduchu.

(4) Emisní limity

Emisní limit [mg/m ³]					Refer. obsah kyslíku O ₂ [%]	Vztažné podmínky
tuhé látky TL	oxid siřičitý SO ₂	oxidy dusíku j. NO ₂	oxid uhelnatý CO	jiné		
Zařízení 1 t/h spalovaného odpadu včetně						
50	nest.	nest.	100	20 ¹⁾ 30 ²⁾	17	A
Ostatní zařízení						
30	300	350	100	20 ¹⁾ 30 ²⁾ 2 ³⁾ 0,2 ⁴⁾ 2,0 ⁵⁾ 5,0 ⁶⁾	11	A

Odkazy:

- 1) organické sloučeniny vyjádřené jako sumární uhlík
2) plynné sloučeniny chloru vyjádřené jako chlorovodík
3) plynné sloučeniny fluoru vyjádřené jako fluorovodík
4) suma rtuti, thalia a kadmia v plynné, kapalně a tuhé fázi
5) suma arsenu, niklu, chromu a kobaltu v plynné, kapalně a tuhé fázi
6) suma olova, mědi a manganu v plynné, kapalně a tuhé fázi
A - teplota 273,15 K, tlak 101,32 kPa, suchý plyn

(5) Požadavky na konstrukci, vybavení nebo provozování technologického procesu

- Tato zařízení nejsou určena pro spalování těl či zbytků těl zvířat.
- Zásobník musí být proveden tak, aby v něm bylo trvale možno udržovat podtlak a odsávaný vzduch byl přiváděn do ohniště. Pokud je spalovací zařízení mimo provoz, musí být vzduch ze zásobníku vzduchu odváděn do výduchu stanoveného orgánem ochrany ovzduší.
- Ve spalovacím prostoru za posledním přívodem vzduchu musí být zajištěno udržení teploty nejméně 850 °C a setrvání spalin při ní po dobu minimálně 2 s při obsahu kyslíku nejméně 6 % obj. U pyrolýzních pecí a dalších jiných zařízení tepelného zpracování, která nevyužívají procesu přímého oxidačního spalování, jsou podmínky spalování stanoveny individuálně orgány ochrany ovzduší.
- Zařízení musí být provedeno tak, aby byla zajištěna dostatečná doba setrvání spalovaného odpadu ve spalovacím prostoru k dokonalému vyhoření, eventuálně tomu musí odpovídat přívod odpadu do ohniště.

3. SPOLUSPALOVACÍ ZAŘÍZENÍ

Na stávající spoluspalovací zařízení spalující odpady se uplatňují individuální provozní podmínky a emisní limity stanovené inspekcí podle právních předpisů platných do dne nabytí účinnosti tohoto nařízení.

Náležitosti a způsob zpracování plánu snižování emisí

Provozovatel spalovny nebo spalovacího zařízení vypracuje návrh plánu snížení emisí (dále jen „plán“) a předloží jej orgánu kraje v přenesené působnosti se žádostí o schválení k jeho provádění. Provozovatel v žádosti uvede:

1. Základní údaje o provozovateli a charakteristiku spalovny nebo spalovacího zařízení, a to:
 - a) jméno statutárního zástupce provozovatele, adresu sídla provozovatele, jeho poštovní, telefonické, faxové a elektronické spojení,
 - b) jméno autorizované osoby podle § 15 odst. 1 písm. c) zákona (oprávněné fyzické osoby) pro řízení provozu spalovny nebo spalovacího zařízení, poštovní, telefonické, faxové a elektronické spojení, je-li ke dni podání žádosti o schválení plánu osvědčení o autorizaci této osobě vydáno,
 - c) místo (lokalita) spalovny nebo spalovacího zařízení,
 - d) způsob využívání (např. spalovna nebezpečného odpadu, spalovna komunálního odpadu, spalovací zařízení pro nebezpečný odpad) a soulad s příslušným plánem odpadového hospodářství¹²⁾, je-li ke dni podání žádosti o schválení plánu takový plán odpadového hospodářství řádně zpracován a schválen,
 - e) jmenovitá kapacita,
 - f) provozní využití.
2. Technický popis spalovny nebo spalovacího zařízení podle definic § 2 písm. d) nebo e) tohoto nařízení, po jeho jednotlivých částech s uvedením výrobce zařízení, roku výroby, materiálového provedení a jmenovité kapacity (rozsahu), a to:
 - a) vah, zásobníků, zařízení pro úpravu odpadu před spalováním – třídění, směšování, sušení, drcení a další,
 - b) spalovacích jednotek spalovny odpadu nebo spalovacího zařízení po jednotlivých stupních,
 - c) zařízení pro odvod tepla – výměníků tepla, zařízení pro maření tepla a dalších,
 - d) aparátů sloužících ke snižování emisí znečišťujících látek a jejich účinnosti,
 - e) zařízení pro odvod spalín do atmosféry – komínů, havarijních komínů a dalších,
 - f) zařízení pro kontinuální měření emisí znečišťujících látek a provozních parametrů,
 - g) zařízení sloužících ke skladování a k úpravám odpadních technologických vod a odpadů po spálení,
 - h) vyjádření vodoprávního úřadu k odpadním vodám z čištění odpadních plynů.
3. Technologický popis jednotlivých operací, a to:
 - a) příjmu odpadu, zejména vážení, vzorkování, analýz odebraných vzorků, archivace,
 - b) skladování odpadu v zásobnících, způsobů nakládání s odpadními plyny ze zásobníků odpadu,
 - c) úpravy odpadu před spalováním – třídění, směšování, sušení, drcení a další,
 - d) dávkování odpadu do pecí anebo topenišť spalovny odpadu nebo spalovacího zařízení, včetně způsobu stanovení hmotnostního toku odpadu, hmotnostního toku pomocných a dalších paliv, respektive zpracovávaných surovin a produktů,
 - e) vlastního spalování – podmínky spalovacích procesů v jednotlivých stupních spalování, režimy spouštění a zastavování provozu, možné mimořádné provozní podmínky,

- f) způsobů odstraňování popela, strusky a dalších odpadů,
 - g) postupů čištění spalin,
 - h) způsobů odvodu spalin do atmosféry,
 - i) metod kontinuálního měření emisí jednotlivých znečišťujících látek, provozních veličin a zpětných vazeb v řízení spalovacího procesu a procesu čištění spalin,
 - j) měření znečišťujících látek jednorázovým měřením,
 - k) stanovení kvality odpadních technologických vod před jejich úpravou i po ní,
 - l) způsobu nakládání s odpadními vodami, odsouhlaseného vodoprávním úřadem, a s odpady po spalení,
 - m) způsobu stanovení celkového organického uhlíku v popelu a ve strusce.
4. Specifikaci vstupů a výstupů, a to:
- a) spalovaného odpadu včetně uvedení kódů odpadu (zařazení odpadů do skupin, uvedení nebezpečných vlastností, složek a jejich obsahu v odpadu, které činí odpad nebezpečným, uvedení konzistence odpadu, vlhkosti, nejnížší a nejvyšší výhřevnosti a hmotnostních množství jednotlivých druhů odpadu) a pomocných paliv,
 - b) dalších paliv spalovaných s odpadem ve spalovacího zařízení,
 - c) pomocných chemických přípravků, například aditiv, sorbentů, reakčních komponent absorpčních roztoků,
 - d) emisí znečišťujících látek, jejich koncentrací a jejich rozptylu v atmosféře,
 - e) odpadních vod - koncentrací a hmotnostních toků znečišťujících látek před a po jejich úpravě, vyjádření vodoprávního úřadu,
 - f) zbytků, včetně obsahu celkového organického uhlíku v popelu a ve strusce.
5. Způsob využití tepla vzniklého při spalování nebo spoluspalování odpadu, tepelný výkon zařízení a podíl tepla vzniklý spalováním odpadu v případě spoluspalování odpadu.
6. Podrobné odůvodnění a podklady k posouzení neschopnosti plnit emisní limity a další podmínky stanovené tímto nařízením, doložené zejména
- a) dosavadním provozním řádem zpracovaným podle § 11 odst. 2 zákona,
 - b) kopiemi protokolů o autorizovaných měřeních emisí provedených u zdroje podle právních předpisů platných do dne nabytí účinnosti zákona,
 - c) údaji souhrnné provozní evidence vykazované za uplynulé 2 roky,
 - d) porovnáním stávající technologie s navrženou upravenou technologií, včetně uvedení termínu realizace této změny při využívání technologického zařízení zdroje.
7. Plán obsahuje podrobnou specifikaci a postup k dosažení cíle, to je souladu s emisními limity podle příloh č. 5 nebo č. 2 k tomuto nařízení a s dalšími podmínkami stanovenými v tomto nařízení, zejména
- a) technickoorganizační opatření,
 - b) způsob dosažení a vyhodnocení snížení emisí a emisních koncentrací na úroveň emisních limitů podle cíle plánu,
 - c) nákladů a ekonomické a environmentální efektivity opatření,
 - d) jednotlivých etap plánu k dosažení cíle (nebude-li se jednat o jednorázové řešení),
 - e) termín zahájení plnění plánu a termíny plnění jednotlivých etap plánu (dosažení cíle nejpozději do 28. prosince 2004),
 - f) termíny a způsob kontrol průběžného plnění plánu,
 - g) návrh provozního řádu pro období uplatňování plánu,

- h) podklady dokazující, že opatření použitá v plánu jsou nejlepší dostupnou technologií a budou splňovat přinejmenším veškeré požadavky, které pro stavbu a její provoz vyplývají z právních předpisů upravujících oblast ochrany ovzduší a ve spalovnou nebo spoluspalovacím zařízením dotčené oblasti nebude narušena přípustná úroveň znečištění ovzduší,
- i) jména, adresy a podpisy předkladatele plánu.

8. Náležitosti a lhůty zpracování, schvalování a plnění plánu a postup orgánu kraje v přenesené působnosti při schvalování plánu jsou tyto:

- a) plán se zpracuje, předkládá a schvaluje podle § 5 odst. 7 zákona ve 3 vyhotoveních
- b) krajský úřad plán schválí nebo zamítne podle § 5 odst. 10 zákona do 90 dnů ode dne doručení žádosti,
- c) ukončení účinnosti plánu jeho splněním se stanoví nejpozději k 28. prosinci 2004,
- d) pokud orgán kraje v přenesené působnosti po posouzení plán schválí, vyrozumí o tom bezodkladně provozovatele, nejpozději však do 90 dnů ode dne doručení žádosti a předá mu schválené vyhotovení plánu,
- e) schválené vyhotovení plánu předá inspekci,
- f) vyrozumí o schválení plánu Ministerstvo životního prostředí a jím zřízenou právnickou osobu podle § 13 odst. 1 zákona.

355

VYHLÁŠKA

Ministerstva životního prostředí

ze dne 11. července 2002,

kteřou se stanoví emisní limity a další podmínky provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší emitujících těkavé organické látky z procesů aplikujících organická rozpouštědla a ze skladování a distribuce benzinu

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 55 odst. 3 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), (dále jen „zákon“) k provedení § 3 odst. 11, § 4 odst. 12, § 5 odst. 12, § 8 odst. 12, § 9 odst. 10, § 12 odst. 5 a § 13 odst. 8 zákona:

§ 1

Předmět úpravy

Touto vyhláškou se v souladu s právem Evropských společenství¹⁾ stanoví

- a) kategorie těkavých organických látek znečišťujících ovzduší,
- b) emisní limity, podmínky provozu a kategorie ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší uvedených v přílohách k této vyhlášce emitujících těkavé organické látky z procesů aplikujících organická rozpouštědla a ze skladování a distribuce benzinu (dále jen „zdroj“),
- c) zásady a náležitosti evidence a bilancování spotřeby těkavých organických látek (rozpouštědel), způsob nakládání s výrobky, které je obsahují, způsob jejich aplikace při provozování činností uvedených v přílohách č. 1, č. 2 a č. 11 k této vyhlášce prováděných na vnitřních nebo venkovních plochách, zejména na konstrukcích, budovách, stožárech a dalších objektech, při nichž jsou aplikována organická rozpouštědla za účelem dosažení dekoračních, ochranných nebo jiných funkčních účinků,
- d) požadavky na oznámení zdrojů, na omezování emisí těkavých organických látek a fugitivních emisí.

§ 2

Základní pojmy

Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) stávajícím zdrojem – zdroj podle § 54 odst. 9 písm. a) zákona,
- b) novým zdrojem – zdroj podle § 54 odst. 9 písm. b) zákona,
- c) zvláště velkým zdrojem – zdroj, technologický proces nebo zařízení, v němž se provádí jedna nebo více činností stejného zaměření, tvořící technologickou jednotku, používající organická rozpouštědla o spotřebě větší než 150 kg za hodinu nebo větší než 200 tun za rok,
- d) podstatnou změnou – změna v konstrukci nebo provozu zdroje, která může mít významné negativní účinky na zdraví lidí, zvířat a na životní prostředí, spočívající zejména ve
 1. zvýšení jmenovité kapacity nebo výkonu zdroje pro zdroje s roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel menší než 10 tun tak, že jsou zvýšeny emise těkavých organických látek o více než 25 %,
 2. zvýšení jmenovité kapacity nebo výkonu zdroje tak, že jsou zvýšeny emise těkavých organických látek o více než 10 %,
- e) fugitivní emisí – vnášení znečišťujících látek do životního prostředí, kdy nelze měřením určit všechny veličiny nutné k výpočtu hmotnostního toku. Tento pojem zahrnuje zejména emise znečišťujících látek uvolňované do atmosféry okny, dveřmi, větracími průduchy a podobnými otvory, netěsnostmi rozvodů a armatur a dále veškeré emise vznikající při činnostech uvedených v § 1 písm. c) a d),
- f) celkovou emisí – součet emisí vnášených do ovzduší odpadním plynem a fugitivních emisí látky,
- g) organickou sloučeninou – jakákoli sloučenina obsahující v molekule alespoň jeden atom uhlíku a jeden nebo více atomů vodíku, halogenů, kyslíku, síry, fosforu, křemíku nebo dusíku s výjimkou oxidů uhlíku a anorganických uhličitánů a hydrogenuhličitánů,
- h) kategorií těkavých organických látek (VOC) –

¹⁾ Směrnice Rady 1999/13/ES, o omezování emisí těkavých organických látek (VOC) vznikajících při užívání organických rozpouštědel při některých činnostech a v některých zařízeních.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/63/ES, o kontrole emisí těkavých organických látek (VOC) vznikajících při skladování benzinu a při jeho distribuci od terminálů k čerpacím stanicím.

Směrnice Rady 96/61/ES, o integrované prevenci a omezování znečištění.

- soubor těkavých organických sloučenin nebo jejich směsí charakterizovaných podobnou mírou působení na zdraví lidí, zvířat a na životní prostředí,
- i) organickým rozpouštědlem – jakákoli těkavá organická látka, která je užívána samostatně či ve směsi s jinými látkami k rozpouštění surovin, produktů nebo jako ředidlo, jako disperzní prostředek, jako prostředek používaný k úpravě viskozity či povrchového napětí, jako změkčovadlo či jako ochranný prostředek,
 - j) halogenovaným rozpouštědlem – organické rozpouštědlo obsahující alespoň jednu organickou sloučeninu, která obsahuje v molekule přinejménším jeden atom fluoru, chloru, bromu či jodu,
 - k) celkovým organickým uhlíkem (TOC) – uhlík obsažený v těkavých organických sloučeninách,
 - l) tuhými znečišťujícími látkami (TZL) – částice různých velikostí, tvaru, původu, složení a struktury, které jsou za teploty a tlaku v komíně, výduchu nebo výpusti ze zařízení pro omezování emisí přítomny v odpadním plynu v pevném skupenství,
 - m) spotřebou – celkový vstup organických rozpouštědel do zdroje za kalendářní rok nebo v jiném období dlouhém 12 měsíců snížený o všechny organické sloučeniny, které jsou regenerovány pro opakované využití, nebo množství těchto rozpouštědel použitých při jednorázové činnosti podle § 1 písm. c),
 - n) vstupem – celkové množství organických rozpouštědel v surovinách, přípravcích a materiálech použitých při činnostech definovaných v příloze č. 1 k této vyhlášce, včetně rozpouštědel recyklovaných uvnitř a vně zdroje. Tato množství jsou započítávána pokaždé, když jsou použita k prováděným činnostem,
 - o) znovuvyužitím regenerovaných organických rozpouštědel – užití organických rozpouštědel regenerovaných z odpadních produktů procesu k jakýmkoli technickým nebo komerčním účelům, včetně jejich využití způsobem obdobným jako paliva, s vyloučením zpracování regenerovaných rozpouštědel jako odpadů s výjimkou spalování,
 - p) prahovou hodnotou spotřeby – velikost projektované spotřeby organického rozpouštědla, podle níž se v příloze č. 2 k této vyhlášce zařazují jednotlivé zdroje do kategorií, skupin a podskupin s příslušnými emisními limity,
 - r) jmenovitou kapacitou – jednodenní průměrná hodnota maximální hmotnosti vstupujících organických rozpouštědel v daném zdroji určující denní maximální spotřebu organických rozpouštědel, pokud je zařízení provozováno za normálních podmínek provozu při svém projektovaném výkonu,
 - s) normálními podmínkami provozu – všechna období provozu zdroje nebo činnosti s výjimkou náběhu a odstavování provozu a období údržby provozního vybavení,
 - t) podmínkami záchytu – provozní podmínky zdroje, při nichž jsou uvolněné těkavé organické látky nuceným odtahem vedeny do komína nebo do zařízení na omezování emisí (představují podmínky, kdy nedochází k fugitivním emisím),
 - u) operací náběhu a operací odstavování provozu zdroje – operace, kterými se uvádí technologický proces, provozní zařízení nebo zásobník do stavu činnosti, a operace, kterými se uvádí technologický proces, provozní zařízení nebo zásobník do stavu nečinnosti. Pravidelně oscilující fáze činnosti a nečinnosti zdroje znečišťování ovzduší nejsou pokládány za operace náběhu či odstavování,
 - v) plánem snížení emisí – plán zpracovaný provozovatelem a schválený příslušným orgánem kraje podle § 5 odst. 6, 7 a 11 zákona (dále jen „redukční plán“),
 - w) cílovou emisí – vztažná hodnota roční emise těkavých organických látek, s níž se porovnává skutečně dosažená hodnota této emise při uplatnění redukčního plánu nebo vztažná hodnota roční emise benzínu uvedená pro celkové posouzení účinnosti technických opatření pro omezení emisí těkavých organických látek z jednotlivých skladovacích zařízení, terminálů a čerpacích stanic,
 - x) bilancí rozpouštědel (plánem hospodaření s rozpouštědly) – hmotnostní bilance rozpouštědel povinně zpracovaná a průběžně aktualizovaná provozovatelem zdroje jako nástroj k omezování emisí těkavých organických látek, k vyčíslování fugitivních emisí a k vykazování emisí, specifikovaná v příloze č. 4 k této vyhlášce,
 - y) hmotnostním tokem – hmotnost látky uvolněné do atmosféry v určitém časovém intervalu dělená tímto časovým intervalem; vyjadřuje se zejména v kg/h, ale i v jiných veličinách,
 - z) hmotnostní koncentrací – hmotnost látky obsažené v určitém objemu plynu dělená tímto objemem; vyjadřuje se zejména v mg/m³, ale i v jiných veličinách. Nedílnou součástí této veličiny je i uvedení vztažných podmínek,
 - aa) benzinem – jakýkoliv ropný výrobek, s aditivy nebo bez aditiv, jehož tlak nasycených par při teplotě 293,15 K (20 °C) je roven nebo je větší než 1,32 kPa a který je určen pro použití jako palivo motorových vozidel, vyjma kapalného propan-butanu (LPG),
 - bb) parami – všechny plynné sloučeniny, které se odpařují z benzínu, popřípadě jiných kapalin,
 - cc) ročním průtokem – největší celkové roční množství benzínu převedené ze skladovacího zařízení v terminálu do mobilních kontejnerů nebo ode-

brané z čerpací stanice v průběhu předchozích tří let,

- dd) mobilním kontejnerem – každá nádrž přepravovaná po silnici, železnici nebo vodních cestách používaná pro přepravu benzinu z jednoho terminálu do druhého nebo z terminálu do čerpací stanice,
- ee) plavidlem – plavidlo pro vnitrozemskou plavbu podle zvláštního právního předpisu,²⁾
- ff) skladovacím zařízením – každá stacionární nádrž v terminálu používaná ke skladování benzinu, včetně technologického příslušenství na místě tohoto zařízení,
- gg) terminálem – každé zařízení, které se používá pro skladování a k plnění benzinu do mobilních kontejnerů, včetně technologického příslušenství na místě tohoto zařízení,
- hh) jednotkou omezování emisí par – zařízení pro zpětné získávání benzinu z par včetně všech vyrovnávacích zásobníkových systémů v terminálu,
- ii) plnicím zařízením – jakékoli zařízení v terminálu, kterým lze plnit benzin do mobilních kontejnerů. Plnicí zařízení pro silniční cisternová vozidla zahrnuje jedno nebo více plnicích míst,
- jj) plnicím místem – konstrukce v terminálu, která v daném okamžiku slouží k plnění jediné mobilní cisterny benzinem.

§ 3

Kategorie těkavých organických látek

Pro účely této vyhlášky se těkavé organické látky dělí do 4 kategorií, a to podle míry působení na zdraví lidí, zvířat a životní prostředí. Jedná se o následující kategorie

- a) látky, které jsou klasifikovány jako látky karcinogenní, mutagenní a toxické pro reprodukci a jsou označeny R-větou R45, R46, R49, R60 a R61,³⁾
- b) halogenované organické látky klasifikované podle zvláštního právního předpisu³⁾ R-větou R40,
- c) těkavé organické látky, které nespádají pod písmena a) a b),
- d) benzin definovaný podle § 2 písm. aa), pokud je posuzován podle požadavků § 14 až 19. Pro po-

suzování podle jiných ustanovení této vyhlášky náleží do kategorie pod písmenem c).

§ 4

Kategorie zdrojů a emisní limity

(1) U zdrojů vztahujících se k této vyhlášce jsou kategorie podle § 4 odst. 4 písm. a) zákona, skupiny, podskupiny zdrojů a specifické emisní limity pro vybrané znečišťující látky stanoveny v přílohách č. 2 a č. 11 k této vyhlášce.

(2) Veškeré zdroje splňující podmínky v § 2 písm. c) jsou zvláště velkými zdroji. Zdroje, které vypouštějí těkavé organické látky podle § 3 písm. a) nebo b), jsou velkými zdroji, nestanoví-li tato vyhláška jejich zařazení jinak. Zdroje uvedené v § 1 písm. c) a d), které vypouštějí pouze těkavé organické látky podle § 3 písm. c), jsou malými zdroji, nestanoví-li se v této vyhlášce jinak.

(3) Specifické emisní limity pro těkavé organické látky a tuhé znečišťující látky a technické podmínky provozu zdrojů jsou uvedeny v přílohách č. 2 a č. 11 k této vyhlášce. Technické podmínky provozu vybraných zdrojů, které obsahují požadavky na konstrukci, vybavení zařízení a provozování technologického procesu, specifické emisní limity doplňují nebo nahrazují. Emisní limit pro pachové látky stanovuje zvláštní právní předpis.⁴⁾

(4) Pro zdroje používající organické znečišťující látky uvedené v § 3 písm. a) nebo b) jsou stanoveny závazné technické podmínky provozu a obecné emisní limity v § 8 odst. 1 až 3.

(5) Pro zdroje uvedené v příloze č. 2 k této vyhlášce platí specifické emisní limity a technické podmínky jejich provozu a dále obecné emisní limity u znečišťujících látek, pro které se specifické emisní limity nestanovují.

(6) Emisní limity jsou vyjádřeny zejména jako

- a) hmotnostní koncentrace celkového organického uhlíku ve vlhkém odpadním plynu vyjádřená pro normální stavové podmínky,
- b) hmotnostní koncentrace těkavých organických látek ve vlhkém odpadním plynu vyjádřená pro normální stavové podmínky,
- c) hmotnostní koncentrace tuhých znečišťujících lá-

²⁾ § 9 odst. 1 zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ Nařízení vlády č. 25/1999 Sb., kterým se stanoví postup hodnocení nebezpečnosti chemických látek a chemických přípravků, způsob jejich klasifikace a označování a vydává Seznam dosud klasifikovaných nebezpečných chemických látek, ve znění nařízení vlády č. 258/2001 Sb.

⁴⁾ Vyhláška č. 356/2002 Sb., kterou se stanoví seznam znečišťujících látek, obecné emisní limity, způsob předávání zpráv a informací, zjišťování množství vypouštěných znečišťujících látek, tmavosti kouře, přípustné míry obtěžování zápachem a intenzity pachů, podmínky autorizace osob, požadavky na vedení provozní evidence zdrojů znečišťování ovzduší a podmínky jejich uplatňování.

tek (TZL) ve vlhkém odpadním plynu vyjádřená pro normální stavové podmínky,

- d) emisní limit celkových emisí určený jako podíl množství celkových emisí a vstupního množství rozpouštědel nebo benzínu,
- e) emisní limit fugitivních emisí určený jako podíl množství fugitivních emisí a vstupního množství rozpouštědel,
- f) specifická výrobní emise celkových emisí určená jako podíl množství celkových emisí a množství nebo velikosti produkce,
- g) specifická výrobní emise fugitivních emisí určená jako podíl množství fugitivních emisí a množství nebo velikosti produkce,
- h) specifická výrobní emise (VOC) určená jako podíl celkového množství těkavých organických látek a velikosti produkce,
- i) specifická výrobní emise (TOC) určená jako podíl celkového organického uhlíku a velikosti produkce.

§ 5

Postup stanovení obecných emisních limitů

(1) Pokud se pro danou znečišťující látku nebo stanovenou skupinu látek nestanoví u zdroje specifický emisní limit a nejedná-li se o látky podle § 3 písm. a) nebo b), vymezují se znečišťující látky nebo jejich stanovené skupiny k plnění obecných emisních limitů tímto postupem

- a) stanoví se obecné emisní limity podle zvláštního právního předpisu⁴⁾ u zdroje nebo částí zdroje nebo jeho zařízení, které tvoří samostatnou součást zdroje, pro něž tato vyhláška neuvádí specifické emisní limity a jejichž funkce není činností podle přílohy č. 1 k této vyhlášce,
- b) v ostatních případech se stanoví obecné emisní limity na základě zdůvodněného posouzení,
- c) obecný emisní limit pro pachové látky se stanoví vždy, pokud není prokazatelně doloženo, že jej není třeba stanovovat.

(2) Od stanovení emisních limitů podle odstavce 1 písm. b) lze upustit u těch znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin, kde výsledky opakovaného autorizovaného měření emisí⁴⁾ prokazují, že jejich emise jsou pod úrovní 10 % obecného emisního limitu a pod 10 % limitního emisního toku.

§ 6

Požadavky na stávající zdroje

Zdroj, u něhož dojde k podstatné změně zařízení, technologie nebo používaných surovin nebo u něhož v důsledku uskutečněných podstatných změn dojde poprvé ke splnění požadavku podle § 8 odst. 4, se považuje za nový. Pokud celková roční emise zdroje

nepřesahuje emisi vypočtenou za podmínek provozování zařízení při projektovaném výkonu zdroje a při hmotnostní koncentraci znečišťující látky, která odpovídá emisnímu limitu pro nový zdroj, považuje se tento zdroj za stávající.

§ 7

Požadavky na nové zdroje

(1) Provozovatelé zdrojů, které podléhají oznamovací povinnosti nebo jejichž provoz má být povolen v rámci podmínek redukčního plánu podle přílohy č. 3 k této vyhlášce, oznámí tento záměr příslušnému orgánu ochrany ovzduší.

(2) Při podání oznámení nových zdrojů se postupuje podle vzoru uvedeného v příloze č. 6 k této vyhlášce.

§ 8

Požadavky při provozu stávajících a nových zdrojů

(1) U zdroje, z kterého unikají těkavé organické látky uvedené v § 3 písm. a), nelze při celkovém hmotnostním toku emisí těchto znečišťujících látek větším než 10 g/h překročit celkovou hmotnostní koncentraci těchto znečišťujících látek v objemu 2 mg/m³ po přepočtu na normální stavové podmínky. V nejkratší době se tyto látky podle možností nahrazují méně škodlivými látkami nebo přípravky.

(2) U zdroje, z kterého unikají těkavé organické látky uvedené v § 3 písm. b), nelze při celkovém hmotnostním toku emisí těchto znečišťujících látek větším než 100 g/h překročit celkovou hmotnostní koncentraci těchto znečišťujících látek 20 mg/m³ po přepočtu na normální podmínky.

(3) V zájmu ochrany zdraví lidí, zvířat a životního prostředí je nutné emise těkavých organických látek uvedených v odstavcích 1 a 2 odvádět ze zdroje při využití zachytu komínem, výduchem nebo výpustí ze zařízení pro omezování emisí.

(4) Zdroj uvedený v příloze č. 2 k této vyhlášce, který uvolňuje těkavé organické látky uvedené v § 3 písm. c), musí splnit tyto požadavky

- a) emisní limity v odpadním plynu a emisní limity fugitivních emisí nebo emisní limity celkových emisí a další požadavky stanovené v příloze č. 2 k této vyhlášce, případně požadavky stanovené podle § 5 odst. 1, nebo
- b) požadavky redukčního plánu specifikované v příloze č. 3 k této vyhlášce.

(5) Pro stávající zdroj, který uvolňuje těkavé organické látky uvedené v § 3 písm. c), na který se nevztahuje redukční plán podle odstavce 4 písm. b) a který není uveden v příloze č. 11 k této vyhlášce, se

postupuje podle ustanovení § 5 odst. 1, případně podle zvláštního právního předpisu.⁵⁾

(6) Pro zdroj, který uvolňuje fugitivní emise těkavých organických látek, se uplatňují fugitivní emisní limity uvedené v příloze č. 2 k této vyhlášce. Toto ustanovení se u zdroje neuplatní tehdy, pokud je prokázáno, že pro něj nejsou fugitivní emisní limity dosažitelné z hlediska současných technických nebo ekonomických možností, a nevznikne-li podle současného stavu ovzduší v daném místě významné riziko ohrožení zdraví lidí, zvířat nebo životního prostředí. Tento postup schvaluje pro každý případ orgán ochrany ovzduší. Provozovatel zdroje doloží, že je použito nejlepší dostupné technologie nebo postupu.

(7) Činnosti, při nichž není technicky možné odvádět znečišťující látky ze zdroje komínem, výduchem nebo výpustí ze zařízení pro omezování emisí, mohou být příslušným orgánem ochrany ovzduší vyňaty z požadavků uvedených v příloze č. 2 k této vyhlášce, pokud je v této příloze tato možnost výslovně uvedena. Pro každý takový případ je provozovatel zdroje povinen doložit použití nejlepší dostupné technologie nebo postupu a řídit se požadavky redukčního plánu, které jsou specifikované v příloze č. 3 k této vyhlášce.

(8) U zdrojů se dvěma a více činnostmi podle přílohy č. 1 k této vyhlášce, z nichž každá přesahuje prahové spotřeby uvedené v příloze č. 2 k této vyhlášce, je nutné zajistit, aby

- a) pro látky uvedené v § 3 písm. a) a b) byly plněny všechny požadavky § 8 odst. 1 až 3 pro každou jednotlivou činnost zvlášť,
- b) pro všechny ostatní látky bylo zajištěno, že
 1. požadavky odstavce 4 platí pro každou jednotlivou činnost zvlášť, nebo
 2. jejich společné emise nesmí přesáhnout hodnoty, které vyplývají ze situace v případě uplatnění bodu 1.

(9) Během operací spouštění a odstavování zdroje jsou jejich provozovatelé povinni zavést opatření k omezení emisí těkavých organických látek. U zvláště velkých, velkých a středních zdrojů se tato opatření zapracovávají do návrhu souboru technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu zdroje podle § 11 odst. 2 zákona (dále jen „provozní řád“) nebo do návrhu změn stávajícího provozního řádu.

(10) U stávajících zdrojů, u nichž se provozují zařízení pro omezování emisí těkavých organických látek a které splňují emisní limity vyjádřené hmotnostní koncentrací celkového organického uhlíku po přepočtu na normální stavové podmínky, a to

- a) 50 mg/m³ po přepočtu na suchý plyn a vztažený obsah kyslíku 17 % v případě spalování, nebo
- b) 150 mg/m³ v případě jiného zařízení na omezování emisí,

není nutné dodržovat emisní limity v odpadních plynech uvedené v příloze č. 2 k této vyhlášce do data uvedeného v § 54 odst. 9 písm. a) zákona.

(11) Uplatňováním redukčního plánu ani při postupu podle odstavce 10 není dotčeno ustanovení § 3 písm. a) a b).

§ 9

Způsob měření a zjišťování emisí

(1) Emise se zjišťují kontinuálním měřením nebo jednorázovým měřením a výpočtem z látkové bilance. Přitom platí, že

- a) kontinuální měření je uplatněno při měření emisí znečišťujících látek z výduchů zařízení pro omezování emisí, v nichž je překročen průměrný hmotnostní tok celkového organického uhlíku 10 kg/h. Provádí se za použití přístrojů pro kontinuální měření splňující požadavky stanovené zvláštním právním předpisem,⁴⁾
- b) v ostatních případech se provádí periodické měření formou autorizovaného jednorázového měření,
- c) způsob výpočtu množství emisí z hmotnostní bilance je uveden v příloze č. 4 k této vyhlášce.

(2) Při měření emisí se měří hmotnostní koncentrace všech jednotlivých těkavých organických látek uvedených v § 3 písm. a) nebo b), pokud se v emisích zdroje vyskytují. Posouzení dodržení emisních limitů se provádí porovnáním součtu změřených hmotnostních koncentrací jednotlivých látek s hodnotou emisních limitů, která je uvedena v § 8 odst. 1 nebo 2. V případě všech ostatních látek se posuzování provádí na základě zjištěné celkové hmotnosti organického uhlíku postupem podle § 10 odst. 1.

§ 10

Dodržování emisních limitů, emisních stropů a redukčního plánu

(1) Provozovatelé prokáží v souladu s § 11 zákona

- a) splnění emisních limitů v odpadním plynu, hodnot fugitivních emisí a emisní limity celkových emisí, nebo
- b) splnění požadavků redukčního plánu specifikovaného v příloze č. 3 k této vyhlášce a splnění ustanovení § 8 odst. 6 a 7 této vyhlášky.

⁵⁾ Nařízení vlády č. 353/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.

(2) Postup při kontrole dodržování redukčního plánu je uveden v příloze č. 4 k této vyhlášce.

(3) Pokud to vyžaduje plnění národního, krajského či místního programu snižování emisí těkavých organických látek podle přílohy č. 2 zákona, stanoví se provozovatelům zdrojů závazné emisní stropy a podmínky ochrany ovzduší.

§ 11

Bilance spotřeby rozpouštědel a provozní řád

(1) Provozovatelé zdrojů uvedených v § 8 odst. 1, 2 a 4 sestavují roční hmotnostní bilanci organických rozpouštědel způsobem stanoveným v příloze č. 4 k této vyhlášce.

(2) Provozovatelé malých zdrojů s celkovou jednorázovou roční spotřebou těkavých organických látek podle § 3 písm. c) vyšší než 0,6 tuny a provozovatelé malých zdrojů s celkovou projektovanou roční spotřebou těkavých organických látek podle § 3 písm. c) vyšší než 0,4 tuny (pokud není v příloze č. 2 k této vyhlášce uvedeno jinak) podléhají oznamovací povinnosti a vedou evidenci a přehled o jejich spotřebě podle § 12 odst. 1 písm. c) zákona.

(3) Provozovatelé zdrojů používající těkavé organické látky podle § 3 písm. a) nebo b) předkládají ve lhůtě stanovené inspekci návrhy provozních řádů včetně návrhů jejich změn. Provozní řád rovněž zpracují provozovatelé používající těkavé organické látky podle § 3 písm. c) v množství přesahujícím 5 tun za rok a provozovatelé velkých zdrojů.

§ 12

Postup a způsob oznámení

(1) Provozovatel malého zdroje používající těkavé organické látky oznamuje údaje o jejich používání orgánu obce každoročně do 15. února kalendářního roku na tiskopisu, jehož vzor je uveden v příloze č. 6 k této vyhlášce.

(2) Provozovatel zvláště velkého, velkého a středního zdroje zasílá v souvislosti s oznámením zdroje podle § 54 odst. 9 zákona

- a) každoročně do 15. února kalendářního roku oznámení o používání těkavých organických látek uvedených v § 3 písm. a), b) a c) vyplněním tiskopisu, jehož vzor je uveden v příloze č. 6 k této vyhlášce,
- b) oznámení záměru postupovat podle přílohy č. 3 k této vyhlášce. Současně předkládá zpracovaný redukční plán snižování emisí těkavých organických látek podle pokynů v této příloze (vyplněním tiskopisu).

(3) Oznámení po jejím provedení a ověření předávají neprodleně příslušné orgány ochrany ovzduší do evidence a registru podle § 13 zákona.

(4) Orgán obce, který eviduje a ověřuje oznámení podle odstavce 1, předává tyto údaje o zdrojích za uplynulý kalendářní rok Ministerstvu životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) nejpozději do 31. března následujícího roku.

§ 13

Značení produktů obsahujících organická rozpouštědla

(1) Za produkt s obsahem organických rozpouštědel se považují všechny produkty obsahující více než 3 % hmotnostní organických halogenovaných i nehalogenovaných rozpouštědel.

(2) Výrobci a dovozci nebo vývozci produktů s obsahem těkavých organických látek (rozpouštědel) označují tyto produkty podle přílohy č. 5 k této vyhlášce.

(3) Výrobci, dovozci nebo vývozci produktů s obsahem organických rozpouštědel předávají vyplněný oznamovací list výrobce, vývozce a dovozce organických rozpouštědel (uvedený v příloze č. 7 k této vyhlášce) za předchozí kalendářní rok ministerstvu nejpozději do 31. března běžného roku.

§ 14

Skladovací zařízení v terminálech

(1) Skladovací zařízení se konstruuje a provozuje v souladu s technickými požadavky uvedenými v příloze č. 8 k této vyhlášce za účelem snižování celkových ročních ztrát benzinu vznikajících při plnění a skladování v jednotlivých skladovacích zařízeních v terminálech pod hodnotu cílových emisí 0,01 % ročního průtoku.

(2) Skladovací zařízení v terminálech včetně plnicích zařízení a na ně napojených mobilních kontejnerů jsou velkými zdroji znečišťování ovzduší podle § 4 odst. 4 písm. a) bodu 2 zákona.

§ 15

Plnění mobilních kontejnerů v terminálech

(1) Plnicí zařízení se konstruuje a provozuje v souladu s ustanoveními § 19 a s technickými ustanoveními uvedenými v příloze č. 9 k této vyhlášce. Tato opatření jsou zaměřena na snížení celkových ročních ztrát benzinu emisemi do ovzduší vznikajících při plnění mobilních kontejnerů v terminálech pod hodnotu cílových emisí 0,005 % ročního průtoku.

(2) Všechny terminály určené pro plnění silničních cisternových vozidel se vybavují nejméně jedním plnicím místem, které splňuje požadavky na zařízení pro spodní plnění stanovené v příloze č. 10 k této vyhlášce.

(3) Provozovatelé terminálů dbají na to, aby při

provozu nedocházelo k úniku par benzinu do ovzduší a provádějí kontroly těsnosti zařízení.

§ 16

Mobilní kontejnery

(1) Mobilní kontejnery se konstruují a provozují ve shodě s požadavky zvláštních právních předpisů.⁶⁾ Silniční cisternová vozidla musí být vybavena spodním plněním podle specifikací uvedených v příloze č. 10 k této vyhlášce.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahují na úniky par benzinu při měření za použití měřicí tyče u stávajících mobilních kontejnerů.

(3) Mobilní kontejnery podle odstavce 1 jsou po připojení k zařízení používanému ke skladování benzinu součástí tohoto zařízení, a stávají se tak ve smyslu § 4 odst. 4 písm. a) zákona součástí velkého zdroje znečišťování ovzduší při připojení k terminálu a součástí středního zdroje znečišťování ovzduší při plnění skladovacího zařízení v čerpací stanici.

§ 17

Plnění skladovacích zařízení čerpacích stanic

(1) Plnicí a skladovací zařízení se konstruuje a provozuje ve shodě s technickými požadavky uvedenými v příloze č. 10 k této vyhlášce, které jsou zaměřeny na snížení celkových ročních ztrát benzinu vznikajících při plnění skladovacích zařízení v čerpacích stanicích pod hodnotu cílových emisí 0,01 % ročního průtoku.

(2) Skladovací zařízení čerpacích stanic podle odstavce 1 včetně zařízení určených k jejich plnění jsou středními zdroji znečišťování ovzduší podle § 4 odst. 4 písm. a) bodu 3 zákona.

§ 18

Podmínky provozu čerpacích stanic

(1) Při plnění palivových nádrží automobilů benzinem z čerpacích stanic se vytěsněné páry benzinu odvádějí z prostoru plnicího hrdla palivové nádrže plynotěsným potrubím do skladovací nádrže čerpací stanice. Celkový objem odvedených par činí 95 – 115 % celkového objemu benzinu přečerpaného do palivové nádrže automobilu. Účinnost zpětného odvodu par je měřena a údaje o měření zaznamenány na tiskopisu uvedeném v příloze č. 13 k této vyhlášce. Podmínky provozu čerpacích stanic jsou uvedeny v přílohách č. 10, č. 11, č. 12 a č. 13 k této vyhlášce.

(2) Čerpací stanice podle odstavce 1 jsou střed-

ními zdroji znečišťování ovzduší podle § 4 odst. 4 písm. a) bodu 3 zákona.

§ 19

Měření emisí a dodržování limitů při skladování a distribuci benzinu

(1) Emisním limitem pro zařízení užívající jednotky omezování emisí par benzinu je střední hmotnostní koncentrace par benzinu (přepočtená na normální stavové podmínky) ve výduchu z jednotky omezování emisí par 150 mg/m³.

(2) Pro zařízení podle ustanovení § 14 až 19 této vyhlášky neuvedená v § 19 odst. 1 platí obecný emisní limit pro těkavé organické látky uplatněný za normálních stavových podmínek a obecný emisní limit pro pachové látky.⁴⁾

§ 20

Přechodná ustanovení

(1) Provozovatelé zdrojů, které mají být oznámeny nebo jejichž provoz má být povolen v rámci podmínek redukčního plánu podle přílohy č. 3 k této vyhlášce, oznámí podle § 11 odst. 1 písm. f) a § 12 odst. 1 písm. c) zákona tento záměr nejpozději do 1. dubna 2003 příslušnému orgánu ochrany ovzduší.

(2) Redukční plán předložený provozovatelem musí být schválen orgánem kraje nejpozději k 1. dubnu 2004, pokud se jedná o stávající zdroj, a ve lhůtě do 3 měsíců od data předložení návrhu redukčního plánu v případě nového zdroje.

(3) Provozovatelé nových skladovacích zařízení, plnicích zařízení, čerpacích stanic a mobilních kontejnerů používaných pro účely skladování a distribuce benzinu plní požadavky uvedené v § 14 až 19 ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

(4) Provozovatelé stávajících a nových čerpacích stanic plní požadavky uvedené v § 18 a přílohách č. 11, č. 12 a č. 13 k této vyhlášce ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

(5) Stávající skladovací zařízení v terminálech s ročním průtokem do 25 000 t/rok včetně plní podmínky provozu uvedené v § 14 odst. 1 od 1. ledna 2005. Do tohoto data plní podmínky provozu uvedené v příloze č. 11 k této vyhlášce.

(6) Stávající terminály pro plnění mobilních kontejnerů s ročním průtokem do 25 000 t/rok včetně plní podmínky provozu uvedené v § 15 od 1. ledna 2005.

⁶⁾ Například zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb.

Do tohoto data plní podmínky provozu uvedené v příloze č. 11 k této vyhlášce.

(7) Od 1. ledna 2005 se požadavky na vybavení pro spodní plnění uvedené v příloze č. 10 k této vyhlášce vztahují na všechna plnicí místa pro plnění silničních cisternových vozidel ve všech terminálech s celkovým ročním průtokem terminálu menším než 10 000 t/rok.

(8) Pro stávající čerpací stanice s ročním průtokem do 500 m³ umístěné mimo sídelní a průmyslové aglomerace platí ustanovení § 17 od 1. ledna 2005. Do tohoto data platí pro tato zařízení podmínky provozu uvedené v příloze č. 11 k této vyhlášce.

(9) Pro všechna stávající skladovací zařízení v terminálech s ročním průtokem do 25 000 tun včetně platí požadavky § 19 od 1. ledna 2005. Do tohoto data platí pro tato zařízení podmínky provozu uvedené v příloze č. 11 k této vyhlášce.

(10) Provozovatelé stávajících zdrojů uvedených v příloze č. 2 k této vyhlášce jsou povinni plnit požadavky § 8 až 13 nejpozději k datu uvedenému v § 54 odst. 9 písm. a) zákona. Pro tyto zdroje platí do uve-

deného data podmínky provozování a emisní limity stanovené přílohou č. 11 k této vyhlášce. Pro stávající zdroje, které nejsou předmětem přílohy č. 11, platí do uvedeného data obecné emisní limity stanovené zvláštním právním předpisem.⁴⁾⁵⁾ Toto ustanovení se nevztahuje na zdroje, pro něž jsou požadavky upraveny v § 14 až 19.

(11) Stávající zdroje budou zařazeny podle kategorií, skupin a podskupin zdrojů uvedených v příloze č. 2 k této vyhlášce a oznámeny nejpozději do 1. ledna 2003.

(12) U zdroje, na který se neuplatňuje redukční plán podle § 8 odst. 4 písm. b), musí každé jeho zařízení instalované po datu 1. ledna 2003 za účelem omezení emisí splňovat od 1. ledna 2003 všechny požadavky uvedené v ustanoveních § 8 a v příloze č. 2 k této vyhlášce.

§ 21

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení.

Ministr:

RNDr. Kužvart v. r.

PŘEHLED ČINNOSTÍ

Pojem činnost používaný v této příloze zahrnuje rovněž čištění zařízení, avšak nezahrnuje čištění výrobků, pokud není uvedeno jinak.

1. Polygrafická činnost

Procesy a operace reprodukování textu či obrazů, ve kterých se využívá tisková forma obrazu či textu a kde jsou barvy přenášeny na jakýkoli typ povrchů. Proces zahrnuje rovněž související postupy, výrobu tiskové formy a její přenos, lakování, laminování či natírání. Do působnosti této přílohy spadají následující tiskařské procesy

- a) tepelný ofset, ofsetový rotační tisk,
- b) hlubotisk (tiskařský polygrafický proces), publikační hlubotisk,
- c) knihtisk,
- d) flexografie - gumotisk,
- e) sítotisk - válcový filmový tisk, rotační válcový sítotisk, rotační sítotisk na textil a lepenku,
- f) laminování spojené s tištěním,
- g) lakování.

2. Odmašťování a čištění povrchů

Jakákoli činnost čištění, s výjimkou chemického čištění, kde jsou organická rozpouštědla užívána k odstranění znečištění z povrchu materiálů včetně odmaštění. Tato činnost se vztahuje rovněž na čištění povrchů výrobků, nikoli však na čištění procesního zařízení.

3. Chemické čištění oděvů a oděvních doplňků

Jakákoli průmyslová nebo komerční činnost využívající těkavých organických látek v určitém zařízení k čištění oděvů, vybavení bytů a malých spotřebních předmětů s výjimkou ručního odstraňování skvrn a znečištěných míst v textilním a oděvním průmyslu.

4. Aplikace nátěrových hmot (natírání)

Jakákoli činnost zahrnující jednoduchou nebo vícenásobnou aplikaci spojitého nátěrového filmu na

- a) nové automobily,
- b) kabiny nákladních automobilů,
- c) dodávky a nákladní automobily,
- d) autobusy, trolejbusy
- e) vlečné vozy (přívěsy, trailery),
- f) kovové a plastické povrchy, včetně povrchů a dílů kolejových vozidel, letadel, lodí, konstrukcí apod.,

- g) dřevěné povrchy,
- h) povrchy textilní, tkaninové, skleněné, filmové a papírové a jiné s výjimkou polygrafie,
- i) kůže.

5. Přestříkávání vozidel - autoopravárenství

Jakákoli činnost zahrnující jednoduchou nebo vícenásobnou aplikaci spojitého nátěrového filmu a související operace odmašťování, kterými se provádí

- a) nanášení nátěrů na silniční vozidla nebo na jejich části prováděné jako součást oprav, konzervace nebo dekorace vozidla mimo původní výrobní zařízení,
- b) nanášení originálních nátěrů na silniční vozidla nebo na jejich části prováděné jako součást přelakovávání vozidel, které je prováděno mimo původní výrobní zařízení,
- c) nanášení nátěrů na přívěsy (včetně polopřívěsů).

Pokud aplikace nátěrových hmot zahrnuje operaci, při které je tentýž výrobek potiskován jakoukoli tiskařskou technologií, je tato tiskařská operace považována za součást natírání. Samostatné tiskařské činnosti však do těchto činností zahrnuty nejsou.

6. Navalování - nátěry a lakování pásových a svitkových materiálů

Jakákoli činnost, při níž je na svitky, pásy a dráty kovových a jiných materiálů nanášen souvislý film nátěrové hmoty, nebo laminování v kontinuálním procesu.

7. Adhesivní nátěr

Jakákoli činnost zahrnující aplikaci adhesivních materiálů na povrchy, s výjimkou adhesivních nátěrů a laminování v polygrafii.

Pokud aplikace nátěrových hmot zahrnuje operaci, při které je tentýž výrobek potiskován jakoukoli tiskařskou technologií, je tato tiskařská operace považována za součást natírání. Samostatné tiskařské činnosti však do těchto činností zahrnuty nejsou.

8. Impregnace dřeva

Jakákoli činnost zavádějící ochranné prostředky do dřeva.

9. Laminování dřeva, kovu, textilu, vláken a plastů

Jakákoli činnost spojování vrstev dřeva, kovu, textilu, vláken a plastů k výrobě laminátů.

10. Výroba nátěrových hmot, přípravků, laků, adhesivních materiálů a tiskařských barev

Výroba výše uvedených konečných výrobků nebo meziproductů vyráběných ve stejném místě mísením pigmentů, pryskyřic a adhesivních materiálů s organickými rozpouštědly nebo s jinými nosiči, včetně procesu dispergování a přípravných predispergačních aktivit, včetně úprav viskozity nebo odstínu a operací plnění konečného produktu do jeho obalů.

11. Výroba obuvi a dalších oděvních doplňků

Jakákoli činnost výroby obuvi, ponožek, punčoch, rukavic, případně dalších oděvních doplňků a jejich částí.

12. Výroba farmaceutických přípravků

Chemická syntéza, fermentace, extrakce, skladba a dokončení farmaceutických produktů a v případech, kdy jsou vyráběny ve stejném místě, i výroba meziproduktů.

13. Zpracování kaučuku, výroba pryže

Operace plastikace kaučuku a sestavování kaučukových směsí mísením, hnětením, kalandrováním, drcením, mletím, barvením, operace zpracování kaučukových směsí vytlačováním (extruzí), lisováním, vstřikovacím lisováním, operace vulkanizace a jakékoliv další pomocné operace, které jsou součástí procesu přeměny přírodního či syntetického kaučuku do konečného pryžového výrobku.

14. Extrakce rostlinných olejů a živočišných tuků a rafinace rostlinných olejů

Extrakce rostlinných olejů ze semen nebo z jiných rostlinných materiálů, zpracování suchých (vyextrahovaných) zbytků rostlin na krmivo pro zvířata, přečišťování tuků a olejů získaných ze semen, z rostlinných nebo z živočišných materiálů.

**PODMÍNKY PROVOZU, PRAHOVÉ SPOTŘEBY ROZPOUŠTĚDEL A EMISNÍ LIMITY
VYBRANÝCH ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ**

Pro účely této přílohy se užívá pojmu

1. přípravek, jímž je směs nebo roztok složený ze dvou či z více látek,
 2. nátěrová hmota, kterou je jakýkoli přípravek včetně transparentních laků, včetně organických rozpouštědel a složek nezbytných pro jeho správnou aplikaci, který se používá k dosažení dekoračních, ochranných nebo jiných funkčních účinků na určitém povrchu,
 3. adhesivní materiál, kterým je jakýkoli přípravek včetně organických rozpouštědel a včetně složek nezbytných pro jeho správnou aplikaci, který je použit ke spojování oddělených částí vyráběných výrobků nebo k vyplňování dutin a nerovností jejich povrchu,
 4. tiskařská barva, kterou je jakýkoli přípravek obsahující organická rozpouštědla, včetně složek nezbytných pro jeho správnou aplikaci, který se používá v procesu reprodukce textu či obrazu,
 5. lakování, kterým se rozumí aplikace a další úpravy nátěrových hmot (různých forem a skupenství) na různé materiály různým způsobem (zejména elektroforetickými a chemickými postupy, stříkáním, máčením, navalováním, poléváním, ale i dalšími způsoby).
- a) Všechny emisní limity uvedené v této příloze jako hmotnostní koncentrace znečišťující látky ve vlhkém odpadním plynu jsou vyjádřeny při normálních stavových podmínkách.
- b) Celkový obsah organických rozpouštědel a obsah celkového organického uhlíku jsou u komerčních přípravků uvedeny na štítku a průvodní dokumentaci - viz příloha č. 5 k této vyhlášce.
- c) Všechny níže uvedené vybrané zdroje znečišťování ovzduší - činnosti a procesy spojené s užíváním organických rozpouštědel ve vybraných zařízeních jsou kategorizovány dle závažnosti procesů a celkové roční spotřeby organických rozpouštědel na zvláště velké, velké, střední a malé zdroje.
- d) Zvláště velkými zdroji znečišťování jsou všechna zařízení pro povrchovou úpravu látek, předmětů nebo výrobků používající organická rozpouštědla, zejména provádějící apreturu, potisk, pokovení, odmaštění, nepromokavou úpravu, úpravu rozměrů, čištění nebo impregnaci, která zpracovávají více než 150 kg organických rozpouštědel za hodinu nebo mají projektovanou spotřebu organických rozpouštědel větší než 200 tun za rok.

Činnosti a procesy spojené s užíváním organických rozpouštědel při činnostech uvedených v příloze č. 1 ve vybraných zařízeních

1. Polygrafická činnost

Zahrnuje činnosti a operace uvedené v příloze č. 1 k této vyhlášce.

- 1.1 Tiskárna s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel menší než 0,6 tuny je malý zdroj znečišťování ovzduší.

Prahové spotřeby rozpouštědla a emisní limity nejsou touto vyhláškou stanoveny, orgán obce však může v odůvodněných případech limit stanovit (§ 50 odst. 1 písm. f) a i), zákona).

- 1.2 Tiskárna s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozsahu od 0,6 tuny do 5 tun je střední zdroj znečišťování ovzduší.

Prahové spotřeby rozpouštědla a emisní limity jsou stanoveny v následující tabulce.

- 1.3 Tiskárna s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 5 tun je velký zdroj znečišťování ovzduší.

Prahové spotřeby rozpouštědla a emisní limity jsou stanoveny v následující tabulce.

- 1.4 Tiskárna splňující definici § 2 písm. c) je zvláště velkým zdrojem znečišťování ovzduší.

Prahové spotřeby rozpouštědla a emisní limity

činnost	prahová spotřeba rozpouštědla	emisní limit TOC ^{A)}	emisní limit fugitivních emisí ^{B)}	emisní limit TZL ^{C)}	zvláštní ustanovení
	t/rok	mg/m ³	%	mg/m ³	
tepelný ofset	0,6 až 5	50	30	10	pozn. 1
	> 5 až 15	50	30	10	pozn. 1
	> 15 až 25	20	30	10	pozn. 1
	>25	20	30	10	pozn. 1
publikační hlubotisk	> 0,6 až 5	50	10	10	pozn. 2
	>5 až 15				
	>15 až 25				
	>25				
publikační hlubotisk	> 0,6	50	15	10	pozn. 3
	>5 až 15				
	>15 až 25				
	>25				
knihtisk	> 0,6	50	15	10	pozn. 2
	> 0,6	50	20	10	pozn. 3

jiné tiskařské postupy - rotační sítotisk na textil a na lepenku	> 0,6 až 5	50	25	10	
	>5 až 15	50	25	10	
	>15 až 30	50	25	10	
	>30	50	20	10	
jiné tiskařské postupy – rotační válcový sítotisk, gumotisk, hlubotisk, laminovací či lakovací jednotky	> 0,6 až 5	50	25	10	
	>5 až 15	50	25	10	
	>15 až 25	50	25	10	
	>25	50	20	10	
ostatní činnosti	> 0,6	50	20	nestanoven	

Poznámka:

- A. Hmotnostní koncentrace celkového organického uhlíku ve vlhkém odpadním plynu vyjádřená pro normální stavové podmínky.
 - B. Podíl hmotnosti fugitivních emisí a hmotnosti vstupních rozpouštědel.
 - C. Hmotnostní koncentrace tuhých znečišťujících látek ve vlhkém odpadním plynu vyjádřená pro normální stavové podmínky.
1. Zbytky rozpouštědel ve výrobcích nejsou považovány za součást fugitivních emisí.
 2. Platí pro nová zařízení.
 3. Platí pro stávající zařízení.

2. Odmašťování, čištění a snímání povlaků

V této příloze jsou použity následující pojmy

Odmašťování

Technologický proces, v němž dochází k odmaštění, případně čištění výrobních polotovarů a produktů pro následné technologické operace. Odmaštění je aplikováno jako mezioperační krok, případně jako odmaštění pro následné technologické procesy (zejména povrchové úpravy, ale i jiné procesy).

Čištění

Technologický proces, v němž dochází k čištění produktu pro další technologie, případně ke snímání povlaků (například odlakovávání); jedná se hlavně o čištění před demontáží, repasemi apod., od nečistot vzniklých provozováním dílů, případně jejich užíváním. Nezahrnuje procesy čištění pracovních prostorů ani čištění zařízení, pokud není uvedeno jinak.

Odmašťovna

Technická zařízení a technologie pro odmašťování kovů a nekovových materiálů odmašťovacími prostředky s obsahem organických rozpouštědel. Zařízení je tvořeno uzavřeným prostorem s odsáváním odpadního plynu, případně je odmaštění prováděno v prostoru pro nástřik nátěrových hmot (stříkacích lakovacích kabinách). Pro takto konstruované odmašťovny je nutno dodržovat předepsané emisní limity.

Odmašťování mimo prostory odmašťoven (lakoven)

Odmašťovací procesy, které se uskutečňují mimo prostory odmašťoven (lakoven), jsou provozovány tak, aby emise těkavých organických látek byly minimalizovány. Odmašťování smí být provozováno ve vymezených prostorách s využitím odmašťovacích stolů nebo podobných zařízení. Použitá rozpouštědla jsou shromažďována, uchovávána a předávána k regeneraci či řízené likvidaci, případně jinak využita v jiném technologickém procesu. Odmašťování rozměrných dílů na volném prostranství lze provádět pouze na základě povolení orgánu obce, který stanoví podmínky aplikace (§ 50 odst. 1 písm. f) a i) a odst. 2 písm. a) zákona).

Odmašťování a čištění dále zahrnuje činnosti a operace uvedené v příloze č. 1 k této vyhlášce. Hodnoty prahové spotřeby rozpouštědla a emisní limity těchto činností jsou určeny typem použitých rozpouštědel.

2.1 Odmašťování a čištění povrchu kovů, elektrosoučástek a jiných materiálů a výrobků organickými rozpouštědly obsahujícími látky karcinogenní, mutagenní a toxické pro reprodukci podle § 3 písm. a) a halogenovanými organickými rozpouštědly podle § 3 písm. b) této vyhlášky

2.1.1 Odmašťování a čištění povrchu kovů, elektrosoučástek a jiných materiálů a výrobků organickými rozpouštědly s látkami karcinogenními, mutagenními a toxickými pro reprodukci podle § 3 písm. a) a halogenovanými organickými rozpouštědly podle § 3 písm. b) nesmí být prováděno mimo uzavřený prostor s odsáváním odpadního plynu. Tato zařízení jsou provozována jako uzavřený technologický systém za dodržení podmínek uvedených v následující tabulce.

2.1.2 Odmašťovna s roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel podle § 3 písm. a) této vyhlášky menší než 1 tuna a organických rozpouštědel podle § 3 písm. b) této vyhlášky menší než 5 tun je střední zdroj. Pokud je celková roční spotřeba uvedených rozpouštědel menší než 100 kg není emisní limit touto vyhláškou stanoven, inspekce však může v odůvodněných případech limit stanovit (§ 17 odst. 2 písm. f zákona).

2.1.3 Odmašťovna s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel s látkami karcinogenními, mutagenními a toxickými pro reprodukci podle § 3 písm. a) nad 1 tunu a organických rozpouštědel podle § 3 písm. b) nad 5 tun je velký zdroj.

Prahové spotřeby rozpouštědla a emisní limit jsou stanoveny v následující tabulce.

činnost	prahová spotřeba rozpouštědla	emisní limit VOC ^{A)}	emisní limit fugitivních emisí ^{B)}
	t/rok	mg/m ³	%
Odmašťování a čištění povrchů halogenovanými organickými rozpouštědly podle § 3 písm. b), případně s použitím látek podle § 3 písm. a)	0,1 až 5	20 (2) ^{C)}	15
	> 5	20 (2) ^{C)}	10

Poznámka:

- A. Hmotnostní koncentrace těkavých organických látek ve vlhkém odpadním plynu vyjádřená pro normální stavové podmínky.
- B. Podíl hmotnosti fugitivních emisí a hmotnosti vstupních rozpouštědel.
- C. Číslo v závorce uvádí emisní limit pro těkavé organické látky karcinogenní, mutagenní a toxické pro reprodukci podle § 3 písm. a).

2.2 Odmašťování a čištění povrchu kovů, elektrosoučástek a jiných materiálů a výrobků ostatními organickými rozpouštědly podle § 3 písm. c)

2.2.1 Odmašťovna s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel menší než 0,6 tuny je malý zdroj.

Emisní limit není touto vyhláškou stanoven, orgán obce však může v odůvodněných případech limit stanovit (§ 50 odst.1 písm. f) a i) a odst. 2 písm. a) zákona).

2.2.2 Odmašťovna s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozsahu od 0,6 tuny do 5 tun je střední zdroj.

Emisní limit je stanoven v následující tabulce. Inspekce může povolit výjimku z povinnosti dodržovat uvedené limity, pokud průměrný hmotnostní obsah organických rozpouštědel ve všech spotřebovaných přípravcích je menší než 20 %.

2.2.3 Odmašťovna s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozsahu nad 5 tun je velký zdroj.

Emisní limit je stanoven v následující tabulce.

2.2.4 Odmašťovna splňující definici § 2 písm. c) je zvláště velkým zdrojem znečišťování ovzduší.

2.2.5 Odmašťování mimo prostory odmašťoven (lakoven) s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel do 0,6 tuny je malý zdroj. Povolení k této činnosti uděluje orgán obce, který stanoví i emisní limit pro fugitivní emise (§ 50 odst. 1 písm. f) a i) a odst. 2 písm. a) zákona).

činnost	prahová spotřeba rozpouštědla	emisní limit TOC ^{A)}	emisní limit fugitivních emisí ^{B)}
	t/rok	mg/m ³	%
odmašťování a čištění povrchů organickými rozpouštědly	> 0,6 až 5	75	20
	> 5 až 10	50	20
	> 10	50	15

Poznámka:

A. Hmotnostní koncentrace celkového organického uhlíku ve vlhkém odpadním plynu vyjádřená pro normální stavové podmínky.

B. Podíl hmotnosti fugitivních emisí a hmotnosti vstupních rozpouštědel.

3. Chemické čištění oděvů

Zahrnuje činnosti a operace uvedené v příloze č. 1 k této vyhlášce.

3.1 Všechna zařízení pro chemické čištění oděvů jsou velké zdroje znečišťování ovzduší. Emisní limity těchto činností jsou uvedeny v následující tabulce. Tato zařízení jsou vybavena systémem zachytu par s úplnou recyklací organických rozpouštědel. Emisní limity uvedené v § 8 odst. 2 se pro tato zařízení nepoužívají. Zařízení splňující definici § 2 písm. c) jsou zvláště velkým zdrojem znečišťování ovzduší.

činnost	prahová spotřeba rozpouštědla	emisní limit TOC ^{A)}	měrná výrobní emise celkových emisí ^{B)}
	t/rok	mg/m ³	g/kg
chemické čištění oděvů	> 0	nestanoven	20

Poznámka:

A. Hmotnostní koncentrace celkového organického uhlíku ve vlhkém odpadním plynu vyjádřená pro normální stavové podmínky. Emisní limity uvedené v § 8 odst. 2 se pro tato zařízení nepoužívají.

B. Podíl hmotnosti celkových emisí organického rozpouštědla a celkové hmotnosti vyčištěného a vysušeného produktu.

4. Aplikace nátěrových hmot

V této příloze jsou použity následující pojmy

Lakování

Je aplikace a další úpravy nátěrových hmot (různých forem a skupenství) na různé materiály různým způsobem (zejména stříkáním, máčením, navalováním, poléváním, ale i jinými způsoby). Lakování se provádí v lakovnách. Ve výjimečných případech lze lakování provádět mimo lakovny.

Lakování mimo lakovny

Aplikace nátěrových hmot na stacionární objekty (zejména mostní konstrukce, stožáry, ocelové konstrukce, vozovky, fasády budov a vnitřní plochy, ale i jiné objekty) a výjimečně i na nadměrně velké výrobky na volných prostranstvích.

Lakovna

Je soubor stacionárních zařízení a technologií určených pro lakování.

Lakovací, vytěkáci, sušicí a vypalovací prostor

Část lakovny, kde se provádí nanášení, vytěkání a sušení (popř. tepelné zpracování) nátěrových hmot. Tento prostor je vybaven příslušným vzduchotechnickým zařízením s filtrací, případně i přívodním vzduchotechnickým zařízením, pro odvádění odpadních plynů.

Lakovací prostor

Lakovací prostor je technicky vymezený prostor, v němž se provádí nanášení nátěrových hmot. Tento prostor je vybaven příslušným vzduchotechnickým zařízením s filtrací, případně i přívodním vzduchotechnickým zařízením, pro odvádění odpadních plynů.

Vytěkáci prostor, kabina, box, tunel

V tomto prostoru dochází k vytěkání rozpouštědel z nátěrové hmoty před konečnou fází sušení naneseného povlaku.

Prostor je vybaven příslušným vzduchotechnickým zařízením s filtrací, případně i přívodním vzduchotechnickým zařízením, pro odvádění odpadních plynů.

Sušicí a vypalovací prostor

V těchto prostorech dochází k sušení, vypalování nebo jiné tepelné úpravě naneseného povlaku. Prostor je vybaven příslušným vzduchotechnickým zařízením s filtrací, případně i přívodním vzduchotechnickým zařízením, pro odvádění odpadních plynů.

Kombinovaný prostor, kabina, box, tunel

V tomto prostoru se postupně provádí nanášení nátěrových hmot, vytěkání a sušení naneseného povlaku. Prostor je vybaven příslušným vzduchotechnickým zařízením s filtrací, případně i přívodním vzduchotechnickým zařízením, pro odvádění odpadních plynů.

Celková spotřeba organických rozpouštědel

Celková množství organických rozpouštědel obsažených ve spotřebovaných nátěrových hmotách, organických rozpouštědel použitých k ředění nátěrových hmot a organických rozpouštědel použitých při čištění zařízení lakoven.

4.1 Obecné požadavky na provoz zařízení pro aplikaci nátěrových hmot

K omezení emisí těkavých organických látek jsou použity nejlepší dostupné technologie a technické prostředky.

Pro účely stanovení emisních limitů lakoven se za zařízení považuje technologický celek pro aplikaci jednoho (technologického) systému nátěrových hmot. V případě, že se na pracovišti současně provádí odmašťování výrobků, na které se následně aplikují nátěrové hmoty, platí emisní limity pro odmašťování.

4.2 Průmyslová aplikace nátěrových hmot (neplatí pro výrobu a opravy automobilů)

Zahrnuje činnosti a operace uvedené v příloze č. 1 k této vyhlášce.

4.2.1 Lakování s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel menší než 0,6 tuny je malý zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit není touto vyhláškou stanoven, orgán obce však může v odůvodněných případech limit stanovit (§ 50 odst. 1 písm. f) a i) a odst. 2 písm. a) zákona).

4.2.2 Lakování s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozsahu od 0,6 tuny do 5 tun je střední zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit je stanoven v následující tabulce.

4.2.3 Lakování s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 5 tun je velký zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit je stanoven v následující tabulce.

4.2.4 Lakování s hromadnou či kontinuální výrobou a s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 5 tun je velký zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit je stanoven v následující tabulce.

4.2.5 Lakování s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel splňující definici § 2 písm. c) je zvláště velkým zdrojem znečišťování ovzduší.

4.2.6 Lakování rozměrných dílů mimo prostory lakoven v areálu závodu lze provádět pouze na základě povolení orgánu obce. Pro tyto případy jsou na základě rozboru dané situace stanoveny podmínky provozu a emisní limity formou limitní hodnoty podílu množství fugitivních emisí a vstupního množství rozpouštědel nebo jiným emisním limitem uvedeným v odst. 2 úvodního ustanovení této přílohy. Takto stanovené podmínky provozu a emisní limity se vztahují pro jednorázové činnosti provedené na celém natíraném dílu. Toto ustanovení platí pro případy této činnosti, kdy celková spotřeba organických rozpouštědel na jednorázovou činnost je větší než 0,1 tuny. Pro případy této činnosti, kdy je celková spotřeba organických rozpouštědel na jednorázovou činnost menší než 0,1 tuny, uvedené podmínky neplatí. Na plochách mimo prostor lakovny jsou nátěrové hmoty nanášeny štětcem nebo válečkováním. Při použití jiných metod, jako je například metoda stříkáním, je třeba omezit únik tuhých znečišťujících látek.

4.2.6.1 Lakování na vnitřních nebo venkovních plochách (konstrukce, budovy, stožáry apod.) lze provádět pouze na základě povolení příslušného orgánu obce. Pro tyto případy jsou na základě rozboru dané situace stanoveny podmínky provozu a emisní limity formou limitní hodnoty podílu množství fugitivních emisí a vstupního množství rozpouštědel nebo jiným emisním limitem uvedeným v odst. 2 úvodního ustanovení této přílohy. Takto stanovené podmínky provozu a emisní limity se vztahují na jednorázové činnosti provedené na celém natíraném dílu. Toto ustanovení platí pro případy této činnosti, kdy celková spotřeba organických rozpouštědel na jednorázovou činnost je větší než 0,6 tuny. Pro případy této činnosti, kdy celková spotřeba organických rozpouštědel na jednorázovou činnost je menší než 0,6 tuny, uvedené podmínky neplatí. Nátěrové hmoty jsou nanášeny válečkováním. Při použití metody stříkáním je třeba omezit emise tuhých látek hermetizací či obdobnými prostředky k jejich omezení.

4.2.7 Lakovny s občasným provozem, tzn. s maximální roční dobou provozu 500 hodin a s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 0,6 tuny

4.2.7.1 Toto zařízení je střední zdroj znečišťování ovzduší. Povolení provozu tohoto zařízení, stanovení emisních limitů nebo limitní hodnoty podílu množství fugitivních emisí a vstupního množství rozpouštědel na základě rozboru dané situace může vydat inspekce.

4.2.8 Nanášení práškových nátěrových hmot

4.2.8.1 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou práškových plastů menší než 1 tuna je malý zdroj znečišťování ovzduší. Emisní limit není touto vyhláškou stanoven, orgán obce však může v odůvodněných případech limit stanovit (§ 50 odst. 1 písm. f) a i) a odst. 2 písm. a) zákona).

4.2.8.2 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou práškových plastů v rozsahu od 1 tuny do 50 tun je střední zdroj znečišťování ovzduší. Emisní limit je stanoven v následující tabulce.

4.2.8.3 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou práškové barvy větší než 50 tun je střední zdroj znečišťování ovzduší. Emisní limit je stanoven v následující tabulce.

činnost	prahová spotřeba rozpouštědla	limitní měrná výrobní emise TOC _{A)}	emisní limit TOC _{B)}	emisní limit fugitivních emisí _{C)}	emisní limit TZL _{D)}	zvláštní ustanovení
	t/rok	g/m ²	mg/m ³	%	mg/m ³	
nanášení nátěrových hmot	0,6 - 5	90	50	20	3	pozn. 1, 2, 3, 5
nanášení nátěrových hmot	> 5	60	50	20	3	pozn. 1, 2, 3, 5
nanášení nátěrových hmot - hromadné či kontinuální	> 5	45	50	20	3	pozn. 1, 2, 3, 5
nanášení práškových plastů	nestanovena	nestanoven	50	nestanoven	3	pozn. 4, 5

Poznámka:

- A. Měrná výrobní emise těkavých organických sloučenin vypočtená jako podíl množství celkového organického uhlíku a velikosti plochy opatřené nátěrem.
- B. Hmotnostní koncentrace celkového organického uhlíku ve vlhkém odpadním plynu vyjádřená pro normální stavové podmínky.
- C. Podíl hmotnosti fugitivních emisí a hmotnosti vstupních rozpouštědel.
- D. Hmotnostní koncentrace tuhých znečišťujících látek ve vlhkém odpadním plynu vyjádřená pro normální stavové podmínky.
- 1. Nelze-li dosáhnout stanovené měrné výrobní emise TOC nebo pokud technicky nelze stanovit velikost upravovaného povrchu, nesmí být překročen emisní limit TOC 50 mg/m³ ve společném výduchu pro odpadní plyn z jednotlivých prostorů - nanášení, vytékání a sušení (vypalování).
- 2. Pro nanášení nátěrových hmot na textil při využití zařízení pro regeneraci organických rozpouštědel platí pro společně uvažovaný proces nanášení a sušení emisní limit TOC 150 mg/m³.
- 3. Jsou-li v nátěrovém systému aplikovány nátěrové hmoty s nízkým obsahem organických rozpouštědel (tzn. menším než 10 %) a nejsou-li plněny emisní limity TOC, může inspekce na základě odborného posudku změnit hodnotu emisního limitu.
- 4. Platí pro práškové lakovny s roční projektovanou spotřebou organických práškových nátěrových hmot větší než 1 tuna; týká se vypalování a chlazení výrobků.
- 5. Emisní limit pro TZL platí pro odpadní plyn odvětraný z prostoru nanášení, vytékání a sušení či vypalování.

4.2.9 Nátěry dřevěných povrchů

4.2.9.1 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel menší než 0,6 tuny je malý zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit není touto vyhláškou stanoven, orgán obce však může v odůvodněných případech limit stanovit (§ 50 odst. 1 písm. f) a i) a odst. 2 písm. a) zákona).

4.2.9.2 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozsahu od 0,6 tuny do 5 tun je střední zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit je stanoven v následující tabulce.

4.2.9.3 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 5 tun je velký zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit je stanoven v následující tabulce.

4.2.9.4 Zařízení splňující definici § 2 písm. c) jsou zvláště velkým zdrojem znečišťování ovzduší.

činnost	prahová spotřeba rozpouštědla	limitní měrná výrobní emise TOC A)	emisní limit TOC B)	emisní limit fugitivních emisí C)	emisní limit TZL D)	zvláštní ustanovení
	t/rok	g/m ²	mg/m ³	%	mg/m ³	
nanášení nátěrových hmot na dřevo	> 0,6 až 5	nestanoven	100	25	3	
	> 5 až 15	nestanoven	50/75	20	3	pozn. 1 pozn. 2
	> 15 až 25 >25	nestanoven	50/75	20	3	pozn. 2

Poznámka:

- A. Měrná výrobní emise těkavých organických sloučenin vypočtená jako podíl množství celkového organického uhlíku a velikosti plochy opatřené nátěrem.
 - B. Hmotnostní koncentrace celkového organického uhlíku ve vlhkém odpadním plynu vyjádřená pro normální stavové podmínky.
 - C. Podíl hmotnosti fugitivních emisí a hmotnosti vstupních rozpouštědel.
 - D. Hmotnostní koncentrace tuhých znečišťujících látek ve vlhkém odpadním plynu vyjádřená pro normální stavové podmínky.
1. Jsou-li v nátěrovém systému aplikovány nátěrové hmoty s nízkým obsahem organických rozpouštědel (tzn. menším než 10 %) a nejsou-li plněny emisní limity TOC, může inspekce na základě odborného posudku změnit hodnotu emisního limitu.
 2. První z uvedených hodnot platí pro proces sušení a vypalování, druhá z hodnot platí pro proces nanášení nátěrových hmot.

4.2.10 Nátěry kůže

4.2.10.1 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel menší než 0,6 tuny je malý zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit není touto vyhláškou stanoven, orgán obce však může v odůvodněných případech limit stanovit (§ 50 odst. 1 písm. f) a i) a odst. 2 písm. a) zákona).

4.2.10.2 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozsahu od 0,6 tuny do 5 tun je střední zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit je stanoven v následující tabulce.

4.2.10.3 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 5 tun je velký zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit je stanoven v následující tabulce.

4.2.10.4 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel splňující definici § 2 písm. c) je zvláště velkým zdrojem znečišťování ovzduší.

činnost	prahová spotřeba rozpouštědla	limitní měrná výrobní emise ^{A)}	emisní limit TZL ^{C)}	zvláštní ustanovení
	t/rok	g/m ²	mg/m ³	
nátěry kůže	0,6 až 5	85	3	
	> 5 až 10	75	3	
	> 10 až 25	75	3	
	>25	75	3	
	> 0,6	150	3	pozn. B

Poznámka:

A. Podíl hmotnosti celkových emisí organického rozpouštědla a celkové plochy produktu.

B. Tyto hodnoty platí pro nátěry bytových doplňků a malých kožených předmětů (tašky, peněženky, opasky apod.).

C. Hmotnostní koncentrace tuhých znečišťujících látek ve vlhkém odpadním plynu vyjádřená pro normální stavové podmínky.

4.3 Průmyslová aplikace nátěrových hmot - výroba nových automobilů

4.3.1 Velikost povrchu opatřeného nátěrem je v případech výrobků uvedených v této části definována jako

- plocha povrchu vypočtená jako součet celkové velikosti povrchu opatřené elektroforeticky nanášenou vrstvou nátěrové hmoty a velikostí povrchů všech částí připojených k výrobku v dalších fázích výroby, které jsou natírány stejným nátěrovým systémem
- nebo jako celková velikost povrchu výrobku opatřeného nátěrovými hmotami v daném zařízení.

Velikost povrchu opatřené elektroforeticky nanášenou vrstvou nátěrové hmoty se vypočítává ze vztahu:

$$\frac{2 \cdot \text{hmotnost karosérie}}{\text{průměrná tloušťka plechu} \cdot \text{hustota materiálu plechu}}$$

(Pozn. Tuto metodu lze rovněž použít pro jiné výrobky z plechů.)

K výpočtu velikosti povrchu připojených výrobků nebo k určení celkové velikosti povrchu výrobku opatřovaného v daném zařízení vrstvou nátěrové hmoty lze rovněž využít softwarových systémů CAD (computer aided design) nebo jiných ekvivalentních metod.

4.3.2 Limitní měrné výrobní emise celkových emisí těkavých organických látek uvedené v tabulce se vztahují na všechny fáze procesu provozovaného ve stejném zařízení elektroforetickým nanášením nebo jakýmkoli jiným typem procesu aplikace nátěrových hmot, včetně konečné konzervace voskem a leštění vrchního nátěru, včetně použití rozpouštědel k čištění provozního zařízení, a to během doby produkce i mimo tuto dobu. Limitní měrné výrobní emise celkových emisí se vyjadřují v gramech emitovaných těkavých organických látek na m² povrchu automobilu.

4.3.3 Údaje uvedené v následující tabulce platí pro lakovny s projektovanou prahovou spotřebou rozpouštědel větší než 15 t/rok. Tato zařízení jsou velký zdroj znečišťování ovzduší.

4.3.4 Pro lakovny automobilů s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel menší než 15 tun platí požadavky stanovené pro činnost uvedenou v bodu 5 této přílohy - Průmyslová aplikace nátěrových hmot - opravy automobilů a přestříkávání vozidel.

4.3.5 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel splňující definici § 2 písm. c) je zvláště velkým zdrojem znečišťování ovzduší.

činnost	roční produkce	limitní měrná výrobní emise VOC A)	emisní limit TZL B)	zvláštní ustanovení
	ks	g/m ²	mg/m ³	
nátěry nových osobních automobilů	> 5000	35	3	pozn.3
	≤ 5000 karosérií nebo > 3500 podvozků	60	3	pozn. 3
nátěry nových kabin nákladních automobilů a dodávek	≤ 5000	65	3	pozn. 1 pozn. 3
		60	3	pozn. 2 pozn. 3
	> 5000	55	3	pozn. 1 pozn. 3
		60	3	pozn. 2 pozn. 3
nátěry nových nákladních automobilů	≤ 2500	90	3	pozn. 1 pozn. 3
		120	3	pozn. 2 pozn. 3
	> 2500	70	3	pozn. 1 pozn. 3
		90	3	pozn. 2 pozn.3
nátěry nových autobusů, trolejbusů a kolejových vozidel	≤ 2000	90	3	pozn. 1 pozn. 3
		120	3	pozn. 2 pozn. 3
	> 2000	70	3	pozn. 1 pozn. 3
		90	3	pozn. 2 pozn. 3

Poznámka:

A. Podíl hmotnosti celkových emisí těkavých organických látek a celkové plochy produktu.

B. Hmotnostní koncentrace tuhých znečišťujících látek ve vlhkém odpadním plynu vyjádřená pro normální stavové podmínky.

1. Platí pro nová zařízení.
2. Platí pro stávající zařízení.
3. Nelze-li této hodnoty dosáhnout, potom nesmí hmotnostní koncentrace těkavých organických látek včetně rozpouštědel ve vlhkém odpadním plynu vyjádřená jako celkový uhlík (TOC) překročit 50 mg/m³.

5. Průmyslová aplikace nátěrových hmot - opravy automobilů a přestřikávání vozidel

Zahrnuje činnosti a operace uvedené v příloze č. 1. Zařízení s prahovou spotřebou rozpouštědla větší než 0,6 t/rok jsou velké zdroje znečišťování ovzduší. Emisní limity těchto činností jsou uvedeny v následující tabulce. Ostatní zařízení jsou malými zdroji. Emisní limit pro malé zdroje není touto vyhláškou stanoven, orgán obce však může v odůvodněných případech limit stanovit (§ 50 odst. 1 písm. f) a i) a odst. 2 písm. a) zákona).

činnost	prahová spotřeba rozpouštědla t/rok	emisní limit TOC ^{A)}	Emisní limit fugitivních emisí ^{B)}	emisní limit TZL ^{C)}
		mg/m ³	%	mg/m ³
opravy a přestřikávání automobilů	> 0,6	50	25	3

Poznámka:

- A. Hmotnostní koncentrace celkového organického uhlíku ve vlhkém odpadním plynu vyjádřená pro normální stavové podmínky.
- B. Podíl hmotnosti fugitivních emisí a hmotnosti vstupních rozpouštědel.
- C. Hmotnostní koncentrace tuhých znečišťujících látek ve vlhkém odpadním plynu vyjádřená pro standardní stavové podmínky.

6. Navalování (nátěry) pásů, svitků a drátů

Zahrnuje činnosti a operace uvedené v příloze č. 1 k této vyhlášce.

6.1 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel menší než 0,6 tuny je malý zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit není touto vyhláškou stanoven, orgán obce však může v odůvodněných případech limit stanovit (§ 50 odst. 1 písm. f) a i) a odst. 2 písm. a) zákona).

6.2 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozsahu od 0,6 tuny do 5 tun je střední zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit je stanoven v následující tabulce.

6.3 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 5 tun je velký zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit je stanoven v následující tabulce.

6.4 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel splňující definici § 2 písm. c) je zvláště velkým zdrojem znečišťování ovzduší.

6.5 Nátěry pásů a svitků

činnost	prahová spotřeba rozpouštědla	emisní limit TOC ^{A)}	emisní limit fugitivních emisí ^{B)}	emisní limit TZL ^{C)}	zvláštní ustanovení
	t/rok	mg/m ³	%	mg/m ³	
nátěry pásů a svitků	> 0,6	50	5	3	pozn. 1
	> 0,6	50	10	3	pozn. 2
	> 0,6	150	5	3	pozn. 1,3
	> 0,6	150	10	3	pozn. 2,3

Poznámka:

- A. Hmotnostní koncentrace celkového organického uhlíku ve vlhkém odpadním plynu vyjádřená pro normální stavové podmínky.
 - B. Podíl hmotnosti fugitivních emisí a hmotnosti vstupních rozpouštědel.
 - C. Hmotnostní koncentrace tuhých znečišťujících látek ve vlhkém odpadním plynu vyjádřená pro normální stavové podmínky.
1. Platí pro nová zařízení.
 2. Platí pro stávající zařízení.
 3. Platí pro zdroje emisí, které využívají zařízení pro regeneraci organických rozpouštědel.

6.6 Nátěry drátů

činnost	prahová spotřeba rozpouštědla	měrná výrobní emise celkových emisí ^{A)}	emisní limit TZL ^{B)}	zvláštní ustanovení
	t/rok	g/kg	mg/m ³	
nátěry drátů	> 0,6 až 5	10	3	pozn. 1
	> 0,6 až 5	5	3	pozn. 2
	> 5	10	3	pozn. 1
	> 5	5	3	pozn. 2

Poznámka:

A. Podíl hmotnosti celkových emisí organického rozpouštědla a celkové hmotnosti produktu.
B. Hmotnostní koncentrace tuhých znečišťujících látek ve vlhkém odpadním plynu vyjádřená pro normální stavové podmínky.

1. Platí pro nátěry drátu o průměru menším než 0,1 mm.
2. Platí v ostatních případech.

7. Adhesivní nátěry

Zahrnuje činnosti a operace uvedené v příloze č. 1 k této vyhlášce.

7.1 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel menší než 0,6 tuny je malý zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit není touto vyhláškou stanoven, orgán obce však může v odůvodněných případech limit stanovit (§ 50 odst. 1 písm. f) a i) a odst. 2 písm. a), zákona).

7.2 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozsahu od 0,6 tuny do 5 tun je střední zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit je stanoven v následující tabulce.

7.3 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 5 tun je velký zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit je stanoven v následující tabulce.

7.4 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel splňující definici § 2 písm. c) je zvláště velkým zdrojem znečišťování ovzduší.

činnost	prahová spotřeba rozpouštědla	emisní limit TOC ^{A)}	emisní limit fugitivních emisí ^{B)}	zvláštní ustanovení
	t/rok	mg/m ³	%	
adhesivní nátěry	0,6 až 5	50	25	
	0,6 až 5	150	25	pozn. 1
	> 5 až 15	50	20	
	> 5 až 15	150	20	pozn. 1
	> 15	50	20	
	> 15	150	20	pozn. 1

Poznámka:

A. Hmotnostní koncentrace celkového organického uhlíku ve vlhkém odpadním plynu vyjádřená pro normální stavové podmínky.

B. Podíl hmotnosti fugitivních emisí a hmotnosti vstupních rozpouštědel.

1. Platí pro zdroje, které využívají zařízení pro regeneraci organických rozpouštědel.

8. Impregnace dřeva

Zahrnuje činnosti a operace uvedené v příloze č. 1 k této vyhlášce.

8.1 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel menší než 0,6 tuny je malý zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit není touto vyhláškou stanoven, orgán obce však může v odůvodněných případech limit stanovit (§ 50 odst. 1 písm. f) a i) a odst. 2 písm. a) zákona).

8.2 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 tuny až 5 tun je střední zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit není touto vyhláškou stanoven, orgán obce však může v odůvodněných případech limit stanovit (§ 50 odst. 1 písm. f) a i) a odst. 2 písm. a) zákona).

8.3 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 5 tun je velký zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit je stanoven v následující tabulce.

8.4 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel splňující definici § 2 písm. c) je zvláště velkým zdrojem znečišťování ovzduší.

činnost	prahová spotřeba rozpouštědla	emisní limit TOC ^{A)}	emisní limit fugitivních emisí ^{B)}	měrná výrobní emise celkových emisí ^{C)}	zvláštní ustanovení
	t/rok	mg/m ³	%	kg/m ³	
impregnace dřeva	> 0,6 až 5	100	45	11	pozn. 1
	>5 až 25	100	45	11	pozn. 1
	> 25	100	45	11	pozn. 1

Poznámka:

A. Hmotnostní koncentrace celkového organického uhlíku ve vlhkém odpadním plynu vyjádřená pro normální stavové podmínky.

B. Podíl hmotnosti fugitivních emisí a hmotnosti vstupních rozpouštědel.

C. Podíl hmotnosti celkových emisí organického rozpouštědla a celkového objemu produktu.

1. Uvedený emisní limit TOC neplatí pro zařízení, která využívají k impregnaci dřeva kreozeptu.

9. Laminování dřeva, kovu, textilu, vláken a plastů

Zahrnuje činnosti a operace uvedené v příloze č. 1 k této vyhlášce.

9.1 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel menší než 0,6 tuny je malý zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit není touto vyhláškou stanoven, orgán obce však může v odůvodněných případech limit stanovit (§ 50 odst. 1 písm. f) a i) a odst. 2 písm. a) zákona).

9.2 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 tuny až 5 tun je střední zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit není touto vyhláškou stanoven, inspekce však může v odůvodněných případech limit stanovit (§ 46 odst 1 písm. l) a m) a odst. 2 písm c) zákona).

9.3 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 5 tun je velký zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit je stanoven v následující tabulce.

9.4. Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel splňující definici § 2 písm. c) je zvláště velkým zdrojem znečišťování ovzduší.

činnost	prahová spotřeba rozpouštědla	měrná výrobní emise celkových emisí ^{A)}
	t/rok	g/m ²
lamínování dřeva a plastů	> 5	30

Poznámka:

A. Podíl hmotnosti celkových emisí organického rozpouštědla a celkové velikosti povrchu výrobku.

10. Výroba nátěrových hmot, přípravků, adhesivních materiálů a tiskařských barev

Zahrnuje činnosti a operace uvedené v příloze č. 1 k této vyhlášce.

10.1 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel menší než 5 tun je malý zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit není touto vyhláškou stanoven, inspekce však může v odůvodněných případech limit stanovit (§ 46 odst. 1 písm. l) a m) a odst. 2 písm. c) zákona).

10.2 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozsahu od 5 tun do 100 tun je střední zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit je stanoven v následující tabulce.

10.3 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 100 tun je velký zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit je stanoven v následující tabulce.

10.4 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel splňující definici § 2 písm. c) je zvláště velkým zdrojem znečišťování ovzduší.

činnost	prahová spotřeba rozpouštědla	emisní limit TOC ^{A)}	emisní limit fugitivních emisí ^{B)}	emisní limit celkových emisí ^{C)}	zvláštní ustanovení
	t/rok	mg/m ³	%	%	
Výroba nátěrových hmot, přípravků, adhesivních materiálů a tiskařských barev	5 až 100	150	5	5	pozn. 1
	> 100 až 1000	150	3	3	pozn. 1
	> 1000	150	3	3	pozn. 1

Poznámka:

- A. Hmotnostní koncentrace celkového organického uhlíku ve vlhkém odpadním plynu vyjádřená pro normální stavové podmínky.
- B. Podíl hmotnosti fugitivních emisí a hmotnosti vstupních rozpouštědel.
- C. Podíl hmotnosti celkových emisí organického rozpouštědla a celkové hmotnosti spotřebovaného organického rozpouštědla.
- 1. Emisní limity pro fugitivní emise nezahrnují množství rozpouštědla prodaného nebo expedovaného jako součást nátěrových hmot.

11. Výroba obuvi a dalších oděvních doplňků

Zahrnuje činnosti a operace uvedené v příloze č. 1 k této vyhlášce.

11.1 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel menší než 0,6 tuny je malý zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit není touto vyhláškou stanoven, orgán obce však může v odůvodněných případech limit stanovit (§ 50 odst. 1 písm. f) a i) a odst. 2 písm. a) zákona).

11.2 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 tuny až 5 tun je střední zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit není touto vyhláškou stanoven, inspekce však může v odůvodněných případech limit (§ 46 odst. 1 písm. l) a m) a odst. 2 písm. c) zákona).

11.3 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 5 tun je velký zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit je stanoven v následující tabulce.

11.4 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel splňující definici § 2 písm. c) je zvláště velkým zdrojem znečišťování ovzduší.

činnost	prahová spotřeba rozpouštědla	měrná výrobní emise celkových emisí ^{A)}
	t/rok	g/pár
výroba obuvi a dalších oděvních doplňků	> 5	25

Poznámka:

A. Podíl hmotnosti celkových emisí organického rozpouštědla a počtu expedovaných párů.

12. Výroba farmaceutických přípravků

Zahrnuje činnosti a operace uvedené v příloze č. 1 k této vyhlášce.

12.1 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel menší než 0,6 tuny je malý zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit není touto vyhláškou stanoven, orgán obce však může v odůvodněných případech limit stanovit (§ 50 odst. 1 písm. f) a i) a odst. 2 písm. a) zákona).

12.2 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 tuny až 5 tun je střední zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit není touto vyhláškou stanoven, inspekce však může v odůvodněných případech limit stanovit (§ 46 odst. 1 písm. l) a m) a odst. 2 písm. c) zákona).

12.3 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 5 tun je velký zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit je stanoven v následující tabulce.

12.4 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel splňující definici § 2 písm. c) je zvláště velkým zdrojem znečišťování ovzduší.

činnost	prahová spotřeba rozpouštědla	emisní limit TOC ^{A)}	emisní limit fugitivních emisí ^{B)}	emisní limit celkových emisí ^{C)}	zvláštní ustanovení
	t/rok	mg/m ³	%	%	
výroba farmaceutických přípravků	> 5	20	5	5	pozn. 1
	> 5	20	10	10	pozn. 2
	> 5	150	5	5	pozn. 1, 3
	> 5	150	10	10	pozn. 2, 3
	> 50	20	5	5	pozn. 1
	> 50	20	10	10	pozn. 2
	> 50	150	5	5	pozn. 1, 3
	> 50	150	10	10	pozn. 2,3

Poznámka:

- A. Hmotnostní koncentrace celkového organického uhlíku ve vlhkém odpadním plynu vyjádřená pro normální stavové podmínky.
- B. Podíl hmotnosti fugitivních emisí a hmotnosti vstupních rozpouštědel. Emisní limity pro fugitivní emise nezahrnují množství rozpouštědla prodaného nebo expedovaného jako součást výrobku.
- C. Podíl hmotnosti celkových emisí organického rozpouštědla a celkové hmotnosti spotřebovaného organického rozpouštědla.
1. Emisní limity pro nová zařízení.
 2. Emisní limity pro stávající zařízení.
 3. Platí pro zdroje, které využívají zařízení pro regeneraci organických rozpouštědel.

13. Zpracování kaučuku, výroba pryže

Zahrnuje činnosti a operace uvedené v příloze č. 1 k této vyhlášce.

13.1 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel menší než 0,6 tuny je malý zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit není touto vyhláškou stanoven, orgán obce však může v odůvodněných případech limit stanovit (§ 50 odst. 1 písm. f) a i) a odst. 2 písm. a) zákona).

13.2 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 tuny až 5 tun je střední zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit není touto vyhláškou stanoven, inspekce však může v odůvodněných případech limit stanovit (§ 46 odst. 1 písm. l) a m) a odst. 2 písm. c) zákona).

13.3 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 5 tun je velký zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit je stanoven v následující tabulce.

13.4 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel splňující definici § 2 písm. c) je zvláště velkým zdrojem znečišťování ovzduší.

činnost	prahová spotřeba rozpouštědla	emisní limit TOC ^{A)}	emisní limit fugitivních emisí ^{B)}	emisní limit celkových emisí ^{C)}	zvláštní ustanovení
	t/rok	mg/m ³	%	%	
konverze - přepracování pryže	> 5 až 10	20	25	25	
	> 5 až 10	150	25	25	pozn. 1
	> 10 až 15	20	25	25	
	> 10 až 15	150	25	25	pozn. 1
	> 15	20	25	25	
	> 15	150	25	25	pozn. 1

Poznámka:

- A. Hmotnostní koncentrace celkového organického uhlíku ve vlhkém odpadním plynu vyjádřená pro normální stavové podmínky.
- B. Podíl hmotnosti fugitivních emisí a hmotnosti vstupních rozpouštědel. Emisní limity pro fugitivní emise nezahrnují množství rozpouštědla prodaného nebo expedovaného jako součást výrobku.

Podíl hmotnosti celkových emisí organického rozpouštědla a celkové hmotnosti spotřebovaného organického rozpouštědla.

1. Platí pro zdroje, které využívají zařízení pro regeneraci organických rozpouštědel.

14. Extrakce rostlinných olejů a živočišných tuků a rafinace rostlinných olejů

Zahrnuje činnosti a operace uvedené v příloze č. 1 k této vyhlášce.

K omezení emisí těkavých organických látek jsou splněny následující požadavky na konstrukci, vybavení a provoz technologického procesu:

- a) vzduch znečištěný parami extrakčních činidel z procesu extrakce je před vypuštěním do atmosféry veden do regenerační jednotky. Pokud nelze regenerací odpadních plynů dosáhnout splnění emisního limitu, je nutné použít jako druhý stupeň termického rozkladu nebo katalytického spalování;
- b) v zásobnících na suroviny, meziprodukty a výsledné produkty je udržován stálý podtlak proti okolnímu ovzduší;
- c) pro zajištění cirkulace extrakčních činidel jsou používána tlaková čerpadla, armatury a potrubí, u nichž nedochází ke vzniku fugitivních emisí.

14.1 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel menší než 0,6 tuny je malý zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit není touto vyhláškou stanoven, orgán obce však může v odůvodněných případech limit stanovit (§ 50 odst. 1 písm. f) a i) a odst. 2 písm. a) zákona).

14.2 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 tuny až 10 tun je střední zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit není touto vyhláškou stanoven, inspekce však může v odůvodněných případech limit stanovit (§ 46 odst. 1 písm. l) a m) a odst. 2 písm. c) zákona).

14.3 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 10 tun je velký zdroj znečišťování ovzduší.

Emisní limit je stanoven v následující tabulce.

14.4 Zařízení s celkovou roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel splňující definici § 2 písm. c) je zvláště velkým zdrojem znečišťování ovzduší.

činnost	prahová spotřeba rozpouštědla	limitní měrná výrobní emise celkových emisí ^{A)}
získávání rostlinných olejů, živočišných tuků a rafinace rostlinných olejů z materiálů	t/rok	kg/t
živočišný tuk	> 10	15
ricin	> 10	3
řepková semena	> 10	1
slunečnicová semena	> 10	1
sojové boby - normální drť	> 10	0,8
sojové boby - bílé vločky	> 10	1,2
ostatní semena a jiný rostlinný materiál	> 10	3
procesy frakcionace vyjma odstraňování klovatiny či pryskyřic z olejů	> 10	1,5
odstraňování klovatiny či pryskyřic z olejů	> 10	4

Poznámka:

A. Podíl hmotnosti celkových emisí organického rozpouštědla a celkové hmotnosti zpracovávané suroviny.

REDUKČNÍ PLÁN

Podstata redukčního plánu

Redukční plán je soubor technických a organizačních opatření pro snížení emisí těkavých organických látek speciálně vytvořený pro určité zařízení. Tento plán umožňuje provozovateli zařízení snížit emise v ekvivalentní míře, jaké by bylo dosaženo uplatněním emisních limitů stanovených v příloze č. 2 k této vyhlášce.

Při vypracování redukčního plánu se vychází z následujících skutečností

- a) v případech, kdy materiály nahrazující dosud používaná organická rozpouštědla (tj. náhražky obsahující snížený nebo nulový obsah rozpouštědel) jsou stále ještě ve stavu vývoje, je provozovateli zařízení poskytnuta prodloužená doba pro implementaci jeho specifického redukčního plánu,
- b) východiskem přípravy redukčního plánu by mělo být množství emisí těkavých organických látek za podmínek, kdy by tyto emise nebyly nijak omezovány.

Návod ke zpracování redukčního plánu

V případě aplikace nátěrových hmot, adhesivních nátěrů nebo tiskařských barev lze využít následujícího redukčního plánu. Tento redukční plán je určen pro aplikaci v zařízeních, v nichž lze předpokládat konstantní obsah netěkavých látek ve výrobku, který může být využit k definici vztažného bodu pro redukční plán.

- a) Provozovatel zařízení předloží redukční plán, který zahrne zejména snížení průměrného obsahu rozpouštědel v jejich celkovém vstupu nebo zvýšení účinnosti využití netěkavých látek v nátěrových hmotách, které povede ke snížení celkových emisí těkavých organických látek ze zařízení, a to až na úroveň cílových emisí. Při tomto snižování emisí je dodržen následující harmonogram:

určené časové období		maximální přípustné celkové roční emise
pro nová zařízení	pro stávající zařízení	
do 1. dubna 2003	do 31. října 2005	1,5násobek velikosti cílových emisí
do 1. ledna 2005	k datu uvedenému v § 54 odst. 9 písm. a) zákona	cílové emise

- b) Cílové emise se vypočtou ze vztahu:

$$\text{cílové emise} = \text{celkové množství netěkavých látek ve spotřebovaných materiálech} \cdot K_1 \cdot K_2$$

Hodnota faktoru K_1 je pro některé činnosti uvedena v následující tabulce. Inspekce však může v odůvodněných případech velikost faktoru stanovit pro jednotlivé zařízení tak, aby bylo dosaženo vyšší účinnosti využití pevných složek nátěrových hmot, adhesivních materiálů a tiskařských barev.

činnost	faktor K_1
polygrafie: rotační hlubotisk, flexografie, laminování, lakování	4
aplikace nátěrových hmot na: dřevo, textil, tkaniny, filmy, fólie a papír	4
adhesivní nátěry	3
nátěry a lakování pásových a svitkových materiálů	3
přestříkávání vozidel - opravy automobilů	3
aplikace nátěrových hmot na: ostatní materiály	1,5
polygrafie: sítotisk	1,5

Hodnota faktoru K_2 se určuje z hodnoty emisního limitu pro fugitivní emise takto:

$$K_2 = \frac{\text{emisní limit fugitivních emisí} + 15}{100}$$

pro zařízení uvedená v bodu 5 a dále v bodu 4.2 položky 4.2.2 a 4.2.9 přílohy č. 2 k této vyhlášce
nebo

$$K_2 = \frac{\text{emisní limit fugitivních emisí} + 5}{100}$$

pro všechna ostatní zařízení.

- c) Redukční plán je splněn, jestliže množství celkových emisí těkavých organických látek stanovené s využitím bilance rozpouštědel je menší nebo rovno stanovené velikosti cílové emise. Metodikou výpočtu roční hmotnostní bilance je příloha č. 4 k této vyhlášce.

ROČNÍ HMOTNOSTNÍ BILANCE ROZPOUŠTĚDEL

1. Úvod

K celkovému posouzení dodržování emisních limitů je kromě výsledků měření emisí nutná znalost řady údajů vypočtených ze spotřeby organických rozpouštědel. Tyto údaje lze spolehlivě určit pouze na základě bilančních výpočtů. Tato příloha uvádí návod a metodiku výpočtu roční hmotnostní bilance organických rozpouštědel a některých emisních ukazatelů, které slouží ke kontrole dodržování stanovených požadavků a k vypracování redukčního plánu podle přílohy č. 3. k této vyhlášce.

2. Roční hmotnostní bilance organických rozpouštědel slouží k splnění následujících úkolů:

- a) kontrola dodržování požadavků této vyhlášky uvedených v § 10,
- b) zjištění dalších možností snižování emisí znečišťujících látek,
- c) informování veřejnosti o spotřebě rozpouštědel, o emisích těkavých organických látek a o plnění požadavků této vyhlášky.

3. Veličiny hmotnostní bilance rozpouštědel

vstupy organických rozpouštědel (<i>I</i>)	
<i>I</i> ₁	celková hmotnost organických rozpouštědel včetně jejich obsahu v přípravcích, které jsou zakoupeny a použity jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance
<i>I</i> ₂	celková hmotnost organických rozpouštědel včetně jejich obsahu v přípravcích, které jsou regenerovány a znovu (recyklovaně) použity jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance (recyklované rozpouštědlo se započítává pokaždé, kdy je využito pro danou činnost)
výstupy organických rozpouštědel (<i>O</i>)	
<i>O</i> ₁	hmotnost organických rozpouštědel v odpadním plynu (v emisích)
<i>O</i> ₂	hmotnost organických rozpouštědel obsažených v odpadní vodě; v některých případech je vhodné při výpočtu veličiny <i>O</i> ₃ brát v úvahu i způsob zpracování odpadních vod
<i>O</i> ₃	hmotnost organických rozpouštědel obsažených jako rezidua v expedovaných produktech
<i>O</i> ₄	hmotnost nezachycených organických rozpouštědel uvolněných do ovzduší vlivem větrání místností, kdy je pracovní ovzduší vypouštěno do atmosféry okny, dveřmi, ventilačními otvory apod.
<i>O</i> ₅	hmotnost organických rozpouštědel spotřebovaných v průběhu chemických a fyzikálních procesů, například spalováním, sorpcí apod., pokud tato hmotnost nebyla započtena do veličin <i>O</i> ₆ , <i>O</i> ₇ a <i>O</i> ₈

O_6	hmotnost organických rozpouštědel obsažených ve shromážděných odpadech
O_7	hmotnost organických rozpouštědel a hmotnost organických rozpouštědel obsažených v přípravcích expedovaných jako komerční produkt
O_8	hmotnost organických rozpouštědel obsažených v přípravcích a regenerovaných k opětovnému použití, pokud již nebyla započtena do položky O_7
O_9	hmotnost organických rozpouštědel uvolněných do životního prostředí jiným způsobem

4. Základní bilanční výpočty organických rozpouštědel

- a) Celková spotřeba organických rozpouštědel C se vypočítá ze vztahu:

$$C = I_1 - O_8$$

- b) Celkové množství netěkavých látek N obsažených v materiálech s organickými rozpouštědly se vypočítá ze vztahu:

$$N = \text{celková roční spotřeba materiálu} \cdot \text{obsah netěkavých látek v materiálu}$$

Obsah netěkavých látek v materiálu je uveden na štítku a v průvodní dokumentaci.

- c) Fugitivní emise F se vypočtou podle některé z následujících rovnic:

$$F = I_1 - O_1 - O_5 - O_6 - O_7 - O_8 \quad \text{nebo} \quad F = O_2 + O_3 + O_4 + O_9$$

- d) Celkové emise E se vypočtou ze vztahu:

$$E = F + O_1$$

- e) Měrná výrobní emise fugitivních emisí se vypočte jako podíl množství fugitivních emisí a množství nebo velikosti produkce (uvádí se v g/kg nebo v g/m²).
- f) Měrná výrobní emise celkových emisí se vypočte jako podíl množství celkových emisí a množství nebo velikosti produkce (uvádí se v g/kg nebo v g/m²).
- g) Měrná výrobní emise fugitivních emisí se vypočte jako podíl množství fugitivních emisí a vstupního množství rozpouštědel I , kde $I = I_1 + I_2$ (uvádí se v %).
- h) Emisní limit celkových emisí se vypočte jako podíl množství celkových emisí a vstupního množství rozpouštědel (uvádí se v %).

Vyplněný bilanční list uživatele rozpouštědel se předává každoročně za předcházející rok příslušnému orgánu ochrany ovzduší k 15. únoru.

ZNAČENÍ PRODUKTŮ S OBSAHEM ORGANICKÝCH ROZPOUŠTĚDEL (definovaných v § 2 písm. i) této vyhlášky)

Technické listy produktů s obsahem organických rozpouštědel (průvodní technická dokumentace)

1. Pro stanovení prahové spotřeby organických rozpouštědel a pro přepočet hmotnostní koncentrace jejich složek na hmotnostní koncentraci celkového organického uhlíku v jednotlivých zařízeních (například lakovnách, tiskárnách apod.) jsou všechny produkty obsahující organická rozpouštědla opatřeny základními technickými údaji
2. Tyto technické údaje jsou uvedeny na štítku a dále jsou uvedeny v průvodní technické dokumentaci dodávek těchto produktů podle § 3 odst. 3 zákona.
3. Štítky a průvodní technická dokumentace obsahuje mimo jiné technické údaje uvedené v tabulce:

charakteristika	jednotka
hustota produktu	g/cm ³
obsah organických rozpouštědel vyjádřený hmotnostním zlomkem	kg/kg produktu
obsah celkového organického uhlíku	kg/kg produktu
obsah netěkavých látek vyjádřený objemovým %	% objemové

4. V následující tabulce je jako příklad uveden soubor údajů, které obsahuje štítek, a průvodní technická dokumentace nátěrové hmoty.

název nebo označení nátěrové hmoty	
hustota produktu	g/cm ³
obsah netěkavých látek - sušiny	% objemové
obsah organických rozpouštědel	kg/kg produktu
objemová sušina směsi u dvoukomponentních nátěrových hmot	% objemové
obsah celkového organického uhlíku	kg/kg produktu

5. V následující tabulce je jako příklad uveden soubor údajů, které obsahuje štítek, a průvodní technická dokumentace ředidla, tvrdidla, tmelu, tužidla, katalyzátoru apod. pro nátěrové hmoty a jiné přípravky.

název nebo označení ředidla, tvrdidla (aj.)	
hustota produktu	g/cm ³
obsah celkového organického uhlíku	kg/kg produktu

OZNAMOVACÍ LIST UŽIVATELE ORGANICKÝCH ROZPOUŠTĚDEL**(podle § 2 písm. i) této vyhlášky)****TĚKAVÝCH ORGANICKÝCH LÁTEK A PRODUKTŮ S JEJICH OBSAHEM**

Podle § 3 odst. 11 a § 12 odst. 1 písm. c) zákona podávají toto oznámení všichni provozovatelé zvláště velkých, velkých a středních zdrojů a dále provozovatelé malých zdrojů užívající organická rozpouštědla a další produkty s obsahem těkavých organických látek uvedených v § 3 písm. c) s celkovou roční projektovanou spotřebou těchto organických látek vyšší než 400 kg a s celkovou jednorázovou roční spotřebou těchto organických látek vyšší než 600 kg. Toto oznámení dále podávají všichni provozovatelé zdrojů užívající organická halogenovaná rozpouštědla uvedená v § 3 písm. b) a další produkty s obsahem halogenovaných organických sloučenin s celkovou roční projektovanou spotřebou těchto organických látek vyšší než 100 kg/rok a všichni provozovatelé zdrojů užívající organická rozpouštědla uvedená v § 3 písm. a) a další produkty s obsahem těchto organických sloučenin s celkovou roční projektovanou spotřebou těchto organických látek vyšší než 10 kg/rok.

Provozovatelé všech uvedených zdrojů každoročně předávají vyplněný tiskopis podle této přílohy vždy řádně doložený vyplněným bilančním listem podle přílohy č. 4 za uplynulý rok příslušnému orgánu ochrany ovzduší do 15. února.

<i>Název a adresa příslušného orgánu kraje</i>			
1	Název a sídlo provozovatele zdroje		
2	IČ pokud je přiděleno		
3	Jméno odpovědného pracovníka		
4	Telefonní číslo, fax		
5	Označení činnosti dle přílohy č. 1		
6	Celková roční spotřeba těkavých organických látek (rozpouštědel) uvedených v § 3 písm. a) včetně nehalogenovaných látek obsažených v dalších produktech	t/rok	
7	Celková roční spotřeba halogenovaných těkavých organických látek (rozpouštědel) uvedených v § 3 písm. b) včetně halogenovaných látek obsažených v dalších produktech	t/rok	

8	Celková roční či jednorázová spotřeba těkavých organických látek (rozpouštědel) uvedených v § 3 písm. c) včetně těchto látek obsažených v dalších produktech	t/rok	
9	Předepsané emisní limity jsou:	plněny	
		neplněny	
10	Datum a podpis odpovědného pracovníka		

**OZNAMOVACÍ LIST VÝROBCŮ A DOVOZCŮ/VÝVOZCŮ ORGANICKÝCH
ROZPOUŠTĚDEL****(podle § 2 písm. i) této vyhlášky)****těkavých organických látek a produktů s jejich obsahem****(netýká se benzínu)**

Podle § 3 odst. 3 a 11 zákona podávají oznámení všichni výrobci a dovozci/vývozci organických rozpouštědel a dalších produktů s obsahem těkavých organických látek uvedených v § 3 písm. c) s celkovou roční produkcí, vývozem nebo dovozem těchto látek vyšším než 1000 kg/rok. Toto oznámení dále podávají všichni výrobci, vývozci nebo dovozci organických halogenovaných rozpouštědel uvedených v § 3 písm. b) a dalších produktů s obsahem halogenovaných organických sloučenin s celkovou roční produkcí, vývozem nebo dovozem těchto látek vyšším než 100 kg/rok a všichni výrobci, vývozci nebo dovozci organických rozpouštědel uvedených v § 3 písm. a) a dalších produktů s obsahem těchto organických látek s celkovou roční produkcí, vývozem nebo dovozem těchto látek vyšším než 10 kg/rok.

<i>Název a adresa příslušného orgánu kraje/celní úřad</i>			
1	Název a sídlo výrobce (dovozce/vývozce)		
2	IČ pokud je přiděleno		
3	Jméno odpovědného pracovníka		
4	Telefonní číslo, fax		
5	Celková roční výroba (dovoz/vývoz) nehalogenovaných těkavých organických látek (rozpouštědel) uvedených v § 3 písm. c) včetně těchto látek obsažených v dalších produktech	t/rok	
6	Celková roční výroba (dovoz/vývoz) halogenovaných těkavých organických látek (rozpouštědel) uvedených v § 3 písm. b) včetně těchto látek obsažených v dalších produktech	t/rok	
7	Celková roční výroba (dovoz/vývoz) těkavých organických látek (rozpouštědel) uvedených v § 3 písm. a) včetně těchto látek obsažených v dalších produktech	t/rok	
8	Datum a podpis odpovědného pracovníka		

POŽADAVKY NA SKLADOVACÍ ZAŘÍZENÍ TERMINÁLŮ

1. Střecha a vnější stěny nádrží nad úrovní terénu jsou opatřeny reflexním nátěrem s celkovou odrazivostí sálavé tepelné energie nejméně 70 %. Obnovu nátěru lze naplánovat tak, aby byla prováděna jako součást obvyklých tříletých cyklů údržby nádrží. Inspekce může z tohoto požadavku udělit výjimku, pokud je to v zájmu ochrany krajiny. Toto ustanovení se nevztahuje na nádrže napojené na jednotku omezování emisí par, která splňuje požadavky uvedené v § 19 této vyhlášky.
2. Nádrže s vnějšími plovoucími střechami jsou vybaveny primárním těsněním pro zakrytí prstencového prostoru mezi stěnou nádrže a vnějším obvodem plovoucí střechy a sekundárním těsněním umístěným nad primárním těsněním. Tato těsnění jsou provedena tak, aby účinnost zachytu par benzinu činila nejméně 95 % ve srovnání s podobnou nádrží s pevnou střechou bez řízeného zachytu par benzinu (tzn. nádrž s pevnou střechou s pojistným ventilem).
3. Všechna nová skladovací zařízení v terminálech, kde je vyžadována opatření k omezování emisí benzinových par podle odst. 1 přílohy č. 9 k této vyhlášce, jsou tvořena
 - a) buď nádržemi s pevnou střechou napojenými na jednotku omezování emisí par, která splňuje požadavky uvedené v § 17 této vyhlášky vlády,
 - b) nebo nádržemi s plovoucí střechou, vnější nebo vnitřní, vybavenými primárním a sekundárním těsněním, která splňují požadavky uvedené v odst. 2 této přílohy.
4. Stávající nádrže s pevnou střechou jsou
 - a) buď napojeny na jednotku omezování emisí par, která splňuje požadavky uvedené v § 19 této vyhlášky,
 - b) nebo vybaveny vnitřní plovoucí střechou s primárním těsněním konstruovaným tak, aby účinnost zachytu par činila nejméně 90 % ve srovnání s podobnou nádrží s pevnou střechou bez řízeného zachytu par benzinu (tzn. nádrž s pevnou střechou s pojistným ventilem).
5. Požadavky na omezení úniku par benzinu uvedené v odst. 3 a 4 se nevztahují na nádrže s pevnou střechou v terminálech, kde je povoleno meziskladování par podle přílohy č. 9 odst. 2 této vyhlášky.

POŽADAVKY NA ZAŘÍZENÍ PRO PLNĚNÍ A STÁČENÍ

Pro účely této přílohy vyhlášky se užívá označení mezisklad par jako prostor v nádrži s pevnou střešou, v němž jsou shromažďovány páry benzinu pro účely pozdější přepravy k jednotce omezování emisí par v jiném terminálu. Přeprava těchto par mezi jednotlivými skladovacími zařízeními v terminálu se nepovažuje za meziskladování par ve smyslu této vyhlášky.

1. Páry vytěsněné z plněných mobilních kontejnerů jsou vedeny parotěsným potrubím do jednotky omezování emisí par terminálu.

Toto ustanovení se nevztahuje na mobilní kontejnery s horním plněním po dobu platnosti povolení tohoto plnicího systému.

V terminálech, kde se plní benzin do plavidel, může být jednotka omezování emisí par benzinu nahrazena jednotkou pro spalování par, pokud zpětné získávání par není bezpečné nebo technicky není možné vzhledem k objemu vytěsněných par. Emisní limity pro tyto spalovací jednotky se shodují s emisními limity platnými pro jednotky omezování emisí par - viz § 19 této vyhlášky.

V terminálech, kde je prosazení menší než 25 000 tun/rok, může být jednotka omezování emisí par v terminálu nahrazena meziskladem par.

2. V terminálech, kde je jednotka omezování emisí par benzinu nahrazena meziskladem par, jsou vytěsněné páry benzinu vedeny plynotěsným potrubím do meziskladu par terminálu s účinností nejméně 99 %. Operace plnění mobilního kontejneru benzinem nesmí být zahájena, dokud nejsou obě nádrže řádně propojeny potrubím pro odvod par a dokud není zajištěna řádná funkce systému přečerpání par.
3. V případě úniku par benzinu je stáčení neprodleně zastaveno. Na plnicí lávce terminálu je umístěn ovladač, kterým lze stáčení kdykoli zastavit.
4. Provozovatel zařízení pravidelně kontroluje těsnost potrubí, potrubních spojů a dalších částí a zařízení.
5. Při plnění mobilních kontejnerů s horním plněním je plnicí rameno zajištěno tak, aby jeho ústí bylo u dna kontejneru a zamezilo se rozstříku benzinu.

**POŽADAVKY NA ZAŘÍZENÍ PRO SPODNÍ PLNĚNÍ, SBĚR PAR A OCHRANU PŘED
PŘEPLNĚNÍM SILNIČNÍCH CISTERNOVÝCH VOZIDEL**

1. Potrubní spojky

- a) Rychlospojky pro stáčení benzínu na plnicím rameni a na vozidle odpovídají ustanovení směrnice API Recommended Practice 1004, sedmé vydání, listopad 1988: „Spodní plnění a zpětné získávání par u cisternových silničních vozidel MC-306“, část 2.1.1.1 - Typ potrubní spojky pro spodní plnění.
- b) Rychlospojky potrubí pro sběr par benzínu na plnicí lávce a na vozidle odpovídají ustanovení směrnice API Recommended Practice 1004, sedmé vydání, listopad 1988: "Spodní plnění a zpětné získávání par u cisternových silničních vozidel MC-306", část 4.1.1.2 - Přípojka pro odvod par.

2. Plnění

- a) Obvyklý průtok benzínu jedním ramenem při plnění je 2 300 l/min, maximální povolený průtok je 2 500 l/min.
- b) Při nejvyšším zatížení terminálu se připouští v místě přípojky na vozidle maximální přetlak par 5,5 kPa.
- c) Všechna schválená vozidla se spodním plněním jsou opatřena kovovým identifikačním štítkem, na němž je uveden nejvyšší povolený počet plnicích ramen, která mohou být provozována současně tak, aby nedošlo k úniku par pojistnými ventily při maximálním povoleném přetlaku 5,5 kPa.

3. Připojení signalizace uzemnění a přeplnění

Plnicí lávka je vybavena řídicí jednotkou pro signalizaci přeplnění. Pokud tato jednotka po připojení k vozidlu neindikuje naplnění cisterny, vyšle signál umožňující plnění cisterny.

- a) Vozidlo se k řídicí jednotce na plnicí lávce připojuje běžným 10pólovým elektrickým konektorem. Desetikolíková vidlice (přívodka) je připojena k vozidlu a zásuvka na pohyblivém vedení (nástrčka) je připojena k řídicí jednotce na plnicí lávce.
- b) Hladinové snímače na vozidle jsou buď dvou vodičová termistorová čidla, dvou vodičová optická čidla, pětivodičová optická čidla nebo jiná kompatibilní spolehlivá čidla.
Poznámka: Termistory mají záporný teplotní koeficient.
- c) Řídicí jednotka na plnicí lávce umožňuje propojení jak s dvou vodičovými, tak s pětivodičovými systémy vozidel.
- d) Společný vodič hladinových snímačů je připojen ke kolíku 10 přívodky a dále k podvozku vozidla. Kolík 10 nástrčky je připojen ke krytu řídicí jednotky, který je připojen k zemnění plnicí lávky.

- e) Všechna vozidla se spodním plněním jsou opatřena kovovým identifikačním štítkem - viz odst. 2, písm. c) této přílohy. Na tomto štítku je uveden typ hladinových spínačů (tj. dvouvodičové nebo pětivodičové) použitých na vozidle.

4. Umístění spojek

- a) Konstrukce zařízení pro stáčení benzinu a sběr par na plnicí lávce splňuje následující požadavky
1. výška osy rychlospojky pro stáčení benzinu je maximálně 1,4 metru (nenaložené vozidlo) a nejméně 0,5 m (naložené vozidlo). Doporučená výška je 0,7 m až 1,0 m,
 2. vodorovná mezera mezi rychlospojkami pro stáčení benzinu nesmí být menší než 0,25 m. Doporučená nejmenší velikost mezery je 0,3 m,
 3. všechny rychlospojky pro stáčení benzinu jsou v prostoru, jehož délka nepřesahuje 2,5 m,
 4. přípojka pro odvod par je umístěna pokud možno vpravo od rychlospojek pro stáčení benzinu ve výši nepřesahující 1,5 m (pro nenaložené vozidlo) a ne níže než 0,5 m (pro naložené vozidlo),
- b) konektor signalizace uzemnění a přeplnění je umístěn vpravo od rychlospojek pro stáčení benzinu a odvod par ve výši nepřesahující 1,5 m (pro nenaložené vozidlo) a ne níže než 0,5 m (pro naložené vozidlo),
- c) veškeré rychlospojky, přípojky a konektory jsou umístěny na jedné straně vozidla.

5. Bezpečnostní blokování

Signalizace uzemnění a přeplnění

- a) plnění cisterny je zablokováno, dokud řídící jednotka uzemnění a přeplnění nevyšle příslušný signál. V případě přeplnění nebo poruchy uzemnění vozidla je řídící jednotka uzavřena uzavíracím ventilem na plnicí lávce.

Signalizace odvodu par

- b) plnění cisterny je zablokováno, dokud není k vozidlu připojena hadice pro odvod par a dokud není zajištěn volný průchod těchto par do sběrného systému terminálu.

POŽADAVKY NA PLNICÍ A SKLADOVACÍ ZAŘÍZENÍ V ČERPACÍCH STANICÍCH A TERMINÁLECH, KDE SE PROVÁDÍ MEZISKLADOVÁNÍ PAR

Páry stáčeným benzinem vytlačované z plněných skladovacích zařízení v čerpacích stanicích a v nádržích s pevnou střechou používaných pro meziskladování par musí být vráceny potrubím s parotěsnými spoji do mobilní cisterny dodávající benzin. Operace nesmí být započata, dokud tyto systémy nejsou připraveny a dokud není zajištěna jejich správná funkce.

**POŽADAVKY NA STÁVAJÍCÍ STACIONÁRNÍ ZDROJE ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ
Z HLEDISKA EMISNÍCH LIMITŮ A PODMÍNEK PROVOZU
(pokud pro tyto zdroje neplatí emisní limity a ustanovení této vyhlášky)**

Tato příloha uvádí kategorizaci některých stávajících zdrojů emisí těkavých organických látek a určuje požadavky na konstrukci, vybavení a způsob provozování těchto zdrojů. Tato příloha dále určuje emisní limity a příslušné vztažné podmínky. Další požadavky a technické podmínky provozu těchto zdrojů jsou uvedeny v příslušných prováděcích předpisech k zákonu o ovzduší.

Pro účely této přílohy jsou limitní hmotnostní koncentrace znečišťujících látek ve vlhkém odpadním plynu vztaženy k teplotě a tlaku odpadního plynu za obvyklých podmínek provozu.

1. Lakovny

Zařízení a technologie určené pro nanášení kapalných nebo práškových hmot (zejména stříkáním, máčením, navalováním, poléváním, ale i jinými způsoby) na různé materiály (například kovy, plasty, kůži, dřevo apod.). Mezi činnosti prováděné v lakovnách patří rovněž adhesivní nátěry, aplikace nátěrových hmot (natírání), přestříkávání vozidel (autoopravárenství), navalování, včetně podskupin uvedených v příloze č. 1 k této vyhlášce a všechny fáze technologického procesu provozovaného ve stejném zařízení elektroforetickým nanášením nebo jakýmkoli jiným typem procesu aplikace nátěrových hmot, včetně konečné konzervace voskem a leštění vrchního nátěru a dále použití organických rozpouštědel k čištění provozního zařízení, a to během doby produkce i mimo tuto dobu.

1.1 Požadavky na konstrukci, vybavení a způsob provozování

K omezení emisí těkavých organických látek se použijí všechny technicky dostupné možnosti, především nátěrové hmoty s nízkým obsahem organických rozpouštědel, nanášení nátěrových hmot s vysokou účinností apod. Pro účely stanovení emisních limitů se za zařízení považuje technologický celek jednoho technologického systému nátěrových hmot.

1.2 Lakovny s celkovou roční projektovanou spotřebou nátěrových hmot větší než 0,6 tun a menší než 10 tun je střední zdroj znečišťování ovzduší

Emisním limitem je podle § 2 odst. e) zákona limitní hodnota hmotnostního toku těkavých organických látek uvedených v § 3 odst. c) této vyhlášky vyjádřených jako celkový organický uhlík (TOC) 1 kg/hod. Limitní hmotnostní koncentrace tuhých znečišťujících látek ve vlhkém odpadních plynech z prostorů nanášení, vytékání, sušení a vypalování nátěrových hmot je 3 mg/m³.

1.3 Lakovny s celkovou roční projektovanou spotřebou nátěrových hmot větší než 10 tun je velký zdroj znečišťování ovzduší

Limitní hmotnostní koncentrace tuhých znečišťujících látek ve vlhkých odpadních plynech z prostorů nanášení, vytékání, sušení a vypalování nátěrových hmot je 3 mg/m³.

- a) Jednouúčelové lakovny pro sériovou (proudovou) výrobu s celkovou roční projektovanou spotřebou nátěrových hmot větší než 250 tun

Emisním limitem je specifická výrobní emise těkavých organických látek vyjádřená jako podíl hmotnosti celkových emisí těkavých organických látek uvedených v § 3 odst. c) této vyhlášky a celkové plochy opatřené nátěrem 35 g/m^2 .

Nelze-li této hodnoty dosáhnout, je emisním limitem limitní hmotnostní koncentrace těkavých organických látek uvedených v § 3 odst. c) této vyhlášky ve vlhkém odpadním plynu vyjádřených jako celkový organický uhlík (TOC) 50 mg/m^3 .

- b) Ostatní lakovny s celkovou roční projektovanou spotřebou nátěrových hmot menší než 250 tun

Emisním limitem je specifická výrobní emise těkavých organických látek vyjádřená jako podíl hmotnosti celkových emisí těkavých organických látek uvedených v § 3 odst. c) této vyhlášky a celkové plochy opatřené nátěrem

- 120 g/m^2 při nanášení nátěrových hmot s metalickým efektem,
- 60 g/m^2 při nanášení nátěrových hmot ve všech ostatních případech.

Současně je emisním limitem limitní hmotnostní koncentrace těkavých organických látek ve vlhkém odpadním plynu vyjádřených jako celkový organický uhlík (TOC) 50 mg/m^3 .

2. Polygrafie

Zařízení a technologie určené pro nanášení tiskových barev na papír, lepenku či materiály z nich vyrobené nebo použití obdobných nanášecích technik a materiálů včetně činností uvedených v příloze č. 1 k této vyhlášce.

K omezení emisí těkavých organických látek se použijí všechny technicky dostupné možnosti především tiskové barvy a přípravky s nízkým obsahem organických rozpouštědel, nanášení tiskových barev s vysokou účinností apod. Pro účely stanovení emisních limitů se za zařízení považuje technologický celek jednoho technologického systému polygrafické výroby.

Limitní hmotnostní koncentrace tuhých znečišťujících látek ve vlhkých odpadních plynech ze všech prostorů je 3 mg/m^3 . Současně je emisním limitem limitní hmotnostní koncentrace těkavých organických látek uvedených v § 3 odst. c) této vyhlášky ve vlhkém odpadním plynu z prostorů nanášení a sušení tiskových barev vyjádřených jako celkový organický uhlík (TOC) 50 mg/m^3 .

3. Odmašťování a čištění kovů a elektrosoučástek chlorovanými organickými rozpouštědly

Odpadní plyny vznikající při provozu těchto zařízení jsou odváděny nuceným odtahem. Pro odpadní plyny z technologií a zařízení pro odmašťování s celkovým objemem chlorovaných organických rozpouštědel větším než 5 litrů platí při překročení limitního hmotnostního toku těkavých organických sloučenin uvedených v § 3 odst. c) této vyhlášky 500 g/h emisní limit těchto látek vyjádřený limitní celkovou hmotnostní koncentrací těchto látek 50 mg/m^3 .

4. Chemické čištění textilií, kůží a kožešin organickými rozpouštědly

Odpadní plyny vznikající při provozu těchto zařízení jsou odváděny nuceným odtahem do zařízení pro kondenzaci par použitých organických rozpouštědel. Inspekce může v odůvodněných případech povolit i jiný způsob zachytu emisí v odpadních plynech, pokud je vyloučena přítomnost organických rozpouštědel podle § 3 písm. a) nebo b) této vyhlášky.

- a) Pro odpadní plyny vycházející z těchto zařízení, ze sušáren a z pracovního prostředí platí, při překročení limitního hmotnostního toku těkavých organických sloučenin uvedených v § 3 odst. c) této vyhlášky 500 g/h, emisní limit vyjádřený limitní celkovou hmotnostní koncentrací těchto látek 50 mg/m³.

Dále platí emisní limit vyjádřený specifickou výrobní emisí 30 g organických rozpouštědel - těkavých organických sloučenin uvedených v § 3 odst. c) této vyhlášky na 1 kg čištěných textilií, kůží a oděvů. Specifická výrobní emise se zjišťuje výpočtem jako průměrná měsíční hodnota zahrnující všechny odpadní plyny ze zařízení.

- b) Při čištění oděvů, kůží a kožešin technickým benzinem 150/200 či obdobnými alkanovými rozpouštědly patřícím mezi těkavé organické látky uvedené v § 3 odst. c) této vyhlášky platí emisní limit těchto látek vyjádřený limitní celkovou hmotnostní koncentrací těchto látek 6 g/m³.

Dále platí emisní limit vyjádřený specifickou výrobní emisí 150 g těchto organických rozpouštědel na 1 kg čištěných textilií, kůží a oděvů. Specifická výrobní emise se zjišťuje výpočtem jako průměrná měsíční hodnota zahrnující všechny odpadní plyny ze zařízení.

5. Výroba a zpracování tuků a olejů rostlinného i živočišného původu

- a) Procesní zařízení, včetně skladů, u nichž lze předpokládat emise pachových látek, jsou umístěna v uzavřených prostorách.
- b) Vzduch z těchto prostor je odsáván a veden do zařízení na omezení emisí znečišťujících látek nebo jsou učiněna jiná opatření pro snížení emisí.
- c) Suroviny, produkty a meziprodukty, u kterých lze předpokládat emise pachových látek, se umísťují v uzavřených a chlazených nádobách.

6. Skladování, manipulace a distribuce benzínu

Při skladování, manipulaci a distribuci benzínu musí být využita všechna technicky dostupná opatření ke snížení úniků par do ovzduší.

6.1. Skladování a manipulace

6.1.1. Při skladování benzínu musí být skladovací zařízení o objemu nad 1000 m³, nebo skladovací zařízení s ročním obrátem nad 10 000 m³ uspořádána a vybavena takto:

a) skladovací zařízení s vnější plovoucí střechou opatřena účinným primárním a sekundárním těsněním okrajů střechy,

b) zařízení s pevnou střechou vybavena vnitřní plovoucí střechou s těsněním, které zajistí snížení emisí nejméně o 90 % ve srovnání s emisemi z nádrže s pevnou střechou bez jakýchkoli opatření nebo musí být u zařízení s pevnou střechou zajištěno zachycování, zpětné vracení a odstraňování par uvedených kapalin s účinností nejméně 99 %. K dosažení této účinnosti nesmí být použito spalování s výjimkou případů, kdy je zpětné zkapalňování par nebezpečné nebo technicky neproveditelné. Spalování smí být také použito jako druhý stupeň čištění,

c) střecha a vnější stěny nádrží nad úrovní terénu musí být opatřeny reflexním nátěrem s celkovou odrazivostí sálavé tepelné energie nejméně 70 %.

6.1.2. Pro skladovací nádrže o objemu do 1000 m³ nebo pro zdroje s ročním obratem do 10 000 m³ platí ustanovení bodu 6.1.1. v přiměřeném rozsahu.

6.1.3. Při přečerpávání benzínu a při jeho stáčení z mobilních kontejnerů nebo při plnění mobilních kontejnerů v terminálech musí být zajištěno zachycování, zpětné vracení a odstraňování par benzínu s účinností nejméně 99 %. Dále je nutné zajistit, aby

a) byla používána čerpadla bez úniku přečerpávaných látek, například s mechanickou ucpávkou,

b) alespoň jedno manipulační zařízení pro plnění mobilních zásobníků bylo uzpůsobeno k plnění silničních mobilních cisteren spodem,

c) při plnění mobilních kontejnerů s horním plněním bylo ústí plnicího ramena u dna kontejneru a zamezilo se rozstříku benzínu.

6.1.4. Pro čerpací stanice a zařízení na dopravu a skladování benzínu se stanoví obecné emisní limity podle § 5 této vyhlášky.

6.2. Čerpací stanice

6.2.1. Pro čerpací stanice platí ustanovení § 18 a příloh č. 12 a 13 této vyhlášky.

7. Zařízení pro povrchovou úpravu látek, předmětů nebo výrobků používající organická rozpouštědla, zejména provádějící apreturu, potiskování, pokovování, odmašťování, nepromokavou úpravu, úpravu rozměrů, barvení, čištění nebo impregnaci

Uplatní se obecné emisní limity stanovené podle § 5 této vyhlášky. Při provozu zdrojů je třeba dodržovat požadavky § 8 až 13 a zásady a kategorizaci stanovené přílohou č. 2 k této vyhlášce.

8. Výroba a zpracování tuků a olejů rostlinného a živočišného původu

Uplatní se obecné emisní limity stanovené podle § 5 této vyhlášky. Při provozu zdrojů je třeba dodržovat požadavky § 8 až 13 a zásady a kategorizaci stanovené přílohou č. 2 k této vyhlášce. Procesní zařízení, včetně skladů, u nichž lze předpokládat emise pachových látek, je třeba umístit

v uzavřených prostorách. Vzduch z těchto prostorů je třeba odsávat a odvádět do zařízení na čištění odpadních plynů nebo je třeba učinit jiná opatření pro snížení emisí. Suroviny, produkty a meziprodukty, u kterých lze předpokládat emise pachových látek, se umísťují v uzavřených a chlazených nádobách.

9. Výroba klišu a lepidel

Uplatní se obecné emisní limity stanovené podle § 5 této vyhlášky. Při provozu zdrojů je třeba dodržovat požadavky § 8 až 13 a zásady a kategorizaci stanovené pro tuto činnost přílohou č. 2 k této vyhlášce.

10. Laminování dřeva, kovů, textilu, vláken a plastů

Uplatní se obecné emisní limity stanovené podle § 5 této vyhlášky. Při provozu zdrojů je třeba dodržovat požadavky § 8 až 13 a zásady a kategorizaci stanovené pro tuto činnost přílohou č. 2 k této vyhlášce.

PODMÍNKY PROVOZU ČERPAČÍCH STANIC

Tato příloha se nevztahuje na zařízení pro stáčení benzínu z mobilních kontejnerů do skladovacích nádrží čerpacích stanic a na zařízení pro výdej motorových paliv s výjimkou benzínu.

1. Podmínky provozu čerpacích stanic

Provozovatelé čerpacích stanic plní ustanovení zákona a zvláštních právních předpisů vydaných k jeho provedení.

Všechny stojany sloužící k výdeji benzínu je třeba vybavit zřetelným nápisem upozorňujícím zákazníky na nutnost úplného zasunutí výdejní pistole do plnicího hrdla nádrže motorového vozidla.

Kontrola funkčnosti zařízení (systému) pro zpětný odvod par u výdejních stojanů je prováděna obsluhou čerpací stanice v pravidelných intervalech, nejméně však 1x za směnu. U stojanů vybavených signalizací funkčnosti řídicí elektroniky vývěvy je touto obsluhou kontrolována funkčnost světelné signalizační kontrolky při výdeji benzínu. U výdejních stojanů, které nejsou vybaveny optickou signalizací správné funkce systému, je případný únik par zjišťován obsluhou smyslově.

Provádění kontrol správné funkce zařízení obsluha zaznamenává do provozního deníku čerpací stanice. V případě vzniku podezření na nefunkčnost zařízení nebo zjištění nefunkčnosti signalizace zaznamená tuto skutečnost, neprodleně a prokazatelně vyzve příslušnou oprávněnou osobu k provedení servisní kontroly a k odstranění závady a po provedení opravy nebo seřízení a proměření účinnosti odsávání par převezme od úkon provádějící osoby protokol dokladující funkčnost systému. Protokol archivuje pro případnou kontrolu orgánů ochrany ovzduší a dokumentuje jím plnění povinností, které mu jsou uloženy zákonem.

Pokud osoba provozovatele není zároveň vlastníkem čerpací stanice, zabezpečí vlastník splnění požadavků stanovených touto přílohou interními předpisy a smluvními podmínkami uvedenými v uzavřené smlouvě o pronájmu. Vlastník čerpací stanice garantuje vybavení této stanice rekuperací II. stupně.

2. Podmínky činnosti opravářských a servisních firem

Každá osoba, která zabezpečuje opravy, údržbu nebo servisní činnosti související s provozem výdejních stojanů benzínu podle této přílohy, sepisuje protokol o výsledcích této činnosti podle vzoru tiskopisu uvedeného v příloze č. 13 k této vyhlášce. Protokol pořizuje ve dvou vyhotoveních, z nichž jedno je jako doklad o provedeném zásahu uloženo na čerpací stanici a druhé je archivováno příslušnou servisní organizací.

3. Oprávnění k zásahu do zařízení

K zásahu do zařízení sloužícího ke zpětnému odvodu par vznikajících při plnění benzínu do mobilních kontejnerů plnicí pistolí výdejního stojanu je oprávněna pouze osoba odborně způsobilá k takovýmto úkonům, tzn. že je držitelem platného certifikátu (registračního osvědčení) výrobce výdejních stojanů prokazatelně opravňujícího k zásahům této osoby do konkrétních systémů. Evidenční číslo osvědčení a jméno pracovníka, který opravu a seřízení provedl, je kromě dalších údajů uvedeno v protokolu o provedené zkoušce (vzor tiskopisu v příloze č. 13 k této vyhlášce).

4. Lhůty provádění kontrol a servisních úkonů

Kontrola účinnosti systému zpětného odvodu par podle § 18 odst. 1 této vyhlášky, případně jeho seřizování, se provádí nejméně jednou ročně a doba mezi dvěma kontrolami není kratší než 6 měsíců. Kontrola účinnosti se dále provádí vždy po takovém zásahu do výdejních stojanů, jakým je výměna výdejní pistole nebo provedení kontrolní odběr. Tuto povinnost zakotví vlastník čerpací stanice do smluvního vztahu s osobou zabezpečující servis výdejních stojanů nebo ji splní jiným, prokazatelným způsobem.

5. Účinnost zpětného odvodu par

Kontrolu účinnosti, opravu a seřízení systému zpětného odvodu par podle § 18 odst. 1 této vyhlášky provádí pouze pracovník s oprávněním podle bodu 3 této přílohy mající autorizaci od výrobce měřícího zařízení pro kontrolu účinnosti systému.

Měřicí zařízení pro kontrolu účinnosti systému zpětného odvodu par je schváleno, ověřováno a kalibrováno podle zvláštního právního předpisu⁷⁾.

Pro měření účinnosti systému zpětného odvodu par podle § 18 odst. 1 této vyhlášky se používají dva postupy.

1. Postup pro výdejní stojany, kde je vývěva poháněna elektromotorem čerpadla bez elektronického řízení systému zpětného odvodu par. Zkouška se provádí při čerpání benzínu do vhodné odměrné nádoby při 50 % a při 100 % jmenovitého průtoku benzínu. Měření účinnosti tohoto systému zpětného odvodu par se provádí výhradně plynoměrem k tomuto účelu určeným⁷⁾.

2. Postup pro výdejní stojany s elektronicky řízeným systémem zpětného odvodu par, který umožňuje provést zkoušku bez čerpání benzínu. U multiproduktových stojanů se měří a seřizuje vždy jen jedna strana výdejního stojanu. Zkouška se provádí přístrojem k tomuto účelu schváleným⁷⁾.

Po skončení všech prací vyhotoví oprávněný pracovník příslušný protokol ve dvou vyhotoveních (viz příloha č. 13 k této vyhlášce).

⁷⁾ Zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii.

Příloha č. 13 k vyhlášce č. 355/2002 Sb.

PROTOKOL O KONTROLE ÚČINNOSTI ZPĚTNÉHO ODVODU PAR

čerpací stanice:

typ stojanu:

rok výroby:

stojan č.:

Pistole	produkt	%	50% výkon l/min	max výkon l/min
A1		%		
A2		%		
A3		%		
A4		%		
A5		%		
B1		%		
B2		%		
B3		%		
B4		%		
B5		%		

typ stojanu:

rok výroby:

stojan č.:

Pistole	produkt	%	50% výkon l/min	max výkon l/min
A1		%		
A2		%		
A3		%		
A4		%		
A5		%		
B1		%		
B2		%		
B3		%		
B4		%		
B5		%		

Datum.....
č. oprávnění.....

typ stojanu:

rok výroby:

stojan č.:

Pistole	produkt	%	50% výkon l/min	max výkon l/min
A1		%		
A2		%		
A3		%		
A4		%		
A5		%		
B1		%		
B2		%		
B3		%		
B4		%		
B5		%		

typ stojanu:

rok výroby:

stojan č.:

Pistole	produkt	%	50% výkon l/min	Max výkon l/min
A1		%		
A2		%		
A3		%		
A4		%		
A5		%		
B1		%		
B2		%		
B3		%		
B4		%		
B5		%		

Vypracoval.....
podpis,
razítko

356

VYHLÁŠKA

Ministerstva životního prostředí

ze dne 11. července 2002,

kteřou se stanoví seznam znečišťujících látek, obecné emisní limity, způsob předávání zpráv a informací, zjišťování množství vypouštěných znečišťujících látek, tmavosti kouře, přípustné míry obtěžování zápachem a intenzity pachů, podmínky autorizace osob, požadavky na vedení provozní evidence zdrojů znečišťování ovzduší a podmínky jejich uplatňování

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 55 odst. 3 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), (dále jen „zákon“) k provedení § 5 odst. 12, § 6 odst. 9, § 9 odst. 10, § 10 odst. 2, § 13 odst. 8, § 15 odst. 14 a § 17 odst. 10 zákona:

HLAVA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Vyhláška stanoví

- a) seznam znečišťujících látek a jejich stanovených skupin,
- b) katalog stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší (dále jen „zdroj“),
- c) obecné emisní limity pro znečišťující látky a jejich stanovené skupiny, pro tmavost kouře a pro pachové látky a přípustnou míru obtěžování zápachem,
- d) způsob předávání zpráv a informací,
- e) způsob zjišťování množství vypouštěných znečišťujících látek, intenzity pachu a přípustné míry obtěžování zápachem, tmavosti kouře, metody, technické prostředky pro měření emisí a požadavky na lhůty a na zpracování jeho výsledků,
- f) podmínky autorizace osob pro výkon některých činností souvisejících s ochranou ovzduší,
- g) požadavky na vedení provozní evidence zvláště velkých, velkých a středních zdrojů,
- h) požadavky na hlášení havárií a poruch,
- i) požadavky na zpracování souboru technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu stacionárního zdroje (dále jen „provozní řád“),
- j) požadavky na vedení registrů v rámci informačního systému kvality ovzduší,
- k) náležitosti žádosti o stanovisko a povolení.

§ 2

Základní pojmy

Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) emisním hmotnostním tokem – podíl hmotnosti znečišťující látky odváděné ze zdroje do vnějšího ovzduší (dále jen „ovzduší“) a času, po který je tato látka odváděna, vyjádřený v hmotnostních jednotkách za jednotku času; je jím popsána míra vlivu zdroje na kvalitu ovzduší,
- b) hmotnostní koncentrací znečišťující látky – množství znečišťující látky vyjádřené v hmotnostních jednotkách v jednotce objemu odpadního plynu (podíl hmotnosti znečišťující látky a objemu odpadního plynu) za definovaných stavových podmínek, eventuálně po přepočtu na vztažné podmínky,
- c) měřením emisí – stanovení hmotnostních toků a hmotnostních koncentrací znečišťujících látek pomocí měření,
- d) výpočtem emisí – stanovení hmotnostních toků emisí látkovou bilancí technologického procesu nebo pomocí emisních faktorů,
- e) měrnou výrobní emisí – poměr hmotnosti do ovzduší přecházející znečišťující látky ke vztažné veličině stanovený měřením a výpočtem na jednotlivém zařízení nebo souboru zařízení zdroje; vztažnou veličinou bývá zejména hmotnost spáleného paliva nebo množství tepla přivedeného palivem nebo hmotnost vstupní suroviny nebo množství nebo hmotnost jednotek produkce na jednotlivém měření zařízení nebo souboru zařízení zdroje,
- f) emisním faktorem – střední měrná výrobní emise typická pro určitou skupinu zdrojů,
- g) kontinuálním měřením emisí – průběžné měření hmotnostních koncentrací znečišťujících látek pomocí prostředků emisního měřicího systému splňujícího požadavky uvedené v příloze č. 6 k této vyhlášce. Emisní měřicí systém se zpravidla skládá ze zařízení pro odběr a úpravu vzorku nebo měřicí trasy, přístrojů pro měření sledovaných složek, přístrojů pro měření stavových a vztažných (referenčních, srovnávacích) veličin, přístrojů pro

- stanovení průtoku odpadního plynu a zařízení pro sběr, vyhodnocování a třídění naměřených hodnot a prostředků pro jejich registraci, distribuci a uchovávání,
- h) kalibrací přístroje – soubor úkonů, které dávají za určených podmínek závislost mezi hodnotami indikovanými měřicím přístrojem a hodnotami sledované veličiny,
- i) metrologickou návazností měření – zařazení daného emisního měření do nepřerušené posloupnosti přenosu hodnoty měřené veličiny počínaje etalonem nejvyšší metrologické kvality pro daný účel,
- j) ověřením emisního měřicího systému – porovnání hodnot evidovaných v emisním měřicím systému s hodnotami měřeními referenční nebo ekvivalentní metodou, metrologicky navázaným jednorázovým měřením,
- k) jednorázovým měřením emisí – měření emisí prováděné pomocí jednotlivých diskontinuálních měření v intervalech a způsobem předepsaným touto vyhláškou; jednorázové měření se provádí manuálním odběrem vzorku a následnou fyzikální, fyzikálně-chemickou nebo chemickou analýzou, nebo přímým měřením přístroji pro kontinuální měření,
- l) jednotlivým měřením – jedno měření jedné znečišťující látky v odpadním plynu v trvání od přibližně 1 minuty do 24 hodin, v závislosti na koncentraci znečišťující látky, metodě stanovení a požadavcích této vyhlášky podle příslušných technických norem pro měření emisí nebo podmínek stanovených orgány ochrany ovzduší, jehož postup je uveden v příručce jakosti autorizované osoby podle § 15 odst. 1 písm. a) zákona,
- m) tuhými znečišťujícími látkami – částice různých velikostí, tvaru, původu, složení a struktury, které jsou za teploty a tlaku v komíně, výduchu, výpusti nebo při měření emisí přítomny v odpadním plynu v pevném skupenství a jsou jím unášeny,
- n) celkovým organickým uhlíkem (TOC) – celkové množství uhlíku obsaženého v organických sloučeninách, které jsou přítomny v parní a plynné fázi v odpadním plynu, vyjádřené v hmotnostních jednotkách v jednotce objemu za definovaných stavových podmínek, eventuálně po přepočtu na vztažné podmínky,
- o) těžkými kovy – kovy nebo metaloidy, které jsou stabilní a mají měrnou hmotnost vyšší než $4\,500\text{ kg}\cdot\text{m}^{-3}$, a jejich sloučeniny,
- p) persistentními organickými látkami (POP) – organické látky, které vykazují toxické vlastnosti, jsou persistentní, bioakumulují se, dochází u nich k depozicím a k dálkovému přenosu v ovzduší a je u nich pravděpodobný významný škodlivý vliv na lidské zdraví nebo škodlivé účinky na životní prostředí,
- r) pachem – subjektivní čichový vjem člověka,
- s) intenzitou pachu – údaj o míře pachu zjištěný pomocí měřicích a zkušebních metod, podle požadavků této vyhlášky, příslušných technických norem pro měření emisí nebo postupů stanovených orgány ochrany ovzduší, vyjádřený pachovými jednotkami, pachovým číslem, mírou obtěžování obyvatelstva zápachem,
- t) koncentrací pachu – hodnota určující množství pachových jednotek v objemové jednotce vzduchu,
- u) emisním limitem pachových látek (pachovým číslem) – maximální množství pachu charakterizovaného pachovými jednotkami v 1 m^3 čistého vzduchu, který smí být emitován zdrojem do ovzduší,
- v) evropskou pachovou jednotkou (OUER) (pachovou jednotkou) – množství pachových látek, které, pokud je rozptýleno v 1 m^3 neutrálního plynu za normálních stavových podmínek, vyvolá alespoň u 50 % testujících posuzovatelů čichový vjem odpovídající evropské referenční pachové jednotce,
- w) evropskou referenční pachovou jednotkou – fyziologická reakce posuzovatelů vyvolaná dávkou $123\text{ }\mu\text{g}$ n-butanolu rozptýleného v 1 m^3 neutrálního plynu (v molárním poměru $0,040\text{ }\mu\text{mol}$ n-butanolu na 1 mol neutrálního plynu) za normálních stavových podmínek,
- x) obtěžováním zápachem – vnímání zápachu obtěžujícího nad přípustnou mírou,
- y) prahovou koncentrací detekce pachu – nejmenší koncentrace pachových látek, pro které polovina zkoumané populace může zjistit pach,
- z) prahovou koncentrací rozpoznání pachu – takový obsah pachových látek v ovzduší, při kterém dojde v 50 % případů vystavení jejich účinkům k jejich identifikaci. Prahová koncentrace rozpoznání pachu leží zpravidla o $3\text{ OUER}\cdot\text{m}^{-3}$ výše než prahová koncentrace detekce pachu,
- aa) čichovým prahem – stav zředění čistého vzduchu vzduchem znečištěným pachem, při kterém tato směs vyvolá první poznatek čichového vjemu,
- bb) přípustnou mírou obtěžování zápachem (imisním limitem obtěžování zápachem) – nejvyšší koncentrace směsi pachových látek, při jejímž výskytu v ovzduší není obtěžováno obyvatelstvo,
- cc) provozovnou – stavebně samostatný objekt nebo výrobně samostatný úsek (provozní celek), kde je umístěn zdroj nebo více zdrojů, provozovaných jedním provozovatelem,

- dd) zařízením – spalovací nebo výrobní technologické zařízení, které může být samostatným zdrojem znečišťování ovzduší nebo může společně s dalšími zařízeními (skupina kotlů nebo skupina technologických úseků) tvořit zdroj znečišťování,
- ee) havárií zdroje – nenadálý nebo neočekávaný stav, při němž bezprostředně a výrazně vzrostou emise znečišťujících látek a zdroj nelze zpravidla regulovat ani zastavit běžnými technickými postupy,
- ff) jmenovitě určeným zdrojem – významný zdroj uvedený v § 17 nebo ve zvláštním právním předpisu,¹⁾ pro který platí zvláštní požadavky na měření emisí,
- gg) fugitivní emisí – vnášení znečišťujících látek do životního prostředí, kdy nelze měřením určit všechny veličiny nutné k výpočtu hmotnostního toku. Tento pojem zahrnuje zejména emise látek uvolňované do atmosféry okny, dveřmi, větracími průduchy a podobnými otvory, netěsnostmi rozvodů a armatur a veškeré emise vznikající při provozu zdrojů z volného prostranství,
- hh) odpadním plynem – plyn s obsahem znečišťujících látek, který je odváděn nebo který uniká do venkovní atmosféry ze zdrojů znečišťování; jsou to zejména spaliny, odpadní vzdušina, technologické odplyny, případně jiné plynné látky,
- ii) normálními stavovými podmínkami – teplota 273,15 K (0 °C) a tlak 101,325 kPa.

HLAVA II

SEZNAM ZNEČIŠŤUJÍCÍCH LÁTEK A JEJICH STANOVENÝCH SKUPIN, KATALOG ZDROJŮ, OBECNÉ EMISNÍ LIMITY A POSKYTOVÁNÍ INFORMACÍ (K § 5 odst. 12 a § 13 odst. 8 zákona)

§ 3

Seznam znečišťujících látek

Seznam znečišťujících látek a jejich stanovených skupin (§ 5 odst. 12 zákona) je uveden v příloze č. 1 k této vyhlášce.

§ 4

Katalog kategorií, skupin a podskupin zdrojů

(1) Obsah a náležitosti katalogu kategorií, skupin a podskupin zdrojů uvádí příloha č. 3 k této vyhlášce.

(2) Způsob stanovení kategorie zdrojů nezahrnutých v odstavci 1 se provádí podle náležitostí uvedených ve zvláštním právním předpisu.¹⁾

§ 5

Obecné emisní limity

(1) Obecné emisní limity znečišťujících látek a jejich stanovených skupin, přípustná tmavost kouře a emisní limity pro pachové látky jsou uvedeny v přílohách č. 1 a č. 2 k této vyhlášce.

(2) Obecné emisní limity pro fugitivní emise pachových látek při posouzení zápachu pomocí měření v pachové stopě zdroje ve vzdálenosti nejdále při hranici pozemku, na kterém je umístěn, jsou uvedeny v příloze č. 2 k této vyhlášce. Hranice pozemku je pro účely zjišťování pachových látek stanovena podle rozhodnutí orgánů veřejné správy k umístění a povolení stavby stacionárního zdroje nebo k jeho kolaudaci.

§ 6

Poskytování a zpřístupňování informací

(1) Provozovatelé zdrojů znečišťování ovzduší (dále jen „provozovatel“) poskytují informace všem příslušným orgánům ochrany ovzduší nejpozději ve lhůtě do patnácti kalendářních dnů, nebo bezodkladně, pokud na poskytované informaci závisí ochrana lidského zdraví, životního prostředí nebo důležitého veřejného zájmu žadatelem o informaci zdůrazněného, včetně dotazu orgánu Evropské komise podle § 37 odst. 1 zákona.

(2) Seznam držitelů platného osvědčení podle § 15 zákona se zpřístupňuje ve Věstníku Ministerstva životního prostředí (dále jen „Věstník ministerstva“).

(3) Ministerstvo životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) poskytuje informace z registru regulovaných látek a osob, které s nimi zacházejí (§ 32 odst. 8 zákona).

¹⁾ Nařízení vlády č. 352/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.

Nařízení vlády č. 353/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.

Vyhláška č. 355/2002 Sb., kterou se stanoví emisní limity a další podmínky provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší emitujících těkavé organické látky z procesů aplikujících organická rozpouštědla a ze skladování a distribuce benzínu.

Nařízení vlády č. 354/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky pro spalování odpadu.

(4) Seznam závazných metod pro zpracování rozptylových studií podle § 17 odst. 5 zákona stanoví zvláštní právní předpis²⁾ spolu s referenčními metodami pro zpracování rozptylových studií a aktualizuje se o nově schválené metody. Aktualizovaný seznam se zpřístupňuje ve Věstníku ministerstva.

(5) V případě, že ze zvláštních právních předpisů nebo právních předpisů Evropských společenství vyplnou povinnosti poskytovat nové nebo rozšířené informace, dohodne ministerstvo s příslušnými orgány ochrany ovzduší způsob jejich zpřístupňování, který bude oznámen ve Věstníku ministerstva.

(6) Seznam technických norem pro měření emisí a požadavků na emisní měřicí systémy je uveden v přílohách č. 5 a č. 6 k této vyhlášce. Tento seznam se doplňuje o nově přijaté normy. Změny seznamu jsou zpřístupňovány ve Věstníku ministerstva.

(7) Oznámení o podání žádosti o povolení podle § 17 odst. 1 písm. b), c) a d) a odst. 2 písm. c) zákona u nové spalovny odpadu nebo spoluspalovacího zařízení nebo u jejich podstatných změn, s informací o místě, kde lze do této žádosti včetně všech stanovených náležitostí nahlížet, zpřístupní příslušné orgány ochrany ovzduší, na jejichž územním obvodu je nebo má být zařízení umístěno, na portálu veřejné správy a svých úředních deskách na 30 dnů. V této době může každý podat příslušnému orgánu své připomínky k žádosti. Příslušný orgán ochrany ovzduší před vydáním povolení připomínky posoudí. Stejným způsobem jsou zpřístupněna i vydaná povolení, jakož i jejich veškeré následné změny nebo dodatky. Oznámení o podání žádosti o schválení plánu snižování emisí u zdroje podle § 54 odst. 10 zákona s informací o místě, kde lze do této žádosti včetně všech stanovených náležitostí nahlížet, zpřístupní příslušné orgány ochrany ovzduší, na jejichž územním obvodu je zdroj umístěn, na portálu veřejné správy a svých úředních deskách na 30 dnů. V této době může každý podat příslušnému orgánu své připomínky k žádosti. Příslušný orgán ochrany ovzduší před schválením plánu připomínky posoudí. Stejným způsobem jsou zpřístupněna i schválená vyhotovení plánu.

(8) Provozovatelé spaloven a spoluspalovacích zařízení se jmenovitou provozní kapacitou 2 tuny odpadu za hodinu a více zpřístupní veřejnosti roční zprávu o jejich provozu. Zpráva obsahuje zejména údaje o druzích a ročních hmotnostních tocích spalovaných odpadů, o vypouštěných znečišťujících látkách, o plnění emisních limitů, o množství a způsobu odstraňování odpadu po spálení a o veškerých odchylkách od schváleného provozního řádu.

HLAVA III

ZPŮSOB ZJIŠŤOVÁNÍ EMISÍ A TECHNICKÉ PROSTŘEDKY PRO MĚŘENÍ EMISÍ ZNEČIŠŤUJÍCÍCH LÁTEK, MĚŘENÍ TMAVOSTI KOUŘE, EMISÍ PACHOVÝCH LÁTEK A ZPŮSOB STANOVENÍ PŘÍPUSTNÉ MÍRY OBTEŽOVÁNÍ ZÁPACHEM, MĚŘENÍ EMISÍ U JMENOVITĚ URČENÝCH ZDROJŮ (K § 9 odst. 10 zákona)

§ 7

(1) Emise se zjišťují měřením, popřípadě výpočtem, pokud se od měření upustilo v případech uvedených v odstavci 10.

(2) Emise zjišťované měřením prokazují provozovatelé jednorázovým měřením nebo kontinuálním měřením a výpočtem s použitím výsledků těchto měření.

(3) Emise zjišťované výpočtem prokazují provozovatelé podle § 9 odst. 1 zákona bilancí technologického procesu nebo s použitím emisních faktorů. Emisní faktory pro vybrané spalovací zdroje a ostatní zdroje jsou uvedeny ve zvláštním právním předpisu¹⁾ a v příloze č. 4 k této vyhlášce.

(4) Měřením se zjišťují emise jen těch znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin, pro něž má daný zdroj určeny emisní limity specifické nebo obecné uplatněné postupem podle § 9 odst. 4 zákona. Toto ustanovení neplatí pro jmenovitě určené zdroje podle § 17.

(5) Odběr vzorků nebo měření se provádí podle § 9 odst. 2 zákona v místě před vyústěním odpadního plynu do ovzduší nebo na jiném místě, jestliže je v něm složení odpadního plynu stejné jako ve vyústění nebo je přesně definováno obsahem srovnávací složky, nejčastěji kyslíku, tak, aby výsledky měření byly porovnatelné s hodnotami emisních limitů. Odběr vzorků fugitivních emisí se provádí podle požadavků této vyhlášky, příslušných technických norem pro měření emisí a podmínek stanovených orgány ochrany ovzduší.

(6) Vybudování místa pro odběr vzorku nebo měření emisí (měřicí místo) a jeho udržování v provozuschopném stavu zajišťuje provozovatel [§ 11 odst. 1 písm. j) zákona] v souladu s technickými normami uvedenými v přílohách č. 5 a č. 6 k této vyhlášce a zabezpečí je z hlediska bezpečnosti práce podle zvláštního právního předpisu.³⁾ V souladu s těmito podmínkami se měřicí místo vybaví odběrovými přírubami.

²⁾ Nařízení vlády č. 350/2002 Sb., kterým se stanoví imisní limity a podmínky a způsob sledování, posuzování, hodnocení a řízení kvality ovzduší.

³⁾ Zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

(7) Schválení měřicího místa Českou inspekci životního prostředí (dále jen „inspekce“) je součástí podmínek kolaudačního nebo jiného obdobného rozhodnutí. Popis měřicího místa se uvádí v provozním řádu zdroje.

(8) Způsob sledování provozu zdroje a stanovení emisí pro případ výpadku kontinuálního měření uvádí provozovatel v provozním řádu zdroje.

(9) Zařízení, která jsou provozována pouze po dobu v úhrnu nepřekračující 700 hodin v kalendářním roce a jsou pro taková použití předem označena a evidována inspekci, nemusí být kontinuálním měřením vybavena, i kdyby jinak takové povinnosti podléhala.

(10) Od měření emisí znečišťujících látek lze upustit v případech, kdy nelze dostupnými technickými prostředky zaručit, že měření odráží skutečný stav znečišťování ovzduší. Tímto ustanovením není dotčena povinnost provozovatelů zdrojů podle § 9 odst. 1 zákona a § 12 odst. 1 písm. f) zákona. Způsob měření projedná provozovatel s orgánem kraje.

(11) U spalovacích zdrojů sestávajících z většího počtu spalovacích zařízení (například kotlů), která mají významně odlišné technické parametry (výkon, palivo, technickou konstrukci, dobu provozování v průběhu kalendářního roku, odvod spalín), může provozovatel projednat s inspekci stanovení individuálního měřicího plánu zdroje, který je uveden v provozním řádu zdroje.

§ 8

Jednorázové měření

(1) Jednorázové měření se provádí u zvláště velkých, velkých a středních zdrojů tak, aby byly stanoveny emise každého jednotlivého zařízení zdroje

- ke dni stanovenému v povolení podle § 17 odst. 1 písm. d) zákona při uvádění zařízení do provozu,
- po každé změně paliva nebo suroviny nad rámec schváleného provozního řádu,
- po každém významném a trvalém zásahu do konstrukce nebo vybavení zařízení zdroje, který by mohl vést ke změně emisí,

a to do 3 měsíců od vzniku některé ze skutečností uvedených pod písmeny a) až c). Místa odběru vzorků nebo měření emisí jsou popsána v provozním řádu zdroje nebo v případě, že u zdroje se provozní řád nezpracovává, v rozhodnutí inspekce podle § 7 odst. 7.

(2) Jednorázové měření v místech odběru vzorků nebo měření stanovená podle odstavce 1 se dále provádí

- u zvláště velkých zdrojů dvakrát za kalendářní rok, ne dříve než po uplynutí 3 měsíců od data předchozího měření, pokud provozovatel nemá povinnost měřit kontinuálně nebo pokud tato povinnost není stanovena zvláštním právním předpisem¹⁾ nebo přílohou č. 14 k této vyhlášce jinak,

b) u velkých zdrojů jedenkrát za kalendářní rok, ne dříve než po uplynutí 6 měsíců od data předchozího měření, pokud provozovatel nemá povinnost měřit kontinuálně nebo pokud není stanoveno zvláštním právním předpisem¹⁾ jinak,

c) u středních zdrojů jednou za 3 kalendářní roky, ne dříve než po uplynutí 18 měsíců od data předchozího měření, a to u kotlů spalujících tuhá, kapalná nebo plynná paliva o tepelném výkonu rovném nebo vyšším než 1 MW a dále u zdrojů, u kterých se dodržování emisních limitů dosahuje úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím zařízení k čištění odpadního plynu,

d) u středních zdrojů nespádajících pod písmeno c) jednou za 5 kalendářních roků, ne dříve než po uplynutí 30 měsíců od data předchozího měření.

(3) Termín, rozsah měření a autorizovanou osobu, která bude měření provádět, oznámí provozovatel písemně inspekci nejpozději 14 dní před datem zahájení měření. Případné změny oznámení provozovatel ohlásí inspekci neprodleně; v případě změny termínu měření postupuje provozovatel v dohodě s inspekci.

(4) Jednorázovým měřením se stanovují emise znečišťujících látek, pro něž má daný proces určeny emisní limity, pokud pro ně není stanovena povinnost měřit kontinuálně. Odchylně od tohoto ustanovení se povinnost měření upravuje u jmenovitě určených zdrojů stanovených zvláštním právním předpisem¹⁾ a v § 17.

(5) Pro jednorázové měření emisí lze použít pouze těch měřicích metod, které umožní stanovit koncentrace znečišťujících látek alespoň v intervalu od 10 % do 200 % emisního limitu. Technické normy jednorázového měření obsahuje příloha č. 5 k této vyhlášce.

(6) Jednorázová měření zajišťují provozovatelé prostřednictvím autorizované osoby.

(7) Jednorázové měření u zdroje lze nahradit měřením kontinuálním, a to na základě žádosti provozovatele. V tomto případě postupuje provozovatel podle § 11 a 12.

§ 9

Provedení jednorázového měření

(1) Při jednorázovém měření manuálními metodami se provádí

- nejméně 3 jednotlivá měření u zdrojů s neměnnými provozními podmínkami,
- nejméně 6 jednotlivých měření u zdrojů s proměnlivými provozními podmínkami, nebo
- více jednotlivých měření u zdrojů s periodickým, přerušovaným, šaržovým způsobem výroby, tak, aby měření postihlo celý časový interval cyklu nebo šarže.

Doba odběru dílčích, na sebe navazujících vzorků se přizpůsobí očekávaným koncentracím v souladu s technickými postupy pro měření emisí a požadavky této vyhlášky, technickými normami pro měření emisí uvedenými v příloze č. 5 k této vyhlášce a podmínkami stanovenými v rozhodnutích orgánů ochrany ovzduší. Při jednorázovém měření za použití přístrojů pro kontinuální měření se měření provádí po celou dobu podle odstavců 2 a 3.

(2) Minimální doba jednorázového měření podle § 8 odst. 1

- a) je 6 hodin u zvláště velkých, velkých a středních zdrojů při maximálním projektovaném výkonu zdroje, nebo
- b) je u zdrojů s periodickým, přerušovaným nebo šaržovitým způsobem výroby stanovena tak, že se měření provádí po celou dobu trvání cyklu při maximálním projektovaném výkonu zdroje. Trvá-li cyklus nejdéle 4 hodiny, musí jednorázové měření zahrnovat nejméně 3 šarže, pokud je možno je provést během jednoho dne. Trvá-li jeden cyklus déle než 4 hodiny, měří se emise průběžně po celou dobu trvání jednoho výrobního cyklu při jmenovitém výkonu zdroje.

Pokud nelze u zdroje dosáhnout z technických důvodů maximálního projektovaného výkonu, provede se měření při maximálním dosažitelném výkonu zdroje. Zvýšení výkonu zdroje po datu měření se hodnotí jako významný a trvalý zásah do konstrukce zdroje.

(3) Minimální doba jednorázového měření podle § 8 odst. 2

- a) je 6 hodin u středních zdrojů při obvyklém provozním výkonu zdroje, kterým se rozumí výkon za nepřetržitého využití zařízení zdroje s dosažením produkce, která je z hlediska ekonomických a obchodních podmínek provozovatele v období od posledního autorizovaného měření průměrná a obvyklá,
- b) je 6 hodin u zvláště velkých a velkých zdrojů s neměnnými provozními podmínkami při obvyklém provozním výkonu zdroje,
- c) je 12 hodin u zvláště velkých a velkých zdrojů s proměnlivými provozními podmínkami při obvyklém provozním výkonu zdroje, nebo
- d) je u zdrojů s periodickým, přerušovaným nebo šaržovitým způsobem výroby stanovena tak, že se měření provádí po celou dobu trvání cyklu při obvyklém provozním výkonu zdroje. Trvá-li cyklus nejdéle 4 hodiny, zahrnuje jednorázové měření nejméně 3 šarže, pokud je možno je provést během jednoho dne. Trvá-li jeden cyklus déle než 4 hodiny, měří se emise průběžně po celou dobu trvání jednoho výrobního cyklu při obvyklém provozním výkonu zdroje.

(4) U spalovacích zdrojů s kotli o jmenovitém te-

plném výkonu každého z nich nižším než 5 MW spalujícími výhradně lehký topný olej, zemní plyn nebo paliva LPG lze hmotnostní koncentrace oxidu uhelnatého a oxidů dusíku zjišťovat také potenciometricky přímým měřením přístroji s elektrochemickými snímači.

(5) Při jednorázovém měření na zdrojích podle odstavce 4 se provádí na každém zařízení (kotli) zdroje nejméně

- a) 3 jednotlivá měření, každé v trvání minimálně 15 minut nepřetržitě s periodou ukládání měřené hodnoty rovnou nebo kratší než 30 sekund u zdroje s neměnnými provozními podmínkami,
- b) 6 jednotlivých měření, každé v trvání minimálně 15 minut nepřetržitě s periodou ukládání měřené hodnoty rovnou nebo kratší než 30 sekund u zdroje s proměnnými provozními podmínkami.

(6) Na zdrojích vybavených látkovým filtrem pro omezování znečišťování ovzduší s výstupní koncentrací tuhých znečišťujících látek nižší než $50 \text{ mg} \cdot \text{m}^{-3}$ za provozních stavových podmínek a s emisním limitem stanoveným výhradně pro tuhé znečišťující látky se provádí tři jednotlivá měření koncentrace tuhých znečišťujících látek. Doba odběru dílčích, na sebe navazujících vzorků se přizpůsobí očekávaným koncentracím, v souladu s požadavky této vyhlášky, technickými normami pro měření emisí podle příloh č. 5 a č. 6 k této vyhlášce a podmínkami stanovenými v rozhodnutích orgánů ochrany ovzduší, minimálně však v trvání nepřetržitě 30 minut pro každé jednotlivé dílčí měření.

§ 10

Vyhodnocení jednorázového měření

(1) Výsledky jednorázového měření se zpracují tak, aby je bylo možno porovnat s emisními limity. Schopnost zdroje dodržovat emisní limit je prokázána, pokud průměr jednotlivých měření koncentrace znečišťující látky za celé měření vypočítaný podle odstavců 3 až 5 je menší nebo roven hodnotě emisního limitu a současně každá koncentrace znečišťující látky zjištěná jednotlivým měřením je menší než 120 % emisního limitu, pokud zvláštní právní předpis¹⁾ nestanoví jinak. Obdobně se hodnotí dodržení emisního limitu, je-li vyjádřen jinou měřitelnou veličinou než koncentrací znečišťující látky.

(2) U jednorázového měření koncentrace znečišťujících látek prováděného přístroji pro kontinuální měření se emisní limit považuje za dodrženy, je-li aritmetický průměr třicetiminutových středních hodnot vypočtený podle odstavce 5 menší nebo roven hodnotě emisního limitu a současně každá třicetiminutová střední hodnota zjištěné koncentrace znečišťující látky je menší než 120 % emisního limitu, pokud zvláštní právní předpis¹⁾ nestanoví jinak.

(3) Vyhodnocení jednorázového měření obsahuje údaj o hmotnostní koncentraci znečišťující látky, jejím hmotnostním toku a měrné výrobní emisi a podmínky jejich platnosti pro jednotlivé měřené zařízení nebo technologický proces. Je-li hodnota měrné výrobní emise současně stanovena u zdroje jako emisní limit, je její případné překročení prokázáno na základě výsledků jednorázového měření považováno za překročení emisního limitu.

(4) Jednorázové měření koncentrace znečišťujících látek manuálními metodami se vyhodnotí jako střední hodnoty za dobu odběru vzorku vyjádřené po přepočtu na stanovené podmínky a vážený průměr těchto hodnot za celé měření.

(5) Jednorázové měření koncentrace znečišťujících látek přístroji pro kontinuální měření se vyhodnotí jako střední hodnoty za každých 30 minut měření vyjádřené po přepočtu na stanovené podmínky a jako aritmetický průměr těchto hodnot za celé měření.

(6) Jednorázové měření koncentrace oxidu uhelnatého nebo oxidů dusíku provedené přístroji s elektrochemickými snímači na zdroji s kotli o jmenovitém výkonu každého z nich nižším než 5 MW spalujícími výhradně lehký topný olej, zemní plyn nebo paliva LPG se vyhodnotí jako střední hodnoty za každých 15 minut měření při provozu hořáku kotle vyjádřené po přepočtu na stanovené podmínky a jako aritmetický průměr těchto hodnot za celé měření.

(7) Na základě výsledků jednorázového měření se stanoví měrná výrobní emise znečišťující látky, nebo stanovené skupiny znečišťujících látek. Součinem měrné výrobní emise a počtu jednotek vztažné veličiny dosaženého v průběhu kalendářního roku se vypočte roční hmotnostní tok (roční emise) znečišťující látky.

§ 11

Kontinuální měření

(1) Kontinuální měření se provádí u zvláště velkých a velkých zdrojů v těch případech, kdy se dodržení emisního limitu dosahuje úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím zařízení k čištění odpadního plynu. Ustanovení § 8 odst. 1 tím není dotčeno.

(2) U zdrojů uvedených v odstavci 1 se kontinuálním měřením zjišťuje dodržování emisního limitu pouze té znečišťující látky, jejíž roční hmotnostní tok překračuje při maximálním projektovaném výkonu zdroje a při hmotnostní koncentraci znečišťující látky odpovídající emisnímu limitu hodnoty

- a) 200 t tuhých znečišťujících látek,
- b) 1000 t oxidu siřičitého,

- c) 4 t chloru a jeho plynných anorganických sloučenin chloru vyjádřených jako chlor,
- d) 10 t těkavých organických látek vyjádřených jako celkový organický uhlík,
- e) 200 t oxidů dusíku vyjádřených jako oxid dusičitý,
- f) 1 t sulfanu,
- g) 2 t plynných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluor, nebo
- h) 50 t oxidu uhelnatého.

(3) Odchylně od ustanovení odstavců 1 a 2 se povinnost kontinuálního měření upravuje u jmenovitě určených zdrojů stanovených zvláštním právním předpisem⁴⁾ a v § 17.

(4) Současně s hodnotami koncentrací znečišťujících látek se kontinuálně měří hodnoty objemového toku odpadního plynu, tlaku a teploty, koncentrace kyslíku a dalších plynných látek v případě, že je to pro porovnání s emisním limitem a pro stanovení emisního hmotnostního toku potřebné. Dále se současně měří vlhkost, která může být zjišťována i prostředky pro jednorázové měření.

(5) Data zjišťovaná kontinuálním měřením se chrání proti pozměňování a poskytují se ve formě uvedené v § 12.

(6) Analytické metody kontinuálního měření a technické požadavky na emisní měřicí systémy jsou uvedeny v příloze č. 6 k této vyhlášce. Technické požadavky v odpovídajícím rozsahu a vztahující se k použité metodě musí splňovat i přístroje pro měření stavových, srovnávacích a vztažných veličin.

(7) Pro měření se používá emisního měřicího systému, který je schopen stanovit hmotnostní koncentrace znečišťujících látek alespoň v intervalu od 10 % do 250 % emisního limitu.

(8) Údržba emisního měřicího systému a zajištění správnosti funkce přístrojů se provádí v souladu s § 11 odst. 1 písm. j) zákona postupem a ve lhůtách, které jsou stanoveny výrobcem zařízení. Zásady činností a lhůty se uvádí v provozním řádu zdroje.

(9) Přístroje emisního měřicího systému musí být pravidelně kalibrovány podle požadavků zvláštního právního předpisu.⁴⁾ Správnost údajů kontinuálního měření se ověří jednorázovým měřením provedeným autorizovanou osobou nejméně jednou za rok a dále při každém významném zásahu do emisního měřicího systému nebo technologického procesu nebo významné změně zpracovávaných surovin nebo spalovaného paliva, a to do 3 měsíců od vzniku některé z uvedených změn.

⁴⁾ Zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů.

§ 12

Vyhodnocení kontinuálního měření

(1) Při vyhodnocování kontinuálního měření se použije tento postup

- a) z hodnot naměřených v intervalech ne kratších než 1 minuta se vypočte třicetiminutová střední hodnota koncentrace příslušné znečišťující látky při stanovených stavových a vztažných podmínkách. Za třicetiminutovou střední hodnotu se považuje aritmetický průměr minutových středních hodnot zaznamenaných po dobu nejméně 20 minut ze sledovaného třicetiminutového intervalu,
- b) třicetiminutové střední hodnoty se rozřídí pomocí počítače do nejméně 20 tříd, na které je rozdělen interval od nuly do dvojnásobku emisního limitu, a to počínaje prvním dnem kalendářního roku nebo prvním dnem zahájení provozu. Zvlášť se zaznamená překročení 1,2násobku a dvojnásobku emisního limitu,
- c) ze třicetiminutových středních hodnot se vypočte průměrná denní střední hodnota koncentrace znečišťující látky a porovná se s hodnotou emisního limitu; překročení se zaznamená.

(2) Hodnoty naměřené a vypočtené podle odstavce 1 musí být kdykoliv přístupné, výstupy z nich se zpracovávají denně. Dále se v poslední den kalendářního roku zpracuje souhrnný výstup za kalendářní rok, který musí být uchován v listinné podobě jako výstupní tištěný produkt. Denní výstupy se ukládají na elektronický nosič a musí být vytištěny v případech, kdy dokumentují překročení hodnot podle odstavce 3 písm. b) a c).

(3) Při použití kontinuálního měření emisí se emisní limit považuje za dodrženy, jestliže jsou v průběhu kalendářního roku současně splněny tyto podmínky

- a) roční průměr denních středních hodnot je nižší než hodnota emisního limitu,
- b) 95 % všech třicetiminutových středních hodnot je nižší než 120 % hodnoty emisního limitu,
- c) všechny třicetiminutové střední hodnoty jsou nižší než dvojnásobek hodnoty emisního limitu,
- d) pro zvláště velké spalovací zdroje s jmenovitým tepelným příkonem 50 MW a vyšším žádná z měsíčních středních hodnot nepřesáhne emisní limit a pro oxid siřičitý a tuhé znečišťující látky 97 % a pro oxidy dusíku 95 % všech čtyřicetiosmihodinových středních hodnot nepřesáhne 110 % emisního limitu. Čtyřicetiosmihodinovou střední hodnotou se rozumí aritmetický průměr dvou platných po sobě jdoucích denních středních hodnot. Pro výpočet čtyřicetiosmihodinové střední hodnoty se použijí denní střední hodnoty počínaje 1. lednem a končící 31. prosincem kalendářního roku, přičemž pro výpočet čtyřicetiosmihodinové

střední hodnoty může být každý ze dnů v roce použit pouze jednou. Osamocené denní průměry v průběhu roku se pro výpočet čtyřicetiosmihodinové střední hodnoty nesčítají.

(4) Při hodnocení dodržení emisního limitu se nepřihlíží k výpadkům kontinuálního měření, nepřekročí-li 5 % celkové provozní doby zdroje znečišťování v kalendářním roce.

(5) Do hodnot rozhodných pro posouzení dodržení emisního limitu se nezahrnují údaje zjištěné v době uvádění zařízení zdroje znečišťování do provozu, v době jeho odstavení z provozu nebo při odstraňování jeho poruchy, popřípadě havárie. Délka přístupné doby trvání těchto stavů musí být uvedena v provozním řádu.

(6) Odlišně od postupu podle odstavců 1 až 5 se vyhodnocení kontinuálního měření u některých zdrojů provede, je-li tak výslovně stanoveno ve zvláštním právním předpisu.¹⁾

(7) Při vyhodnocování kontinuálního měření průtoku (objemového toku) odpadního plynu se použije tento postup

- a) z hodnot naměřených v intervalech ne kratších než 1 minuta se vypočte třicetiminutová střední hodnota objemového toku odpadního plynu při stanovených stavových a vztažných podmínkách. Za třicetiminutovou střední hodnotu se považuje aritmetický průměr minutových středních hodnot zaznamenaných po dobu nejméně 20 minut ze sledovaného třicetiminutového intervalu a
- b) z třicetiminutových středních hodnot objemového toku odpadního plynu a denní doby provozu zdroje se vypočte celkový objem odpadního plynu při stanovených stavových a vztažných podmínkách vypuštěného do ovzduší za den.

(8) Roční emise znečišťující látky nebo stanovené skupiny znečišťujících látek se na základě výsledků kontinuálního měření stanoví jako součet součinů výsledných hodnot podle odstavce 1 písm. c) a odstavce 7 písm. b).

§ 13

Výpočet množství vypouštěných znečišťujících látek

(1) Emise se stanovují výpočtem v případech uvedených v § 7 odst. 10, a to

- a) bilancí technologického procesu jako rozdíl mezi hmotnostními toky znečišťující látky do procesu vstupujícími a hmotnostními toky znečišťující látky z procesu vystupujícími jinými cestami než emisí do ovzduší a obsaženými ve výrobku se zohledněním jejich chemických a fyzikálních změn v procesu, nebo
- b) použitím emisních faktorů jako součin emisního faktoru uvedeného pro odpovídající skupinu

zdrojů v příloze č. 4 k této vyhlášce nebo ve zvláštním právním předpisu¹⁾ a počtu jednotek příslušné vztažné veličiny na zdroji v požadovaném časovém úseku. Pro zdroje, které nemají emisní faktor stanovený, nelze tento postup použít.

(2) U zdrojů, na něž se nevztahuje odstavec 1, se, pokud tak stanoví ministerstvo, zjišťuje množství vypouštěných znečišťujících látek, které je předmětem zpřístupňování informací podle § 37 zákona, a proto je vykazováno v souhrnné provozní evidenci, a to

- a) použitím emisních faktorů jako součin emisního faktoru uvedeného pro odpovídající skupinu zdrojů v příloze č. 4 k této vyhlášce nebo ve zvláštním právním předpisu¹⁾ a počtu jednotek příslušné vztažné veličiny na zdroji v požadovaném časovém úseku. Pro zdroje, které nemají emisní faktor stanovený, nelze tento postup použít,
- b) použitím měrné výrobní emise stanovené orgánem ochrany ovzduší pro daný zdroj pro znečišťující látky.

§ 14

Měření tmavosti kouře

Měření tmavosti kouře se provádí metodou podle Ringelmannova nebo Bacharachova. Postup a náležitosti měření podle těchto metod uvádí příloha č. 11 k této vyhlášce.

§ 15

Měření emisí pachových látek

(1) U vybraných zdrojů uvedených v příloze č. 8 k této vyhlášce nebo ve zvláštním právním předpisu,¹⁾ kterým jsou stanoveny emisní limity pro pachové látky, se provede autorizované měření emisí pachových látek do 4 let ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky. U provozů se sezonními nebo cyklickými výkyvy intenzity pachů se měření provede v období, kdy je pach intenzivní.

(2) Měření emisí pachových látek se provádí měřením pachových jednotek olfaktometrickou metodou, přičemž vzorky odpadních plynů se odebírají přímo na komínu nebo výduchu nebo na výpusti ze zařízení pro omezování emisí zdroje.

(3) Měření emisí pachových látek pro posouzení zápachu pomocí měření v pachové stopě zdroje ve vzdálenosti nejdále při hranici pozemku jeho umístění se provádí měřením pachových jednotek olfaktometrickou metodou. Způsob odběru vzorků je uveden v příloze č. 7 k této vyhlášce.

(4) V případě, že zdroj splňuje emisní limit, a přesto je pach tak nepříjemný svým charakterem,

že obtěžuje obyvatelstvo a v důsledku toho vyvolává oprávněné stížnosti občanů, plní provozovatel imisní limit obtěžování zápachem stanovený v odstavci 6. Pro zjištění skutečného stavu spolupracuje provozovatel podle pokynů orgánu ochrany ovzduší při statistickém hodnocení míry obtěžování zápachem.

(5) Olfaktometrická metoda měření pachových jednotek je uvedena v příloze č. 7 k této vyhlášce.

(6) Imisní limit pro obtěžování zápachem (přípustná míra obtěžování zápachem) je překročen, jestliže je zápach vnímán jako obtěžující u více než 5 % sledované populace žijící ve městech vybrané náhodným výběrem po více než 2 % sledované doby při periodickém sledování a u více než 15 % sledované populace žijící na venkově vybrané náhodným výběrem po více než 10 % sledované doby. Četnost zjišťování se hodnotí statisticky a zahrnuje reprezentativní rozptylové podmínky. V případě jednorázového měření obtěžování zápachem nesmí koncentrace pachových látek překročit 3 pachové jednotky.

(7) Pro posuzování úrovně znečištění ovzduší pachovými látkami ve vnějším ovzduší a míry obtěžování zápachem se stanoví způsob jednorázového olfaktometrického měření, dvacetičtyřhodinového krátkodobého sledování zápachu, krátkodobého vícedenního sledování zápachu nebo dlouhodobého sledování zápachu (příloha č. 7 k této vyhlášce).

(8) Z výsledků jednorázového měření podle odstavce 7 se určují pachové jednotky a současně se identifikuje zdroj zápachu, není-li již identifikován. Jednorázové měření se provádí v případě nutné identifikace zdroje emisí pachových látek nebo také jako doplňkové měření k statistickému hodnocení míry obtěžování zápachem u všech zdrojů zápachu.

(9) V případě malých zdrojů znečišťování ovzduší se provádí dvacetičtyřhodinová krátkodobá sledování po dobu jednoho měsíce.

(10) Krátkodobé nebo dlouhodobé statistické hodnocení míry obtěžování zápachem podle norem ČSN 835030 a ČSN 835031 (příloha č. 7 k této vyhlášce) se provádí za účelem zjištění předpokládané imisní zátěže území pachovými látkami v případě středního, velkého nebo zvláště velkého zdroje znečišťování ovzduší emitujícího pachové látky.

(11) Metody uvedené v odstavcích 9 a 10 jsou založeny na subjektivním zjišťování míry obtěžování obyvatelstva zápachem.

(12) Oblast, ve které bude provedeno statistické hodnocení, se stanoví tak, aby zahrnovala zdroj emisí pachových látek ve svém ohnisku a dále i od něj nejvzdálenější místo, které bude evidováno v seznamu došlých stížností na daný zápach podle zvláštního práv-

ního předpisu⁵⁾ a které je pro tento účel trvalým bydlištěm stěžovatele. Oblast bude ohraničena souvislou křivkou zásadně vypouklého tvaru. Při stanovení oblasti budou zohledněny místní meteorologické podmínky.

(13) Oblast sledování podle odstavce 12 stanoví orgán kraje v přenesené působnosti, který bude provádět hodnocení míry obtěžování zápachem, pokud se jedná o zvláště velké, velké nebo střední zdroje znečišťování ovzduší, nebo orgán obce v přenesené působnosti v případě malých zdrojů.

§ 16

Měření emisí azbestu

(1) Měřeními jsou sledována azbestová vlákna o délce větší než 5 mikrometrů, průměru menším než 3 mikrometry a poměru délky vlákna k průměru vlákna vyšším než 3 : 1.

(2) Odběr vzorku pro stanovení počtu vláken azbestu se provádí způsobem identickým s odběrem vzorku pro stanovení tuhých znečišťujících látek podle příslušných technických norem pro měření emisí a podmínek stanovených v rozhodnutí orgánů ochrany ovzduší.

(3) Použitý membránový filtrační materiál pro zachyt vláken azbestu musí mít hladký povrch (nesmí obsahovat vlákna), definovanou poréznost a splňovat podmínky pro následnou mikroskopickou analýzu.

(4) Stanovení vláken azbestu v odebraných vzorcích se provádí metodou optické mikroskopie pro počet vláken vyšší než $3 \cdot 10^5 \text{ m}^{-3}$ a metodou elektronové mikroskopie pro počet vláken nižší než $3 \cdot 10^5 \text{ m}^{-3}$ podle technických norem pro měření emisí a podmínek stanovených v rozhodnutí orgánů ochrany ovzduší.

§ 17

Měření u jmenovitě určených zdrojů

(1) Jmenovitě určené zdroje jsou

- a) zdroje spalující fosilní paliva v elektrárnách, tepelnárnách, plynárnách a v průmyslových kotlích s jmenovitým tepelným příkonem nad 50 MW,
- b) zařízení na pražení nebo sintrování (aglomeraci) kovových rud (včetně sulfidických) s kapacitou nad 150 t aglomerátu denně pro železné rudy nebo koncentrát a nad 30 t aglomerátu denně pro pražení rud mědi, olova nebo zinku nebo jakékoli zpracování rud zlata a rtuti,
- c) zařízení pro výrobu surového železa nebo oceli (primární nebo sekundární tavenba, včetně elektrických obloukových pecí) včetně kontilít s kapacitou nad 2,5 t/hod.,

- d) slévárny železných kovů s produkční kapacitou nad 20 t/den,
- e) zařízení pro výrobu mědi, olova a zinku z rud, koncentrátů nebo sekundárních surovin metalurgickými procesy s kapacitou nad 30 t kovu denně pro primární zařízení a 15 t kovu denně pro sekundární zařízení nebo pro jakoukoli primární výrobu rtuti,
- f) zařízení pro tavení (zejména rafinaci, slévárenské odlévání) včetně výroby slitin mědi, olova, hliníku a zinku, včetně regenerovaných produktů, s kapacitou tavení nad 4 t/den pro olovo nebo 20 t/den pro měď, hliník a zinek,
- g) zařízení pro výrobu cementového slínku v rotačních pecích s výrobní kapacitou nad 500 t/den nebo v jiných pecích s výrobní kapacitou nad 50 t/den.

(2) U těchto zdrojů se zjišťují jednorázovým měřením bez přihlídnutí k § 9 odst. 4 zákona

- a) emise těžkých kovů, a to kadmia a jeho sloučenin vyjádřených jako kadmium (Cd), rtuti a jejích sloučenin vyjádřených jako rtuť (Hg), olova a jeho sloučenin vyjádřených jako olovo (Pb), arsenu a jeho sloučenin vyjádřených jako arsen (As),
- b) emise polychlorovaných dibenzodioxinů (PCDD) a polychlorovaných dibenzofuranů (PCDF), a to individuální toxické kongenery v rozsahu podle přílohy č. 1 k této vyhlášce. Toxicita je vyjádřena ekvivalentním množstvím 2,3,7,8 TCDD (TEQ). Množství se stanoví jako součet ekvivalentních množství výše uvedených toxických kongenerů vypočtených jako součin analyticky stanovené koncentrace individuálního toxického kongeneru a příslušného faktoru ekvivalentní toxicity (I-TEF) podle přílohy č. 1 k této vyhlášce,
- c) emise polychlorovaných bifenyly (PCB), a to individuální toxické kongenery v rozsahu přílohy č. 1 k této vyhlášce. Emise se vyjádří jako celková hmotnost uvedených toxických kongenerů,
- d) emise polycyklických aromatických uhlovodíků (PAH), a to fluoranten, pyren, benz[a]antracen, chrysen, benz[b]fluoranten, benz[k]fluoranten, benz[a]pyren, indeno[1,2,3-c,d]pyren, dibenz[ah]antracen, benzo[g,h,i]perylen.

(3) U zdrojů výroby vápna, cementu a zpracování magnezitu se provádí kontinuální nebo jednorázové měření, aniž by tím bylo dotčeno ustanovení odstavce 1 písm. g) a odstavce 2, takto

- a) při výpalu vápna, cementářského slínku a magnezitu se zjišťuje kontinuálním měřením emise tuhých znečišťujících látek, oxidů dusíku (v přepočtu na oxid dusičitý) a oxidu siřičitého každé

⁵⁾ Vyhláška č. 150/1958 Ú. l., o vyřizování stížností, oznámení a podnětů pracujících.

z těchto látek, pokud hmotnostní tok emise překračuje 15 kg/h; funkce odlučovačů tuhých znečišťujících látek musí být průběžně sledována,

- b) u šachtových pecí s vnitřním topením se zjišťují emise tuhých znečišťujících látek, oxidů dusíku (v přepočtu na oxid dusičitý) a oxidu siřičitého jednorázovým měřením tak, aby byly získány hodnoty hmotnostních toků emisí odpovídající celému závaznému cyklu,
- c) u mlecích zařízení a chladičů při výrobě vápna, cementu a zpracování magnezitu se zjišťuje kontinuálním měřením emise tuhých znečišťujících látek, pokud hmotnostní tok emise překračuje 15 kg/h. Funkce odlučovačů je však průběžně sledována a evidována,
- d) na základě souhlasu inspekce lze od kontinuálního měření emise oxidu siřičitého podle písmena a) upustit za předpokladu, že hmotnostní koncentrace oxidu siřičitého zjištěná z materiálové bilance a ověřená jednorázovým měřením je nižší než 50 % hodnoty emisního limitu,
- e) provozovatel zjišťuje roční emisi oxidu uhelnatého, kterou vykazuje v souhrnné provozní evidenci.

(4) Jednorázové měření u znečišťujících látek podle odstavce 2 se provádí při obvyklém provozním výkonu zdroje při prvním uvedení zdroje do provozu a dále jednou za 3 kalendářní roky nebo po každé změně paliva nebo suroviny nad rámec schváleného provozního řádu nebo po každém významném a trvalém zásahu do konstrukce nebo vybavení zdroje, a to do 6 měsíců od vzniku jedné z výše uvedených skutečností. U zjišťování emisí jiných znečišťujících látek nejsou tím dotčena jiná ustanovení hlavy III této vyhlášky a § 9 zákona.

(5) U výroby oxidu titaničitého včetně navazujících výrob musí být v okolí zdroje prováděno reprezentativní nepřetržité ověřování imisních koncentrací tuhých znečišťujících látek a dále oxidu siřičitého, je-li aplikován sulfátový proces, nebo chloru při použití chlorového procesu. Tím nejsou dotčena ustanovení zvláštního právního předpisu.¹⁾

§ 18

Protokol o autorizovaném měření, závěry rozptylových studií a odborných posudků

(1) O provedení měření emisí, stanovení pachových jednotek, míry obtěžování zápachem, stavových a vztazných veličin, o ověření správnosti kontinuálního měření znečišťujících látek, měření účinnosti spalovacího procesu u malých spalovacích zdrojů a kontrole stavu spalinových cest podle zvláštního právního předpisu¹⁾ zpracovává autorizovaná osoba protokol. Požadavky na obsah protokolu stanoví přílohy č. 12 a č. 15 k této vyhlášce.

(2) Protokol vystavuje osoba s autorizací podle § 15 zákona. Jeho vyhotovení předává provozovateli stacionárního zdroje a inspekci, v případě protokolu podle přílohy č. 15 k této vyhlášce orgánu obce a pověřené právnické osobě. Protokol obsahuje vyhodnocení výsledků měření podle bodu 6 přílohy č. 12 k této vyhlášce. Porovnání výsledků měření se v protokolu uvádí jako samostatná část zpracovaná podle osnovy, kterou předá autorizovaným osobám inspekce.

(3) Autorizovaná osoba opatřuje zpracované měřicí protokoly, rozptylové studie, posudky nebo provozní dokumentaci kromě svého jména, příjmení, adresy bydliště (u právnické osoby název, forma, sídlo), vlastnoručního podpisu (podpisu odpovědného zástupce) a rozsahu oprávnění také datem a číslem jmením jemu vydaného osvědčení.

(4) Závěry odborného posudku podle § 17 odst. 5 zákona musí obsahovat, v případě, že doporučí vydání povolení k příslušné žádosti, jednoznačné a řádně odůvodněné vyjádření autorizované osoby o tom, že použité řešení splňuje požadavky zákona a že, pokud se jedná o výstavbu nových zdrojů nebo modernizaci nebo rozšíření zdrojů již provozovaných, jsou pro jeho realizaci voleny nejlepší dostupné techniky nebo technologie za ekonomicky a technicky přijatelných podmínek ve smyslu § 2 odst. 1 písm. o) zákona.

(5) Závěry rozptylové studie podle § 17 odst. 5 zákona musí obsahovat, v případě, že doporučí vydání povolení k příslušné žádosti, jednoznačné a řádně odůvodněné vyjádření autorizované osoby o tom, že použité řešení obsahuje řešení nejvýhodnější z hlediska ochrany ovzduší a splňuje požadavky § 6 odst. 1 a 7 a § 7 odst. 9 zákona a že v důsledku realizace stavby zdroje a jeho uvedení do provozu nemůže docházet k překročení imisních limitů.

HLAVA IV

PODMÍNKY K UDĚLOVÁNÍ AUTORIZACE OSOB, KVALIFIKAČNÍ POŽADAVKY A OSVĚDČENÍ O AUTORIZACI

(K § 15 odst. 14 zákona)

§ 19

Podmínky k udělení autorizace

(1) Orgánem, který uděluje osvědčení o autorizaci, je ministerstvo, které zřizuje organizační komisi a v jejím rámci zkušební komise pro jednotlivé druhy autorizovaných činností podle § 15 odst. 1 zákona.

(2) Ministerstvo posuzuje všechny předložené doklady příslušné dle druhu autorizace podle § 15 odst. 3 až 6 zákona a rozsah znalostí podle odstavce 3. Při udělování autorizace zejména posoudí

- a) zajištění systému kvality měření na základě předloženého dokladu podle § 15 odst. 3 písm. i) zákona,

- b) metrologickou návaznost měřidel podle § 15 odst. 3 písm. i) zákona na základě předložených kalibračních listů měřidel podle zvláštního právního předpisu,⁴⁾ seznamu referenčních materiálů a standardů užívaných žadatelem, včetně jejich metrologických charakteristik,
- c) příručku jakosti předloženou podle § 15 odst. 3 písm. h) zákona včetně v ní uvedených skutečností.

Při ověřování skutečností uváděných v žádosti se využijí v případě potřeby podklady inspekce.

(3) Rozsah znalostí (§ 15 odst. 7 a 8 zákona) podmiňujících vydání osvědčení o autorizaci ministerstvem se prokazuje

- a) předložením dokladu o vzdělání příslušného směru a doložením příslušné délky praxe žadatele nebo odpovědného zástupce žadatele o autorizaci; v případě, že žadatel nebo jeho odpovědný zástupce nemohl doložit potřebnou délku praxe, ale splnil veškeré další požadavky, může autorizační komise učinit výjimku s tím, že v tomto případě bude osvědčení o autorizaci vydáno na dobu ne delší než jeden rok,
- b) předložením dokladů, ne starších než 4 roky, o úspěšném absolvování odborného kurzu podle § 20 určeného osobám, které se budou bezprostředně podílet na odběru vzorků a měření na zdroji [§ 15 odst. 3 písm. c) zákona],
- c) zkouškou žadatele nebo odpovědného zástupce žadatele podle odstavce 4.

(4) Znalosti žadatelů se ověřují zkouškou před zkušební komisí. Zkušební komise má lichý počet členů, nejméně však pět.

(5) Zkušební komisi tvoří předseda a další členové. Termín zkoušky, rozsah požadovaných znalostí a jednotný zkušební řád bude žadatelům oznámen písemně.

(6) Ke zkoušce bude pozván každý žadatel, který podá žádost o autorizaci, splní požadavky § 15 odst. 3 až 6 zákona příslušné podle druhu autorizace a má plnou způsobilost k právním úkonům.

(7) Práva a povinnosti zkušební komise, jakož i způsob provádění a hodnocení zkoušky upravuje zkušební řád vydaný ministerstvem.

(8) Komise ústně oznámí v den zkoušky žadateli výsledek zkoušky.

(9) Autorizovaná osoba, která podá žádost o prodloužení platnosti osvědčení o autorizaci podle § 15 odst. 10 zákona, přiloží k dokladům podle druhu autorizované činnosti také

- a) nejméně pět protokolů o autorizovaném měření jí vydaných v období od udělení stávajícího autorizačního osvědčení, nebo

- b) nejméně čtyři rozptylové studie jí vydané v období od udělení stávajícího autorizačního osvědčení, nebo
- c) nejméně čtyři odborné posudky jí vydané v období od udělení stávajícího autorizačního osvědčení.

(10) Pokud autorizovaná osoba podá žádost podle § 15 odst. 10 zákona po uplynutí platnosti stávajícího osvědčení o autorizaci, bude toto podání přijato jako žádost o novou autorizaci. Platnost odstavce 9 není tímto dotčena.

§ 20

Odborný kurz

(1) Za odborný kurz k zajištění požadavků § 15 odst. 3 písm. c) a odst. 4 zákona se považuje kurz uznaný ministerstvem. Osnovy, program a závěrečné písemné testy odborného kurzu schvaluje ministerstvo, které stanoví kritéria pro určení úspěšnosti v závěrečném testu. Součástí osnov a programů je ověření znalostí právních předpisů upravujících ochranu životního prostředí s přihlédnutím k předmětu autorizace. Ministerstvo dohlíží na odbornou úroveň kurzu a na nestrannost při posuzování úspěšnosti absolvování.

(2) Odborný kurz se ukončuje písemným testem. Ministerstvo určuje kritérium pro uznání úspěšnosti absolventa kurzu v testu. Potvrzení o úspěšném absolvování kurzu vydá pořadatel odborného kurzu.

§ 21

Osvědčení o autorizaci

(1) Osvědčení o autorizaci, případně záporné rozhodnutí ve věci žádosti bude žadateli vydáno nejpozději do 30 dnů od absolvování zkoušky podle § 19 odst. 4.

(2) Osvědčení o autorizaci obsahuje

- a) jméno a příjmení, adresu trvalého pobytu, datum narození a rodné číslo osoby, která splnila podmínky podle odstavce 1, jde-li o fyzickou osobu, nebo název, právní formu, sídlo, IČO a statutární orgán a odpovědného zástupce pro výkon autorizovaných činností, který úspěšně složil zkoušku podle § 19 odst. 4, jde-li o právnickou osobu,
- b) číslo jednací a datum vydání osvědčení,
- c) osvědčovací výrok, ve kterém bude uveden název a rozsah činností, k nimž je držitel osvědčení autorizován,
- d) otisk razítka ministerstva,
- e) podpisy zmocněného zástupce ministerstva a předsedy autorizační komise.

(3) Seznam autorizovaných osob bude zpřístupněn veřejnosti ve Věstníku ministerstva.

(4) Dojde-li u autorizované osoby ke změně osob podílejících se na měření, je to považováno za změnu údajů podle § 16 odst. 4 zákona.

HLAVA V

PROVOZNÍ EVIDENCE A POSKYTOVÁNÍ ÚDAJŮ, PROVOZNÍ ŘÁDY, HLÁŠENÍ HAVÁRIÍ A PORUCH

(K § 13 odst. 8 zákona)

§ 22

Provozní evidence a poskytování údajů

(1) Provozní evidence je záznam o provozu zdroje vedený jeho provozovatelem. Je rovněž základním zdrojem údajů pro zpracování databází informačních systémů o stacionárních zdrojích a jejich emisích a k hodnocení účinků zdrojů na životní prostředí. Údaje o zdrojích a jejich emisích se zajišťují podle § 13 odst. 1 zákona a jsou vedeny v registru emisí a zdrojů znečišťování ovzduší.

(2) Provozní evidence se vede samostatně pro každý jednotlivý zvláště velký, velký a střední zdroj. Její součástí jsou záznamy o souhrnném měsíčním a ročním vyhodnocení provozních údajů vedených pro každé jednotlivé zařízení zdroje a dále provozní údaje tohoto zdroje. V případě středního spalovacího zdroje, který obsahuje výhradně spalovací zařízení se jmenovitými tepelnými výkony do 0,2 MW, se výše uvedené záznamy vedou pro zdroj jako celek.

(3) V provozní evidenci se zaznamenávají

- a) stále údaje nutné k identifikaci provozovny a zdroje a proměnné údaje o provozu zařízení a technologie, o jakosti a spotřebě paliva, surovin a odpadů včetně spalovaných odpadů, o výrobě, o zařízení k omezování emisí, o emisích a způsobu a výsledcích zjišťování jejich množství, o provozu měřicích přístrojů, a to v rozsahu uvedeném v přílohách č. 5, č. 6, č. 7 a č. 9 k této vyhlášce,
- b) údaje o poruchách, způsobu jejich odstranění; dále údaje o haváriích a způsobu jejich likvidace,
- c) údaje nezbytné pro vedení registrů podle § 26 a 27,
- d) údaje o náležitostech plnění plánu snížení emisí, dodržování stanoveného emisního stropu a o plnění plánu zavedení zásad správné zemědělské praxe podle § 5 odst. 8 zákona.

(4) Souhrnná provozní evidence obsahuje přehled všech stálých údajů a průměrných hodnot všech proměnných údajů. Souhrnnou provozní evidenci zpracovávají provozovatelé samostatně pro každou provozovnu podle vzoru poskytnutého příslušným orgánem ochrany ovzduší každý rok a předávají ji tomuto orgánu k datu stanovenému pro splnění oznamovací

povinnosti podle § 13 odst. 4 a 5 zákona. Provozní evidence a související doklady provozovatel zdroje archivuje po dobu 5 let.

(5) Provozovatel v souladu s § 11 odst. 1 písm. f) zákona oznamuje údaje o zahájení a trvalém ukončení provozu, včetně změn podmínek provozování zdrojů, a to do 15 dnů od vzniku těchto skutečností,

- a) inspekci (zvláště velké, velké a střední zdroje),
- b) příslušnému orgánu ochrany ovzduší, na jehož území se zdroj nachází (střední zdroje).

§ 23

Provozní evidence u spaloven odpadu a zařízení pro spalování odpadu

Provozní evidenci podle § 11 odst. 1 písm. e) a f) a § 13 zákona vede provozovatel samostatně pro každou spalovnu odpadu nebo spalovací zařízení. Její součástí jsou záznamy o souhrnném měsíčním a ročním vyhodnocení provozních údajů vedených pro každou jednotlivou spalovací linku, příjem odpadu, předzpracování odpadu na místě, zařízení k čištění odpadních plynů a vod a dále údaje související se sledovaným znečišťováním ovzduší a vod, zejména emise a hmotnostní koncentrace znečišťujících látek. Evidence odpadů vznikajících při spalování se provádí podle zvláštního právního předpisu.⁶⁾

§ 24

Hlášení a odstraňování havárií a poruch

(1) Hlášení provozovatele o havárii bezprostředně po jejím zjištění, nejdéle však do 24 hodin, orgánům ochrany ovzduší obsahuje

- a) název zařízení a určení místa a času vzniku, a pokud je to známo, i předpokládanou dobu trvání havárie,
- b) druh emisí znečišťujících látek a jejich pravděpodobné množství a
- c) opatření přijatá z hlediska ochrany ovzduší a podle zvláštního právního předpisu⁷⁾ (zejména údaje o tom, zda havárie byla řešena vlastními silami, povoláním konkrétní složky integrovaného záchranného systému, zda byl zdroj odstaven a další informace).

(2) Do 14 dnů po nahlášení havárie podle odstavce 1 provozovatelé vypracují a inspekci předají zprávu, která vedle souhrnu všech dostupných podkladů pro stanovení množství uniklých znečišťujících látek do ovzduší obsahuje

- a) název zařízení, u něhož došlo k havárii,
- b) časové údaje o vzniku a době trvání havárie,
- c) druh a množství emisí znečišťujících látek po dobu havárie,

⁶⁾ Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ § 3 a 4 zákona č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů.

- d) příčinu havárie,
- e) přijatá konkrétní opatření k zamezení vzniku dalších případů havárií,
- f) časový údaj o hlášení havárie inspekci.

(3) Provozovatel poskytuje na vyžádání inspekce doplňující údaje, které souvisejí se vznikem, průběhem, likvidační a s důsledky havárie.

(4) V případě poruchy postupuje provozovatel v souladu se souborem technickoorganizačních opatření uvedených v provozním řádu.

(5) V případě poruchy podle § 11 odst. 1 písm. g) zákona postupuje provozovatel spalovacího zdroje v souladu s provozním řádem tak, aby

- a) omezil nebo zastavil provoz zařízení, nedojde-li do 24 hodin k obnovení bezporuchového provozu,
- b) při poruše provozu zařízení k omezení emisí nebyla překročena celková doba trvání poruchy tohoto zařízení v provozu zdroje v součtu 120 hodin za kalendářní rok.

(6) U zvláště velkého spalovacího zdroje, kde je převažujícím palivem zemní plyn, může provozovatel stanovit v provozním řádu pro případ poruchy náhlým přerušením dodávky plynu možnost použít výjimečně jiná paliva, nejdéle však na dobu deseti dnů.

(7) V případě poruch způsobujících nedostatek energie pro zásobování obyvatelstva je postup uvedený v odstavci 5 nahrazen postupem uvedeným v provozním řádu provozovatele zdroje.

§ 25

Provozní řády

(1) Provozovatelé zvláště velkých a velkých zdrojů projednají (§ 11 odst. 2 zákona) znění provozních řádů s inspekci ještě před jejich trvalým provozem.

(2) Provozovatelé zdrojů předkládají návrhy na změny provozních řádů bezodkladně poté, co nastanou změny v provozu zdroje nebo jiné závažné okolnosti, nejpozději však do 60 dnů od data jejich vzniku.

(3) Obsah provozního řádu je uveden v příloze č. 10 k této vyhlášce.

HLAVA VI

REGISTRY INFORMAČNÍHO SYSTÉMU KVALITY OVZDUŠÍ, VEDENÍ EVIDENCÍ ZDROJŮ VYPLÝVAJÍCÍCH ZE ZÁKONA, NÁLEŽITOSTI ŽÁDOSTI O STANOVISKO A ŽÁDOSTI O POVOLENÍ

(K § 13 odst. 8 a § 17 odst. 10 zákona)

§ 26

Registr spaloven odpadů

(1) Registr spaloven a zařízení schválených pro spalování odpadu je součástí registru zdrojů zne-

čišťování ovzduší. Provozovatelé spaloven odpadů a zdrojů se spalováním odpadů podle zvláštního právního předpisu¹⁾ vedou údaje potřebné pro registr spaloven v provozní evidenci a poskytují je orgánům ochrany ovzduší v rámci předávání souhrnné provozní evidence nebo na vyžádání kdykoliv.

(2) Údaje z registru spaloven se zpřístupňují veřejnosti.

(3) Ministerstvo zpřístupní veřejnosti seznam spaloven a spalovacích zařízení z registru spaloven.

§ 27

Registr zdrojů používajících rozpouštědla

(1) Registr zdrojů používajících rozpouštědla podle zvláštního právního předpisu¹⁾ je součástí registru zdrojů znečišťování ovzduší. Provozovatelé zvláště velkých, velkých a středních vyjmenovaných zdrojů [§ 4 odst. 4 písm. b) bod 3 zákona] vedou údaje potřebné pro registr zdrojů používajících rozpouštědla v provozní evidenci a poskytují je orgánům ochrany ovzduší v rámci předávání souhrnné provozní evidence nebo na vyžádání kdykoliv.

(2) Údaje z registru zdrojů používajících rozpouštědla se zpřístupňují veřejnosti.

§ 28

Registr látek ovlivňujících klimatický systém Země

Registr látek ovlivňujících klimatický systém Země je součástí informačního systému kvality ovzduší a jeho údaje se zpřístupňují veřejnosti.

§ 29

Evidence zdrojů s uplatněným plánem snížení emisí

Evidenci zdrojů s uplatněným plánem snížení emisí podle § 5 odst. 6 a 7 zákona vede orgán kraje podle § 48 odst. 1 písm. d) zákona. Údaje potřebné pro evidenci zpracovávají provozovatelé podle příslušného vzoru poskytnutého orgánem kraje a předávají je současně s žádostí o uplatnění plánu snížení emisí.

§ 30

Evidence zdrojů s uplatněným plánem zavedení správné zemědělské praxe

Evidenci zdrojů s uplatněným plánem zavedení správné zemědělské praxe podle § 5 odst. 8 zákona vede orgán kraje. Údaje potřebné pro evidenci zpracovávají provozovatelé zdrojů podle příslušného vzoru poskytnutého orgánem kraje a předávají je současně s žádostí o uplatnění plánu zavedení zásad správné zemědělské praxe.

§ 31

Evidence malých zdrojů

(1) Evidenci malých zdrojů podléhajících povinnosti měření účinnosti spalování a kontrole stavu spa-

linových cest podle § 12 odst. 1 písm. f) zákona zajišťuje orgán obce. K tomu využívá údajů z evidence malých zdrojů podléhajících poplatkové povinnosti podle § 19 zákona nebo, v případě, že se jedná o zdroj o jmenovitém tepelném výkonu do 50 kW včetně, který je provozován při podnikatelské činnosti provozovatele, údajů předaných jeho provozovatelem na základě písemné výzvy nebo prostřednictvím osoby oprávněné k měření těchto zdrojů.

(2) Evidenci malých zdrojů vypouštějících emise těkavých organických látek vede orgán obce na základě oznámení podle § 12 odst. 1 písm. c) zákona.

§ 32

Náležitosti žádosti o stanovisko podle § 17 odst. 1 písm. a) zákona a žádosti o povolení podle § 17 odst. 1 a 2 zákona

(1) Žádost o povolení nebo žádost o stanovisko obsahuje doklady předepsané podle § 17 zákona a dále podklady, údaje a popis nezbytný pro zjištění toho, že

- a) zdroj je navržen, vybaven a je nebo bude provozován způsobem, který splňuje ustanovení zákona a jeho prováděcích právních předpisů,
- b) výška komína a výduchů je u navrhované stavby zdroje nebo její změny stanovena tak, aby nebyly překročeny imisní limity v dotčeném území. Tato skutečnost se prokazuje rozptylovou studií podle § 6 odst. 4,
- c) je dostatečně specifikován postup vzorkování a měření stanovených pro kontinuální i periodická jednorázová měření emisí všech relevantních látek znečišťujících ovzduší.

Podrobný popis některých náležitostí žádosti uvádí příloha č. 13 k této vyhlášce.

(2) Žádost dále obsahuje

- a) jméno a příjmení (název a právní formu) a adresu (sídlo) žadatele,
- b) údaje o dosavadních rozhodnutích dotčených správních úřadů podle zákona a podle zvláštních právních předpisů,
- c) projektovou dokumentaci nebo jiné podklady, které je žadatel povinen předložit stavebnímu úřadu v řízení podle § 17 odst. 1 zákona,
- d) dokumentaci k žádosti o povolení podle § 17 odst. 2 zákona,
- e) popis zařízení, výrobku nebo materiálu, který je předmětem žádosti, včetně uvedení identifikačního čísla provozovny, pod kterou je vedena v re-

gistru emisí a zdrojů znečišťování, pokud je přiděleno.

(3) Žádost o povolení podle § 17 odst. 1 písm. b) až d) a odst. 2 písm. c) nebo f) zákona u spalovny odpadu nebo zařízení pro spalování odpadu obsahuje kromě dokladů podle odstavců 1 a 2 také údaje dokládající, že

- a) spalovna odpadu nebo spalovací zařízení jsou navrženy, vybaveny a budou provozovány pro stanovené kategorie odpadů způsobem, který splňuje požadavky zvláštního právního předpisu⁸⁾ a této vyhlášky,
- b) teplo vznikající při procesech spalování nebo spalování bude podle možnosti využito,
- c) odpady ze spalovny nebo spalovacího zařízení budou minimalizovány co do množství a škodlivosti, a kde je to vhodné, recyklovány,
- d) je stanoven postup odstranění odpadů, které nelze recyklovat a nelze zabránit jejich vzniku ani snížit jejich množství v souladu se zvláštním právním předpisem,⁸⁾
- e) výška komínu a výduchů je stanovena tak, aby nebyly překročeny imisní limity v dotčeném území. Tato skutečnost se prokazuje rozptylovou studií podle § 17 odst. 5 zákona a
- f) bude vydáno vyjádření vodoprávního úřadu k odpadním vodám z čištění odpadních plynů, pokud budou vznikat.⁹⁾

(4) Žádost podle odstavce 3 pro spalovny odpadu nebo spalovací zařízení zařazené do kategorie zvlášť velkých zdrojů obsahuje další podmínky stanovené zvláštními právními předpisy.¹⁰⁾

(5) V žádosti podle odstavce 3 se uvedou všechny údaje v rozsahu, který umožní, aby na jejich základě v povolení vydaném pro spalovnu odpadu nebo spalovací zařízení byly uvedeny

- a) kategorie a druhy odpadů podle zvláštního právního předpisu,¹⁰⁾
- b) celková jmenovitá provozní kapacita spalování nebo spalování odpadu a
- c) specifikace postupu vzorkování a měření stanovených pro jednorázová měření emisí všech relevantních látek znečišťujících ovzduší a vodu.

(6) Povolení vydané pro spalovnu nebo spalovací zařízení na základě žádosti podle odstavců 3 až 5 se udělí, jestliže žadatel dále prokáže, že navrhované metody měření hmotnostních koncentrací znečišťujících látek v emisích do ovzduší splňují požadavky pří-

⁸⁾ § 10 odst. 1, § 11, 12 a § 16 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb.

⁹⁾ § 18 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon).

¹⁰⁾ Příloha č. 1 k vyhlášce č. 381/2001 Sb.

lohy č. 3 ke zvláštnímu právnímu předpisu¹⁾ a této vyhlášky, a v případě měření hmotnostních koncentrací znečišťujících látek v odpadních vodách ze zařízení na čištění odpadních plynů požadavky bodů 1 a 2 přílohy č. 3 ke zvláštnímu právnímu předpisu⁹⁾ schválené příslušným vodoprávním úřadem.

(7) Povolení vydané pro spalovnu nebo spalovací zařízení nebezpečného odpadu vedle požadavků uvedených v odstavcích 3 a 4 obsahuje

- a) množství odpadu podle jednotlivých kategorií, která mohou být spalována, a
- b) přípustný minimální a maximální hmotnostní tok jednotlivých kategorií nebezpečných odpadů, jejich minimální a maximální výhřevnost a jejich maximální přípustný obsah znečišťujících látek, zejména PCB, PCP, chloru, fluoru, síry, těžkých kovů.

(8) Platnost povolení k umístění stavby spalovny odpadu nebo spalovacího zařízení a povolení stavby spalovny nebo spalovacího zařízení zanikají

- a) do 3 let od data povolení k umístění stavby, pokud není v této lhůtě podána stavebnímu úřadu žádost o povolení stavby,
- b) do 5 let od data povolení stavby, pokud není podána žádost o povolení k uvedení zařízení do zkušebního nebo trvalého provozu.

(9) Povolení k provozování spalovny odpadu a spalovacího zařízení se vydává nejdéle na dobu 5 let. Na žádost provozovatele lze prodloužit platnost povolení k provozu nejdéle o 2 roky, pokud se provozní podmínky z hlediska ochrany ovzduší nezměnily a ani v následujícím období se nezmění.

(10) V případech uvádění nové spalovny odpadu nebo spalovacího zařízení do provozu nebo po změně jejich provozu nebo po zahájení spalování odpadu ve stávajícím zařízení se povolení k provozování zařízení vydává na dobu nejdéle 2 let.

(11) Ministerstvo může ve Věstníku ministerstva zveřejnit seznam druhů odpadů, jejichž spalování je po splnění podmínek podle odstavců 3 až 8 a při splnění dalších podmínek uvedených v povolení přípustné.

(12) Podrobnosti k obsahu žádosti o stanovisko a povolení a k podkladům stanoviska a povolení uvádí příloha č. 13 k této vyhlášce.

HLAVA VII

USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZRUŠOVACÍ

§ 33

Přechodná ustanovení

- (1) Kontinuální měření prováděné u zdrojů v ro-

ce 2002 se provede a vyhodnotí postupem uplatňovaným do dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

(2) První jednorázové autorizované měření emisí po dni nabytí účinnosti této vyhlášky provedou provozovatelé, pokud zvláštní právní předpis¹⁾ nestanoví jinak,

- a) u zvláště velkých zdrojů do 31. března 2003,
- b) u velkých zdrojů do 1 kalendářního roku ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky,
- c) u středních zdrojů, a to u kotlů spalujících tuhá, kapalná nebo plyná paliva o tepelném výkonu rovném nebo vyšším než 1 MW, a dále u středních zdrojů, u kterých se dodržování emisních limitů dosahuje úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím zařízení k čištění odpadního plynu, do 3 let od posledního měření provedeného do dne účinnosti této vyhlášky, s výjimkou zdrojů, u kterých bylo provedeno poslední měření před datem 1. června 1999 nebo nebylo provedeno vůbec a jejichž provozovatelé provedou toto měření do 1. června 2003,
- d) u středních zdrojů nespádajících pod písmeno c) do 5 let od posledního měření provedeného do dne nabytí účinnosti této vyhlášky, s výjimkou zdrojů, u kterých bylo provedeno poslední měření před datem 1. června 1997 nebo nebylo provedeno vůbec a jejichž provozovatelé provedou toto měření do 1. června 2003.

(3) Pokud zákon zakládá u již provozovaného zdroje povinnost změnit nebo nově zpracovat provozní řád, učiní tak provozovatel nejpozději do 31. května 2003.

(4) Pokud zákon zakládá u již provozovaného zdroje změnu kategorie zdroje, učiní tak provozovatel nejpozději do 31. prosince 2002 písemným oznámením příslušnému orgánu ochrany ovzduší.

(5) Provozní evidence v roce 2002 se provede, vyhodnotí a vykáže postupem uplatňovaným do dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

(6) U zdrojů provozovaných ke dni 30. dubna 2004 a dříve provede orgán kraje stanovení obecných emisních limitů podle § 9 odst. 4 zákona a podle zvláštního právního předpisu¹⁾ nejpozději do 30. června 2004.

(7) Počínaje datem 1. ledna 2008 musí žadatelé o vydání osvědčení o akreditaci podle § 19 odst. 3 předložit mezi vyžadovanými doklady také doklady o akreditaci měřících metod používaných žadatelem pro měření emisí u zvláště velkých, velkých a středních zdrojů.

§ 34

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. Vyhláška č. 614/1992 Sb., kterou se upravuje ově-

- řování odborné způsobilosti pro podávání odborných posudků v řízení podle zákona o ovzduší.
2. Vyhláška č. 41/1992 Sb., kterou se vymezují oblasti vyžadující zvláštní ochranu ovzduší a stanoví zásady vytváření a provozu smogových regulačních systémů a některá další opatření k ochraně ovzduší.
 3. Vyhláška č. 279/1993 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 41/1992 Sb., kterou se vymezují oblasti vyžadující zvláštní ochranu ovzduší a stanoví zásady vytváření a provozu smogových regulačních systémů a některá další opatření k ochraně ovzduší.
 4. Vyhláška č. 122/1995 Sb., kterou se stanoví emisní limity pro lakovny se spotřebou nad 10 tun nátěrových materiálů ročně.
 7. Vyhláška č. 117/1997 Sb., kterou se stanovují emisní limity a další podmínky provozování stacionárních zdrojů znečišťování a ochrany ovzduší.
 8. Vyhláška č. 97/2000 Sb., kterou se mění vyhláška č. 117/1997 Sb., kterou se stanovují emisní limity a další podmínky provozování stacionárních zdrojů znečišťování a ochrany ovzduší.
 9. Příloha č. 4 opatření Federálního výboru pro životní prostředí ze dne 1. října 1991 k zákonu č. 309/1991 Sb. ze dne 9. července 1991 o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami vyhlášeného v částce č. 84/1991 Sb., ve znění opatření Federálního výboru pro životní prostředí ze dne 23. června 1992 vyhlášeného v částce 84/1992 Sb.

§ 35

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení.

Ministr:

RNDr. Kužvart v. r.

SEZNAM ZNEČIŠŤUJÍCÍCH LÁTEK A JEJICH STANOVENÝCH SKUPIN A JEJICH OBECNÉ EMISNÍ LIMITY

Všechny obecné emisní limity uvedené v této příloze platí pro koncentrace ve vlhkém plynu při normálních stavových podmínkách (tlaku 101,325 kPa a teplotě °C). Kódový seznam znečišťujících látek je sestaven pro potřeby provozní evidence zdrojů (§ 13 odst. 8 zákona) a evidence spotřeby tekavých organických látek (§ 12 odst. 5 zákona).

1. Základní znečišťující látky a jejich stanovené skupiny

- 1.1 tuhé znečišťující látky (TZL)
 - 1.1.1 částice o velikosti menší než 10 μm (PM 10)
 - 1.1.2 částice o velikosti menší než 2,5 μm (PM 2,5)
- 1.2 anorganické kyslíkaté sloučeniny síry vyjádřené jako oxid siřičitý (oxid siřičitý)
 - 1.2.1 oxid siřičitý a oxid sírový (SO_x)
 - 1.2.2 oxid siřičitý (SO_2)
- 1.3 anorganické kyslíkaté sloučeniny dusíku vyjádřené jako oxid dusičitý (oxidy dusíku)
 - 1.3.1 oxid dusnatý a oxid dusičitý vyjádřené jako oxid dusičitý (NO_2)
- 1.4 oxid uhelnatý (CO)
- 1.5 organické látky (OC) vyjádřené jako celkový organický uhlík (TOC)
 - 1.5.1 těkavé organické látky celkem (VOC) vyjádřené jako celkový organický uhlík (TOC)
 - 1.5.1.1 organická rozpouštědla vyjádřená celkovou hmotností jejich roční spotřeby dle bilance
 - 1.5.2 uhlovodíky vyjádřené jako celkový organický uhlík (TOC)
- 1.6 amoniak a soli amonné vyjádřené jako amoniak (NH_3),
 - 1.6.1 amoniak
- 1.7 methan (CH_4)

Obecné emisní limity pro základní znečišťující látky nebo jejich stanovené skupiny

Číslo znečišťující látky nebo stanovené skupiny	Poznámka
	Obecný emisní limit a další podmínky jeho uplatnění:
1.1	Obecné emisní limity pro látky uvedené pod body 1.1.1 a 1.1.2 nestanoveny Zdroje znečišťování musí být zřizovány a provozovány tak, aby při hmotnostním toku tuhých znečišťujících látek 2,5 kg/h a menším, hmotnostní koncentrace tuhých znečišťujících látek v odpadním plynu nepřekročila hodnotu 200 mg/m ³ . Při hmotnostním toku tuhých znečišťujících látek vyšším než 2,5 kg/h nesmí hmotnostní koncentrace tuhých znečišťujících látek v odpadním plynu překročit hodnotu 150 mg/m ³ .
1.2	Zdroje znečišťování ovzduší se zřizují a provozují tak, aby při hmotnostním toku všech těchto látek vyšším než 20 kg/h, hmotnostní koncentrace oxidu siřičitého v odpadním plynu nepřekročila hodnotu 2500 mg/m ³ . Hodnoty hmotnostního toku a hmotnostní koncentrace se vyjadřují jako oxid siřičitý.
1.2.1	Zdroje znečišťování ovzduší se zřizují a provozují tak, aby při hmotnostním toku obou oxidů síry vyšším než 20 kg/h, hmotnostní koncentrace oxidů v odpadním plynu nepřekročila hodnotu 2500 mg/m ³ . Hodnoty hmotnostního toku a hmotnostní koncentrace se vyjadřují jako oxid siřičitý.
1.2.2	

Číslo znečišťující látky nebo stanovené skupiny	Poznámka Obecný emisní limit a další podmínky jeho uplatnění:
	Zdroje znečišťování ovzduší se zřizují a provozují tak, aby při hmotnostním toku látky vyšším než 20 kg/h, hmotnostní koncentrace oxidu siřičitého v odpadním plynu nepřekročila hodnotu 2500 mg/m ³ .
1.3.	Zdroje znečišťování se zřizují a provozují tak, aby při hmotnostním toku všech těchto látek vyšším než 10 kg/h nepřekročila jejich hmotnostní koncentrace v odpadním plynu hodnotu 500 mg/m ³ . Hodnoty hmotnostního toku a hmotnostní koncentrace se vyjadřují jako oxid dusičitý.
1.3.1	Zdroje znečišťování se zřizují a provozují tak, aby při hmotnostním toku obou oxidů dusíku vyšším než 10 kg/h nepřekročila jejich hmotnostní koncentrace v odpadním plynu hodnotu 500 mg/m ³ . Hodnoty hmotnostního toku a hmotnostní koncentrace oxidů dusíku se vyjadřují jako oxid dusičitý.
1.4	Zdroje znečišťování se zřizují a provozují tak, aby při hmotnostním toku oxidu uhelnatého vyšším než 5 kg/h hmotnostní koncentrace oxidu uhelnatého v odpadním plynu nepřekročila hodnotu 800 mg/m ³ .
1.5 ^{a)}	Obecné emisní limity pro stanovené skupiny látek uvedené pod body 1.5.1, 1.5.1.1 a 1.5.2 nejsou stanoveny. Obecné limity pro jednotlivé znečišťující látky nebo jejich skupiny jsou dále uvedeny v bodech 3, 4, 5, 6 a 7. Platí obecný emisní limit 50 mg/m ³ pro celkovou hmotnostní koncentraci těchto látek.
1.6	Při hmotnostním toku emisí všech těchto znečišťujících látek vyšším než 500 g/h nesmí být překročena úhrnná hmotnostní koncentrace 50 mg/m ³ všech těchto znečišťujících látek v odpadním plynu.
1.6.1	Při hmotnostním toku emisí znečišťující látky vyšším než 500 g/h nesmí být překročena úhrnná hmotnostní koncentrace 50 mg/m ³ v odpadním plynu.
1.7	Obecný emisní limit prozatím nestanoven. Tímto se oznamuje jeho vyhlášení ve lhůtě po uplynutí tří let od účinnosti této vyhlášky.

^{a)} Emise se uvádějí v případech, kdy není stanoven specifický nebo obecný emisní limit jednotlivých organických látek uvedených v bodech 3, 4, 5, 6 a 7.

2. Azbest a těžké kovy a jejich anorganické sloučeniny vyjádřené jako kov

- 2.1 azbest
- 2.2 antimon
- 2.3 arsen
- 2.4 beryllium
- 2.5 cín
- 2.6 chrom
- 2.7 kadmium
- 2.8 kobalt
- 2.9 mangan
- 2.10 měď
- 2.11 nikl
- 2.12 olovo
- 2.13 rtuť
- 2.14 selen
- 2.15 telur
- 2.16 thallium
- 2.17 vanad
- 2.18 zinek
- 2.19 skupina znečišťujících látek zahrnující azbest, beryllium, kadmium, rtuť, thallium
- 2.20 skupina kovů zahrnující arsen, kobalt, nikl, selen, telur, chrom šestimocný
- 2.21 skupina kovů zahrnující cín, chrom jiný než šestimocný, mangan, měď, olovo, vanad, zinek
- 2.22 skupina kovů zahrnující olovo, antimon, mangan, vanad, cín, měď (výroba skla)
- 2.23 skupina kovů zahrnující kobalt, nikl, chrom, arsen, kadmium, selen (výroba skla)
- 2.24 skupina kovů zahrnující kadmium, thallium (spalování odpadu)
- 2.25 skupina kovů zahrnující antimon, arsen, olovo, chrom, kobalt, měď, mangan, nikl, vanad (spalování odpadu)
- 2.26 skupina kovů zahrnující chrom, měď, vanad (spalování odpadních olejů)
- 2.27 skupina kovů zahrnující olovo, chrom, měď, mangan (spalovny komunálního odpadu)
- 2.28 skupina kovů zahrnující nikl, arsen (spalovny komunálního odpadu)
- 2.29 skupina kovů zahrnující kadmium, rtuť, thallium (spalovny komunálního a „nemocničního“ odpadu)
- 2.30 skupina kovů zahrnující olovo, měď, mangan (spalovny „nemocničního“ odpadu)
- 2.31 skupina kovů zahrnující nikl, arsen, chrom, kobalt (spalovny „nemocničního“ odpadu)

Obecné emisní limity pro azbest a těžké kovy a jejich anorganické sloučeniny vyjádřené jako kov

Číslo znečišťující látky nebo stanovené skupiny	Poznámka
	Obecný emisní limit a další podmínky jeho uplatnění:
2.1	<p>Demolice budov, konstrukcí a instalací obsahujících azbest a odstraňování azbestu nebo materiálů obsahujících azbest z nich, které by mohly vést k uvolnění azbestových vláken nebo prachu, musí být prováděny v izolovaném prostředí, jehož prostor je oddělen od vnějšího ovzduší. Doprava a ukládání odpadu obsahujícího azbestová vlákna nebo prach musí být zabezpečena tak, aby nedošlo k jejich uvolnění do ovzduší. Odpad obsahující azbestová vlákna nebo prach musí být ukládán pouze na skládky k tomu určené, u kterých je zajištěno trvalé zamezení úniku azbestu do vnějšího ovzduší.</p> <p>Při hmotnostním toku emisí azbestu vyšším než 0,5 g/h nesmí být překročena hmotnostní koncentrace 0,1 mg/m³ azbestu v odpadním plynu. Při hmotnostním toku emisí azbestu 0,5 g/h a nižším, a pokud je zároveň průtok odpadního plynu nižší než 5000 m³/hod., se uplatní obecný emisní limit pro stanovenou skupinu 2.19. V případě, že ke zjišťování koncentrací azbestu je použito metody počítání vláken, platí přepočtový faktor stanovující, že počtu 2 000 000 definovaných vláken azbestu v objemu 1 m³ odpovídá hmotnostní koncentrace 0,1 mg/m³. Tento emisní limit platí pro koncentrace zjišťované na komíně, výduchu nebo výpusti ze zařízení pro omezování emisí u zdroje, na kterém je zpracováván azbest nebo produkty ho obsahující. U těchto zdrojů musí být zásadně instalováno zařízení pro omezování emisí azbestu. V okolí zdrojů, u kterých jsou prováděny činnosti uvedené v poznámce, platí emisní limit fugitivních emisí 1 000 definovaných vláken azbestu v objemu 1 m³ měřeno v místě na hranici pozemku umístění zdroje.</p>
2.3 a 2.4	Uplatní se obecný emisní limit pro stanovenou skupinu látek uvedenou pod bodem 2.20.
2.2 a 2.5 až 2.18	Obecné emisní limity nestanoveny.
2.19	Při hmotnostním toku emisí všech těchto znečišťujících látek vyšším než 1 g/h nesmí být překročena úhrnná hmotnostní koncentrace 0,2 mg/m ³ těchto znečišťujících látek v odpadním plynu.
2.20	Při hmotnostním toku emisí všech těchto znečišťujících látek vyšším než 10 g/h nesmí být překročena úhrnná hmotnostní koncentrace 2 mg/m ³ těchto znečišťujících látek v odpadním plynu.
2.21	Při hmotnostním toku emisí všech těchto znečišťujících látek vyšším než 50 g/h nesmí být překročena úhrnná hmotnostní koncentrace 5 mg/m ³ těchto znečišťujících látek v odpadním plynu.
2.21 – 2.31	Obecné emisní limity nestanoveny.

3. Persistentní organické látky (POP)

- 3.1 Polychlorované dibenzodioxiny (PCDD) a dibenzofurany (PCDF) celkem vykazované v ekvivalentech toxicity (I-TEQ) 2,3,7,8 – TCDD
- 3.1.1 polychlorované dibenzodioxiny (PCDD)
- 3.1.2 polychlorované dibenzofurany (PCDF)
- 3.2 Polycyklické aromatické uhlovodíky (PAH) celkem
- 3.2.1 fluoranten
- 3.2.2 pyren
- 3.2.3 chrysen
- 3.2.4 benz[b]fluoranten
- 3.2.5 benz[k]fluoranten
- 3.2.6 benz[a]pyren
- 3.2.7 benz[g,h,i]perylene
- 3.2.8 indeno[1,2,3, - c, d]pyren
- 3.2.9 benz[a]antracen
- 3.2.10 dibenz[a, h]antracen
- 3.3 Polychlorované bifenyly (PCB) celkem
- 3.3.1 tetraCB IUPAC No.77 + tetraCB IUPAC No. 81 + pentaCB IUPAC No. 126 + hexaCB IUPAC No. 169 celkem
- 3.3.2 pentaCB IUPAC No. 118 + IUPAC No. 105 + IUPAC No.123 + IUPAC 114 + hexaCB
- 3.3.3 IUPAC No.156 + IUPAC No.157 + IUPAC No.167 + heptaCB IUPAC No.189 celkem
- 3.3.4 ostatní polychlorované bifenyly celkem
- 3.4 jiné chlorované persistentní organické sloučeniny
- 3.4.1 hexachlorcyklohexan
- 3.4.2 tetrachlorfenol
- 3.4.3 hexachlorbenzen
- 3.4.4 trichlorbenzen

Obecné emisní limity pro persistentní organické látky (POP)

Číslo znečišťující látky nebo stanovené skupiny	Poznámka
	Obecný emisní limit a další podmínky jeho uplatnění:
3.1	Platí obecný emisní limit 0,1 ng TEQ/m ³ pro celkovou hmotnostní koncentraci těchto látek.
3.2	Platí obecný emisní limit 0,2 mg/m ³ pro celkovou hmotnostní koncentraci těchto látek.
3.3	Při eventuálním výskytu emisí nesmí být překročena celková hmotnostní koncentrace těchto znečišťujících látek 0,2 mg TEQ/m ³ po přepočtu na standardní stavové podmínky. V nejkratší možné době je nutno tyto látky eliminovat z emisí do vnějšího ovzduší.
3.4	Nesmí být překročena celková hmotnostní koncentrace těchto znečišťujících látek 0,2 mg/m ³ po přepočtu na standardní stavové podmínky. V nejkratší možné době je nutno tyto látky eliminovat z emisí do vnějšího ovzduší.

- Odkazy: 1) Ekvivalenty toxicity dibenzodioxinů a dibenzofuranů jsou uvedeny v bodu 10 této přílohy
 2) Ekvivalenty toxicity polychlorovaných bifenyků jsou uvedeny v bodu 11, jejich výčet v bodu 12 této přílohy.

4. Organické sloučeniny klasifikované podle nařízení vlády č. 25/1999 Sb. jako karcinogeny, mutageny nebo jedy pro reprodukční proces (R-věty R-45, R-46, R-49, R-60 a R-61) neuvedené v bodech 1 nebo 3 této přílohy*

- 4.1 1,2-dibromethan
- 4.2 1,2-dichlorethan (ethylendichlorid)
- 4.3 1,3-butadien*
- 4.4 2-naftylamin
- 4.5 akrylonitril (vinylkyanid)
- 4.6 benzen*
- 4.7 epichlorhydrin (1-chlor-2,3 epoxy propan)*
- 4.8 ethylenoxid (oxiran, epoxyethan)*
- 4.9 hydrazin
- 4.10 nitrosodimethylamin
- 4.11 o-toluidin (2-methylanilin)
- 4.12 propylenoxid (2-methyloxiran)*
- 4.13 tetrachlormethan*
- 4.14 toluidiny (metatoluidin, paratoluidin)
- 4.15 trichlormethan (chloroform)*
- 4.16 vinylchlorid*

*) Vysvětlivka:

Látky označené hvězdičkou náleží ke stanovené skupině 1.5.1 - těkavé organické látky

Obecné emisní limity pro znečišťující látky nebo jejich stanovené skupiny uvedené v bodu 4

Číslo znečišťující látky nebo stanovené skupiny	Poznámka
	Obecný emisní limit a další podmínky jeho uplatnění:
4.4	Vyjádřené jako celkový organický uhlík Při hmotnostním toku emisí vyšším než 1 g/h nesmí být překročena úhrnná hmotnostní koncentrace 0,2 mg/m ³ této znečišťující látky v odpadním plynu.
4.1, 4.3, 4.5 až 4.9, 4.12, 4.16	Vyjádřené jako celkový organický uhlík Při hmotnostním toku emisí všech těchto znečišťujících látek vyšším než 50 g/h nesmí být překročena úhrnná hmotnostní koncentrace 5 mg/m ³ těchto znečišťujících látek v odpadním plynu.
4.2, 4.10, 4.11, 4.13, 4.14, 4.15	Vyjádřené jako celkový organický uhlík Při hmotnostním toku emisí všech těchto znečišťujících látek vyšším než 100 g/h nesmí být překročena úhrnná hmotnostní koncentrace 20 mg/m ³ těchto znečišťujících látek v odpadním plynu.

5. Organické sloučeniny halogenované klasifikované podle nařízení vlády č. 25/1999 Sb. R-větou R-40 neuvedené v bodech 1, 2, 3 nebo 4 této přílohy*

- 5.1 1,1-dichlorethylen (vinylidenchlorid)
- 5.2 benzylochlorid (alfa-chlortoluen)
- 5.3 dichlormethan (methylenchlorid)*
- 5.4 chlorethan (ethylchlorid)*
- 5.5 tetrachlorethylen*
- 5.6 trichlorethylen*

*) Vysvětlivka:

Látky označené * náleží ke stanovené skupině 1.5.1 - těkavé organické látky (VOC)

Obecné emisní limity pro znečišťující látky nebo jejich stanovené skupiny uvedené v bodu 5

Číslo znečišťující Látky nebo stanovené skupiny	Poznámka
	Obecný emisní limit a další podmínky jeho uplatnění:
5.1, 5.2, 5.5, 5.6	Vyjádřené jako celkový organický uhlík Při celkovém hmotnostním toku emisí těchto znečišťujících látek větším než 100 g/h nesmí být překročena celková hmotnostní koncentrace těchto znečišťujících látek 20 mg/m ³ v odpadním plynu.
5.3, 5.4	Vyjádřené jako celkový organický uhlík Při hmotnostním toku emisí všech těchto znečišťujících látek vyšším než 3 kg/h nesmí být překročena úhrnná hmotnostní koncentrace 150 mg/m ³ těchto znečišťujících látek v odpadním plynu.

6. Těkavé organické látky podle definice uvedené v § 2 odst. 1 písm. n) zákona, neuvedené v bodech 1, 2, 3, 4 nebo 5 této přílohy

- 6.1 1,2-dichlorethylen
- 6.2 1,4-dichlorbenzen
- 6.3 2-butanon (ethylmethylketon)
- 6.4 acetaldehyd (ethanal)
- 6.5 aceton (2-propanon, dimethylketon)
- 6.6 akrylová (propenová) kyselina
- 6.7 benzaldehyd
- 6.8 butylacetát (octan butylnatý)
- 6.9 butylaldehyd (butyraldehyd, butanal)
- 6.10 dibutylether
- 6.11 diethylamin
- 6.12 diethylether (ether)
- 6.13 dimethylamin
- 6.14 dimethylether
- 6.15 ethylacetát (octan ethylnatý)
- 6.16 ethylakrylát (akrylan ethylnatý)
- 6.17 ethylbenzen
- 6.18 ethylenglykol (1,2-ethandiol, glykol)

- 6.19 formaldehyd
- 6.20 furfural (2-furaldehyd)
- 6.21 chlorbenzen
- 6.22 chloropren (2-chlor-1,3-butadien)
- 6.23 izopropylbenzen (kumen)
- 6.24 estery kyseliny akrylové jmenovitě neuvedené pod bodem 6 této přílohy
- 6.25 methylacetát
- 6.26 methylakrylát
- 6.27 methylamin
- 6.28 methylmethakrylát (methakrylan methylnatý)
- 6.29 kyselina mravenčí
- 6.30 nitrotolueny
- 6.31 kyselina octová
- 6.32 pyridin
- 6.33 sirouhlík
- 6.34 styren
- 6.35 toluen
- 6.36 vinylacetát
- 6.37 xyleny (dimethylbenzen)
- 6.38 alifatické a aromatické ethery (počet atomů uhlíku v molekule 9 a nižší) jmenovitě neuvedené pod bodem 6 této přílohy
- 6.39 alifatické aldehydy (počet atomů uhlíku v molekule 8 a nižší) jmenovitě neuvedené pod bodem 6 této přílohy
- 6.40 alkylalkoholy (počet atomů uhlíku v molekule 6 a nižší)
- 6.41 alkeny (olefiny) s počtem atomů uhlíku v molekule 11 a nižším s výjimkou 1,3-butadienu a jmenovitě neuvedených pod bodem 6. této přílohy
- 6.42 parafiny s výjimkou methanu (počet atomů uhlíku v molekule 11 a nižší)

Obecné emisní limity pro znečišťující látky nebo jejich stanovené skupiny uvedené v bodu 6

Číslo znečišťující látky nebo stanovené skupiny	Poznámka
	Obecný emisní limit a další podmínky jeho uplatnění:
6.1, 6.4, 6.6, 6.11, 6.13, 6.16, 6.19, 6.24, 6.26, 6.27, 6.29, 6.30, 6.32, 6.33	Vyjádřené jako celkový organický uhlík Při hmotnostním toku emisí všech těchto znečišťujících látek vyšším než 0,1 kg/h nesmí být překročena úhrnná hmotnostní koncentrace 20 mg/m ³ těchto znečišťujících látek v odpadním plynu.
6.2, 6.7, 6.9, 6.17, 6.20 až 6.23, 6.25, 6.28, 6.31, 6.34 až 6.37	Vyjádřené jako celkový organický uhlík Při hmotnostním toku emisí všech těchto znečišťujících látek vyšším než 2 kg/h nesmí být překročena úhrnná hmotnostní koncentrace 100 mg/m ³ těchto znečišťujících látek v odpadním plynu.
6.3, 6.5, 6.8, 6.10, 6.12, 6.14, 6.15, 6.18, 6.38 až 6.42	Vyjádřené jako celkový organický uhlík Při hmotnostním toku emisí všech těchto znečišťujících látek vyšším než 3 kg/h nesmí být překročena úhrnná hmotnostní koncentrace 150 mg/m ³ těchto znečišťujících látek v odpadním plynu.

7. Organické látky a jejich stanovené skupiny neuvedené v bodech 1, 2, 3, 4, 5 nebo 6 této přílohy

- 7.1 1,1,2,2-tetrachlorethan
- 7.2 1-methylnaftalen
- 7.3 2-chlorpropan (izopropylchlorid)
- 7.4 2-methylnaftalen
- 7.5 4-hydroxy-4-ethyl-2-pentanon
- 7.6 anilin
- 7.7 bifenyl (difenyl)
- 7.8 difenylether (difenyloxid)
- 7.9 diizopropylether
- 7.10 ethanolamin (2-aminoethanol, kolamin)
- 7.11 fenol
- 7.12 fenyldiazin
- 7.13 kresoly
- 7.14 merkaptany
- 7.15 methylester kyseliny benzoové
- 7.16 naftalen
- 7.17 nitrobenzen
- 7.18 N-methyl-2-pyrrolidon
- 7.19 tetrachlorethan
- 7.20 4-methyl-2-pentanol
- 7.21 nitrofenoly
- 7.22 nitrokresoly
- 7.23 nitrosloučeniny
- 7.24 thioethery
- 7.25 estery kyseliny benzoové s výjimkou metylesteru
- 7.26 organické sloučeniny fluoru vyjádřené jako F**
- 7.27 organické sloučeniny chloru vyjádřené jako Cl**
- 7.28 organické sloučeniny bromu vyjádřené jako Br**

****) Vysvětlivka:**

Uplatňuje se v případě, že není stanoven specifický nebo obecný emisní limit jednotlivých organických halogenovaných sloučenin nebo jejich stanovených skupin

Obecné emisní limity pro znečišťující látky nebo jejich stanovené skupiny uvedené v bodu 7

Číslo znečišťující Látky nebo stanovené skupiny	Poznámka
	Obecný emisní limit a další podmínky jeho uplatnění:
7.1, 7.6, 7.10 až 7.14, 7.17, 7.19, 7.21 až 7.24	Vyjádřené jako celkový organický uhlík
	Při hmotnostním toku emisí všech těchto znečišťujících látek vyšším než 0,1 kg/h nesmí být překročena úhrnná hmotnostní koncentrace 20 mg/m ³ těchto znečišťujících látek v odpadním plynu.
7.2 až 7.4, 7.16	Vyjádřené jako celkový organický uhlík
	Při hmotnostním toku emisí znečišťující látky vyšším než 2 kg/h nesmí být překročena úhrnná hmotnostní koncentrace 100 mg/m ³ těchto znečišťujících látek v odpadním plynu.
7.5, 7.7 až 7.9, 7.15, 7.18, 7.20, 7.25	Vyjádřené jako celkový organický uhlík
	Při hmotnostním toku emisí všech těchto znečišťujících látek vyšším než 3 kg/h nesmí být překročena úhrnná hmotnostní koncentrace 150 mg/m ³ těchto znečišťujících látek v odpadním plynu.
7.26 až 7.28	Vyjádřené jako celkový halogen
	Při hmotnostním toku emisí všech těchto znečišťujících látek vyšším než 0,1 kg/h nesmí být překročena úhrnná hmotnostní koncentrace 10 mg/m ³ těchto znečišťujících látek v odpadním plynu.

8. Anorganické látky a jejich stanovené skupiny neuvedené v bodech 1, 2, 3, 4, 5, 6 nebo 7 této přílohy

- 8.1 antimonovodík (stibin)
- 8.2 arsenovodík (arsan)
- 8.3 fosforovodík (fosfan)
- 8.4 fosgen
- 8.5 chlorkyan
- 8.6 fluoridy vyjádřené jako F
- 8.7 kyanidy vyjádřené jako CN
- 8.8 kyanovodík
- 8.9 sirovodík (sulfan)
- 8.10 silné anorganické kyseliny vyjádřené jako H kromě HCl
- 8.11 fluor a jeho anorganické sloučeniny, včetně fluoridů podle bodu 8.6, vyjádřené jako F
- 8.12 brom a jeho anorganické sloučeniny vyjádřené jako Br
- 8.13 chlor
- 8.14 chlor a jeho anorganické sloučeniny, včetně Cl₂ podle bodu 8.13, vyjádřené jako Cl

Obecné emisní limity pro znečišťující látky nebo jejich stanovené skupiny uvedené v bodu 8

Číslo znečišťující látky nebo stanovené skupiny	Poznámka
	Obecný emisní limit a další podmínky jeho uplatnění:
8.1 až 8.5	Při hmotnostním toku emisí všech těchto znečišťujících látek vyšším než 10 g/h nesmí být překročena úhrnná hmotnostní koncentrace 2 mg/m ³ těchto znečišťujících látek v odpadním plynu.
8.6 až 8.7	Při hmotnostním toku emisí všech těchto znečišťujících látek vyšším než 50 g/h nesmí být překročena úhrnná hmotnostní koncentrace 5 mg/m ³ těchto znečišťujících látek v odpadním plynu.
8.8 až 8.12	Při hmotnostním toku emisí všech těchto znečišťujících látek vyšším než 100 g/h nesmí být překročena úhrnná hmotnostní koncentrace 10 mg/m ³ těchto znečišťujících látek v odpadním plynu.
8.13 až 8.14	Při hmotnostním toku emisí všech těchto znečišťujících látek vyšším než 500 g/h nesmí být překročena úhrnná hmotnostní koncentrace 50 mg/m ³ těchto znečišťujících látek v odpadním plynu.

9. Pachové látky

Obecný emisní limit pachových látek a specifické emisní limity pachových látek jsou uvedeny v příloze č. 2 k této vyhlášce.

10. Ekvivalenty toxicity polychlorovaných dibenzodioxinů a polychlorovaných dibenzofuranů

Ke stanovení součtové hodnoty se hmotnostní koncentrace dále uvedených polychlorovaných dioxinů a dibenzofuranů před sečtením násobí uvedenými koeficienty ekvivalentů toxicity 2,3,7,8 TCDD:

		koeficient ekvivalentu toxicity
2, 3, 7, 8	- tetrachlordibenzodioxin, (TCDD)	1
1, 2, 3, 7, 8	- pentachlordibenzodioxin (PeCDD)	0,5
1, 2, 3, 4, 7, 8	- hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1, 2, 3, 7, 8, 9	- hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1, 2, 3, 6, 7, 8	- hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1, 2, 3, 4, 6, 7, 8	- heptachlordibenzodioxin (HpCDD)	0,01
	- oktachlordibenzodioxin (OCDD)	0,001
2, 3, 7, 8	- tetrachlordibenzofuran (TCDF)	0,1
2, 3, 4, 7, 8	- pentachlordibenzofuran (PeCDF)	0,5
1, 2, 3, 7, 8	- pentachlordibenzofuran (PeCDF)	0,05
1, 2, 3, 4, 7, 8	- hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1, 2, 3, 7, 8, 9	- hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1, 2, 3, 6, 7, 8	- hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
2, 3, 4, 6, 7, 8	- hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1, 2, 3, 4, 6, 7, 8	- heptachlordibenzofuran (HpCDF)	0,01
1, 2, 3, 4, 7, 8, 9	- heptachlordibenzofuran (HpCDF)	0,01
	- oktachlordibenzofuran (OCDF)	0,001

11. Ekvivalenty toxicity polychlorovaných bifenyľů

Ke stanovení součtové hodnoty se hmotnostní koncentrace dále uvedených polychlorovaných bifenyľů před sečtením násobí uvedenými koeficienty ekvivalentů toxicity 2,3,7,8 TCDD:

kód UIPAC		koeficient ekvivalentu toxicity
77	- non-ortho PCB	0,0005
126	- non-ortho PCB	0,1
169	- non-ortho PCB	0,01
105	- mono-ortho PCB	0,0001
114	- mono-ortho PCB	0,0005
118	- mono-ortho PCB	0,0001
123	- mono-ortho PCB	0,0001
156	- mono-ortho PCB	0,0005
157	- mono-ortho PCB	0,0005
167	- mono-ortho PCB	0,00001
189	- mono-ortho PCB	0,0001
170	- di-ortho PCB	0,0001
180	- di-ortho PCB	0,00001

12. Výčet polychlorovaných bifenyľů

Kongenery IUPAC (částečně toxické):

3,3',4,4',5-pentaCB (IUPAC 126)

3,3',4,4',5,5'-hexaCB (IUPAC 169)

3,3',4,4'-tetraCB (IUPAC 77)

monoortho:

2,3',4,4',5-pentaCB (IUPAC 118)

2,3,3',4,4'-pentaCB (IUPAC 105)
2',3,4,4',5-pentaCB (IUPAC 123)
2,3,4,4',5-pentaCB (IUPAC 114)
2,3,3',4,4',5-hexaCB (IUPAC 156)
2,3,3',4,4',5'-hexaCB (IUPAC 157)
2,3',4,4',5,5'-hexaCB (IUPAC 167)
2,3,3',4,4',5,5'-heptaCB (IUPAC 189)

LIMITY PŘÍPUSTNÉ TMAVOSTI KOUŘE A EMISNÍ LIMITY PRO PACHOVÉ LÁTKY

1. Emisní limity přípustné tmavosti kouře

Nejvyšší přípustná tmavost kouře je optická vlastnost kouře vyvolaná pohlcováním světla v kouřové vlečce vystupující z komína. Vyjadřuje se ve stupních podle Ringelmannova v kouřové vlečce (stupeň 0 - 5). Tmavost kouře lze rovněž vyjádřit ve stupních Bacharacha (stupeň 0 - 9) nebo měřením opacity (udávané v %), která se měří v kouřovodu.

Nejvýše přípustná tmavost kouře vypouštěného ze spalovacího procesu je obecně dána těmito emisními limity:

- a) Při spalování paliv nesmí být odcházející kouř tmavší než 2. stupeň při měření a hodnocení Ringelmannovou stupnicí a změřená hodnota opacity nesmí být větší než 40 %. Po dobu roztápění zařízení ze studeného stavu v trvání nejdéle 30 minut, pokud pasport kotle nestanoví jinak, může tmavost kouře dostoupit až do úrovně stupně 3 Ringelmannovy stupnice nebo hodnoty 60 % opacity.
- b) Při spalování kapalných paliv musí být proces veden tak, aby kromě podmínek stanovených v předchozím písmenu a) nebyla při kontrole obsahu sazí měřením tmavosti skvrn na filtru z odsátého vzorku podle Bacharacha zjištěna vyšší hodnota, než odpovídá stupni 4 Bacharachovy stupnice při žádném ze tří po sobě provedených testů a stupni 3 alespoň u dvou ze tří provedených testů. Při roztápění zařízení ze studeného stavu se kontrola tmavosti kouře Bacharachovým testem neprovádí.

2. Emisní limity pro pachové látky

Obecný emisní limit pro zdroj umístěný v obydlených částech intravilánů obcí nebo jejich ochranných pásmech je 50 OUER.m^{-3} měřeno na komíně, výduchu nebo výpusti ze zařízení pro omezování emisí. Ochranným pásmem se rozumí území ve vzdálenosti kratší nebo rovné 2 km od nejbližšího místa na hranici intravilánů přilehlých obcí.

Obecný emisní limit pro zdroj, který je vzdálen více než 2 km od nejbližšího místa na hranici intravilánů přilehlých obcí je 100 OUER.m^{-3} měřeno na komíně, výduchu nebo výpusti ze zařízení pro omezování emisí.

V případě, že zdroj bude mít více komínů, výduchů nebo výpustí s různými typy pachů, musí být provedeno i měření smísením jednotlivých vzorků do jednoho a výsledná hodnota pachových jednotek nesmí překročit hodnotu 100 OUER.m^{-3} .

V případě, že zdroj nemá vlastní komín, výdech nebo výpust nesmí překročit koncentrace fugitivních pachových látek na hranici pozemku stacionárního zdroje 5 OUER.m^{-3} , pokud je zdroj umístěn v obydlených částech intravilánů obcí nebo v jejich ochranných pásmech.

Je-li zdroj fugitivních emisí umístěn vně ochranných pásem přilehlých obcí, nesmí překročit koncentrace fugitivních pachových látek na hranici pozemku stacionárního zdroje 20 OUER.m^{-3} .

3. Imisní limity obtěžování zápachem

Imisní limity obtěžování zápachem (přípustná míra obtěžování zápachem) jsou stanoveny v § 15 odst. 6 této vyhlášky.

KATALOG KATEGORIÍ, SKUPIN A PODSKUPIN ZDROJŮ

1. Katalog podle této přílohy je veden v Registru emisí a zdrojů znečišťování ovzduší podle § 13 odst. 1 zákona.
2. Výčet kategorií zdrojů je uveden v § 4 odst. 4 písm. a) zákona.
3. Výčet základních skupin zdrojů podle technického a technologického uspořádání je uveden v § 4 odst. 4 písm. b) zákona. (Poznámka: Součástí inventur emisí jsou také emise z dopravy a emise z provozu dalších mobilních zdrojů).
4. Každý zdroj znečišťování ovzduší je zařazen do Katalogu podle číselného kódu, který stanovuje skupinu a podskupinu zdroje. Pokud se jedná o vyjmenovaný zdroj znečišťování, který má zvláštním právním předpisem¹⁾ stanoveny specifické emisní limity, je v katalogu číselnému kódu přiřazen název zdroje uvedený tímto předpisem.
5. Výčet základních skupin zdrojů je uveden v § 4 odst. 4 písm. b) zákona.
6. Dále se zdroje dělí do skupin:
 - Spalovací zdroje
 - Spalovací zdroje vyjmenované
 - Spalovací zdroje nevyjmenované
 - Ostatní zdroje
 - Zdroje emitující VOC z procesů aplikujících organická rozpouštědla
 - Zdroje emitující VOC ze skladování a distribuce benzinu
 - Zdroje v energetickém průmyslu – odvětví transformace paliv
 - Zdroje ve výrobě a zpracování kovů
 - Zdroje ve výrobě nekovových minerálních produktů a zpracování nerostů
 - Zdroje v chemickém průmyslu a výrobách
 - Zdroje v odvětví nakládání s odpady vyjma spaloven odpadů
 - Zdroje z provozů zemědělských technologií
 - Zdroje v lehkém a potravinářském průmyslu, službách a některých dalších oborech
 - Zdroje ostatní nevyjmenované se spalováním paliv
 - Zdroje ostatní nevyjmenované bez spalování paliv
 - Spalovny odpadů
7. Osnova Katalogu je zveřejněna ve Věstníku ministerstva.

EMISNÍ FAKTORY VYBRANÝCH OSTATNÍCH ZDROJŮ

1. Emisní faktory slouží pro výpočet poplatků za znečišťování ovzduší podle § 19 zákona. Pokud u zdroje nemůže být stanovena koncentrace znečišťující látky v odpadním plynu, popřípadě měrná výrobní emise, použije se postup zjištění množství vypouštěné znečišťující látky pomocí emisního faktoru uvedeného touto přílohou nebo zvláštním právním předpisem¹⁾.

2. Stanovení množství vypuštěné znečišťující látky se provede výpočtem podle vztahu:

$$E_z = E_f \cdot M$$

kde E_f je emisní faktor a M je množství jednotek, na které je emisní faktor vztažen (vztažná veličina emisního faktoru – například hmotnost spáleného paliva, hmotnost vstupní suroviny, hmotnost produkce, počet jednotek produkce apod).

3. V případě trvalého zavedení opatření omezujícího emise určité znečišťující látky u zdroje je nutno prokázat jeho průměrnou účinnost výsledkem autorizovaného měření. Stanovení množství vypuštěné znečišťující látky se v tomto případě provede výpočtem podle vztahu:

$$E_o = E_z \cdot (1 - 0,01 \cdot \eta)$$

kde η je účinnost opatření omezující emise znečišťující látky v %.

4. Emisní faktory pro použití plyných paliv ve stacionárních plynových turbínách a pístových spalovacích motorech ($\text{kg}/10^3 \cdot \text{m}^3$)

Specifikace	NOx	SOx	VOC	TZL	CO
Plynové turbíny	11	0,002 . S	0,2	-	3,7
Plynové turbíny odvozené z leteckých motorů	25	0,002 . S	7	-	7
Pístové motory zážehové	60	0,002 . S	30	0,05	15
Pístové motory dvojpalivové	40	0,002 . S	30	0,1	15

Poznámka: S = obsah síry v palivu v mg/m^3

5. Emisní faktory pro použití kapalných paliv ve stacionárních plynových turbínách a pístových spalovacích motorech (kg/t)

Specifikace	NOx	SOx	VOC	TZL	CO
Plynové turbíny	15	20 . S	0,6	-	5
Plynové turbíny odvozené z leteckých motorů	32	20 . S	6	-	9
Pístové motory zážehové	75	20 . S	30	0,1	250
Pístové motory vznětové	50	20 . S	6	1,0	15

Poznámka: S = obsah síry v palivu v % hmotnosti

6. Emisní faktory pro koksování uhlí

Znečišťující látka	E_f (g/t koksu)
NO _x	260
SO ₂	1400
Z otopu koksárenským plynem	
Z otopu směsným plynem	320
VOC	1000
TZL	1000
CO	1200

Poznámka: Uvedené hodnoty jsou orientační, pro výpočet poplatků jsou stanovovány E_f pro jednotlivé baterie a provozní služby hutních a báňských koksoven

7. Emisní faktory pro úpravu rud v černé metalurgii (spékací pásy)

Znečišťující látka	E_f (kg/t spečence)
NO _x	0,5
SO ₂	2,0
VOC	0,1
TZL	2,0
CO	50

8. Emisní faktory vysokopecní provozy

Znečišťující látka	E_f (kg/t surového železa)
NO _x	0,7
SO _x	0,3
VOC	0,2
TZL	0,2* ; 1,0**
CO	8,0

Poznámka: * provozy bez licího pole

** provozy bez odprášení licího pole

9. Emisní faktory základních znečišťujících látek pro ocelárny v g/t oceli

Znečišťující látka	Kyslíkové konvertory	Nístějové pece	Elektrické obloukové pece
NO _x	50	3500	300
SO _x	1,5	2000	1,5
VOC	30	80	170
CO	5000	10000	2000
TZL* **	120	450	150

Poznámka: * Po odprášení

** Uvedené hodnoty jsou orientační – k dispozici jsou E_f konkrétních agregátů

10. Emisní faktory základních znečišťujících látek pro válcovny a slévárny

Vysvětlivka: * g/t vývalků

** g/t tekutého kovu

Znečišťující látka	Válcovny *	Slévárny **	
		Studenovětrné kuplovny	Horkovětrné kuplovny
NOx	Směsný plyn 250	70	350
	Koksárenský plyn 400		
SO ₂	Směsný plyn 2100	1400	
	Koksárenský plyn 2800		
TZL		10 000	
CO		70 000	

11. Emisní faktory pro vápenky

Znečišťující látka	E _f (g/t výrobku)
NOx	200
SO ₂	0
TZL	1500

12. Emisní faktory pro cihelny (veškerý cihlářský sortiment)

Znečišťující látka	Otop	E _f *
TZL	LTO, TTO	1,5
	ZP, SV	20
SO ₂ **	LTO, TTO	20,0 . S
	ZP, SV	2,0 . S
NOx	LTO, TTO	10
	ZP	3300
	SV	1600
CO	LTO, TTO	0,5
	ZP, SV	270
VOC	LTO, TTO	0,4
	ZP, SV	48

Vysvětlivky: LTO – lehký topný olej, TTO – těžký topný olej, ZP – zemní plyn, SV – svítiplyn

S – obsah síry udaný pro LTO TTO v % hmotnosti, pro ZP a SV v mg/m³* E_f pro LTO a TTO jsou udány v kg/t spáleného oleje, E_f pro ZP a SV jsou udány v kg/10⁶.m³ spáleného plynu** V případě použití uhelného prachu jako ostřiva je třeba přičíst emisi SO₂ podle obsahu síry v použitém uhlí s použitím E_f = 19,0 . S_p (S_p = obsah síry v původním vzorku paliva v % hmotnosti)

Výpočet množství emisí fluoru z cihlářských a keramických výrob

Množství emisí fluoru z cihlářských a keramických výrob závisí na jeho obsahu ve výchozí surovině a na vypalovací teplotě. Pro stanovení množství uvolněného fluoru ze suroviny v závislosti na vypalovací teplotě se použije vztah:

$$A = (0,174 \cdot t - 145) \cdot 0,97$$

Kde A = podíl uvolněného fluoru v %

t = nejvyšší teplota v °C (od 834 °C výše)

13. Emisní faktory pro výrobu keramiky a porcelánu

Uplatní se pro

- a) tepelné procesy E_f stejné jako u cihlen, včetně použití výpočtu emisí fluoru,
- b) ostatní procesy E_f pro TZL se stanoví individuálně podle vybavení odlučovací technikou,
- c) emisní faktor TZL pro úpravy materiálů je 500 g/t upravené suroviny pro zařízení bez odlučovačů, v případě, že jsou instalovány se postupuje ve smyslu písmena b).

14. Emisní faktory pro výroby anorganické chemie

Výrobek	Znečišťující látka	E_f (g/t výrobku)
H ₂ SO ₄ jednoduchá absorpce	SO _x	10000
dvojitá absorpce		2200
Elementární síra – Clausův proces bez odsíření	SO _x	50000
s odsířením		10000

15. Emisní faktory pro čerpadla pohonných hmot (PHM)

PHM	E_f (g VOC/m ³)
Benzin	1400
Motorová nafta	20

16. Emisní faktory pro skladování pohonných hmot (PHM)

PHM	Typ zásobníku	E_f (g VOC/t prosazení)
Benzin *	s plovoucí střechou	2000 ***
Nafta		39,3
Petrolej **		45,1
Ropa		380
Benzin automobilový	s pevnou střechou	730
Nafta		200

Poznámka: * benzin automobilový, letecký i technický

** petrolej letecký i technický

*** závisí na technickém stavu zásobníku

17. Emisní faktory pro kamenolomy a zpracování kamene

Základní $E_f = 1$ kg TZL (prachu)/t vyrobeného kameniva pro kamenolomy vyrábějící drcené kamenivo nebo kámen těžený v blocích s povrchovým opracováním.

Základní $E_f = 0,4$ kg TZL (prachu)/t vyrobeného kameniva pro kamenolomy vyrábějící výhradně kámen těžený v blocích.

Výpočet podle způsobu odlučování prachu:

Způsob odlučování	Záchyt (%)	Únik emise (%)
Lom bez jakéhokoliv odlučování, bez zakrytí technologických celků a dopravních cest	0	100
Lom bez jakéhokoliv odlučování, ale se zakrytými technologickými celky (drtič, granulátor, třídírna) včetně dopravních cest	10	90
Lom bez jakéhokoliv odlučování, ale se zakrytými technologickými celky včetně dopravních cest a se zkrápěním	30	70
Lom s cyklony na zakrytých technologických celcích	50	50
Lom s cyklony na zakrytých technologických celcích a se zkrápěním	60	40
Lom se zakrytými technologickými celky a tkaninovými filtry	80	20
Lom se zakrytými technologickými celky, tkaninovými filtry a se zkrápěním	90	10

Příklad výpočtu emise prachu pro kamenolom:

Roční výroba lomu = 60 660 t kameniva – roční emise prachu před odloučením je 60,66 t

Způsob odlučování je prováděn podle 3. řádku tabulky – únik emise je 70 %

Emise TZL se stanoví výpočtem takto: $60,66 \cdot 0,7 = 42,5$ t/rok

18. Emisní faktory pro krematoria

Znečišťující látka	E_f (g/žeh)
CO	300
VOC	30
NO _x	800
SO ₂	50
TZL	350
Cl ⁻	15
F ⁻	5

METODY MĚŘENÍ A TECHNICKÉ POŽADAVKY PRO JEDNORÁZOVÉ MĚŘENÍ EMISÍ

Metody analýzy pro jednorázové měření emisí^{*)}

Číslo normy	Název normy	Účinnost od
ČSN ISO 9096 (83 4615)	Stacionární zdroje emisí - Stanovení hmotnostní koncentrace a hmotnostního toku tuhých částic v potrubí - Manuální gravimetrická metoda	1.7.1998
ČSN ISO 7934 (83 4702)	Stacionární zdroje emisí - Stanovení hmotnostní koncentrace emisí oxidu siřičitého - Odměrné stanovení chloristanem barnatým	1.7.1998
ČSN EN 1948-1 (83 4745)	Stacionární zdroje emisí - Stanovení hmotnostní koncentrace PCDD/PCDF - Část 1: Vzorkování	1.8.1998
ČSN EN 1948-2 (83 4745)	Stacionární zdroje emisí - Stanovení hmotnostní koncentrace PCDD/PCDF - Část 2: Extrakce a čištění	1.8.1998
ČSN EN 1948-3 (83 4745)	Stacionární zdroje emisí - Stanovení hmotnostní koncentrace PCDD/PCDF - Část 3: Identifikace a kvantitativní stanovení	1.8.1998
ČSN EN 1911-1 (83 4750)	Stacionární zdroje emisí - Manuální metoda stanovení HCl - Část 1: Vzorkování Nahrazuje normy ČSN 83 4751-1 a ČSN 84 4751-2 od 1.6.1999	1.6.1999
ČSN EN 1911-2 (83 4750)	Stacionární zdroje emisí - Manuální metoda stanovení HCl - Část 2: Absorpce plyných sloučenin Nahrazuje normy ČSN 83 4751-1 a ČSN 84 4751-2 od 1.6.1999	1.6.1999
ČSN EN 1911-3 (83 4750)	Stacionární zdroje emisí - Manuální metoda stanovení HCl - Část 3: Analýza absorpčního roztoku a výpočty Nahrazuje normu ČSN 83 4751-5 od 1.6.1999	1.6.1999
ČSN ISO 10780 (83 4772)	Stacionární zdroje emisí - Měření rychlosti a objemového průtoku plynů v potrubí	1.7.1998
ČSN 83 4011	Ochrana ovzduší. Zdroje znečišťování ovzduší. Názvosloví	1.7.1985
ČSN 83 4501	Ochrana ovzduší. Měření emisí ze zdrojů znečišťování ovzduší. Základní pojmy, názvosloví a rozdělení	1.10.1988
ČSN 83 4511	Ochrana ovzduší. Klasifikace emisí ze zdrojů znečišťování ovzduší	1.12.1982
ČSN 83 4611	Ochrana ovzduší. Měření tuhých emisí ze zdrojů znečišťování ovzduší	1.1.1983
ČSN 83 4711-1	Měření emisí oxidu siřičitého, oxidu sírového, kyseliny sírové a celkového obsahu oxidů síry ze zdrojů znečišťování ovzduší. Všeobecná část	1.3.1983
ČSN 83 4711-2	Měření emisí oxidu siřičitého, oxidu sírového, kyseliny sírové a celkového obsahu oxidů síry ze zdrojů znečišťování ovzduší. Odběr vzorku pro manuální metody měření	1.3.1983

ČSN 83 4711-3	Měření emisí oxidu siřičitého, oxidu sírového, kyseliny sírové a celkového obsahu oxidů síry ze zdrojů znečišťování ovzduší. Stanovení celkového obsahu oxidů síry	1.3.1983
ČSN 83 4711-4	Měření emisí oxidu siřičitého, oxidu sírového, kyseliny sírové a celkového obsahu oxidů síry ze zdrojů znečišťování ovzduší. Stanovení obsahu kyseliny sírové a celkového obsahu oxidu siřičitého a sírového	1.3.1983
ČSN 83 4711-5	Měření emisí oxidu siřičitého, oxidu sírového, kyseliny sírové a celkového obsahu oxidů síry ze zdrojů znečišťování ovzduší. Stanovení celkového obsahu oxidu sírového a kyseliny sírové a obsahu oxidu siřičitého	1.3.1983
ČSN 83 4711-6	Měření emisí oxidu siřičitého, oxidu sírového, kyseliny sírové a celkového obsahu oxidů síry ze zdrojů znečišťování ovzduší. Stanovení obsahu oxidu sírového	1.3.1983
ČSN 83 4712-1	Ochrana ovzduší. Stanovení emisí sirovodíku ze stacionárních zdrojů. Všeobecná část	1.6.1988
ČSN 83 4712-2	Ochrana ovzduší. Stanovení emisí sirovodíku ze stacionárních zdrojů. Odběr vzorku pro manuální metody měření	1.6.1988
ČSN 83 4712-3	Ochrana ovzduší. Stanovení emisí sirovodíku ze stacionárních zdrojů. Metoda odměrného stanovení	1.6.1988
ČSN 83 4712-4	Ochrana ovzduší. Stanovení emisí sirovodíku ze stacionárních zdrojů. Metoda fotometrického stanovení	1.6.1988
ČSN 83 4713-1	Ochrana ovzduší. Stanovení emisí sirouhlíku ze stacionárních zdrojů. Všeobecná část	1.6.1988
ČSN 83 4713-2	Ochrana ovzduší. Stanovení emisí sirouhlíku ze stacionárních zdrojů. Odběr vzorku pro manuální metody měření	1.6.1988
ČSN 83 4713-3	Ochrana ovzduší. Stanovení emisí sirouhlíku ze stacionárních zdrojů. Metoda argentometrická	1.6.1988
ČSN 83 4713-4	Ochrana ovzduší. Stanovení emisí sirouhlíku ze stacionárních zdrojů. Metoda jodometrická	1.6.1988
ČSN 83 4721-1	Ochrana ovzduší. Stanovení emisí oxidů dusíku ze stacionárních zdrojů. Všeobecná část	1.1.1988
ČSN 83 4721-2	Ochrana ovzduší. Stanovení emisí oxidů dusíku ze stacionárních zdrojů. Odběr vzorku pro manuální metody měření	1.1.1988
ČSN 83 4721-3	Ochrana ovzduší. Stanovení emisí oxidů dusíku ze stacionárních zdrojů. Metoda alkalimetrické titrace	1.1.1988
ČSN 83 4728-1	Ochrana ovzduší. Měření emisí amoniaku ze zdrojů znečišťování ovzduší. Všeobecná část	1.4.1986

ČSN 83 4728-2	Ochrana ovzduší. Měření emisí amoniaku ze zdrojů znečišťování ovzduší. Odběr vzorku pro manuální metody měření	1.4.1986
ČSN 83 4728-3	Ochrana ovzduší. Měření emisí amoniaku ze zdrojů znečišťování ovzduší. Metoda odměrného stanovení	1.4.1986
ČSN 83 4728-4	Ochrana ovzduší. Měření emisí amoniaku ze zdrojů znečišťování ovzduší. Metoda fotometrického stanovení	1.4.1986
ČSN 83 4728-5	Ochrana ovzduší. Měření emisí amoniaku ze zdrojů znečišťování ovzduší. Metoda potenciometrická	1.4.1986
ČSN 83 4751-3	Ochrana ovzduší. Stanovení emisí chloru a chlorovodíku ze stacionárních zdrojů. Stanovení chloru. Fotometrická metoda	1.8.1988
ČSN 83 4751-4	Ochrana ovzduší. Stanovení emisí chloru a chlorovodíku ze stacionárních zdrojů. Stanovení chloru. Odměrná metoda	1.8.1988
ČSN 83 4751-6	Ochrana ovzduší. Stanovení emisí chloru a chlorovodíku ze stacionárních zdrojů. Stanovení chloru a chlorovodíku vedle sebe	1.8.1988
ČSN 83 4752-1	Ochrana ovzduší. Stanovení emisí fluoru ze stacionárních zdrojů. Všeobecná část	1.8.1990
ČSN 83 4752-2	Ochrana ovzduší. Stanovení emisí fluoru ze stacionárních zdrojů. Odběr vzorků pro manuální metody měření	1.8.1990
ČSN 83 4752-3	Ochrana ovzduší. Stanovení emisí fluoru ze stacionárních zdrojů. Potenciometrická metoda stanovení	1.8.1990
ČSN 83 4752-4	Ochrana ovzduší. Stanovení emisí fluoru ze stacionárních zdrojů. Fotometrická metoda stanovení	1.8.1990
ČSN 83 4752-5	Ochrana ovzduší. Stanovení emisí fluoru ze stacionárních zdrojů. Metoda odměrného stanovení	1.8.1990

^{*)} Vysvětlivka: Za součást této přílohy je dále nutno považovat veškeré platné normy ČSN, ČSN ISO a ČSN EN, které jsou nebo budou vydány Českým normalizačním institutem a které souvisí s prováděním jednorázového měření emisí látek znečišťujících ovzduší.

METODY MĚŘENÍ A TECHNICKÉ POŽADAVKY PRO KONTINUÁLNÍ MĚŘENÍ EMISÍ

I. Princip metody pro kontinuální měření emisí - měřená látka

- absorpce beta záření	tuhé znečišťující látky
- fotometrie	tuhé znečišťující látky
absorpce viditelného záření	tuhé znečišťující látky
- infračervená spektrometrie	SO ₂ , CO, NO _x (NO), HCl, HF
- nedisperzní infračervená absorpční spektrometrie (NDIR) -	CO, CO ₂ , SO ₂ , NO, NO ₂ , NH ₃ , H ₂ S, CS ₂ , jednotlivé organické sloučeniny
- ultrafialová spektrometrie	SO ₂ , NO _x (NO), CO
- nedisperzní ultrafialová absorpční spektrometrie (NDUV) -	CO, CO ₂ , SO ₂ , NO, NO ₂ , NH ₃ , jednotlivé organické sloučeniny
- potenciometrie	F ⁻ a Cl ⁻
- kolorimetrie	H ₂ S
- plamenoionizační detekce	TOC
- katalytické spalování	TOC
- chemoluminiscence	NO _x (NO)
- paramagnetismus	O ₂
- elektrochemická s keramickým elektrolytem	O ₂ , H ₂ O
- psychrometrická vysokoteplotní metoda	H ₂ O
- hmotnostní spektrometrie (MS)	současně všechny jednotlivé organické látky, TOC, většina plynných anorganických látek
- infračervená absorpční spektrometrie s Fourierovou transformací (FTIR) -	TOC, současně všechny plynné anorganické i organické látky s výjimkou slouč. s homoatomárními molekulami
- měření diferenčního tlaku Prandtlovy trubice	rychlost proudění plynu
- tepelná anemometrie	rychlost proudění plynu
- měření rychlosti šíření ultrazvuku	rychlost proudění plynu

II. Požadavky na přístroje pro kontinuální měření emisí

a) minimální stanovitelné množství	do 2 % rozsahu,
b) okolní teplota	od + 5 °C do 35 °C nebo od - 10 °C do + 55 °C,
c) teplotní závislost nulového bodu (zero) při změně o 10 °C	menší než ± 2 % z nejcitlivějšího rozsahu (větší vliv musí být kompenzován),
d) teplotní závislost kontrolního bodu (span) při změně o 10 °C	menší než ± 3 % z rozsahu (větší vliv musí být kom- penzován),
e) rušivý vliv všech ostatních složek na měření	± 4 % z nejcitlivějšího rozsahu
f) 90 % časová hodnota	nesmí být větší než 200 sekund včetně odběrového zařízení,

- g) posun nulového bodu (zero) během kontrolního intervalu nesmí být při nejcitlivějším rozsahu větší než $\pm 2 \%$,
- h) posun kontrolního bodu (span) během kontrolního intervalu nesmí být při nejcitlivějším rozsahu větší než $\pm 2 \%$,
- i) odběr vzorku a odběrová zařízení jsou konstruována tak, že nedochází k zanášení pevnými látkami a k sorpcím měřené látky,
- j) nulový bod (zero) a kontrolní bod (span) musí být během intervalu kontroly minimálně 1x zaznamenán na registračním zařízení,
- k) výrobcem musí být stanoveny intervaly justování, tj. nastavení nulového bodu (zero) a kontrolního bodu (span) a údržby,
- l) odběrná trasa musí být provedena a provozována tak, aby nedocházelo ke ztrátám analytu a poruchám funkce trasy.

III. Metody analýzy pro kontinuální měření emisí^{*)}

Číslo normy	Název normy	Účinnost od
ČSN ISO 10155 (83 4616)	Stacionární zdroje emisí - Automatizovaný monitoring hmotnostní koncentrace částic - Charakteristiky, zkušební metody a specifikace	1.7.1998
ČSN ISO 10396 (83 4770)	Stacionární zdroje emisí - Odběr vzorků pro automatizované stanovení hmotnostních koncentrací plynných složek	1.7.1998
ČSN ISO 7935 (83 4701)	Stacionární zdroje emisí - Stanovení hmotnostní koncentrace emisí oxidu siřičitého - Charakteristiky automatizovaných měřicích metod	1.7.1998
ČSN ISO 10849 (83 4704)	Stacionární zdroje emisí - Stanovení hmotnostní koncentrace emisí oxidů dusíku - Charakteristiky automatizovaných měřicích metod	1.7.1998
ČSN EN 12619 (83 4742)	Stacionární zdroje emisí. Stanovení nízkých hodnot hmotnostní koncentrace celkového plynného organického uhlíku ve spalínách. Kontinuální metoda s použitím plamenového ionizačního detektoru	1.5.2000
ČSN 83 4611	Ochrana ovzduší. Měření tuhých emisí ze zdrojů znečišťování ovzduší.	
ČSN 83 4711-7	Měření emisí oxidu siřičitého, oxidu sírového, kyseliny sírové a celkového obsahu oxidů síry ze zdrojů znečišťování ovzduší. Kontinuální stanovení celkového obsahu oxidu siřičitého	1.3.1983
ČSN 83 4740	Ochrana ovzduší. Stanovení emisí oxidu uhelnatého ze stacionárních zdrojů. Metoda infračervené absorpční spektroskopie	1.6.1991

^{*)} Vysvětlivka: Za součást této přílohy je dále nutno považovat veškeré platné normy ČSN, ČSN ISO a ČSN EN, které jsou nebo budou vydány Českým normalizačním institutem a které souvisí s prováděním jednorázového měření emisí látek znečišťujících ovzduší.

METODY MĚŘENÍ A TECHNICKÉ POŽADAVKY PRO MĚŘENÍ PACHŮ

1. Metody měření pachů

- Olfaktometrická metoda (stanovená EN 13725 Air quality-Determination of odour concentration by dynamic olfactometer)
- Metoda statistického zjišťování a hodnocení obtěžování zápachem (stanovená ČSN 83 5030 Účinky a posuzování pachů - Stanovení parametrů obtěžování dotazováním panelového vzorku obyvatel)
- Měření v pachové stopě (ČSN 83 5031 – Stanovení pachových látek ve venkovním ovzduší terénním průzkumem)
- Metoda místního šetření na základě statistiky stížností

2. Kalibrování přístrojů pro měření pachových látek

Kalibrační metoda pro kalibrování přístrojů pro měření pachu je stanovena normou EN13725 a NVN2820

3. Olfaktometrická metoda analýzy pro měření pachů

Metoda analýzy pachů (instrumentální olfaktometrie):

Instrumentální olfaktometrie využívá principu postupného zředování pachu neutrálním plynem (medicinálním kyslíkem) až k prahu vnímání pachu člověkem.

Měřicí skupina:

Je tvořena minimálně šesti osobami (posuzovateli) ověřujícími práh pachu. Tyto osoby musí být vyšetřeny příslušným specialistou z oboru ORL, zda jsou v tomto ohledu zdravé. Při ověřování čichové funkce prostřednictvím n-butanolu (60 $\mu\text{mol/mol}$) musí osoba prokázat 3 – 4,38 OUER. Osoby musí být starší šestnácti let, nesmějí používat látky uvolňující pach a kouřit před měřením a při něm a musí splňovat i další zásady stanovené normou EN 13725.

Odběr vzorků:

Vzorky se odebírají do odběrných pytlů vyrobených z předepsaných syntetických materiálů nebo skleněných myší o objemu 5 - 50 l. Počet odebraných vzorků u zdroje jsou nejméně tři. U fugitivních zdrojů nutno odebrat vzorky na hranici pozemku v časovém rozmezí obsahujícím celý cyklus výrobního procesu.

Zpracování vzorků:

Je nutné provést do 16 hodin po odběru v prostorách splňujících podmínky pro měření olfaktometrickou metodou.

Stanovení pachu:

Odebraný vzorek se ředí syntetickým vzduchem nebo medicínálním kyslíkem na olfaktometru. Hodnota čichového prahu zjištěná měřením je ta, kterou označí 50 % osob z měřicí skupiny. Počet pachových jednotek je stanoven na základě stupně ředění odebraného vzorku na kalibrovaném olfaktometru. Kalibrace olfaktometru se provádí minimálně jednou za kalendářní rok.

Hodnocení měření:

Výsledný počet pachových jednotek se stanoví statistickým výpočtem na základě výsledků jednotlivých stanovení z odebraných vzorků.

4. Požadavky na měřicí systém

- a) teplotní rozsah měřeného plynu v laboratoři od 0 °C do 25 °C nebo
- b) teplotní rozsah vzorkovaného plynu od +25 °C do + 200 °C
- c) teplota měřeného plynu při měření nesmí kolísat v rozsahu 3 °C
- d) minimální rychlost průtoku testovaného plynu 2 m.s⁻¹
- e) minimální průtok měřeného plynu v čichací masce musí být 20 l min⁻¹
- f) dýchací maska musí mít průměr 4 - 7 cm
- g) rychlost proudění měřeného plynu se nesmí odchýlit o více než 10 % od průměru (součást kalibrace)
- h) olfaktometr je kalibrován na pachové jednotky pomocí standardu n-butanolu o koncentraci 0,04 μmol/mol neutrálního plynu
- i) počet osob v panelu (posuzovatelů) minimálně 6
- j) osoby do panelového vzorku jsou vybírány na základě čichacích testů na standard n – butanol (60 μmol/mol neutrálního plynu), přičemž respondenti musí prokázat pachové jednotky 3-4,38 OUER
- k) odebraný vzorek musí být vypracován olfaktometricky nejpozději do 16 hod
- l) četnost kalibrací a seřízení přístroje je závislá na historii kalibrace příslušného přístroje, provádí se minimálně 1 x ročně,
- m) laboratoř ve které je olfaktometr umístěn, musí splňovat podmínky stanovené normou, především musí být naprosto pachuprostá a dokonale klimatizovaná tak, aby nedocházelo k zamoření pachem v průběhu měření a teplota během měření nekolísala mimo rozmezí ± 3 °C, chráněná před přímým slunečním svitem.

5. Čtyřicetihodinové krátkodobé sledování zápachu**Stanovení parametrů obtěžování dotazováním panelového vzorku obyvatel****a) Stanovení minimálního počtu respondentů**

Minimální počet respondentů podle počtu obyvatel ve sledované oblasti je vhodné volit takto

Počet obyvatel ve sledované oblasti

méně než 500

500 - 5000

více než 5000

Minimální počet respondentů

10 %, minimálně 10 osob

minimálně 50 osob

1 % populace

Obvyklá návratnost, tj. počet kladných reakcí na výzvu ke spolupráci vyjádřený v %, se pohybuje mezi 10 - 15 %. Při náboru respondentů je tedy třeba oslovit adekvátní počet potenciálních spolupracovníků (např. při předpokládaném počtu 50 respondentů, tedy minimálně 500 osob).

b) Stanovení výše limitní hodnoty obtěžování – čtyřiašedesahodinové krátkodobé sledování zápachu

V případě nepřetržitého krátkodobého sledování zápachu bude výpočet probíhat následovně:

- 1) Určí se doba, po kterou je každý respondent zvlášť obtěžován.
- 2) Jednotliví respondenti se seřadí podle délky obtěžování zápachem.
- 3) Vypočtou se 2 %, případně 10 % sledované doby (viz § 15 odst. 6).
- 4) Určí se počet respondentů, kteří jsou obtěžováni po 2 % (10 %) doby a více.
- 5) Vypočte se, zda je tento počet respondentů vyšší nebo roven 5 %, případně 15 % celkového počtu respondentů.

Pro výše uvedený výpočet se použije doporučený formulář k dotazování obyvatel při podezření na únik zápachajících látek z malého zdroje znečišťování ovzduší uvedený pod bodem 5 písm. c) této přílohy.

C) Doporučený formulář k dotazování obyvatel při podezření na únik zapáchajících látek z malého zdroje znečišťování ovzduší

Místo:

Respondent č.:

Měsíc sledování:

den/rok	1. ok	2. ok	3. ok	4. ok	5. ok	6. ok	7. ok	8. ok	9. ok	10. ok	11. ok	12. ok	13. ok	14. ok	15. ok	16. ok	17. ok	18. ok	19. ok	20. ok	21. ok	22. ok	23. ok	24. ok
1																								
2																								
3																								
4																								
5																								
6																								
7																								
8																								
9																								
10																								
11																								
12																								
13																								
14																								
15																								
16																								
17																								
18																								
19																								
20																								
21																								
22																								
23																								
24																								
25																								
26																								
27																								
28																								
29																								
30																								
31																								

Vyplňuje O nebo N, v kolonce "ok" + nebo -, v případě, že učitelé zápach mimo budovu, vyplňte do kolonky okno v.

Vysvětlivky:

O - zaznamenán zápach obtěžující

N - zaznamenán zápach neobtěžující

+ - v době zaznamenání zápachu bylo okno v místnosti otevřené

- - v době zaznamenání zápachu bylo okno v místnosti zavřené

ok - okno

v - venku

**STACIONÁRNÍ ZDROJE NEBO JEJICH ZAŘÍZENÍ, NA KTERÉ SE VZTAHUJE MĚŘENÍ
EMISÍ PACHOVÝCH LÁTEK PODLE § 11 ODS. 1 PÍSM. B) A C) ZÁKONA**

**Měření u zvláště velkého, velkého nebo středního zdroje podle zvláštního právního předpisu¹⁾
se provede podle § 15 odst. 1 u těchto skupin zdrojů**

1. Čistírny odpadních vod s projektovanou kapacitou 10000 a více ekvivalentních obyvatel.
Čistírny odpadních vod v průmyslu.
2. Výroby léčiv a provozy fermentačních procesů mimo výrobu potravin.
3. Chemický průmysl včetně závodů na předúpravu (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken či textilií a závodů na vydělávání kůží a kožešin, jejichž zpracovatelská kapacita je větší než 12 t hotových výrobků denně, apod.
4. Zařízení na chov hospodářských zvířat a s nimi související zemědělské technologie.
5. Zařízení na zneškodňování nebo zhodnocování zvířecích těl a živočišného odpadu o kapacitě větší než 10 t denně.
6. Kompostárny.
7. Činnosti a procesy spojené s užíváním organických rozpouštědel při činnostech uvedených v příloze č. 1 zvláštního právního předpisu¹⁾ ve vybraných zařízeních:
 - 7.1. Polygrafická činnost.
 - 7.2. Odmašťování, čištění a snímání povlaků, odmašťování a čištění povrchu kovů, elektrosoučástek a jiných materiálů a výrobků ostatními organickými rozpouštědly podle § 3 písm. c) zvláštního právního předpisu¹⁾.
 - 7.3. Chemické čištění oděvů.
 - 7.4. Aplikace nátěrových hmot. Nátěry dřevěných povrchů, nátěry kůže, průmyslová aplikace nátěrových hmot - výroba nových automobilů, průmyslová aplikace nátěrových hmot - opravy automobilů a přestřikávání vozidel, navalování (nátěry) pásů, svitků a drátů, nátěry drátů, adhesivní nátěry.
 - 7.5. Impregnace dřeva.
 - 7.6. Laminování dřeva a plastů.
 - 7.7. Výroba nátěrových hmot, přípravků, adhesivních materiálů a tiskařských barev.
 - 7.8. Výroba obuvi a dalších oděvních doplňků.
 - 7.9. Výroba farmaceutických přípravků a tabákových výrobků.
 - 7.10. Zpracování kaučuku, výroba pryže.
 - 7.11. Extrakce rostlinných olejů a živočišných tuků a rafinace rostlinných olejů.
 - 7.12. Tepelné zpracování polymerů.
 - 7.13. Tepelné zpracování pryže.
8. Závody na výrobu buničiny a papíru ze dřeva nebo jiných vláknitých materiálů, papíru a lepenky.
9. Provozy potravinářských výrob: jatka, sýrárny, smažírny, sušení vajec, výroba a zpracování kakaových bobů a čokoládových produktů, pekárny, zpracování ryb, zpracování tuků, výroba a zpracování kávoviny, kávových bobů, udrny, výroba krmných směsí pro domácí zvířata.
10. Výroba hnojiv.
11. Rafinérie ropy.
12. Obalovny živičných směsí a mísírny živíc.
13. Mimořádné měření u stacionárních zdrojů prováděné podle § 15 odst. 1 na základě rozhodnutí orgánu ochrany ovzduší.

SEZNAM STÁLÝCH A PROMĚNNÝCH ÚDAJŮ TVOŘÍCÍCH PROVOZNÍ EVIDENCI

1. Identifikace zdroje znečišťování

Stálé údaje

Údaje o provozovateli

Identifikační číslo provozovatele (IČO, DIČ), obchodní jméno a sídlo nebo jméno, příjmení, bydliště, adresa (obec, část obce, ulice, číslo orientační, číslo popisné, evidenční nebo náhradní a PSČ; telefon, fax, elektronická adresa), statutární zástupce, bankovní spojení.

Údaje o zdroji (provozovně)

Identifikační číslo provozovny (IČP), kategorie, název a skladba provozovny, počet zdrojů v provozovně, adresa a kontakty (okres, NUTS, kód ZÚJ, kód ÚTJ, obec, část obce, ulice, číslo orientační, číslo popisné, evidenční nebo náhradní a PSČ; telefon, fax, elektronická adresa - pokud se liší od identifikace provozovatele, odpovědná osoba), číslo katastrálního území, parcelní číslo, souřadnice, celkový jmenovitý tepelný výkon nebo příkon (MW) nebo projektovaná výrobní, skladovací, případně jiná kapacita.

2. Údaje o technologickém provozu

Stacionární zdroje znečišťování se podle technického a technologického uspořádání dělí na zařízení spalovacích technologických procesů (spalovací zdroje), spalovny odpadů a ostatní technologické zdroje (§ 4 odst. 4 zákona). Provozovna sestává ze zařízení, která samostatně nebo společně s jinými zařízeními tvoří zdroj nebo více zdrojů znečišťování ovzduší.

Stálé údaje:

Evidenční číslo zdroje, evidenční číslo zařízení technologie, kategorie zdroje, druh výroby, název podle katalogu zdrojů, výrobce, rok výroby a uvedení do provozu, životnost, denní, týdenní a roční provozní rytmus, počet odlučovacích zařízení a jejich evidenční čísla, evidenční čísla komínů nebo výduchů, evidenční čísla měření a uplatněné emisní limity.

a) Údaje o zařízeních na spalování paliv, kotlích, spalovnách odpadu a procesních ohřevech bez kontaktu s technologickou látkou

Stálé údaje:

Typ kotle nebo zařízení, výrobce, rok uvedení do provozu, jmenovitý tepelný výkon a příkon, účinnost kotle nebo zařízení udaná výrobcem, druh topeniště.

U kotlů ve výrobě elektřiny nebo kombinované výrobě elektřiny a tepla také instalovaný elektrický výkon.

U kotlů a zařízení spalujících plynná nebo kapalná paliva také druh, výkon a pracovní přetlak hořáku. U kotlů a zařízení spalujících současně více druhů paliv také druhy přídavných paliv nebo spoluspalovaného odpadu a jejich průměrný podíl na tepelném příkonu zařízení.

Při spalování odpadu evidenční údaje povolení ke spalování odpadu, druh odpadu povoleného ke spalování, jeho nejvyšší přípustné množství za jednotku času nebo podíl při spalování.

Proměnné údaje:

Rok, měsíc, den, čas, provozní hodiny, vyrobené teplo, průměrné využití jmenovitého tepelného výkonu, evidenční čísla měření.

U kotlů ve výrobě elektřiny nebo kombinované výrobě elektřiny a tepla také vyrobená elektrická energie, průměrné využití instalovaného elektrického výkonu.

b) Údaje o procesních ohřevech s kontaktem spalin s technologickou látkou

Stálé údaje:

Druh a charakteristika spalovacího zařízení, jmenovitý tepelný výkon, počet hořáků, druh, výkon a pracovní tlak hořáku, název produktu, měrná jednotka produktu, kapacita výroby, měrná energetická náročnost.

Proměnné údaje:

Rok, měsíc, den, čas, provozní hodiny, množství vyrobeného produktu (počet měrných jednotek produktu za daný den, měsíc a rok), evidenční čísla měření.

c) Ostatní technologické procesy

Stálé údaje:

Označení výrobku (produktu), měrná jednotka výrobku, kapacita výroby, měrná energetická náročnost.

Proměnné údaje:

Rok, měsíc, den, čas, provozní hodiny, množství vyrobeného produktu (počet měrných jednotek výrobku za daný den, měsíc a rok), evidenční čísla měření.

3. Údaje o palivech, surovinách nebo odpadech

a) Údaje o spalovaných palivech nebo odpadu, případně o spalovaném odpadu

Stálé údaje:

Evidenční číslo zařízení, evidenční číslo provozu.

Proměnné údaje:

Rok, měsíc, den, čas, druh paliva, spotřeba paliva, odpadu nebo spoluspalovaného odpadu, jakostní znaky (výhřevnost, obsah vody, obsah popela a síry v sušině nebo obsah popela a síry v původním vzorku, nebezpečné vlastnosti odpadu), počet provozních hodin, emise znečišťujících látek.

U kotlů a jiných zařízení spalujících současně více druhů paliv také: druhy paliv, spotřeba jednotlivých druhů paliv nebo odpadu, počet provozních hodin, jakostní znaky jednotlivých druhů paliv a podíl jednotlivých druhů paliv nebo odpadu na celkovém jmenovitém tepelném příkonu nebo výkonu.

b) Údaje o surovinách nebo odpadu**Stálé údaje:**

Evidenční číslo zdroje, evidenční číslo zařízení technologie a provozu.

Proměnné údaje:

Rok, měsíc, den, čas, název suroviny nebo odpadu, druh a složení suroviny nebo odpadu, měrná jednotka suroviny nebo odpadu, obsah znečišťujících látek v surovině nebo odpadu na jednotku (měrná výrobní emise vztažená na měrnou jednotku suroviny nebo odpadu), spotřeba suroviny nebo odpadu v měrných jednotkách.

4. Údaje o zařízení k omezování emisí**Stálé údaje:**

Evidenční číslo zdroje, evidenční číslo zařízení technologie a provozu. Evidenční číslo a typ odlučovacího zařízení, odlučovací stupeň, počet jednotek, výrobce, rok uvedení do provozu, druh znečišťující látky, garantovaná účinnost odlučovače za nejméně příznivých provozních podmínek.

Proměnné údaje:

Čas, druh znečišťující látky, provozní účinnost, časové využití v daném intervalu, objemový průtok odpadního plynu odlučovačem.

5. Údaje o komínech a emisích**Stálé údaje:**

Evidenční číslo zdroje, evidenční číslo zařízení technologie a provozu. Evidenční číslo komína (nebo jiného výduchu či výpusti), výška komína (nebo jiného výduchu či výpusti), světlost v koruně komína, nadmořská výška paty komína, materiál a tepelněizolační vlastnosti komína, evidenční čísla vypouštěných znečišťujících látek.

Proměnné údaje:

Evidenční číslo komína, průměrná teplota a rychlost plynů protékajících komínem, výduchem nebo výpustí ze zařízení na odlučování emisí v místě měření emisí, termín, ve kterém bylo u zdroje provedeno autorizované měření emisí, druh a množství emisí znečišťující látky.

6. Údaje o měření nebo jiném způsobu zjišťování množství emisí znečišťujících látek

Stálé údaje:

Evidenční číslo zdroje a provozovny, evidenční číslo zařízení technologie a provozu, seznam znečišťujících látek, pro které má zdroj stanoveny emisní limity, a údaje, na které látky se vztahuje jednorázové měření a na které kontinuální měření emisí, četnost jednorázových měření emisí.

Proměnné údaje:

Číslo protokolů jednorázových měření emisí a data jejich vystavení, název znečišťující látky, způsob zjištění množství emise, datum, název subjektu provádějícího jednorázové měření nebo ověřujícího kontinuální měření, druh, četnost, podmínky a místo měření, použitá přístrojová technika a měřicí metoda, naměřená koncentrace znečišťující látky při referenčních podmínkách, objemový průtok, teplota a tlak, obsah kyslíku v odpadním plynu, koncentrace a hmotnostní tok zjišťované znečišťující látky, vypočtená nebo odvozená měrná výrobní emise, emisní faktor použitý pro výpočet množství emisí, příp. jiný způsob výpočtu množství emisí.

7. Údaje o poruchách a haváriích

Stálé údaje:

Evidenční číslo zdroje, evidenční číslo zařízení technologie a provozu.

Proměnné údaje:

Datum, název zařízení, doba trvání, druh a množství emisí, příčina havárie, přijatá opatření, hlášení orgánu ochrany ovzduší.

8. Údaje o uplatňování plánu snížení emisí

Stálé údaje:

Evidenční číslo zdroje, evidenční číslo zařízení technologie a provozu, evidenční číslo znečišťující látky, termíny a plánované snížení množství emisí.

Proměnné údaje:

Údaje o plnění (realizaci) plánu.

9. Údaje o uplatňování plánu na zavedení zásad správné zemědělské praxe

Stálé údaje:

Evidenční číslo zdroje, evidenční číslo zařízení technologie a provozu, termíny a plánované úkoly na zavedení zásad správné zemědělské praxe.

Proměnné údaje:

Údaje o plnění plánu.

10. Údaje o plnění emisního stropu

Stálé údaje:

Evidenční číslo zdroje, evidenční číslo zařízení technologie a provozu, evidenční číslo znečišťující látky, stanovený emisní strop.

Proměnné údaje:

Údaje o plnění stanoveného emisního stropu.

OBSAH PROVOZNÍHO ŘÁDU

- 1) Identifikace zdroje a provozovny, ve které je zdroj umístěn, majitele a provozovatele (zejména aktuální výpis z obchodního rejstříku apod).
- 2) Podrobný popis technologie zdroje znečišťování s důrazem na technický popis instalovaných zařízení nebo částí zařízení, která při provozu znečišťují nebo v případě havárie nebo poruchy mohou znečišťovat ovzduší, a dále popis zařízení sloužících k omezování emisí znečišťujících látek a jejich funkce. Číslování zdroje a jeho částí musí být shodné s provozní evidencí zdroje a v jednoznačné návaznosti na platné provozní a technologické předpisy provozovatele.
- 3) Zpracovávané suroviny a spalovaná paliva nebo odpady používané na zdroji, u všech paliv a surovin musí být k dispozici bezpečnostní datové listy (výrobce, dodavatel, vlastnosti, složení, požadavky na jakost), údaje o vztahu k dodržování emisních limitů nebo podmínek provozu zdroje.
- 4) Popis technologických operací prováděných v zařízeních uvedených v bodu 2 se vstupními surovinami a s palivy uvedenými v bodu 3, chemismus reakcí včetně známých vedlejších reakcí, způsoby řízení a kontroly prováděných operací (detailní podmínky zpracování surovin a podmínky spalování paliv, podmínky provozu zařízení sloužících k omezování emisí znečišťujících látek nebo dalších operací sloužících k omezování emisí znečišťujících látek).
- 5) Výstupy z technologie - produkty, energie, odpady (zbytky), znečišťující látky, a jejich vlastnosti, kvalitu, kvantitu, místa výstupu z technologie do ovzduší a způsob zacházení s nimi.
- 6) Detailní popis zařízení pro kontinuální měření emisí (pokud je instalováno) a popis měřicího místa, včetně postupu sledování provozu zdroje a stanovení emisí pro případ výpadku kontinuálního měření emisí (zejména sledováním teploty, tlaku, obsahu kyslíku, viskozity, pH, tmavosti kouře, ale i dalších parametrů).
- 7) Označení operací, u kterých v případě poruchy nebo havárie zařízení nebo jeho části může dojít k emisím znečišťujících látek ve vyšší míře než při obvyklém provozu (uvedení v úvahu přicházejících znečišťujících látek, jejich koncentrace, množství, vlastnosti).
- 8) Uvedení aktuálního spojení^{*)} na kompetentní orgány ochrany ovzduší. Způsob a rozsah podávání hlášení o havárii nebo poruše orgánům ochrany ovzduší včetně časových lhůt a odpovědných funkcí (osob). Způsob interního předávání informací o poruchách a haváriích.
- 9) Způsob předcházení haváriím a poruchám^{*)}. Termíny kontrol, revizí a údržby zařízení odlučovačů (denní, týdenní, čtvrtletní, pololetní a roční), popřípadě dalších zařízení a technologií sloužících k ochraně ovzduší nebo pro ovzduší rozhodujících. Uvedení způsobu proškolení obsluh a odpovědných osob.
- 10) Způsob a četnost seřizování zařízení ke spalování paliv.
- 11) Definice poruch s dopadem na ovzduší a jejich odstraňování, termíny odstraňování poruch pro konkrétní technologii zdroje a podmínky odstavení zdroje z provozu.
- 12) Definice havárií s dopadem na ovzduší a jejich odstraňování pro konkrétní technologii zdroje, podmínky odstavení zdroje z provozu.
- 13) Uvedení opatření, která jsou nebo budou provozovatelem přijata ke zmírnění důsledků předpokládaných havárií a poruch.
- 14) Uvedení postupů provozovatele při zmáhání havárií a odstraňování poruch včetně režimů omezování nebo zastavování provozu zařízení.
- 15) Informování^{*)} veřejnosti při haváriích.

- 16) Výjimečná a zvláštní ustanovení a ujednání (výzkum, odvracení nebezpečí ohrožení jiné složky životního prostředí, havarijní odvětrání, zdolávání požárů, odstraňování příčin nebo následků nebezpečných epidemií, živelní nebo jiné krizové situace, inertizace, požární cvičení apod.).
- 17) Situace, operace a stavy - neplnění stanovených emisních limitů (zásady - stanovené emisní limity nebudou plněny (nutno zdůvodnit a doložit) v případech definovaných poruch, definovaných havárií, při najíždění technologií do provozu nebo při odstavování technologií z provozu po stanovenou dobu nebo při seřizování technologií).
- 18) Podpis statutárního zástupce nebo jím zmocněné osoby, platnost provozního řádu, zrušující ustanovení, rozhodnutí inspekce.
- 19) Způsob vedení a kontroly údajů závazných pro sledování přijatého plánu snížení emisí, plánu zavedení zásad správné zemědělské praxe, plnění emisního stropu nebo plánu útlumu provozování zvláště velkého spalovacího zdroje.

*) Poznámka: Takto označené údaje mohou být zpracovány ve zvláštní části provozního řádu jako společné pro všechny zdroje jediné provozovny podle § 2 písm. cc).

MĚŘENÍ TMAVOSTI KOUŘE

A. Měření tmavosti kouře metodou podle Ringelmannova

1. Metoda je založena na porovnání tmavosti kouřové vlečky s odpovídajícím stupněm Ringelmannovy stupnice lidským zrakem. Tmavost zbarvení kouřové vlečky přibližně odpovídá koncentraci sazí, popílku a jiných částic.

2. Ringelmannova stupnice se skládá z pěti čtvercových polí. V každém poli je na bílém podkladě pravoúhlá síť černých čar o takové tloušťce a hustotě sítě, že pole odpovídá určitému procentu černé barvy na bílém podkladě.

3. Rozlišuje se stupeň 0 až 5 Ringelmannových stupňů

- a) stupeň 0 tvoří čistě bílé pole s definovanou odrazivostí světla 80 %,
- b) stupeň 1 odpovídá 20 % černé barvy na bílém podkladě,
- c) stupeň 2 odpovídá 40 % černé barvy na bílém podkladě,
- d) stupeň 3 odpovídá 60 % černé barvy na bílém podkladě,
- e) stupeň 4 odpovídá 80 % černé barvy na bílém podkladě,
- f) stupeň 5 odpovídá 100 % černé barvy na bílém podkladě a slouží pro ověření optických vlastností Ringelmannovy stupnice, černá barva použitá k tisku stupnice musí mít odrazivost světla 5 %.

4. Optické vlastnosti Ringelmannovy stupnice použité k měření musí být ověřeny.

5. Měření tmavosti kouře podle této metody provádí pozorovatel ze vzdálenosti 150 až 400 m od pozorovaného komína. Směr kouřové vlečky vystupující z komína má být přibližně v pravém úhlu na směr pozorování. Pozadí kouřové vlečky má tvořit rozptýlené světlo oblohy během dne, pozorování není možno provádět proti slunci ani proti zástavbě nebo okolnímu terénu. Pozorovatel drží při měření Ringelmannovu stupnici ve volně natažené paži tak, že síť jednotlivých polí se slije do rozdílných stupňů šedé barvy. Porovnáním stupnice s kouřovou vlečkou v místě výstupu kouře z koruny komína se určí stupeň tmavosti kouře.

6. Při každém měření se provádí 30 odečtů v pravidelných půlminutových intervalech. Délka jednoho odečtu činí 5 sekund. Měření se vyhodnotí jako průměrná tmavost kouře ze třiceti odečtů.

B. Měření tmavosti kouře metodou podle Bacharacha

1. Metoda je založena na porovnání kruhové barevné skvrny získané prosátím předepsaného množství kouřových plynů přes filtrační papír se standardními skvrnami Bacharachovy stupnice. Tmavost zbarvení kouřové vlečky přibližně odpovídá koncentraci sazí, popílku a jiných částic.

2. Zařízení pro měření se skládá z odběrové sondy o vnitřním průměru 6 mm s odchylkou max. 0,1 mm, filtračního papíru, odsávací pumpy o zdvihovém objemu $0,163 \text{ dm}^3$ s odchylkou max. $0,007 \text{ dm}^3$ a Bacharachovy stupnice.
3. Zdvihový objem odsávací pumpy a optické vlastnosti Bacharachovy stupnice použité k měření musí být ověřeny.
4. Měření tmavosti kouře podle této metody se provádí odběrem kouřových plynů sondou z kouřovodu. Do zářezu v pumpě se vloží čistý filtrační papír a dotažením se zajistí těsnost spoje. Odsávací sonda se zasune do kouřovodu kolmo ke směru proudu spalin, co nejdále směrem ke středu (umístění sondy musí být takové, aby byl nasáván vzorek z hlavního proudu spalin). Deseti úplnými zdvihy pumpy se provede nasátí předepsaného vzorku spalin $1,63 \text{ dm}^3$ s odchylkou max. $0,071 \text{ dm}^3$. Zdvihy pumpy se provádí volně, avšak tak, aby celý vzorek byl odebrán v čase kratším než tři minuty. Po provedení odběru se uvolní a vyjme filtrační papír; vytvořená skvrna musí být kruhová o průměru 6,0 mm s odchylkou max. 0,1 mm. Tmavost skvrn se porovná s tmavostí skvrn Bacharachovy stupnice.
5. Při každém měření se provádí 3 odběry v pravidelných intervalech 5 minut. Měření se hodnotí jako tři samostatné odběry.

PROTOKOL O AUTORIZOVANÉM MĚŘENÍ

Protokol musí obsahovat alespoň tyto údaje

1. Úvod - obsahuje popis zadání, způsob realizace, identifikaci dodavatele, případně spolupráci se subdodavateli.
2. Účel měření - obsahuje údaje o účelu měření, případně údaje o způsobu použití výsledků provedeného měření.
3. Popis zařízení - obsahuje dostupná technická data o zařízení, na kterém bylo prováděno měření, případně stručný komentář k technologii a postupu výrobních operací ve vztahu k měření, případně schéma měřeného zařízení.
4. Způsob měření - obsahuje podrobné údaje o použité přístrojové technice, postupech a metodikách měření, postupech získání a zpracování vzorků a údaje o metrologické návaznosti měření, vyhodnocení měření, případně schéma měřicího místa.
5. Průběh měření - obsahuje údaje o průběhu měření, odběru vzorků, sledování parametrů provozu měřeného zdroje, probíhajících technologických operacích a o vlivech, které mohly působit na přesnost a správnost měření.
6. Výsledky měření - obsahují přehled výsledků měření hmotnostních koncentrací znečišťujících látek vyjádřených ve formě přímo porovnatelné s emisními limity pro měřený zdroj, výsledky měření průtoku odpadních plynů, hmotnostní tok znečišťujících látek a měrnou výrobní emisi (je-li stanovení hodnoty vztažné veličiny prakticky možné), včetně vyjádření nejistot a platnosti měření, a dalších měření – především obsahu kyslíku a vodní páry v odpadním plynu a fyzikálních veličin charakterizujících stav odpadního plynu, především jeho teplotu, tlak a hustotu.
7. Použitá literatura - obsahuje seznam literatury, zákonů, vyhlášek, technických norem a metodických postupů na které je v textu odvolávka.
8. Použité veličiny a značky - obsahuje seznam značek, popis veličiny a příslušnou jednotku.
9. Tabulky a přílohy - obsahují přehledy naměřených a vypočtených hodnot uspořádaných v tabulární a grafické formě, případně stručný komentář k nim.
10. Vyhodnocení výsledků měření podle bodu 6 a jejich porovnání s hodnotami emisních limitů platných u zdroje k datu měření. Toto porovnání výsledků měření musí být v protokolu uvedeno jako samostatná část, a musí být zpracována podle osnovy, kterou předá autorizovaným osobám podle § 15 zákona inspekce.

NÁLEŽITOSTI ŽÁDOSTI O POVOLENÍ

Vysvětlivky k příloze:

a) Pro účely této přílohy jsou používány výrazy „nový zdroj“ a „stávající zdroj“.

- **Nový zdroj = zdroj, který je buď ve fázi projektové přípravy nebo kterému nebylo ještě uděleno povolení k provozu (není ještě provozován).**
- **Stávající zdroj = zdroj, který je již provozován na základě dosavadních povolení, ať již po jakoukoli dobu.**

b) Orgán ochrany ovzduší nemusí po žadateli vyžadovat doklady, které již má k dispozici nebo které jsou zřejmé z předložené souhrnné provozní nebo provozní evidence nebo které nemají vztah k předmětu či podstatě žádosti.

1. Náležitosti žádosti o povolení u zdrojů podle zvláštního právního předpisu¹⁾, s výjimkou spaloven odpadu a zařízení schvalovaných pro spalování odpadu.

Orgán ochrany ovzduší udělující povolení podle zákona vyžaduje k žádosti tyto podklady:

- 1.1. Specifikace katastrálních území, na kterých bude investice realizována (nový zdroj) nebo je již zbudována (stávající zdroj).
- 1.2. Úplný soupis všech zdrojů znečišťování ovzduší umístěných na území zdroje znečišťování ovzduší včetně specifikace všech komínů, výdechů nebo výpustí ze zařízení pro zachycování emisí. V případě nových zdrojů tyto údaje dle projektu. Podrobný technický popis všech zdrojů znečišťování ovzduší, které zde žadatel provozuje. Pro posouzení technologie a zařízení je nutno dodat minimálně následující údaje: přesné označení zařízení názvem a typem, název a adresu výrobce zařízení, podrobný technický popis zařízení, technické parametry zařízení.
- 1.3. Vlastní projekt, včetně jeho názvu a identifikačního označení, který je předmětem žádosti, pokud jde o nový zdroj. Materiály musí obsahovat mimo jiné údaje o přesném umístění stavby, investorovi, zpracovateli projektu a další projektovou dokumentaci - zejména technickou zprávu. Z materiálu musí být zřejmý podrobný technický popis celého technologického zařízení, procesů na něm probíhajících a technické parametry - zejména kapacita zařízení, hmotnostní toky jednotlivých vstupních i výstupních materiálů, spotřeba energií ad.
- 1.4. Pokud jde o stávající zdroj, platnou výkresovou a technickou dokumentaci staveb a technologií zdrojů, provozní předpisy, technologické předpisy a reglementy a další materiály nezbytné k tomu aby byl zřejmý podrobný technický popis celého technologického zařízení, procesů na něm probíhajících, a technické parametry - zejména kapacitu zařízení, hmotnostní toky jednotlivých vstupních i výstupních materiálů, spotřeba energií.
- 1.5. Emisní limity, které jsou u všech stávajících zdrojů stanoveny k datu žádosti o povolení. Dále schválené plány snižování emisí nebo schválené plány zavádění zásad správné zemědělské praxe u stávajícího zdroje, pokud jsou uplatněny.

- 1.6. Provozní řády stávajícího zdroje (zdrojů) zpracované podle § 11 odst. 2 zákona, nebo jejich návrhy v případě nových zdrojů. Dále regulační řády u stávajících zdrojů, pokud jsou ze zákona zpracovány.
- 1.7. Údaje souhrnné provozní evidence zdrojů znečišťování ovzduší za poslední tři roky u stávajících zdrojů.
- 1.8. Doklad o tom, že investoru nebo provozovateli (stávající zdroj) je známa imisní situace a rozptylové podmínky v místě předpokládané realizace. Jeho hodnocení nebo předpoklad (nový zdroj) konkrétního dopadu provozu investice na kvalitu ovzduší doložený rozptylovou studií nebo odborným posudkem pokud tak stanoví zákon.
- 1.9. Informace k plánovaným modernizacím stávajícího závodu (zdroje). Uvést kvantifikaci snížení emisí stávajícího závodu (zdroje).
- 1.10. Vyjádření, zda projekt investice nového zdroje nebo dokumentace stávajícího zdroje obsahuje podrobné technické řešení ochrany ovzduší. Jeho popis dle projektu (nový zdroj), v případě stávajícího zdroje předložit podrobný popis stávajícího technického řešení. Doklad o tom, že projekt investice (nový zdroj), nebo stav zařízení (stávající zdroj) zajišťuje odvod odpadních plynů do vnějšího ovzduší kontrolovaným způsobem, doložený informacemi o technickém řešení, počtech a výškách výdechů a komínů, instalovaných zařízeních pro zachycování látek znečišťujících ovzduší, která musí být použita, aby bylo zajištěno splnění emisních limitů, a dále o zařízeních pro zamezení nekontrolovatelnému úniku znečišťujících látek do vnějšího ovzduší (podtlakem, hermetizací nebo jinak).
- 1.11. Podrobná informace o zajištění zjišťování emisí látek znečišťujících ovzduší. Údaje o počtu a umístění měřicích míst pro zjišťování emisních koncentrací látek znečišťujících ovzduší a hmotnostního toku emisí.
- 1.12. Doklad o tom, zda investice (nový zdroj) nebo existující zařízení (stávající zdroj) je vedena jako nejlepší dostupná technika (BAT) z hlediska ochrany ovzduší a v jakém referenčním dokumentu, v případě velkých a středních zdrojů porovnání s nejlepšími známými technologiemi.
- 1.13. Referenční údaje na dřívější instalaci identické technologie v zahraničí, a jestliže se na ní firma investora podílela, zda lze její projekt považovat za obdobný s projektem investice v ČR.
- 1.14. Specifikace všech znečišťujících látek, které budou při provozu investice přecházet do vnějšího ovzduší, včetně látek, které budou emitovány za přechodných stavů (najíždění, zastavování operací) nebo při náhodných jevech nebo haváriích. U stávajících zdrojů uvést informace o stávajících emisích ve stejném rozsahu.
- 1.15. Údaje o vstupním použití látek poškozujících ozonovou vrstvu Země specifikovaných zákonem při výstavbě nebo provozu investice (nový zdroj) nebo o skutečném použití a nakládání s těmito látkami za provozu stávajícího zařízení. Pakliže látky jsou používány, uvést úplný výčet druhů a množství těchto látek.

1.16. Údaj o ochraně okolí investice (nový zdroj) nebo stávajícího zdroje před obtěžováním emisemi pachových látek. Informace, zda v důsledku provozu zařízení pachové látky vznikají, pokud ano, tak s uvedením jejich specifikace a způsobu, kterým budou zachycovány.

1.17. Zprávy o autorizovaném stanovení látek znečišťujících ovzduší - měřicí protokoly podle zákona a této vyhlášky.

1.18. Uvedení podrobných konkrétních hodnot parametrů uvedených v následující tabulce:

Dotazy k zajištění ochrany ovzduší před emisemi jednotlivých znečišťujících látek nebo jejich skupin.

Vysvětlivky k tabulce:

1. U jednotlivých položek uvést předpokládané (nový zdroj) nebo skutečně dosahované (stávající zdroj) hmotnostní množství emisí dotyčné látky za jednotku času standardního provozu zařízení investice na jmenovitý výkon, jejich garantovanou maximální koncentraci v odpadních plynech nebo v odpadní vzdušině v místě výstupu ze zařízení do vnějšího ovzduší. **(Zapsat pro každou příslušnou znečišťující látku do řádku 1).**
2. Popsat způsob zachycování nebo snižování emisí příslušné látky, zejména typy, názvy a technické parametry filtrů, odlučovačů, skrubrů, spalovačů, katalyzátorů atp. **(Zapsat do řádku 2).**
3. Doložit vhodným způsobem, že projektovaný postup zachycování nebo snižování emisí příslušné látky odpovídá požadavkům na nejlepší dostupné techniky. **(Zapsat do řádku 3).**

Oxid siřičitý	1	t/rok	mg/Nm ³
	2		
	3		
Oxidy dusíku	1	t/rok	mg/Nm ³
	2		
	3		
Amoniak (NH ₃)	1	t/rok	mg/Nm ³
	2		
	3		
Oxid uhelnatý	1	t/rok	mg/Nm ³
	2		
	3		
Těkavé organické látky VOC	1	kg/rok	mg/Nm ³
	2		
	3		
Těžké kovy a jejich sloučeniny	1	g/rok	mg/Nm ³
	2		
	3		
Tuhé znečišťující látky	1	t/rok	mg/Nm ³
	2		

	3		
Azbest (suspendované částice, vlákna)	1	g/rok	mg/Nm ³
	2		
	3		
Chlor a jeho sloučeniny	1	kg/rok	mg/Nm ³
	2		
	3		
Fluor a jeho sloučeniny	1	kg/rok	mg/Nm ³
	2		
	3		
Arsen a jeho sloučeniny	1	g/rok	mg/Nm ³
	2		
	3		
Kyanovodík a kyanidy	1	g/rok	mg/Nm ³
	2		
	3		
Látky pro které bylo prokázáno, že vykazují karcinogenní či mutagenní vlastnosti nebo vlastnosti, které mohou ovlivnit reprodukci cestou ovzduší	1	g/rok	mg/Nm ³
	2		
	3		
Poznámka: Podrobnější popis problematiky výskytu těchto látek			
Persistentní organické polutanty (zejména polychlorované dibenzodioxiny a polychlorované dibenzofurany).	1	g/rok	ng/Nm ³
		g/rok	ng/Nm ³
		g/rok	ng/Nm ³
		g/rok	ng/Nm ³
		g/rok	ng/Nm ³
	2		
	3		

1.19. Typy a výrobce přídavných zařízení u zdrojů, která s nimi tvoří dílčí technologické celky, pokud mají vliv na emise látek znečišťujících ovzduší.

1.20. Odborné posudky podle zákona tam, kde jsou předepsány.

1.21. Rozptylové studie podle zákona tam, kde jsou předepsány.

1.22. Ve výše uvedených dokladech musí být mimo jiné uvedeno:

- a) Specifikace hořáků použitých na zařízení jednotlivých zdrojů znečišťování ovzduší, jejich typy, výrobce, parametry, použité palivo, certifikáty, případně měřicí protokoly o stanovení emisí provedeném na těchto hořácích.
- b) Technický popis a parametry spalovacích zařízení procesních ohřevů, zejména údaje o objemu a složení spalin vypouštěných do ovzduší a podrobný popis teplotního režimu.
- c) Specifikace spalovacích zdrojů používaných k zásobování zařízení energiemi. Jejich tepelné výkony (příkony), výrobce, názvy a typy.
- d) Technické popisy dalších přídavných zařízení, která jsou součástí technologického celku, pokud mají vliv na emise látek znečišťujících ovzduší (zařízení pro uložení kapalných uhlovodíků, zařízení na spalování přebytečných plynů).
- e) Přesná specifikace složení vstupních přírodních i umělých surovin, paliv, odpadů, chemických látek a přípravků, těkavých organických látek, regulovaných látek a provozních náplní, s nimiž je v provozu zařízení nakládáno s uvedením závazných předpisů stanovujících požadavky na jejich vlastnosti a dokladů, které se na ně vztahují podle zvláštních právních předpisů. Popis způsobu zajištění jejich stabilních vlastností a jejich kontroly zejména s ohledem na možnosti vzniku nebezpečných emisí persistentních organických polutantů nebo těžkých kovů. Uvést jejich celkové a měrné spotřeby při provozu zařízení na jmenovitý a obvyklý provozní výkon. Pro těkavé organické látky doložit jejich podrobnou hmotnostní bilanci z procesů aplikujících organická rozpouštědla podle zvláštního právního předpisu¹⁾.
- f) Vyjádření zpracovatelů rozptylové studie a odborného posudku o tom, zda projekt (zdroj) nebo emisní vlastnosti zařízení zvláště velkého zdroje, zahrnující všechny zdroje znečišťování ovzduší, které k němu náleží, zajišťuje splnění imisních limitů stanovených pro znečišťující látky, včetně látek pachových, tak aby byl vyloučen jejich výskyt v koncentracích obtěžujících obyvatelstvo v intravilánech přilehlých obcí, případně ekosystémech, které se nacházejí v jeho emisní stopě.
- g) V případě, že je v provozu zařízení nakládáno s odpady (nevztahuje se na spalování nebo spalování odpadu) a působí-li toto nakládání emise do ovzduší, pak uvést podrobný popis všech způsobů nakládání s nimi (od předání odpadu do zařízení až po konečné naložení s vlastními odpady a rezidui).

2. Podrobnosti k obsahu žádosti o povolení a k podkladům povolení vydávaným podle § 17 odst. 1 a 2 zákona pro spalovny odpadu a zařízení schvalovaná pro spalování odpadu

2.1 Žádosti podle § 32 této vyhlášky obsahují zejména:

- (a) základní údaje o žadateli a charakteristiku spalovny nebo spalovacího zařízení, a to
- název a jméno statutárního zástupce žadatele, adresu sídla a jeho vztah k zařízení (projektant, výrobce, investor, budoucí provozovatel, případně zmocněná osoba a kým),
 - u žádosti o povolení provozování jméno oprávněné fyzické osoby pro řízení provozu spalovny nebo spalovacího zařízení,
 - místo (lokalita) stavby zařízení,
 - předpokládaný způsob využívání zařízení (např. spalovna nebezpečného odpadu, spalovna komunálního odpadu, spalovací zařízení pro nebezpečný odpad),
 - jmenovitá kapacita,
 - předpokládané provozní využití spalovny nebo spalovacího zařízení;
- (b) technický popis zařízení po jeho jednotlivých částech s uvedením výrobce zařízení, roku výroby, materiálového provedení a jmenovité kapacity (rozsahu), a to
- vah, zásobníků, zařízení pro úpravu odpadu před spalováním – třídění, směšování, sušení, drcení ad.,
 - spalovacích jednotek spalovny odpadu nebo spalovacího zařízení po jednotlivých stupních,
 - zařízení pro odvod tepla – výměníků tepla, zařízení pro maření tepla ad.,
 - aparátů sloužících ke snižování emisí znečišťujících látek a jejich účinnosti,
 - zařízení pro odvod spalín do atmosféry – komínů, havarijních komínů ad.,
 - zařízení pro kontinuální měření emisí znečišťujících látek a provozních parametrů,
 - zařízení sloužících ke skladování a k úpravám odpadních technologických vod a odpadů po spalení,
 - vyjádření vodoprávního úřadu k odpadním vodám z čištění odpadních plynů;
- (c) technologický popis jednotlivých operací, a to
- příjmu odpadu – vážení, vzorkování, analýz odebraných vzorků, archivace ad.,
 - skladování odpadu v zásobnících, způsobů nakládání s odpadními plyny ze zásobníků odpadu,
 - úpravy odpadu před spalováním – třídění, směšování, sušení, drcení ad.,
 - dávkování odpadu do pecí nebo topenišť spalovny odpadu nebo spalovacího zařízení, včetně způsobu stanovení hmotnostního toku odpadu, hmotnostního toku pomocných a dalších paliv, resp. zpracovávaných surovin a produktů,
 - vlastního spalování – podmínky spalovacích procesů v jednotlivých stupních spalování, režimy spouštění a zastavování provozu, možné mimořádné provozní podmínky,
 - způsobů odstraňování popela, strusky a dalších odpadů,
 - postupů čištění spalín,
 - způsobů odvodu spalín do atmosféry,
 - metod kontinuálního měření emisí jednotlivých znečišťujících látek, provozních veličin a zpětných vazeb v řízení spalovacího procesu a procesu čištění spalín,
 - měření znečišťujících látek jednorázovým měřením,
 - stanovení kvality odpadních technologických vod před jejich úpravou i po ní,

- způsobu nakládání s odpadními vodami odsouhlaseného vodoprávním úřadem a odpady po spálení,
- způsobu stanovení celkového organického uhlíku v popelu a ve strusce;

(d) specifikaci vstupů a výstupů, a to

- spalovaného odpadu včetně uvedení kódů odpadu (zařazení odpadů do skupin, uvedení nebezpečných vlastností, složek a jejich obsahu v odpadu, které činí odpad nebezpečným, uvedení konzistence odpadu, vlhkosti, minimální a maximální výhřevnosti a hmotnostních množství jednotlivých druhů odpadu) a pomocných paliv,
- dalších paliv spalovaných s odpadem ve spoluspalovacím zařízení,
- pomocných chemických přípravků, např. aditiv, sorbentů, reakčních komponent absorpčních roztoků,
- emisí znečišťujících látek, jejich koncentrací a jejich rozptylu v atmosféře,
- odpadních vod - koncentrací a hmotnostních toků znečišťujících látek před a po jejich úpravě, vyjádření vodoprávního úřadu,
- zbytků, včetně obsahu celkového organického uhlíku v popelu a ve strusce;

(e) způsobu využití tepla vzniklého při spalování nebo spoluspalování odpadu, tepelného výkonu zařízení a podílu tepla vzniklého spalováním odpadu v případě spoluspalování odpadu.

2.2 Podklady povolení podle § 32 této vyhlášky

- (a) Povolení k umístění stavby spalovny odpadu nebo spoluspalovacího zařízení nebo ke stavbě zařízení se může vydat pouze žadateli, který ve své žádosti a v předepsaných součástech žádosti doloží, že zamýšlená stavba zařízení bude nejlepší dostupnou technologií a bude splňovat přinejmenším veškeré požadavky, které pro stavbu a její provoz vyplývají z obecně závazných právních předpisů upravujících oblast ochrany ovzduší a ve stavbou dotčené oblasti nebude narušena přípustná úroveň znečištění ovzduší.
- (b) Povolení k provozování spalovny odpadu nebo spoluspalovacího zařízení nebo povolení ke spoluspalování odpadů ve stávajícím spalovacím zařízení se vydá žadateli, který je držitelem platného povolení k umístění stavby zařízení, povolení ke stavbě zařízení, respektive je držitelem povolení ke změně provozu zařízení, realizoval stavbu zařízení nebo změnu zařízení v souladu s vydanými povoleními a doložil, že provoz spalovny odpadu nebo spoluspalovacího zařízení bude řízen oprávněnou fyzickou osobou.
- (c) Orgán příslušný k vydávání povolení uvede v povolení výstižný popis zařízení, na které je povolení vydáváno, specifikaci spalovaného (spoluspalovaného) odpadu, hmotnostní množství jednotlivých druhů odpadu, závazné podmínky pro přejímání, skladování a úpravy odpadů, vzorkování a analýzy přijatých odpadů, podmínky provozu spalovny odpadu nebo spoluspalovacího zařízení, podmínky měření emisí znečišťujících látek do ovzduší i vody, způsoby nakládání s odpadními vodami a odpady a stanoví emisní limity.

ZVLÁŠTĚ VELKÉ ZDROJE ZNEČIŠŤOVÁNÍ A ČETNOST JEDNORÁZOVÉHO MĚŘENÍ EMISÍ U TĚCHTO ZDROJŮ

Vysvětlivky k příloze:

1. Tato příloha uvádí úplný seznam zvláště velkých zdrojů znečišťování ovzduší a dále četnost jednorázového měření emisí u těchto zdrojů k provedení § 8 odst. 2 písm. a) této vyhlášky.
2. Nestanoví-li zvláštní právní předpis¹⁾ jinak, jedná se o jednorázové měření u techniky nominálního zařízení technologie zvláště velkého zdroje, která odpovídá názvu zdroje uvedenému v následující tabulce. Pokud jsou v areálu zvláště velkého zdroje ještě jiné zdroje znečišťování odlišných technologií (například pomocná tepelná zařízení), které s ním tvoří společný zdroj, platí pro ně emisní limity a další podmínky provozování jim stanovené zvláštním právním předpisem¹⁾ jako velkým, středním nebo malým zdrojům znečišťování ovzduší.
3. Je-li v pravém sloupci tabulky uvedeno „podle § 8 odst. 2 písm. a) této vyhlášky“, provádí se jednorázové měření dvakrát za kalendářní rok, ne však dříve než po uplynutí tří měsíců od data předchozího měření, pokud provozovatel nemá povinnost příslušnou znečišťující látku měřit kontinuálně. První jednorázové měření musí být provedeno do 31. března 2003.
4. Je-li v pravém sloupci tabulky uvedeno „podle zvláštního právního předpisu“, provádí se měření v četnosti stanovené příslušným zvláštním právním předpisem¹⁾. To se týká zejména spaloven odpadu a zařízení na spalování odpadu a zvláště velkých spalovacích zdrojů.
5. Je-li v pravém sloupci tabulky uvedeno „1 x za kalendářní rok“, provádí se jednorázové měření jedenkrát za kalendářní rok, ne však dříve než po uplynutí šesti měsíců od data předchozího měření, pokud provozovatel nemá povinnost příslušnou znečišťující látku měřit kontinuálně. První jednorázové měření musí být provedeno do jednoho roku od účinnosti zákona. Postupuje se obdobně ve smyslu ustanovení § 8 odst. 2 písm. b) této vyhlášky.
6. Je-li v pravém sloupci tabulky uvedeno „1 x za 3 kalendářní roky“, provádí se jednorázové měření jednou za tři kalendářní roky, ne však dříve než po uplynutí osmnácti měsíců od data předchozího měření, pokud provozovatel nemá povinnost příslušnou znečišťující látku měřit kontinuálně. První jednorázové měření musí být provedeno do tří let od posledního měření provedeného přede dnem nabytí účinnosti zákona. Provozovatelé, kteří provedli poslední měření před datem 1. června 1999 provedou toto měření do 1. června 2003.
7. Tabulka se nevztahuje na měření pachových látek, které tato vyhláška a zvláštní právní předpis upravuje odchylně.

Výčet zvláště velkých zdrojů znečišťování ovzduší a četnost jednorázového měření emisí u těchto zdrojů:

Název zvláště velkého zdroje	Četnost jednorázového měření
Zvláště velký spalovací zdroj	podle zvláštního právního předpisu
Výroba a rafinace plynů a minerálních olejů	1 x za kalendářní rok
Výroba koksu (koksovací baterie)	1 x za kalendářní rok
Zařízení na zplyňování a zkapaňování uhlí	podle § 8 odst. 2 písm. a) této vyhlášky
Zařízení na pražení nebo slinování kovové rudy (včetně siřníkové rudy)	1 x za kalendářní rok
Zařízení na výrobu surového železa nebo oceli (z prvotních nebo druhotných surovin), včetně kontinuálního lití, o kapacitě větší než 2,5 t za hodinu	1 x za kalendářní rok
Zařízení na zpracování železných kovů, a to:	
válcovny za tepla o kapacitě větší než 20 t surové oceli za hodinu,	1 x za kalendářní rok
kovárny s buchary o energii větší než 50 kJ na jeden buchar, kde spotřeba tepelné energie je větší než 20 MW,	1 x za kalendářní rok
nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů se zpracovávaným množstvím větším než 2 tuny surové oceli za hodinu.	podle § 8 odst. 2 písm. a) této vyhlášky
Slévárny železných kovů o výrobní kapacitě větší než 20 tun denně	1 x za kalendářní rok
Zařízení metalurgie neželezných kovů na výrobu surových neželezných kovů z rudy, koncentrátů nebo druhotných surovin metalurgickými, chemickými nebo elektrolytickými postupy	podle § 8 odst. 2 písm. a) této vyhlášky
Zařízení metalurgie neželezných kovů na tavení, včetně slévání slitin, neželezných kovů, včetně přetavovaných produktů (rafinace, výroba odlitků apod.), o kapacitě tavení větší než 4 t denně u olova a kadmia nebo 20 t	podle § 8 odst. 2 písm. a) této vyhlášky

Název zvláště velkého zdroje	Četnost jednorázového měření
denně u všech ostatních kovů	
Zařízení na povrchovou úpravu kovů a plastů s použitím elektrolytických nebo chemických postupů, je-li obsah lázni větší než 30 m ³	1 x za kalendářní rok
Zařízení na výrobu cementového slínku v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 500 t denně nebo na výrobu vápna v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně nebo v jiných pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně. Zařízení na zpracování magnezitu	podle § 8 odst. 2 písm. a) této vyhlášky
Zařízení na výrobu azbestu a produktů na bázi azbestu, opravy a demoliční práce na objektech a zařízeních obsahujících azbest a produkce výrobků s obsahem azbestu	podle § 8 odst. 2 písm. a) této vyhlášky*)
Zařízení na výrobu skla, včetně skleněných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně	podle § 8 odst. 2 písm. a) této vyhlášky
Zařízení na tavení nerostných materiálů, včetně výroby nerostných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně	1 x za kalendářní rok
Zařízení na výrobu keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu o výrobní kapacitě větší než 75 t denně a/nebo o kapacitě peci větší než 4 m ³ a s hustotou vsázky větší než 300 kg/m ³	1 x za kalendářní rok
Chemická průmyslová zařízení na výrobu základních organických chemických látek, a to:	
jednoduché uhlovodíky (lineární nebo cyklické, nasycené nebo nenasycené, alifatické nebo aromatické),	1 x za kalendářní rok
organické sloučeniny obsahující kyslík, jako alkoholy, aldehydy, ketony, karboxylové kyseliny, estery, acetáty, ethery, peroxidy, epoxidové pryskyřice,	1 x za kalendářní rok
organické sloučeniny síry,	podle § 8 odst. 2 písm. a) této vyhlášky
organické sloučeniny dusíku, jako aminy, amidy, nitroderiváty, nitrily, kyanatany, isokyanatany,	podle § 8 odst. 2 písm. a) této vyhlášky
organické sloučeniny fosforu,	1 x za kalendářní rok
halogenderiváty uhlovodíků,	podle § 8 odst. 2 písm. a) této vyhlášky
organokovové sloučeniny,	podle § 8 odst. 2 písm. a) této vyhlášky

Název zvláště velkého zdroje	Četnost jednorázového měření
základní plastické hmoty (na bázi syntetických a přírodních polymerů),	1 x za kalendářní rok
syntetické kaučuky,	1 x za kalendářní rok
barviva a pigmenty,	1 x za kalendářní rok
povrchově aktivní látky a surfaktanty.	1 x za kalendářní rok
Chemická průmyslová zařízení na výrobu základních anorganických chemických látek a to:	
plyny, jako čpavek, chlor nebo chlorovodík, fluor nebo fluorovodík, oxidy uhlíku, sloučeniny síry, oxidy dusíku, vodík, oxid siřičitý, karbonylchlorid,	podle § 8 odst. 2 písm. a) této vyhlášky
kyseliny, jako kyselina chromová, kyselina fluorovodíková, kyselina fosforečná, kyselina dusičná, kyselina chlorovodíková, kyselina sírová, oleum, kyselina siřičitá,	podle § 8 odst. 2 písm. a) této vyhlášky
zásady, jako hydroxid amonný, hydroxid draselný, hydroxid sodný,	1 x za 3 kalendářní roky
soli, jako chlorid amonný, chlorečnan draselný, uhličitan draselný, uhličitan sodný, perboritan, dusičnan stříbrný,	1 x za 3 kalendářní roky
nekovy, oxidy kovů či jiné anorganické sloučeniny, jako karbid vápníku, křemík, karbid křemíku.	1 x za kalendářní rok

Název zvláště velkého zdroje	Četnost jednorázového měření
Chemická průmyslová zařízení na výrobu hnojiv na bázi fosforu, dusíku a draslíku (jednoduchých nebo směsných)	podle § 8 odst. 2 písm. a) této vyhlášky
Chemická průmyslová zařízení na výrobu základních prostředků na ochranu rostlin a biocidů	podle § 8 odst. 2 písm. a) této vyhlášky
Průmyslová zařízení využívající chemické nebo biologické procesy k výrobě základních farmaceutických produktů	podle § 8 odst. 2 písm. a) této vyhlášky
Chemická průmyslová zařízení na výrobu výbušnin	1 x za 3 kalendářní roky
Spalovny a spalovací zařízení nebezpečného odpadu podle zvláštního právního předpisu ⁶⁾ o jmenovité provozní kapacitě větší než 10 tun nebezpečného odpadu za den	podle zvláštního právního předpisu
Spalovny a spalovací zařízení komunálního odpadu podle zvláštního právního předpisu ⁶⁾ o jmenovité provozní kapacitě větší než 3 tuny komunálního odpadu za hodinu	podle zvláštního právního předpisu
Spalovny a spalovací zařízení jiného než nebezpečného a komunálního odpadu podle zvláštního právního předpisu ⁶⁾ o jmenovité provozní kapacitě větší než 10 tun nebezpečného odpadu za den	podle zvláštního právního předpisu
Skládky, které přijímají více než 10 t odpadu denně nebo mají celkovou kapacitu větší než 25 000 t, s výjimkou skládek inertního odpadu	1 x za 3 kalendářní roky
Zařízení na využívání nebo recyklaci nebo regeneraci nebezpečného odpadu včetně odpadních olejů, případně na odstraňování těchto odpadů jiným způsobem, než jsou spalování, spalování nebo ukládání do skládek	1 x za kalendářní rok

Název zvláště velkého zdroje		Četnost jednorázového měření
Průmyslové závody na výrobu buničiny ze dřeva nebo jiných vláknitých materiálů		podle § 8 odst. 2 písm. a) této vyhlášky
Průmyslové závody na výrobu papíru a lepenky o výrobní kapacitě větší než 20 t denně		podle § 8 odst. 2 písm. a) této vyhlášky
Závody na předúpravu (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken či textilií, jejichž zpracovatelská kapacita je větší než 10 t denně		1 x za 3 kalendářní roky
Závody na vydělávání kůží a kožešin, jejichž zpracovatelská kapacita je větší než 12 t hotových výrobků denně		1 x za kalendářní rok
Potravinářský průmysl, a to tyto závody:		
	jatka o kapacitě porážky větší než 50 t denně,	1 x za 3 kalendářní roky
	zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin z živočišných surovin (jiných než mléka) o výrobní kapacitě větší než 75 t hotových výrobků denně,	1 x za 3 kalendářní roky
	zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin z rostlinných surovin o výrobní kapacitě větší než 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí),	1 x za 3 kalendářní roky
	zařízení na úpravu a zpracování mléka, kde množství odebíraného mléka je větší než 200 t denně (v průměru za rok).	1 x za 3 kalendářní roky
Zařízení na zneškodňování nebo zhodnocování zvířecích těl a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně		1 x za kalendářní rok
Zařízení na intenzivní chov drůbeže nebo prasat nebo skotu, a to:		
	40 000 kusů drůbeže	1 x za kalendářní rok**)
	2 000 kusů prasat na porážku (nad 30 kg)	1 x za kalendářní rok**)
	750 kusů prasnic	1 x za kalendářní rok**)
	1 000 kusů skotu.	1 x za kalendářní rok**)

Název zvláště velkého zdroje	Četnost jednorázového měření
Zařízení pro povrchovou úpravu látek, předmětů nebo výrobků používající organická rozpouštědla, zejména provádějící apreturu, potiskování, pokovování, odmašťování, nepromokavou úpravu, úpravu rozměrů, barvení, čištění nebo impregnaci, o spotřebě organického rozpouštědla větší než 150 kg za hodinu nebo větší než 200 t za rok	podle § 8 odst. 2 písm. a) této vyhlášky
Zařízení na výrobu uhlíku (vysokoteplotní karbonizací uhlí) nebo elektrografitu vypalováním či grafitizací	podle § 8 odst. 2 písm. a) této vyhlášky

Vysvětlivky k tabulce:

*) Demolice budov, konstrukcí a instalací obsahujících azbest a odstraňování azbestu nebo materiálů obsahujících azbest z nich, které by mohly vést k uvolnění azbestových vláken nebo prachu, musí být prováděny v izolovaném prostředí, jehož prostor je oddělen od vnějšího ovzduší. Doprava a ukládání odpadu obsahujícího azbestová vlákna nebo prach musí být zabezpečeny tak, aby nedošlo k jejich uvolnění do ovzduší. Odpad obsahující azbestová vlákna nebo prach musí být ukládán pouze na skládky k tomu určené, u kterých je zajištěno trvalé zamezení úniku azbest do vnějšího ovzduší.

**) Není-li u zdroje plněn plán zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje znečišťování ovzduší.

PROTOKOL O AUTORIZOVANÉM MĚŘENÍ U MALÝCH SPALOVACÍCH ZDROJŮ

Protokol musí obsahovat minimálně tyto údaje:

1. Úvod - obsahuje základní identifikační údaje autorizované osoby a provozovatele měřeného zdroje.
2. Účel měření - obsahuje údaje o účelu měření účinnosti spalování.
3. Popis zařízení - obsahuje dostupná technická data o zařízení, na kterém bylo prováděno měření.
4. Způsob měření - obsahuje podrobné údaje o použité přístrojové technice, postupech a metodikách měření, vyhodnocení měření, případně schéma měřicího místa.
5. Průběh měření - obsahuje údaje o průběhu měření, odběru vzorků, případně vlivech, které mohly působit na přesnost a správnost měření.
6. Výsledky měření účinnosti spalování - obsahuje přehledy naměřených a vypočtených hodnot, včetně tabulek a příloh, případně stručný komentář k nim.
7. Vyhodnocení výsledků měření - obsahuje porovnání naměřených a vypočtených hodnot s limitními údaje podle zvláštního právního předpisu¹⁾.
8. Odkaz na technický předpis (ČSN 73 4201 - Komíny a kouřovody - Navrhování , provádění a připojování spotřebičů paliv), podle kterého se postupuje při kontrole spalinových cest.
9. Popis spalinových cest u zdroje, případně schéma spalinové cesty.
10. Zjištěné závady - seznam zjištěných závad včetně jejich zařazení do kategorie přímo ohrožujících bezpečnost spalinové cesty.
11. Navrhovaná opatření - obsahuje návrh, případně popis, jak je možno zjištěné závady spalinové cesty odstranit, a termíny jejich odstranění.
12. Závěr - obsahuje závěr kontroly spalinových cest.
13. Náležitosti předepsané autorizované osobě zákonem a touto vyhláškou.

Další nakládání s protokolem o měření:

S protokolem nakládá autorizovaná osoba podle § 18 odst. 2 této vyhlášky. Pověřenou právnickou osobou ve smyslu tohoto ustanovení je Společenstvo kominíků ČR, které protokoly a výsledky měření statisticky zpracovává a vyhodnocuje a roční přehledy výsledků předává ministerstvu.

TECHNICKÉ POŽADAVKY NA MĚŘICÍ PŘÍSTROJE POUŽÍVANÉ PRO MĚŘENÍ ÚČINNOSTI SPALOVÁNÍ A MĚŘENÍ MNOŽSTVÍ VYPOUŠTĚNÝCH LÁTEK U MALÝCH SPALOVACÍCH ZDROJŮ

Přenosný měřicí přístroj používaný k autorizovanému měření účinnosti a množství vypouštěných látek malých stacionárních zdrojů znečišťování musí splňovat technické požadavky a další podmínky uvedené v bodech 1 až 5 této přílohy:

1. Požadavky na přesnost, rozsah a citlivost měření a výpočtu údajů - uvádí následující tabulka:

Měřené veličiny					
Název	Jednotka	Přesnost měření (+, -) (přípustná odchylka)	Rozsah	Rozlišení	Příklad metody měření
Obsah O ₂	[obj.%]	0,2 obj.% absolutně	od 0 do 21 obj.%	0,1 %	Elektrochemický článek
Obsah CO	[ppm]	do 400 ppm20 ppm do 2.000 ppm 5 % do 10.000 ppm ...10 %	od 0 do 10.000 ppm	1 ppm	Elektrochemický článek
Teplota spalín	[°C]	do 99,9 °C..... 0,5°C 100°C a více 0,5 %	od -10 do + 1.000°C	0,1°C	Termočlánek
Teplota spalovacího vzduchu	[°C]	není stanovena	od + 5°C do + 40°C	není stanoveno	Termočlánek
Statický tlak ve spalinové cestě	[Pa]	3 Pa	od - 80 do + 80 HPa	1 Pa	Membránové čidlo

Vypočtené údaje				
Název	Jednotka	Správnost výpočtu (+, -)	Rozsah	Rozlišení
Obsah CO ₂	%	0,2 %	není stanoven	0,1 %
Kominová ztráta	%	není stanovena	0 až 120 %	0,1 %

- Konstrukce přístroje musí umožňovat přenos naměřených a vypočtených veličin a údajů do počítače. Způsob přenosu (softwarové vybavení počítače a přístroje) musí zajistit, aby naměřené a vypočtené veličiny a údaje nebylo možno změnit. Obsluha přístroje a počítače může zadat pouze údaje o místě měření. K přístroji musí být připojena tiskárna. Výpis z tiskárny připojí autorizovaná osoba k protokolu o měření.
- Údržba přenosných měřicích přístrojů pro měření malých spalovacích zdrojů a zajištění jejich správné funkce se provádí postupy a ve lhůtách stanovených jejich výrobcem. Veškeré úkony provedené v souladu s těmito postupy se zaznamenávají do provozní knihy měřicího přístroje.
- Přenosné měřicí přístroje pro měření malých zdrojů znečišťování musí být pravidelně kalibrovány, a to v intervalech minimálně dvakrát za kalendářní rok. O kalibraci je vystaven protokol a přístroj je na viditelném místě označen, kdy byla kalibrace provedena.
- Metody a způsob měření účinnosti spalování a měření množství vypouštěných látek malých spalovacích zdrojů podle § 12 odst.1) písm. f) zákona jsou uvedeny ve zvláštním právním předpisu¹⁾.

357

VYHLÁŠKA

Ministerstva životního prostředí

ze dne 11. července 2002,

kterou se stanoví požadavky na kvalitu paliv z hlediska ochrany ovzduší

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 55 odst. 3 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), (dále jen „zákon“) k provedení § 3 odst. 11 zákona:

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tato vyhláška v souladu s právem Evropských společenství¹⁾ stanoví požadavky na jednotlivé druhy paliv a na ověřování jejich kvality.

(2) Tato vyhláška se nevztahuje

- a) na kvalitu pohonných hmot motorových vozidel, kterou upravuje zvláštní právní předpis,²⁾
- b) na spalování odpadu s palivem, které upravuje zvláštní právní předpis.³⁾

§ 2

Základní pojmy

Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) palivem – tuhý, kapalný nebo plyný hořlavý materiál určený ke spalování ve zdrojích znečišťování za účelem získání jeho energetického obsahu, který splňuje požadavky stanovené touto vyhláškou. S výjimkou rostlinných materiálů splňujících požadavky stanovené v § 3 odst. 2 písm. e) a f) není palivem odpad podle zvláštního právního předpisu,⁴⁾
- b) alternativním palivem – směs spalitelných materiálů přírodního nebo umělého původu bez nebezpečných vlastností uvedených pod kódy H1, H4 až H14 v příloze č. 2 zvláštního právního předpisu.⁴⁾ Skutečné složení alternativního paliva se ověřuje autorizovanou zkušebnou.⁵⁾ Vlastnosti produktů spalení (plynných odpadních plynů a tuhých zbytků) jsou ověřovány autorizovanou oso-

bou podle § 15 zákona na konkrétním zařízení zdroje znečišťování,

- c) těžkým topným olejem – jakékoliv kapalné palivo získané z ropy uvedené v podpoložkách celního sazebníku⁶⁾ jako kód 2710 1961 až 2710 1969 nebo jakékoliv kapalné palivo získané z ropy jiné než plynové a střední oleje definované pod písmeny d) a e), které v důsledku svého destilačního rozmezí náleží do kategorie těžkých olejů určených k použití jako palivo a z něhož se do teploty 250 °C vydestiluje s použitím metody ČSN EN ISO 3405 méně než 65 procent objemu (včetně ztrát). Pokud se nepodaří provést destilaci podle metody ČSN EN ISO 3405, produkt je pokládán za těžký topný olej,
- d) plynovým olejem – jakékoliv kapalné palivo získané z ropy uvedené v podpoložkách celního sazebníku⁶⁾ jako kód 2710 1941 až 2710 1949 nebo jakékoliv kapalné palivo získané z ropy, které v důsledku svého destilačního rozmezí náleží do kategorie těžké oleje – plynové oleje určené k použití jako palivo a z něhož se do teploty 250 °C vydestiluje s použitím metody ČSN EN ISO 3405 méně než 65 procent objemu (včetně ztrát) a do teploty 350 °C vydestiluje nejméně 85 procent objemu (včetně ztrát),
- e) středním olejem – jakékoliv kapalné palivo získané z ropy uvedené v podpoložkách celního sazebníku⁶⁾ jako kód 2710 1929 nebo jakékoliv kapalné palivo získané z ropy, které v důsledku svého destilačního rozmezí náleží do kategorie středních olejů určených k použití jako palivo a z něhož se do teploty 210 °C vydestiluje s použitím metody ČSN EN ISO 3405 méně než 90 procent objemu (včetně ztrát) a do teploty 250 °C vydestiluje nejméně 65 procent objemu (včetně ztrát),
- f) měrnou sirnatostí tuhých paliv – obsah veškeré

¹⁾ Směrnice Rady 1999/32/ES, týkající se snižování síry v některých kapalných palivech, kterou se mění směrnice 93/12/EHS.

²⁾ Vyhláška č. 227/2001 Sb., kterou se stanoví požadavky na pohonné hmoty pro provoz vozidel na pozemních komunikacích a způsob sledování a monitorování jejich jakosti.

³⁾ Nařízení vlády č. 354/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky pro spalování odpadu.

⁴⁾ Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 477/2001 Sb.

⁵⁾ Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁾ Nařízení vlády č. 480/2001 Sb., kterým se vydává celní sazebník a kterým se stanoví sazby dovozního cla pro zboží pocházející z rozvojových a nejméně rozvinutých zemí a podmínky pro jejich uplatnění (celní sazebník).

síry vyjádřený v původním stavu v g.MJ⁻¹ výhřevnosti spalovaného paliva.

§ 3

Druhy paliv

(1) Paliva se podle jejich skupenství dělí na tuhá, kapalná a plynná.

(2) Za tuhá paliva se považují

- a) černé uhlí a paliva z něj vyráběná, jako brikety, koks a další produkty,
- b) hnědé uhlí a paliva z něj vyráběná, jako brikety, polokoks a další produkty,
- c) rašelinové brikety nebo palivová rašelina,
- d) přírodní kusové dříví, včetně přirostlé kůry, chrástí a šišek,
- e) přírodní nekusové dřevo i ve formě briket, štěpků, pilin nebo dalších produktů,
- f) biomasa,⁷⁾
- g) alternativní palivo.

(3) Za kapalná paliva se považují

- a) kapalné produkty zpracování zemního plynu,
- b) plynový olej,
- c) střední olej,
- d) těžký topný olej,
- e) methanol nebo ethanol a jiné čisté kapalné uhlovodíky,
- f) kapalné produkty zpracování uhlí, ropy a oleje,
- g) alternativní palivo.

(4) Za plynná paliva se považují

- a) plynné produkty zpracování zemního plynu, uhlí, ropy a oleje,
- b) zemní plyn, propan či butan nebo jejich směs a jiné čisté plynné uhlovodíky,
- c) koksárenský plyn, degazační plyn, vysokopeční plyn, konvertorový plyn, bioplyn, plyn z rafinerií, syntézní plyn s obsahem síry do 0,1 % hmotnostních a jiné průmyslové plyny s obsahem síry do 0,1 % hmotnostních.

§ 4

Požadavky na kvalitu paliv

(1) Brikety mohou být vyrobeny pouze s použí-

tím takových pojiv,⁸⁾ o nichž je známo, že při jejich spalování nevznikají škodlivější nebo vyšší emise znečišťujících látek než při spalování paliv, na jejichž bázi jsou vyrobeny.

(2) Dřevěné brikety smějí být vyrobeny pouze z dřevní hmoty, která nebyla před briketováním chemicky ošetřena a splňuje následující maximální přípustné hodnoty

1. vody	21 %
2. popele	1,5 %
3. výhřevnosti	17,5 – 19,5 MJ.kg ⁻¹
4. chloru	300 mg.kg ⁻¹
5. arzenu	0,8 mg.kg ⁻¹
6. kadmia	0,5 mg.kg ⁻¹
7. chromu	8 mg.kg ⁻¹
8. mědi	5 mg.kg ⁻¹
9. rtuti	0,05 mg.kg ⁻¹
10. olova	10 mg.kg ⁻¹
11. zinku	100 mg.kg ⁻¹ .

(3) Alternativní palivo lze spalovat jen v zařízení zvláště velkého, velkého nebo středního zdroje znečišťování, na kterém byla provedena spalovací zkouška včetně měření emisí a podmínky využití jeho spalování jsou uvedeny v souboru technickoorganizačních opatření daného zdroje. Na tato zařízení zdroje znečišťování se vztahují vybrané obecné emisní limity podle zvláštního právního předpisu.⁹⁾

(4) Maximální obsah síry v těžkém topném oleji dodávaném na trh a určeném pro spalování nesmí překročit 1 % hmotnostní od 1. ledna 2003.

(5) Podmínka stanovená v odstavci 4 se nevztahuje na spalovací zařízení

- a) vybavená odsiřovacím zařízením a splňující příslušné emisní limity podle zvláštního právního předpisu,⁷⁾
- b) nespadající pod písmeno a), pokud emise oxidu siřičitého ze spalovacího zařízení nepřesáhnou emisní limit vyjádřený hmotnostní koncentrací 1700 mg.m⁻³ v suchých spalinách při koncentraci kyslíku 3 % objemových vztaženou na normální stavové podmínky,
- c) nacházející se v rafineriích v případech, kdy průměrné měsíční emise oxidu siřičitého zprůměrované na všechny závody dané rafinerie s výjimkou

⁷⁾ Nařízení vlády č. 352/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.

⁸⁾ Zákon č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁾ Vyhláška č. 356/2002 Sb., kterou se stanoví seznam znečišťujících látek, obecné emisní limity, způsob předávání zpráv a informací, zjišťování množství vypouštěných znečišťujících látek, tmavosti kouře, přípustné míry obtěžování zápachem a intenzity pachů, podmínky autorizace osob, požadavky na vedení provozní evidence zdrojů znečišťování ovzduší a podmínky jejich uplatňování.

spalovacích zařízení spadajících pod písmeno b), bez ohledu na druh paliva nebo kombinace používaných paliv nepřesáhnou emisní limity $1700 \text{ mg} \cdot \text{m}^{-3}$.

(6) Maximální obsah síry v plynových olejích a ve středních olejích dodávaných na trh a určených pro spalování nesmí překročit

- a) do 1. ledna 2008 0,2 % hmotnostních,
- b) od 1. ledna 2008 0,1 % hmotnostních.

(7) Kapalná paliva musí splňovat další požadavky stanovené v příloze č. 2 k této vyhlášce a obsah polychlorovaných bifenylů (dále jen „PCB“) nesmí překročit $10 \text{ mg} \cdot \text{kg}^{-1}$.

(8) Plynná paliva musí splňovat požadavky stanovené v příloze č. 2 k této vyhlášce.

(9) Obsah veškeré síry v tuhých palivech pro malé zdroje a obyvatelstvo vyjádřený jako měrná sirnatost nesmí překročit hodnoty pro

1. hnědé uhlí tuzemské	$1,07 \text{ g} \cdot \text{MJ}^{-1}$
2. hnědé uhlí dovážené	$0,50 \text{ g} \cdot \text{MJ}^{-1}$
3. černé uhlí tuzemské	$0,78 \text{ g} \cdot \text{MJ}^{-1}$
4. černé uhlí dovážené	$0,50 \text{ g} \cdot \text{MJ}^{-1}$
5. brikety tuzemské	$0,60 \text{ g} \cdot \text{MJ}^{-1}$
6. brikety dovážené	$0,50 \text{ g} \cdot \text{MJ}^{-1}$

(10) Prodávající skladují jednotlivé druhy uhlí pro obyvatelstvo odděleně od ostatních druhů.

§ 5

Odběr vzorku paliv

Odběr vzorku ze své produkce provádí

- a) výrobce paliv určených pro přímé spalování, který odebrá vzorek z produkce podle přílohy č. 1 k této vyhlášce tak, aby bylo možno bilancovat obsah limitních hodnot v celé produkci těchto paliv, minimálně však jednou za měsíc,
- b) dovozce paliv určených pro přímé spalování, který odebrá vzorek z každé dodávky podle přílohy č. 1 k této vyhlášce. Výsledky rozborů a údaje o množství dovezených paliv předávají příslušnému krajskému úřadu, aby mohl ověřit správnost údajů, ne však později než 1 měsíc po skutečném dovozu.

§ 6

Ověřování kvality paliv

Analýzy odebraných vzorků pro účely ověření kvality tuhých, kapalných a plynných paliv se provádí v laboratořích pověřených Českou obchodní inspekcí.¹⁰⁾

§ 7

Osvědčení o kvalitě paliv

(1) Osvědčení o kvalitě paliv je dokladem o plnění povinností stanovených výrobcům, dovozcům a prodejcem paliv zákonem.

(2) Při nabídce paliva výrobce, dovozce a prodávající osvědčuje jeho kvalitu. Osvědčení o kvalitě paliv obsahuje

- a) u fyzické osoby – jméno a příjmení, datum narození a adresu místa trvalého pobytu a případně odlišující dodatek,
- b) u právnické osoby – obchodní firmu nebo název, sídlo, identifikační číslo, bylo-li přiděleno. Dále žadatel uvede číslo jednacích živnostenského oprávnění, bylo-li vydáno, nebo obdobný doklad příslušného oprávnění a v případě, že je fyzickou osobou oprávněnou k podnikání, uvede obchodní název nebo firmu, pod kterou podniká,
- c) druh paliva a jeho výrobní označení,
- d) prohlášení o nepřekročení příslušných limitních hodnot pro dané palivo (u alternativních paliv prohlášení o nepřekročení příslušných emisních limitů),
- e) hmotnost,
- f) datum nakládky,
- g) jméno a příjmení pracovníka, který osvědčení vystavil.

(3) Do katalogů o kvalitě uhlí, obchodních nabídek a v dodací dokumentaci každé dodávky uhlí určené pro obyvatelstvo uvádí výrobce maximální obsah veškeré síry v bezvodém stavu, průměrný obsah popela v bezvodém stavu, průměrný obsah veškeré vody v původním stavu, minimální výhřevnost v původním stavu a deklaruje dodržení odpovídající hodnoty maximální měrné sirnatosti.

(4) Osvědčení o kvalitě paliv eviduje každá právnická nebo fyzická osoba, která má v obchodním rejstříku zaznamenanou výrobu nebo obchod s palivy nebo dovoz a nebo vývoz paliv.

§ 8

Odběr vzorků se započne do šesti měsíců od účinnosti této vyhlášky.

§ 9

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení.

Ministr:

RNDr. Kužvart v. r.

¹⁰⁾ Zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů.

ODBĚR VZORKŮ

Odběr vzorků ke splnění požadavků § 5 k získání reprezentativního vzorku se provádí postupy normalizovanými v technických normách. Odběr vzorků musí být ve smyslu uvedených norem ověřen na výskyt systematických chyb.

1) Tuhá paliva:

- a) ČSN 44 1304 Tuhá paliva. Metody odběru a úpravy vzorků pro laboratorní zkoušení
- b) ČSN 44 1309 Tuhá paliva. Odběr, úprava vzorků a mechanické zkoušky briket
- c) ČSN 44 1307 Tuhá paliva. Postupy přípravy sesypových vzorků
- d) ČSN ISO 5069-1,2 (44 1313) Hnědá uhlí a lignity. Zásady vzorkování:
 - Část 1: Vzorkování pro stanovení obsahu vody a obecný rozbor
 - Část 2: Úprava vzorků pro stanovení obsahu vody a obecný rozbor
- e) ČSN ISO 9411-1,2 (44 1314) Tuhá paliva - Mechanické vzorkování z proudu:
 - Část 1: Uhlí, Část 2: Koks

2) Kapalná paliva:

- a) ČSN 65 6005 Ropa a ropné výrobky „Vzorkovanie“
- b) ČSN EN ISO 3170 (65 6005) Kapalné ropné výrobky – ruční odběr vzorků

3) Plynná paliva:

- ČSN EN ISO 10715 (38 5504) Zemní plyn, směrnice pro odběr vzorků
- ČSN EN ISO 14111 (38 5505) Zemní plyn, zásady návaznosti v analýze
- ČSN EN ISO 4257 (65 6480) Zkapalněné ropné plyny, vzorkování
- ČSN 38 5520 Vzorkování topných plynů

METODY STANOVENÍ KVALITY PALIV

1) Tuhá paliva

a) Referenčními metodami pro stanovení obsahu veškeré síry v tuhých palivech jsou tyto normalizované postupy v platném znění:

ČSN 44 1379 Tuhá paliva. Stanovení obsahu veškeré síry metodou ESCHKA,

ČSN ISO 351 (44 1353) Tuhá paliva. Stanovení obsahu veškeré síry – vysokoteplotní spalovací metoda.

b) Měrná sirnatost se vypočítá podle vzorce

$$S_m^r = \frac{S_t^d \cdot (100 - W_t^r)}{Q_i^r \cdot 10}$$

S_m^r - měrná sirnatost v původním stavu [g.MJ⁻¹]

S_t^d - síra veškerá v bezvodém stavu [% hmotnostní]

W_t^r - voda veškerá v původním stavu [% hmotnostní]

Q_i^r - výhřevnost v původním stavu [MJ.kg⁻¹]

c) Pro stanovení výhřevnosti v tuhých palivech se použijí tyto normalizované postupy:

ČSN ISO 1928 (44 1352) Tuhá paliva. Stanovení spalného tepla kalorimetrickou metodou v tlakové nádobě a výpočet výhřevnosti.

Související platné ČSN a ČSN ISO pro stanovení obsahu vody, popela, uhlíku, vodíku a prchavé hořlaviny.

2) Kapalná paliva

a) Referenčními metodami pro stanovení obsahu síry v kapalných palivech jsou tyto normalizované postupy v platném znění:

pro těžký topný olej

ČSN EN ISO 8754 (65 6035) Ropné výrobky - Stanovení obsahu síry - Metoda rentgenové fluorescence s rozptylem energie a ČSN EN ISO 14596 Ropné výrobky, stanovení síry – dlouhodobá disperzní rentgenová fluorescenční spektrometrie

pro plynový olej

ČSN EN 24260 (65 6077) Ropné výrobky a uhlovodíky. Stanovení obsahu síry. Metoda spalování podle Wickbolda (ISO 4260:1987), ČSN EN ISO 8754 (65 6035) Ropné výrobky - Stanovení obsahu síry - Metoda rentgenové fluorescence s rozptylem energie a ČSN EN ISO 14596 Ropné výrobky, stanovení síry – dlouhodobá disperzní rentgenová fluorescenční spektrometrie

Rozhodčí metodou pro stanovení obsahu síry v kapalných palivech je ČSN EN ISO 14596 Ropné výrobky, stanovení síry – dlouhodobá disperzní rentgenová fluorescenční spektrometrie.

b) Statistická interpretace ověřování obsahu síry v plynovém oleji bude v souladu s ČSN EN ISO 4259 Ropné výrobky - Stanovení a využití údajů shodnosti ve vztahu ke zkušebním metodám.

c) Požadavky na kvalitu kapalných paliv jsou uvedeny v normě v platném znění ČSN 65 7991 Ropné výrobky. Topné oleje. Technické požadavky.

d) Referenční metodou pro stanovení obsahu PCB v kapalných palivech je ČSN EN 12766-1,2 (65 6205) Ropné výrobky a použité oleje - Stanovení PCB a podobných výrobků.

Část 1: Oddělení a stanovení kongenerů PCB plynovou chromatografií (GC) za použití detektoru elektronového záchytu (ECD), pro výpočet se použije ČSN EN 12766-2 (65 6205)

Ropné výrobky a použité oleje - Stanovení PCB a podobných výrobků.

Část 2: Výpočet obsahu polychlorovaného bifenylu.

3) Plynná paliva

Požadavky na kvalitu plynných paliv a referenční metody jsou uvedeny v následujících normách v platném znění:

ČSN 38 6110 Zemní plyn

ČSN 38 6101 Jakost a zkoušení zemního plynu. Základní ustanovení

ČSN 38 6113 Koksárenský plyn technický čistý

ČSN 65 6481 Zkapalněné uhlovodíkové plyny. Propan

ČSN 65 6482 Zkapalněné uhlovodíkové plyny. Propan-butan

ČSN 65 6483 Zkapalněné uhlovodíkové plyny. Butan

ČSN 65 6484 Zkapalněné uhlovodíkové plyny. Topná směs

358

VYHLÁŠKA

Ministerstva životního prostředí

ze dne 11. července 2002,

kterou se stanoví podmínky ochrany ozonové vrstvy Země

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 55 odst. 3 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), (dále jen „zákon“) k provedení § 23 odst. 8, § 24 odst. 7, § 25 odst. 7, § 27 odst. 2, § 29 odst. 12, § 30 odst. 4 a § 33 odst. 5 zákona:

§ 1

Předmět úpravy

Předmětem úpravy této vyhlášky je

- a) stanovení přípustných množství dovážených regulovaných látek uvedených v příloze č. 4 k zákonu,
- b) stanovení možnosti použití hydrochlorfluoruhlovodíků, na které se nevztahuje zákaz nebo omezení jejich použití,
- c) stanovení náležitostí pro žádosti o povolení vydávaná podle zákona,
- d) stanovení podmínek pro zacházení s regulovanými látkami a zamezování jejich úniku.

§ 2

Základní pojmy

Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) používáním – použití regulovaných látek ve výrobě nebo v údržbě, zvláště pak při plnění výrobků nebo zařízení nebo v jiných procesech, s výjimkou použití jako vstupní surovina nebo jako technologický prostředek,
- b) reverzním systémem klimatizace a tepelného čerpadla – kombinace konstrukčně propojených součástí obsahujících chladivo, které tvoří jeden uzavřený chladicí okruh, v němž chladivo obíhá za účelem odnímání a předávání tepla (tj. chlazení, topení); využívá procesy, které jsou zvrátne v tom smyslu, že výparníky a kondenzátory jsou navrženy tak, aby byly ve své funkci zaměnitelné,
- c) oprávněnou osobou – každá osoba, které bylo k zacházení s regulovanými látkami nebo s výrobky, které je obsahují, a k dalším činnostem uvedeným v § 29 odst. 1 zákona vydáno povolení podle zákona,
- d) výrobou chladicích a klimatizačních zařízení (výrobků) – montáže zařízení nebo i úpravy, při kterých je stanovována nebo měněna jejich kon-

strukce nebo jejichž součástí je návrh druhu regulované látky použité v zařízení a naplnění zařízení regulovanou látkou (teplosměnné médium, tepelná izolace); za výrobu zařízení se nepovažuje instalace nebo kompletace rozloženého zařízení, které je dodáno jako komplet s náplní regulované látky,

- e) dodáváním na trh – dodání nebo poskytnutí regulovaných látek nebo výrobků, které takové látky obsahují, třetím osobám, a to za úplatu nebo bezplatně,
- f) halonovou instalací – stabilně instalované zařízení s obsahem regulovaných látek skupiny III uvedených v příloze č. 4 k zákonu používané pro účely požární ochrany, chlazení a jiné účely; halonovou instalací není přenosný ruční hasicí přístroj,
- g) skladováním – dočasné přechovávání regulovaných látek pro provozní, výrobní a obchodní účely, pro účely recyklování a zneškodnění v celkovém množství větším než 150 kg ve všech uvedených i jiných případech. Skladováním množstvím se rozumí aktuální množství regulovaných látek nacházející se ve skladu. Skladováním použitých výrobků se rozumí skladování těchto výrobků v počtu větším než 100 kusů.

§ 3

Celkový roční limit dovozu methylbromidu

(K § 23 zákona)

Celkový roční limit methylbromidu včetně methylbromidu obsaženého ve výrobcích, který může být všemi dovozci v souhrnu dovezen, se stanoví pro rok 2002 ve výši 3 tuny, pro rok 2003 ve výši 2 tuny a pro rok 2004 ve výši 1 tuny.

§ 4

Celkový roční limit dovozu hydrochlorfluoruhlovodíků

(K § 23 odst. 4 zákona)

Celkový roční limit hydrochlorfluoruhlovodíků, včetně hydrochlorfluoruhlovodíků obsažených ve výrobcích, který může být všemi dovozci v souhrnu dovezen, činí pro rok 2002 300 tun, pro rok 2003 200 tun a pro rok 2004 činí 100 tun.

§ 5

**Celkový roční limit výroby a dovozu
regulovaných látek
pro zajištění nezbytné potřeby
(K § 23 odst. 8 zákona)**

Celkový roční limit regulovaných látek a regulovaných látek obsažených ve výrobcích pro zajištění nezbytné potřeby, technologické účely, pro karanténní a dezinfekční účely ochrany zboží před přepravou a pro použití ve vědě a v laboratořích pro stanovení jakosti vody, který je možno dovést a vyrobit, je pro roky 2002 až 2004 uveden v příloze č. 1 k této vyhlášce.

§ 6

**Možnosti použití hydrochlorfluoruhlodíků,
na které se nevztahuje zákaz a lhůty,
do nichž je možné je používat
(K § 24 odst. 7 zákona)**

Ustanovení § 24 odst. 1 zákona se nevztahuje pro následující způsoby používání hydrochlorfluoruhlodíků

- a) do 1. ledna 2003 při použití jako rozpouštědla, pokud nejsou používány ve volném prostoru včetně nezakrytých čistících zařízení a nezakrytých odvodňovacích systémů bez chlazených ploch, v lepidlech a v čínidlech pro uvolňování výlisků, pokud se jich nepoužívá v uzavřených zařízeních, pro čištění drenážních či odvodňovacích kanálů v případech, kdy nedochází ke znovuzískání hydrochlorfluoruhlodíků,
- b) v období do 31. prosince 2008 na používání jako rozpouštědel při jemném čištění elektrotechnických a jiných součástek v leteckém a kosmickém průmyslu,
- c) jako chladivo v zařízeních vyrobených před 1. lednem 1996 pro použití v neuzavřených systémech s přímým vypařováním, v domácích chladničkách a mrazničkách, motorových vozidlech a zemědělských a lesnických traktorech bez ohledu na zdroj provozní energie. Dále v motorových vozidlech a dopravních zařízeních používaných v armádě a v klimatizačních zařízeních veřejné silniční dopravy,
- d) do 31. prosince 2008 v motorových vozidlech a zemědělských a lesnických traktorech bez ohledu na zdroj provozní energie, včetně vojenského užití,
- e) v klimatizačních zařízeních železniční dopravy vyrobených před 1. lednem 1998,
- f) ve veřejných chladírnách, distribučních chladírnách a skladech a v zařízeních o vstupním příkonu na hřídeli 150 kW a vyšším vyrobených před 1. lednem 2000,
- g) ve všech ostatních zařízeních chlazení a klimatizace vyrobených před 1. lednem 2001 s výjimkou pevných klimatizačních zařízení, s kapacitou chla-

zení menší než 100 kW, kde bude používání hydrochlorfluoruhlodíků povoleno do 30. června 2002,

- h) v zařízeních reverzních systémů klimatizace/tepelné čerpadlo, kde bude používání hydrochlorfluoruhlodíků povoleno do 31. prosince 2003,
- i) v období do 31. prosince 2009 na používání nově vyrobených hydrochlorfluoruhlodíků při údržbě a servisu chladicích a klimatizačních zařízení, které k tomuto dni existují, a v období do 31. prosince 2014 na používání ostatních hydrochlorfluoruhlodíků pro tyto účely,
- j) v období do 31. prosince 2002 na používání při výrobě polyuretanových pěn pro elektrické spotřebiče a při výrobě laminovaných polyuretanových pěn s pružným povrchem a polyuretanových vrstevnatých panelů; dále je možné použití posledních dvou jmenovaných hmot pro izolaci při přepravě,
- k) v období do 31. prosince 2003 na používání pro izolaci při přepravě,
- l) v období do 31. prosince 2003 ve výrobě veškerých pěnových hmot včetně polyuretanových pěn ve sprejích a blocích,
- m) v období do 31. prosince 2009 na používání při výrobě výrobků na export do zemí, kde je používání hydrochlorfluoruhlodíků v těchto výrobcích povoleno,
- n) ve všech případech použití jako nosného plynu sterilizačních látek v uzavřených systémech, které byly vyrobeny před 1. lednem 1998.

§ 7

Náležitosti žádosti o povolení k dovozu

(K § 25 odst. 7 zákona)

(1) Žádost o udělení povolení k dovozu regulované látky nebo výrobků, které ji obsahují, se podává na formuláři, který obsahuje tyto údaje a podklady

- a) u fyzické osoby – jméno a příjmení, datum narození a adresu místa trvalého pobytu a případně odlišující dodatek,
- b) u právnické osoby – obchodní firma nebo název, sídlo, identifikační číslo, bylo-li přiděleno. Dále žadatel uvede číslo jednacích živnostenského oprávnění, bylo-li vydáno, nebo obdobný doklad příslušného oprávnění a v případě, že jde o fyzickou osobu oprávněnou k podnikání, uvede obchodní název nebo firmu, pod kterou podniká,
- c) země vývozu,
- d) země konečného určení,
- e) popis každé regulované látky včetně obchodního popisu, popisu a kódu kombinované nomenklatury, jak se stanovuje v příloze č. 5 (látka) nebo č. 6 (výrobek) k zákonu,

- f) povaha látky (ještě nepoužitá, znovuzískaná nebo regenerovaná),
- g) množství látky v kilogramech,
- h) účel navrženého dovozu,
- i) je-li známo, místo a termín navrženého dovozu,
- j) kopie živnostenského listu nebo výpis z obchodního rejstříku,
- k) v případě léčivých přípravků doložení kopie rozhodnutí o platné registraci a kopie povolení k činnosti vystavené Státním ústavem pro kontrolu léčiv podle zvláštního právního předpisu.¹⁾

(2) Vzor žádosti o povolení k jednotlivému dovozu regulované látky nebo výrobků, které ji obsahují, je uveden v příloze č. 2 k této vyhlášce.

§ 8

Náležitosti žádosti o povolení k vývozu

(K § 27 odst. 2 zákona)

(1) Žádost o povolení k vývozu regulované látky nebo výrobků, které ji obsahují, obsahuje tyto údaje a podklady

- a) u fyzické osoby – jméno a příjmení, datum narození a adresu místa trvalého pobytu a případně odlišující dodatek,
- b) u právnické osoby – obchodní firma nebo název, sídlo, identifikační číslo, bylo-li přiděleno. Dále žadatel uvede číslo jednací živnostenského oprávnění, bylo-li vydáno, nebo obdobný doklad příslušného oprávnění a v případě, že jde o fyzickou osobu oprávněnou k podnikání, uvede obchodní název nebo firmu, pod kterou podniká,
- c) popis látky určené pro vývoz, včetně obchodního popisu, popisu a kódu kombinované nomenklatury a povahy látky s vyznačením, zda jde o látku ještě nepoužitou, znovuzískanou nebo regenerovanou,
- d) celkové množství látky, které se má vyvézt,
- e) země konečného určení látky,
- f) účel vývozu,
- g) kopie živnostenského listu nebo výpis z obchodního rejstříku,
- h) v případě léčivých přípravků kopie dokladů uvedených v § 7 písm. k).

(2) Vzor žádosti o povolení k jednotlivému vývozu regulovaných látek nebo výrobků, které je obsahují, je uveden v příloze č. 3 k této vyhlášce.

§ 9

Znovuzískávání halonů

[K § 29 odst. 1 písm. c) zákona]

(1) Halony obsažené v zařízeních požární ochrany a v hasicích přístrojích a i v jiných výrobcích a zařízeních se při servisních pracích, údržbě, opravách, demontáži nebo při likvidaci zařízení nebo hasicích přístrojů znovuzískávají oprávněnou osobou a následně předávají právnickým a fyzickým osobám, které k tomu mají povolení, k uložení ve zvláštních skladech halonů.

(2) Zvláštními sklady halonů se rozumí systémy zařízení určené ke shromažďování a skladování halonů se zvláště sledovaným provozem do doby jejich mimořádného použití nebo zneškodnění. V těchto systémech se zabezpečuje znovuzískávání, ukládání, detekce, recyklace, regenerace, zpětný výdej, zneškodňování a evidence přijatých halonů, především ze systémů požární ochrany a hasicích přístrojů.

(3) Při vydávání povolení týkajících se zvláštních skladů halonů je součástí tohoto povolení způsob nakládání s nimi.

§ 10

Znovuzískávání regulovaných látek

(K § 29 odst. 1 a 6 zákona)

Regulované látky je nutno znovuzískávat způsobem, který zajišťuje co nejnižší únik regulovaných látek do ovzduší za použití nejlepší dostupné technologie z hlediska ochrany životního prostředí a ekonomické přijatelnosti. Podmínky stanovuje Ministerstvo životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) v povoleních k této činnosti. Závazná technologie znovuzískávání regulovaných látek a způsob kontroly a evidence těchto látek je uvedena v příloze č. 12 k této vyhlášce.

§ 11

Žádost o povolení k zacházení s regulovanými látkami a s výrobky, které je obsahují

(K § 29 odst. 2 a § 33 odst. 5 zákona)

(1) Zacházet s regulovanými látkami (ve smyslu znovuzískávání, regenerace, recyklace a zneškodnění) mohou organizace mající příslušné povolení podle § 29 odst. 2 zákona se stanovenými odbornými předpoklady pracovníků, kteří tyto činnosti vykonávají.

(2) Žádost o povolení k zacházení s regulovanými látkami a s výrobky, které je obsahují, obsahuje tyto údaje a podklady

¹⁾ § 9 odst. 1 písm. a) body 1 a 2 zákona č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 149/2000 Sb.

- a) u fyzické osoby – jméno a příjmení, datum narození a adresu místa trvalého pobytu a případně odlišující dodatek,
- b) u právnické osoby – obchodní firma nebo název právnické osoby, sídlo, identifikační číslo, bylo-li přiděleno. Dále žadatel uvede číslo jednací živnostenského oprávnění, bylo-li vydáno, nebo obdobný doklad příslušného oprávnění a v případě, že jde o fyzickou osobu oprávněnou k podnikání, uvede obchodní název nebo firmu, pod kterou podniká,
- c) popis preventivních opatření k zamezení úniků regulovaných látek,
- d) popis způsobu kontroly úniků regulovaných látek a
- e) kopii živnostenského listu nebo výpis z obchodního rejstříku.

(3) Žádost dále, s ohledem na předmět žádosti, obsahuje

- a) typ činnosti: sběr a skladování látek, výrobků nebo zařízení, které tyto látky obsahují, recyklování, regenerace, výroba nebo jiné zacházení,
- b) výčet typů výrobků a zařízení, které budou předmětem znovuzískávání regulovaných látek: chladicí nebo klimatizační zařízení, zařízení s tepelnými čerpadly, chladničky a mrazničky, zařízení obsahující rozpouštědla, systémy požární ochrany a hasicí zařízení, jiná zařízení,
- c) výčet regulovaných látek, které budou předmětem znovuzískávání,
- d) popis technického a technologického zařízení, na němž bude zamýšlené zacházení provozováno, a popis postupů zacházení,
- e) množství regulovaných látek, s nimiž bude zacházeno, celkové množství látek a dále seznam jednotlivých látek s příslušnými množstvími.

(4) Vzor žádosti o povolení k zacházení s regulovanými látkami je uveden v příloze č. 4 k této vyhlášce.

§ 12

Náležitosti kontroly a měření úniků regulovaných látek

(K § 29 zákona)

(1) U chladicích a klimatizačních zařízení s obsahem regulovaných látek nad 3 kg, které se nepřemisťují, provádí osoby oprávněné k podnikání jednou za rok kontrolu jejich úniku odborně způsobilou osobou mající k tomu povolení ministerstva podle § 29 odst. 2 zákona (dále jen „revizní technik“), která o zjištěném stavu učiní písemný záznam o kontrole s uvedením zjištěných závad a s potvrzením způsobilosti zařízení k provozu. Při provádění kontrole úniku regula-

ných látek poskytuje provozovatel zařízení potřebnou součinnost.

(2) Osoby oprávněné k podnikání vedou provozní dokumentaci chladicích a klimatizačních zařízení, která obsahuje záznamy o provedených servisních kontrolách, o opravách a o revizích s potvrzením způsobilosti zařízení k provozu revizním technikem. Tyto písemné záznamy jsou uchovávány po celou dobu životnosti chladicího nebo klimatizačního zařízení. Provedení revizní zkoušky je na štítku chladicího nebo klimatizačního zařízení vyznačeno speciální nálepkou, razítkem nebo jiným prokazatelným způsobem.

(3) Kontrolu úniku regulovaných látek provádí odborně způsobilé osoby, kterými jsou

- a) servisní technik zajišťující běžné preventivní prohlídky, údržbu a opravy chladicích a klimatizačních zařízení; při každé této činnosti provádí kontrolu úniku regulovaných látek. O těchto činnostech provede záznam s uvedením zjištěné závady a způsobu jejího odstranění, který bude součástí provozní dokumentace zařízení,
- b) revizní technik na základě žádosti provozovatele provádí kontrolu úniku regulovaných látek, jak je uvedeno v odstavcích 1 a 2. O provedené revizi provede záznam s potvrzením, že zařízení vyhovuje v případě, že úniky jsou nevýznamné a způsobilé k provozu. Revizí ověřená způsobilost zařízení je vyznačována na štítku chladicího nebo klimatizačního zařízení speciální nálepkou, razítkem nebo jiným prokazatelným způsobem. V případě nebezpečí úniku regulovaných látek a porušení ustanovení § 29 odst. 9 zákona oznámí tuto skutečnost orgánům ochrany ovzduší.

(4) U zařízení zkompletovaného ve výrobním závodě a u kterého se již na místě instalace žádné montážní práce s výjimkou připojení elektrické sítě neprovádějí, osvědčuje výrobce provedení těsnostní zkoušky razítkem na štítku zařízení nebo nálepkou osvědčující provedení zkoušky těsnosti.

(5) Pokud je zařízení zkompletované a plněné až na místě, provádí se těsnostní zkouška vzduchem nebo inertním plynem. Těsnostní zkouška se provádí u všech dílů zařízení, které pracují pod tlakem chladiva. Při zkoušce zařízení nesmí být překročen dovolený pracovní tlak zařízení. Jsou-li výrobcem některé díly zařízení dodávány naplněné chladivem, připojí se k potrubí uzavřené a těsnostní zkouška se na nich neprovádí. Obdobně se postupuje, bylo-li zařízení měněno nebo rozebráno, přemístěno a znovu zkompletováno.

(6) Kontrola úniku po opravě, při které došlo k zásahu do chladicího okruhu, se provádí na všech spojích, které byly v průběhu opravy rozebrány a znovu spojeny nebo které mohly být narušeny, a na flexibilním potrubí. Byl-li důvodem k opravě únik chladiva, musí být zdroj úniku nalezen a odstraněn.

V opačném případě musí být chladivo odčerpáno a zařízení nesmí být uvedeno do provozu.

(7) Při kontrole úniku prováděném revizním technikem v rámci každoroční prohlídky se kontrolují veškeré rozebíratelné spoje, ucpávky a flexibilní potrubí.

(8) Provádění tlakových zkoušek zařízení, tlakových nádob a jiných součástí chladicího či klimatizačního zařízení se řídí zvláštním právním předpisem.²⁾

§ 13

Evidence a vykazování regulovaných látek a jejich emisí

(K § 32 a 33 zákona)

Vzory formulářů pro evidenci a vykazování regulovaných látek jsou uvedeny v těchto přílohách

- a) vzor formuláře hlášení o výrobě regulovaných látek podle § 32 odst. 1 zákona v příloze č. 5 k této vyhlášce,
- b) vzor formuláře hlášení o dovozu regulovaných látek podle § 32 odst. 2 zákona v příloze č. 6 k této vyhlášce,
- c) vzor formuláře hlášení o vývozu regulovaných látek podle § 32 odst. 3 zákona v příloze č. 7 k této vyhlášce,
- d) vzor formuláře o počtu užívaných halonových instalací a množství obsažených halonů podle § 32 odst. 4 zákona v příloze č. 8 k této vyhlášce,
- e) vzor formuláře o množství regulovaných látek, s nimiž fyzická osoba zacházela, podle § 33 odst. 6 zákona v příloze č. 9 k této vyhlášce,
- f) vzor formuláře o množství emisí při používání regulovaných látek jako surovin nebo technologických prostředků podle § 33 odst. 7 zákona v příloze č. 10 k této vyhlášce.

§ 14

Seznam nových látek

(K § 30 odst. 4 zákona)

Seznam nových látek je uveden v příloze č. 11 k této vyhlášce.

§ 15

Společné ustanovení

Při vydávání povolení podle § 23 zákona přihlíží ministerstvo k dostupnosti vhodných náhrad.

§ 16

Přechodná ustanovení

(1) Dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost se tato vyhláška zrušuje.

(2) První revize podle § 12 odst. 1 se provede nejpozději do 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

§ 17

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. Vyhláška č. 109/2000 Sb., kterou se stanoví množství látek poškozujících nebo ohrožujících ozonovou vrstvu Země, které jsou určeny pro zajištění základní potřeby v letech 2000 až 2002.
2. Vyhláška č. 110/2000 Sb., kterou se stanoví celkové roční nejvyšší přípustné množství látek poškozujících nebo ohrožujících ozonovou vrstvu Země, které mohou být vyrobeny nebo dovezeny v letech 2000 až 2002.

§ 18

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení.

Ministr:

RNDr. Kužvart v. r.

²⁾ Vyhláška č. 48/1982 Sb., kterou se stanoví základní požadavky k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení.

Celková roční nejvyšší přípustná množství regulovaných látek pro zajištění nezbytné potřeby, technologické účely, pro karanténní a dezinfekční účely ochrany zboží před přepravou a pro použití ve vědě a v laboratořích, včetně látek obsažených ve výrobcích, která je možno dovést v letech 2002 až 2004

Část I

Celkové množství regulovaných látek, včetně regulovaných látek obsažených ve výrobcích, které pro účely zajištění ochrany zdraví a života lidí - pro případy závažných plicních onemocnění lze dovést nebo vyrobit:

a) v kalendářním roce 2002

Název látky	Chemický vzorec	Obchodní označení	Množství látky (kg/kalend. rok)
trichlorfluormethan	CFCl_3	CFC-11	4 790
dichlordifluormethan	CF_2Cl_2	CFC-12	11 190
dichlortetrafluorethan	$\text{C}_2\text{F}_4\text{Cl}_2$	CFC-114	3 080

b) v kalendářním roce 2003

Název látky	Chemický vzorec	Obchodní označení	Množství látky (kg/kalend. rok)
trichlorfluormethan	CFCl_3	CFC-11	3 840
dichlordifluormethan	CF_2Cl_2	CFC-12	8 950
dichlortetrafluorethan	$\text{C}_2\text{F}_4\text{Cl}_2$	CFC-114	2 470

c) v kalendářním roce 2004

Název látky	Chemický vzorec	Obchodní označení	Množství látky (kg/kalend. rok)
trichlorfluormethan	CFCl_3	CFC-11	2 400
dichlordifluormethan	CF_2Cl_2	CFC-12	5 600
dichlortetrafluorethan	$\text{C}_2\text{F}_4\text{Cl}_2$	CFC-114	1 600

Část II

Celkové množství regulovaných látek, včetně látek obsažených ve výrobcích, které pro účely výzkumu a vývoje, včetně laboratorního použití, lze vyrobit nebo dovézt v jednotlivém kalendářním roce:

Název látky	Chemický vzorec	Obchodní označení	Množství látky (kg/kalend. rok)
trichlorfluormethan	CFCl_3	CFC-11	100
dichlordifluormethan	CF_2Cl_2	CFC-12	100
trichlortrifluorethan	$\text{C}_2\text{F}_3\text{Cl}_3$	CFC-113	8 000 *)
dichlortetrafluorethan	$\text{C}_2\text{F}_4\text{Cl}_2$	CFC-114	100
chlorpentafluorethan	$\text{C}_2\text{F}_5\text{Cl}$	CFC-115	100
tetrachlormethan	CCl_4	-	490

Poznámka:

*) mimo použití pro účely vědy a výzkumu lze použít pouze pro stanovení jakosti vody

Část III

- V mimořádných a závažných případech lze kromě množství uvedeného v částech I a II dovézt nebo vyrobit každou regulovanou látku zejména k zajištění obrany a bezpečnosti státu, k zajištění bezpečnosti leteckého provozu, k zajištění bezpečnosti jaderných zařízení, k zajištění ochrany zdraví a života lidí a pro použití ve vědě a v laboratořích v nejvyšším celkovém množství 15 tun, včetně látek ve výrobcích, v jednotlivém kalendářním roce. Dovoz a výroba těchto regulovaných látek podléhá povolení ministerstva, které posoudí nezbytnost s přihlédnutím k přijatým mezinárodním smlouvám.
- Celkové roční nejvyšší přípustné množství regulovaných látek pro technologické účely, pro karanténní a dezinfekční účely ochrany zboží před přepravou není omezeno, použití podléhá povolení ministerstva, které posoudí nezbytnost s přihlédnutím k přijatým mezinárodním smlouvám.

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 358/2002 Sb.

Vzor žádosti o povolení dovozu regulované látky a výrobků, které ji obsahují

ŽÁDOST O POVOLENÍ K DOVOZU REGULOVANÉ LÁTKY POŠKOZUJÍCÍ OZONOVOU VRSTVU ZEMĚ A VÝROBKŮ, KTERÉ JI OBSAHUJÍ podle § 25 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší									
Dovozce do ČR									
Jméno/název:								Nar.:	
Adresa/sídlo:	Ulice							čp.	
	Obec					PSC:			
IČO:					DIČ:				
Vývozce ze země vývozu									
Jméno:									
Adresa:	Ulice							čp.	
	Obec					PSC:			
Země vývozu:							Kód ISO:		
Země konečného určení:									
Popis regulované látky dovážené volně nebo ve výrobku									
Charakter dovážené látky:				samostatné			ve výrobku		
Obchodní popis:									
Počet výrobků:									
Popis a kód kombinované nomenklatury	Skupina	Kód CN 99							Popis
Povaha látky: (vyznačte křížkem)		nově vyrobená			znovuzískaná				regenerovaná
Hrubé množství dovážené látky:	 , kg								
Čisté množství dovážené látky:	 , kg				slovy:				

Čistá hmotnost jednotlivých látek ve směsi:		
Množství látky přepočtené na potenciál poškozování ozonové vrstvy:	 , kg	
Celní přechod:		
Účel navrženého dovozu: (včetně zdůvodnění nutnosti dovozu regulované látky a výrobků, které takovou látku obsahují)		
Místo a termín navrženého dovozu:	Místo	Termín/...../20.....
Poznámka		
Kontaktní údaje:		
Jméno:	tel:	
	fax:	
	e-mail:	
Počet listů:		
Dne:	Podpis oprávněné osoby: (razítko)	

V případě nedostatku místa na formuláři uveďte potřebné na samostatném listu.

Příloha č. 3 k vyhlášce č. 358/2002 Sb.

Vzor žádosti o povolení k vývozu regulované látky a výrobků, které ji obsahují

ŽÁDOST O POVOLENÍ K VÝVOZU REGULOVANÉ LÁTKY POŠKOZUJÍCÍ OZONOVOU VRSTVU ZEMĚ A VÝROBKŮ, KTERÉ JI OBSAHUJÍ <small>podle § 27 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší</small>									
Vývozce z ČR									
Jméno:								Nar.:	
Adresa/sídlo:	Ulice							čp.	
	Obec						PSČ:		
IČO:					DIČ:				
Výrobce (je-li odlišný od vývozce)									
Jméno:									
Adresa:	Ulice							čp.	
	Obec						PSČ:		
IČO:					DIČ:				
Země konečného určení:								kód ISO:	
Popis regulované látky vyvážené volně nebo ve výrobku									
Charakter dovážené látky:		samostatné				ve výrobku			
Obchodní popis:									
									
									
									
Popis a kód kombinované nomenklatury	Skupina	Kód CN 99							Popis
Povaha látky: (vyznačte křížkem)		nově vyrobená			znovuzískaná				regenerovaná
Hrubé množství vyvážené látky:	 , kg								
Čisté množství vyvážené látky:	 , kg				slovy:				
Čistá hmotnost jednotlivých látek ve směsi:	 , kg								
Počet výrobků:									

Celní přechod:	
Účel navrženého vývozu: (včetně zdůvodnění nutnosti dovozu regulované látky a výrobků, které takovou látku obsahují)	
Poznámka	
Kontaktní údaje:	
Jméno:	tel:
	fax:
	e-mail:
Počet listů:	
Dne:	Podpis oprávněné osoby: (razítko)

V případě nedostatku místa na formuláři uveďte potřebné na samostatném listu.

Příloha č. 4 k vyhlášce č. 358/2002 Sb.

Vzor žádosti o povolení k zacházení s regulovanými látkami

Část 1

ŽÁDOST O POVOLENÍ K ZACHÁZENÍ S REGULOVANÝMI LÁTKAMI

podle § 33 odst. 5 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, a podle § 11 vyhlášky č. 357/2002 Sb., kterou se stanoví podmínky ochrany ozonové vrstvy Země

Období pro které se žádá:					
Žadatel (fyzická osoba) dále označí a vyplní					
Jméno a příjmení:				Nar.:	
Adresa:	Ulice			čp.	
	Obec		PSČ:		
IČO:		DIČ:			
Žadatel (právnická osoba) dále označí a vyplní					
Název:				Právní forma:	
Adresa:	Ulice			čp.	
	Obec		PSČ:		
IČO:		DIČ:			
Žadatel dále vyplní s ohledem na předmět žádosti *)					
Typ činnosti					
☐	znovuzískávání (sběr a skladování) použitých látek	☐	recyklování	☐	regenerace
☐	výroba	jiné zacházení:			
Typy výrobků, které budou předmětem znovuzískávání regulovaných látek					
☐	chladicí nebo klimatizační zařízení	☐	zařízení s tepelnými čerpadly	☐	chladničky a mrazničky
☐	zařízení obsahující rozpouštědla	☐	systémy požární ochrany a hasicí zařízení	jiné zařízení:	

*) Předmět žádosti označte křížkem nebo uveďte jiné zacházení nebo jiné zařízení.

Část 2

Výroba regulovaných látek			
Výroba ve prospěch (fyzická osoba)			
Jméno a příjmení:			
Adresa:	Ulice	čp.	
	Obec	PSČ:	
IČO:		DIČ:	
Výroba ve prospěch (právníká osoba)			
Název:		Právní forma:	
Adresa:	Ulice	čp.	
	Obec	PSČ:	
IČO:		DIČ:	

Místo výroby (pokud je odlišné od adresy žadatele)			
Adresa:	Ulice	čp.	
	Obec	PSČ:	

Výroba za účelem použití:	
--------------------------------------	--

Seznam vyráběných regulovaných látek a jejich vyrobené roční množství				
Skupina	Kód CN 99	Popis	Látka (vzorec, označení)	Množství (kg)

Část 3

Místo zacházení (pokud je odlišné od adresy žadatele)			
Adresa:	Ulice	čp.	
	Obec	PSČ:	
Popis technického zařízení, na němž bude zacházení provozováno, a popis postupů zacházení s regulovanými látkami			

Popis preventivních opatření k zamezení úniku regulovaných látek	
Popis kontroly úniků regulovaných látek	
Nejvyšší množství unikajících látek za rok (kvalifikovaný odhad)	 kg/rok

Seznam regulovaných látek, s nimiž bude zacházeno a jejich množství v roce				
Skupina	Kód CN 99	Popis	Látka (vzorec, označení)	Množství (kg)
Počet výrobků:				

Část 5

Poznámka	
Kontaktní údaje:	
Jméno:	tel:
	fax:
	e-mail:
Počet listů:	
Dne:	Podpis oprávněné osoby: (razítko)

V případě nedostatku místa na formuláři uveďte potřebné na samostatném listu.

Vzor formuláře hlášení o výrobě regulovaných látek podle § 32 odst. 1 zákona

Formulář obsahuje

- a) u fyzické osoby – jméno a příjmení, datum narození a adresu místa trvalého pobytu a případně odlišující dodatek,
- b) u právnické osoby – obchodní firmu nebo název, sídlo, identifikační číslo, bylo-li přiděleno. Dále žadatel uvede číslo jednací živnostenského oprávnění, bylo-li vydáno, nebo obdobný doklad příslušného oprávnění a v případě, že jde o fyzickou osobu oprávněnou k podnikání, uvede obchodní název nebo firmu pod kterou podniká,
- c) množství (kg) celkově vyrobených látek,
- d) množství (kg) každé výroby dodané na trh nebo použité pro vlastní potřebu, a dále údaj o použití látek ve výrobě jako suroviny, technologického prostředku, o použití látek pro karanténní a dezinfekční účely ochrany zboží před přepravou nebo pro jiná použití,
- e) množství (kg) každé výroby určené pro nezbytnou potřebu nebo kritické použití podle prováděcího právního předpisu,
- f) množství (kg) všech recyklovaných, regenerovaných nebo zneškodněných látek,
- g) množství (kg) všech zásob těchto látek,
- h) seznam osob, od kterých byly regulované látky odebírány a kterým byly tyto látky předávány, včetně jejich identifikačního čísla, pokud je přiděleno, a adresy bydliště nebo sídla.

HLÁŠENÍ O VÝROBĚ REGULOVANÉ LÁTKY PODLE § 32 ODS. 1 ZÁKONA Č. 86/2002 SB., O OCHRANĚ OVZDUŠÍ				
Výrobce (fyzická osoba)				
Jméno a příjmení:				Nar.:
Adresa:	Ulice			čp.
	Obec	PSČ:		
IČO:		DIČ:		
Výrobce (právnická osoba)				
Název:				Právní forma:
Adresa:	Ulice			čp.
	Obec	PSČ:		
IČO:		DIČ:		

Popis a kód kombinované nomenklatury	Skupina	Kód CN 99								Popis
Množství vyrobených, použitých, recyklovaných, znovuzískaných a zneškodněných regulovaných látek										
Množství vyrobené regulované látky celkem:	 kg									
Množství použité:	Pro vlastní výrobu				Dodané na trh					
	kg				kg					
Z toho použití jako suroviny:	kg				kg					
Z toho použití jako technologického prostředku:	kg				kg					
Z toho použití pro karanténní účely:	kg				kg					
Z toho použití pro dezinfekční účely ochrany zboží před přepravou:	kg				kg					
Z toho pro jiná použití:	kg				kg					

Výroba určená pro nezbytnou potřebu nebo kritické použití:	 kg
Množství recyklované, regenerované nebo zneškodněné látky:	 kg
Z toho zneškodněné látky:	 kg
Množství všech zásob regulované látky:	 kg
Přílohou k tomuto hlášení je seznam osob, od kterých byla regulovaná látka odebírána a kterým byla tato látka předávána, včetně jejich identifikačního čísla, pokud je přiděleno, a adresy bydliště nebo sídla.	

Kontaktní údaje:	
Jméno:	tel:
	fax:
	e-mail:
Počet listů:	
Dne:	Podpis oprávněné osoby: (razítko)

V případě nedostatku místa na formuláři uveďte potřebné na samostatném listu.

Vzor formuláře hlášení o dovozu regulovaných látek podle § 32 odstavec 2 zákona

Formulář obsahuje

- a) u fyzické osoby – jméno a příjmení, datum narození a adresu místa trvalého pobytu a případně odlišující dodatek,
- b) u právnické osoby – obchodní firmu nebo název, sídlo, identifikační číslo, bylo-li přiděleno. Dále žadatel uvede číslo jednací živnostenského oprávnění, bylo-li vydáno, nebo obdobný doklad příslušného oprávnění a v případě, že jde o fyzickou osobu oprávněnou k podnikání, uvede obchodní název, nebo firmu pod kterou podniká,
- c) množství (kg) regulovaných látek propouštěné do volného oběhu, přičemž zvlášť se vykazuje dovoz pro použití jako suroviny a technologického prostředku pro nezbytnou potřebu nebo kritická použití podle přílohy č. 8 zákona, pro karanténní a dezinfekční účely ochrany zboží před přepravou a pro zneškodnění,
- d) množství (kg) použitých regulovaných látek dovážených za účelem recyklování,
- e) zásoby těchto látek (kg),
- f) seznam osob, od kterých byly regulované látky odebírány a kterým byly tyto látky předávány, včetně adresy, sídla a identifikačního čísla, pokud je přiděleno.

HLÁŠENÍ O DOVOZU REGULOVANÝCH LÁTEK PODLE § 32 ODS. 2 ZÁKONA Č. 86/2002 SB., O OCHRANĚ OVZDUŠÍ										
Dovozce (fyzická osoba)										
Jméno a příjmení:										
Adresa:		Ulice					čp.			
		Obec			PSČ:					
IČO:					DIČ:					
Dovozce (právnická osoba)										
Název:							Právní forma:			
Adresa:		Ulice					čp.			
		Obec			PSČ:					
IČO:					DIČ:					
Popis a kód kombinované nomenklatury		Skupina	Kód CN 99						Popis	

Množství dovezených regulovaných látek	
Množství regulovaných látek propuštěných do volného oběhu celkem:	 kg
Z toho použití jako suroviny nebo technologického prostředku:	 kg
Z toho určených pro nezbytnou potřebu nebo kritické použití:	 kg
Z toho použití pro karanténní a dezinfekční účely ochrany zboží před přepravou:	 kg
Z toho za účelem zneškodnění:	 kg
Množství regulovaných látek dovezených za účelem recyklace:	 kg
Množství všech zásob regulovaných látek:	 kg
<p>Přílohou k tomuto hlášení je seznam osob, od kterých byly regulované látky odebírány a kterým byly tyto látky předávány, včetně jejich identifikačního čísla, pokud je přiděleno, a adresy bydliště nebo sídla.</p>	
<p>Kontaktní údaje:</p> <p>Jméno: tel:</p> <p>..... fax:</p> <p>..... e-mail:</p> <p>Počet listů:</p> <p>Dne: Podpis oprávněné osoby: (razítko)</p>	

V případě nedostatku místa na formuláři uveďte potřebné na samostatném listu.

Příloha č. 7 k vyhlášce č. 358/2002 Sb.

Vzor formuláře hlášení o vývozu regulovaných látek podle § 32 odst. 3 zákona

Formulář obsahuje

- a) u fyzické osoby – jméno a příjmení, datum narození a adresu místa trvalého pobytu a případně odlišující dodatek,
- b) u právnické osoby – obchodní firmu nebo název, sídlo, identifikační číslo, bylo-li přiděleno. Dále žadatel uvede číslo jednací živnostenského oprávnění, bylo-li vydáno, nebo obdobný doklad příslušného oprávnění a v případě, že jde o fyzickou osobu oprávněnou k podnikání, uvede obchodní název nebo firmu pod kterou podniká,
- c) množství vyvezených regulovaných látek (kg), z toho množství vyvezená do každé země určení a množství vyvezená pro použití jako suroviny a technologického prostředku pro nezbytnou potřebu nebo kritická použití podle přílohy č. 8 zákona, pro karanténní a dezinfekční účely ochrany zboží před přepravou a pro zneškodnění,
- d) množství (kg) již použitých regulovaných látek vyvezených za účelem recyklování nebo regenerace,
- e) zásoby těchto látek (kg),
- f) seznam osob, od kterých byly regulované látky odebírány a kterým byly regulované látky předávány, včetně adresy, sídla a identifikačního čísla, pokud je přiděleno.

HLÁŠENÍ O VÝVOZU REGULOVANÝCH LÁTEK PODLE § 32 Odst. 3 ZÁKONA Č. 86/2002 SB., O OCHRANĚ OVZDUŠÍ											
Vývozce (fyzická osoba)											
Jméno a příjmení:								Nar.:			
Adresa:		Ulice						čp.			
		Obec						PSČ:			
IČO:						DIČ:					
Vývozce (právnická osoba)											
Název:								Právní forma:			
Adresa:		Ulice						čp.			
		Obec						PSČ:			
IČO:						DIČ:					
Popis a kód kombinované nomenklatury		Skupina		Kód CN 99						Popis	

Množství vyvezených regulovaných látek	
Množství vyvezených regulovaných látek:	 kg
Z toho použití jako suroviny nebo technologického prostředku:	 kg
Z toho určených pro nezbytnou potřebu nebo kritické použití:	 kg
Z toho použití pro karanténní a dezinfekční účely ochrany zboží před přepravou:	 kg
Z toho za účelem zneškodnění:	 kg
Množství již použitých regulovaných látek vyvezených za účelem recyklace nebo regenerace:	 kg
Množství všech zásob regulovaných látek:	 kg
Přílohou k tomuto hlášení je seznam zemí, do nichž byly vyvezeny regulované látky, s udáním množství takto vyvezených látek v kg.	
Přílohou k tomuto hlášení je seznam osob, od kterých byly regulované látky odebírány a kterým byly tyto látky předávány, včetně jejich identifikačního čísla, pokud je přiděleno, a adresy bydliště nebo sídla.	

Kontaktní údaje:**Jméno:****tel:****fax:****e-mail:****Počet listů:****Dne:****Podpis oprávněné osoby:**
(razítko)

V případě nedostatku místa na formuláři uveďte potřebné na samostatném listu.

Příloha č. 8 k vyhlášce č. 358/2002 Sb.

Vzor formuláře o počtu užívaných halonových instalací a množství obsažených halonů podle § 32 odst. 4 zákona

Formulář obsahuje

- a) u fyzické osoby – jméno a příjmení, datum narození a adresu místa trvalého pobytu a případně odlišující dodatek,
- b) u právnické osoby – obchodní firmu nebo název, sídlo, identifikační číslo, bylo-li přiděleno. Dále žadatel uvede číslo jednací živnostenského oprávnění, bylo-li vydáno, nebo obdobný doklad příslušného oprávnění a v případě, že jde o fyzickou osobu oprávněnou k podnikání, uvede obchodní název nebo firmu pod kterou podniká,
- c) počet halonových instalací,
- d) celkové množství obsažených halonů (kg).

HLÁŠENÍ O POČTU POUŽÍVANÝCH HALONOVÝCH INSTALACÍ A MNOŽSTVÍ V NICH OBSAŽENÝCH HALONŮ PODLE § 32 ODS. 4 ZÁKONA Č. 86/2002 SB., O OCHRANĚ OVZDUŠÍ									
Uživatel (fyzická osoba)									
Jméno a příjmení:							Nar.:		
Adresa:	Ulice						čp.		
	Obec						PSČ:		
IČO:					DIČ:				
Uživatel (právnická osoba)									
Název:							Právní forma:		
Adresa:	Ulice						čp.		
	Obec						PSČ:		
IČO:					DIČ:				
Popis a kód kombinované nomenklatury	Skupina	Kód CN 99							Popis
Počet halonových instalací a množství halonů v nich obsažených									
Počet užívaných halonových instalací	 ks								
Množství halonů v užívaných instalacích:	 kg								

Kontaktní údaje:**Jméno:****tel:****fax:****e-mail:****Počet listů:****Dne:****Podpis oprávněné osoby:**
(razítko)

V případě nedostatku místa na formuláři uveďte potřebné na samostatném listu.

Příloha č. 9 k vyhlášce č. 358/2002 Sb.

Vzor formuláře o množství regulovaných látek, s nimiž fyzická osoba nebo právnická osoba zacházela, podle § 32 odst. 6 zákona

Formulář obsahuje

- a) u fyzické osoby – jméno a příjmení, datum narození a adresu místa trvalého pobytu a případně odlišující dodatek,
- b) u právnické osoby – obchodní firmu nebo název, sídlo, identifikační číslo, bylo-li přiděleno. Dále žadatel uvede číslo jednací živnostenského oprávnění, bylo-li vydáno, nebo obdobný doklad příslušného oprávnění a v případě, že jde o fyzickou osobu oprávněnou k podnikání, uvede obchodní název nebo firmu pod kterou podniká,
- c) množství regulovaných látek, se kterými skutečně v předchozím kalendářním roce osoba zacházela v rozsahu, který zahrne množství v zásobách, likvidované, recyklované nebo regenerované podle jednotlivých regulovaných látek včetně výrobků, které je obsahují.

<p align="center">HLÁŠENÍ O MNOŽSTVÍ REGULOVANÝCH LÁTEK, S NIMIŽ FYZICKÁ NEBO PRÁVNICKÁ OSOBA ZACHÁZELA, PODLE § 32 ODSŤ. 6 ZÁKONA Č. 86/2002 SB., O OCHRANĚ OVZDUŠÍ</p>												
Uživatel (fyzická osoba)												
Jméno a příjmení:								Nar.:				
Adresa:		Ulice						čp.				
		Obec				PSČ:						
IČO:						DIČ:						
Uživatel (právnícká osoba)												
Název:								Právní forma:				
Adresa:		Ulice						čp.				
		Obec				PSČ:						
IČO:						DIČ:						
Hlášení na základě povolení vydaného MŽP ČR												
Ze dne:						Číslo:						
Identifikace látky												
Popis a kód kombinované nomenklatury		Skupina	Kód CN 99							Popis		

Množství regulované látky, se kterou osoba zacházela	
Množství regulované látky, se kterou osoba zacházela v rozsahu zahrnujícím množství v zásobách, likvidované, recyklované nebo regenerované, včetně látky obsažené ve výrobcích:	 kg
Kontaktní údaje:	
Jméno:	tel:
	fax:
	e-mail:
Počet listů:	
Dne:	Podpis oprávněné osoby: (razítko)

V případě nedostatku místa na formuláři uveďte potřebné na samostatném listu.

Stručný popis užití regulovaných látek	
.....	
.....	
Množství použitých regulovaných látek a odhad jejich emisí	
Celkové množství použitých regulovaných látek	 kg
Odhad emise regulovaných látek	 kg
Popis metody/postupu odhadu emisí regulovaných látek	
.....	
.....	
Kontaktní údaje:	
Jméno:	tel:
	fax:
	e-mail:
Počet listů:	
Dne:	Podpis oprávněné osoby: (razítko)

V případě nedostatku místa na formuláři uveďte potřebné na samostatném listu.

Příloha č. 11 k vyhlášce č. 358/2002 Sb.

Seznam nových látek

bromchlormethan

Závazná technologie znovuzískávání regulovaných látek, postup a způsob kontroly a evidence těchto látek

Zabezpečení jakosti a kontroly při znovuzískávání regulovaných látek z vyřazených domácích a obchodních chladicích zařízení s obsahem regulovaných látek

Tato jakostní a kontrolní ustanovení platí pro zpracování (recyklaci) vyřazených chladicích zařízení (včetně klimatizačních zařízení a tepelných čerpadel) s obsahem regulovaných látek. Upravují podmínky pro sběr za účelem jejich recyklace a regenerace pro další použití nebo zneškodnění.

1. Použité pojmy v tomto postupu

- a) nadouvadlem se rozumí regulovaná látka, která byla použita při výrobě tepelněizolačních tuhých pěnových hmot k jejich vypěnění a je v nich obsažena,
- b) chladicím zařízením s obsahem regulovaných látek (dále jen „chladicí zařízení“) se rozumí všechna zařízení, jejichž hlavní účel použití spočívá v chlazení produktů, potravin a jiných teplotně citlivých výrobků a při jejichž výrobě bylo použito chlorfluoruhlovodíků nebo hydrochlorfluoruhlovodíků jako chladiva nebo jako nadouvadla v tepelné izolaci, resp. k oběma účelům. Chladicí zařízení mohou jako chladicí médium vedle regulovaných látek též obsahovat čpavek (NH₃), uhlovodíky, chlorované nebo fluorované uhlovodíky, jakož i jiné látky použitelné z hlediska chladicí techniky,
- c) recyklací chladicích zařízení se rozumí všechna opatření na evidenci, uskladnění a úpravu chladicích zařízení s obsahem regulovaných látek. Cílem recyklace chladicích zařízení je především zachycení regulovaných látek a pokud možno všech škodlivých látek a jejich předání k řádnému zneškodnění, jakož i získání hodnotných druhotných surovin ekologickým způsobem. Takto získané suroviny mají být znovu využity,
- d) domácím chladicím zařízením se rozumí chladničky typické konstrukce pro použití v domácnosti a jiná podobná použití až do užitečného obsahu 180 litrů. Zařízení mohou být vybavena oddělenou mrazničkou a mrazicím oddílem nebo být bez nich (= typ zařízení 1),
- e) kombinovanou chladničkou a mrazicím boxem pro domácnost se rozumí chladicí zařízení v typickém provedení pro domácnost a pro jiná podobná použití až do velikosti 350 litrů užitečného obsahu od obsahu 180 litrů, která jsou obvykle vybavena odděleným mrazicím boxem a oddílem (= typ zařízení 2),
- f) mrazicí skříní a boxy pro domácnost jsou mrazicí zařízení v konstrukčním provedení pro domácnost a pro jiná podobná použití až do velikosti 500 litrů užitečného obsahu (= typ zařízení 3),

- g) klimatizačním zařízením a tepelným čerpadlem se rozumí technologické zařízení, které využívá ve své činnosti chladicí okruh a slouží k ohřevu, ochlazování, vysoušení vzduchu a k ohřevu jiných médií (např. vody u tepelného čerpadla),
- h) svozem a uskladněním ve smyslu jakostních a kontrolních ustanovení jsou všechna opatření sloužící k logistické realizaci odběru chladicích zařízení v místě výskytu až do místa jejich úpravy. Do toho spadají jak opatření k meziuskladnění chladicích zařízení u producenta odpadu, tak opatření v úpravářském podniku,
- i) úpravou se rozumí ve smyslu následujících jakostních a kontrolních ustanovení
 1. otevření chladicího okruhu a odsátí regulovaných látek a olejů z oběhu chladicího okruhu (stupeň I),
 2. uvolnění pěnových tepelněizolačních materiálů s obsahem regulovaných látek a jiných materiálů, částí zařízení, resp. konstrukčních součástí a prvků chladicího zařízení (stupeň II), vždy za pomoci vhodných technických zařízení s cílem oddělení regulovaných látek tak, aby nedošlo k jejich úniku do ovzduší, odstranění jiných škodlivin a konstrukčních dílů s obsahem škodlivých látek a využití hodnotných materiálů, jakož i
 3. rozmělnění, vytřídění a klasifikace látek získaných v rámci stupně I a stupně II, jakož jejich příprava pro další využití a zneškodnění.

2. Sběr a recyklace chladicích zařízení

2.1 Ustanovení pro sběr a uskladnění

2.1.1 Všeobecné požadavky

Jsou prováděna taková ochranná opatření, aby bylo zabráněno odcizení nebo ztrátě na shromážděných chladicích zařízení jiným způsobem nebo neoprávněným prodejem.

2.1.2 Zvláštní požadavky na sběr a uskladnění

2.1.2.1 Odběr chladicích zařízení

Odběr chladicích zařízení je proveden tak, aby bylo vyloučeno poškození zařízení, které by způsobilo únik látek ohrožujících životní prostředí nebo které by ztížilo nebo znemožnilo úpravu. Zvláště je třeba vhodnými opatřeními vyloučit poškození chladicího okruhu. Stále jsou připravena vhodná zařízení k zachycení vytékajících kapalin (olejů). V dostatečném množství jsou připraveny sorpční materiály ke zneškodnění a vázání vytékajících kapalin. Vlastníci odpadu při předávání chladicích zařízení upozorní vhodným způsobem na opatření nutná na ochranu těchto zařízení před únikem škodlivých látek.

2.1.2.2 Převážení chladicích zařízení

Při přepravě chladicích zařízení jsou činěna opatření proti úniku kapalin (oleje). Upevnění přepravovaných chladicích zařízení na dopravních vozidlech je zajištěno tak, aby nedošlo k poškození zařízení a k úniku regulovaných látek nebo jiných škodlivin do okolí. Chladicí zařízení jsou při nakládce a vykládce chráněna před nárazy, převrácením nebo pádem. Chladicí zařízení jsou přepravována ve stojaté poloze.

2.1.2.3 Uskladnění chladicích zařízení

Přijatá chladicí zařízení jsou evidována podle množství jednotlivých typů, chladiva a druhu izolace. Zařízení jsou kontrolována, zda nejsou mechanicky poškozena a jejich rozsah je písemně zaznamenán. Je sestavován seznam závažných poškození podle vzoru v příloze 1, přičemž volba formy je přenechána podniku. Uskladnění přijatých chladicích zařízení je provedeno s přihlédnutím k právní úpravě ochrany vod. Skladování je zajištěno tak, aby bylo vyloučeno poškození chladicích zařízení, jež by ztížilo nebo znemožnilo další úpravu nebo by způsobilo únik látek ohrožujících životní prostředí.

2.2 Úprava chladicích zařízení

2.2.1 Všeobecné požadavky

Je vypracováván popis technologických procesů a jejich průběhu při úpravě chladicích zařízení s obsahem regulovaných látek. Dále je stanoveno příslušné přiřazení jednotlivých provozních úseků daným procesům a jejich průběhu (technologický reglement a provozní řád). Jsou přijata ochranná opatření proti odcizení nebo ztrátě získaných chladicích zařízení jiným způsobem nebo jejich neoprávněným prodejem. Není přípustné opětovné uvedení do oběhu kompletních k recyklaci předaných zařízení, která obsahují regulované látky (v chladicím systému a/nebo v pěnové izolaci). Všechna převzatá chladicí zařízení jsou podrobena úpravě.

2.2.2 Zvláštní požadavky na úpravu chladicích zařízení s obsahem regulovaných látek

Úprava obsahuje tyto základní činnosti

1. odsátí regulovaných látek a olejů z chladicího okruhu (stupeň I),
2. uvolnění tepelněizolačních pěnových materiálů s obsahem regulovaných látek a jiných materiálů, částí zařízení, resp. konstrukčních částí a prvků chladicího zařízení (stupeň II), pomocí vhodných technických zařízení s cílem oddělení regulovaných látek a škodlivin bez jejich úniku do prostředí, konstrukčních dílů s obsahem škodlivých látek a využití hodnotných materiálů,
3. rozmělnění, vytrídění a klasifikaci látek a materiálů získaných v rámci stupně I a stupně II, včetně jejich přípravy pro další využití nebo zneškodnění.

Úprava chladicích zařízení s obsahem regulovaných látek se provádí za použití vhodných technologických postupů s těmito požadavky

1. podchycení, resp. odstranění všech materiálů a konstrukčních dílů s obsahem škodlivin a předání k řízenému odstranění,
2. demontáž konstrukčních dílů nepodléhajících opotřebení, resp. takových s dlouhou životností a dosud funkčních, aby je bylo možno znovu využít; v případě tlakových nádob platí předpisy týkající se manipulace s těmito nádobami,
3. využitelné materiály jsou odděleny podle druhů a předány k dalšímu využití.

Jednotlivě jsou plněny následující požadavky

Úprava - stupeň I

1. K odsátí regulovaných látek a olejů z chladicího okruhu jsou použita vhodná manipulační zařízení, která umožní pohyb s chladicím zařízením do optimální pracovní polohy pro odsávání chladiva a oleje.
2. Regulované látky jsou odsávány společně s olejem chladicího okruhu beze ztrát pomocí odpovídající odsávací technologie. Olej z chladicího okruhu znečištěný regulovanými látkami je podrobován úpravě v odplyňovacím zařízení pro chladiva.
3. Při odběru technické kapaliny (regulované látky a oleje) je speciálním nástrojem otevřen chladicí okruh a obsah odsán v podtlakovém režimu automaticky řízeném vícenásobným bezpečnostním systémem (hlídače tlaku a bezpečnostního tlaku, ventily, vypínání zařízení v závislosti na čase a hmotnosti).
4. Odsáté množství chladiva a chladicího oleje je zjišťováno a písemně zaznamenáváno.
5. Zbytkový obsah regulované látky v oleji z chladicího okruhu má být menší než 0,1 hmotnostního procenta stanovený metodou odsouhlasenou ministerstvem.
6. Příslušná technika zahrnuje vhodná měřicí zařízení k indikaci odebraného množství freonu a příslušného počtu chladicích zařízení. Použitý postup zahrnuje vhodná zařízení, jež zabrání manipulacím s následným uvolněním škodlivých látek.
7. Odsáté chladicí kapaliny jsou uchovávány podle druhu chladiva v oddělených nádobách.
8. Pracoviště je vybaveno vhodnými vanami k zachycování kapalin a jejich nežádoucímu úniku do prostředí.
9. Z absorpčních chladicích zařízení a domácích chladniček je v uzavřeném zařízení izolován čpavkový roztok s obsahem chromu VI.
10. Jsou demontovány všechny konstrukční díly s obsahem škodlivin.

Úprava - stupeň II

1. Tepelněizolační pěny s obsahem regulovaných látek chladicích zařízení jsou od skříně oddělovány rozmělněním, což je prováděno v podtlakovém prostředí v uzavřeném technologickém zařízení. Regulované látky přitom uvolňované jsou zachycovány vhodnými separačními systémy (například vymrazování nebo adsorpce).
2. Úprava tepelněizolační pěny s obsahem regulovaných látek vyžaduje zničení pórů rozemletím, jakož i odplynění matrice mletého materiálu získaného z odplynění pórů.
3. Získané množství regulovaných látek z tepelněizolační pěny se denně zaznamenává.
4. Zbytkový obsah regulovaných látek z tepelněizolační pěny v odplyněném pěnovém materiálu nepřekročí 0,2 hmotnostního procenta a je stanovován metodou odsouhlasenou ministerstvem.
5. Voda obsažená v tepelněizolační pění je zachycována a upravována jako odpadní voda.
6. Odpadní vzduch ze zařízení je čištěn vhodnými zachytnými systémy. Jako mezní hodnota je dodržováno průchozí množství menší než 5 g regulovaných látek za hodinu. Dodržení mezní hodnoty je kontrolováno vhodnou analytickou metodou v kontinuálním měření odsouhlasenou ministerstvem.

Příprava k využití a zneškodnění

1. Demontované nebo úpravou získané konstrukční díly a materiály jsou separovány do frakcí vhodných k využití jako druhotné suroviny. Ke zneškodnění jsou určeny především tyto frakce
 - a) kondenzátory (elektrické),
 - b) čpavkový roztok s obsahem chrómu VI,
 - c) chlorfluoruhlovodíky CFC-11 a CFC-12.

Použitá technologie úpravy materiálů zajišťuje, aby jednotlivé materiály byly zbaveny nečistot nebo jiných materiálů.

2. Demontované, resp. z úpravy zařízení získané konstrukční díly a materiály jsou uskladňovány s dodržováním příslušných právních předpisů.
3. Uskladňování je zajišťováno tak, aby nebylo narušeno další využití nebo zneškodnění a aby se zabránilo škodám na životním prostředí, zejména kontaminaci půdy.
4. Kapaliny ohrožující vody nebo konstrukční díly s obsahem kapaliny ohrožující vody jsou uloženy v oddělených, jednoznačně označených a konstrukčně povolených nádobách v souladu s příslušnými právními předpisy. Značení je prováděno s přihlédnutím k příslušným právním předpisům o nebezpečných látkách.
5. Elektrolytické kondenzátory jsou uskladněny v suché, oddělené a pokud možno separátní místnosti v plastových nádobách nebo ocelových sudech. Tyto nádoby jsou udržovány těsně uzavřené a jsou uloženy nad dostatečně velkou zachytnou vanou.
6. Konstrukční díly s obsahem rtuti jsou ukládány v uzavřených plastových nádobách bezpečných proti nárazu, jež jsou během celého skladování vždy vzduchotěsně uzavřeny.
7. Absorpční materiály pro vyteklé kapaliny a absorpční materiály na rtuť jsou vždy pohotovově dostupné. Použité absorpční materiály jsou zneškodňovány jako nebezpečný odpad.

3.3 Požadavky na podnik a osoby

3.3.1 Dokumentace

3.3.1.1 Dokumentace vydaných povolení

Veškerá povolení, schválení, souhlasy a úřední rozhodnutí jsou zdokumentovány, vedeny v aktuálním stavu a s volným přístupem příslušných kontrolních orgánů.

3.3.1.2 Provozní řád

Je připraven podnikový provozní řád, který obsahuje směrodatné předpisy a pokyny pro provozní bezpečnost a pořádek. Platí též pro zákazníky a návštěvníky podniku a proto je vyvěšován na dobře viditelném místě u vstupu do podniku, alespoň ve svých hlavních částech. Řád obsahuje též předpisy pro chování v případě nebezpečí.

3.3.1.3 Provozní příručka

Je vypracována provozní příručka, v níž jsou uvedena nutná opatření pro řádnou recyklaci chladicích zařízení s obsahem regulovaných látek, jakož i pro provozní bezpečnost za normálního provozu, při opravách a provozních poruchách. Zde jsou též obsaženy úkoly a oblasti odpovědnosti zaměstnanců a popis průběhu prací při recyklaci chladicích zařízení s obsahem regulovaných látek.

3.3.1.4 Pracovní instrukce

Pro činnosti důležité z hlediska bezpečnosti a ochrany životního prostředí je vypracována pracovní instrukce, která je zaměstnancům přístupná.

3.3.1.5 Provozní deník

Jako doklad řádně prováděné recyklace chladicích zařízení s obsahem regulovaných látek je veden provozní deník (podle možnosti v elektronické formě). Deník obsahuje

- a) dokumentaci všech převzatých chladicích zařízení k úpravě podle druhu výrobku (chladničky pro domácnost, kombinované chladničky s mrazničkou, mrazničky, mrazicí boxy, chladicí vitríny a jiné (klimatizační zařízení, tepelná čerpadla)) a množství; kopie dodacích listů vystavených pro dodavatele zařízení,
- b) dokumentaci všech vyskladněných chladicích zařízení (druh a množství), znovuzískaných regulovaných látek (druh a množství) určených k dalšímu využití a zneškodnění spolu s příslušnými doklady podle zákona o odpadech,
- c) zvláštní události, především provozní poruchy včetně možných příčin a následných nápravných opatření,
- d) protokoly o funkčních kontrolách, provedených pracích údržby, vlastních kontrolách.

3.3.1.6 Ostatní dokumentace

Všechny podniky, kterým jsou předávány regulované látky, materiály, části zařízení, resp. konstrukční díly a součástky k dalšímu využití nebo zneškodnění, jsou vedeny v dokumentaci s dokladem, že tyto podniky vlastní potřebná povolení, schválení, certifikáty atd. Dále je zdokumentováno, jaké postupy úpravy, využití nebo zneškodnění jsou používány a které další metody jsou voleny pro vznikající výstupní materiál.

3.3.1.7 Požadavky na osoby

Školení zaměstnanců odpovídá příslušné činnosti a z ní vyplývajících požadavků a je vedeno na potřebné odborné úrovni.

Za dostatečné lze považovat

- a) dvouletou zkušenost z demontáží,
- b) školení prováděné výrobcem úpravářského zařízení nebo jiných organizací, přičemž nutno splnit zákonné požadavky, pokud jsou stanoveny.

4 Ustanovení o kontrole

4.1 Všeobecná kontrolní ustanovení

Pro dodržování ustanovení o sběru a recyklace chladicích zařízení uvedená v části 3 platí tato kontrolní ustanovení:

Reference	Předmět kontroly	Obsah kontroly
Oddíl 2.1.1	Ochranná opatření proti zcizení nebo ztrátě nebo nepovolený prodej výrobků	Schválení provedených ochranných opatření
Oddíl 2.1.2.1	Převzetí	Kontrola na místě, zda <ul style="list-style-type: none"> - manipulace je prováděna s malou možností poškození zařízení, - jsou připravena zachytná zařízení a absorpční prostředky, - vlastníci odpadu jsou upozorněni na opatření na ochranu chladicích zařízení.
Oddíl 2.1.2.2	Přeprava	Kontrola na místě, zda <ul style="list-style-type: none"> - je použito vhodných a povolených vozidel, - byla provedena opatření proti úniku kapalin, jež představují nebezpečí pro vodu, - zda je zařízení vhodným způsobem upevněno a přepravováno stojící.
Oddíl 2.1.2.3	Uskladnění	Kontrola na místě, zda <ul style="list-style-type: none"> - je u třídy chladicích zařízení, chladiwa a izolace registrováno množství, - jsou splněny právní úpravy ochrany vody, - je vyloučeno poškození chladicích zařízení, - je veden přehled druhu a rozsahu poškození zařízení.
Oddíl 2.2.1	Všeobecně	Kontrola na místě, zda <ul style="list-style-type: none"> - je vypracován popis technologických procesů a jejich průběhu a stanoveno přiřazení provozních úseků procesům, - všechna chladicí zařízení projdou úpravou.
Oddíl 2.2.2	Úprava stupeň I	Prohlídka na místě, zda <ul style="list-style-type: none"> - jsou po ruce vhodná zařízení podle bodu 1, - jsou regulované látky odsávány za podtlaku společně s kompresorovým olejem, - je odsávací zařízení opatřeno automaticky řízenými vícenásobnými bezpečnostními systémy, - odsávaná množství regulovaných látek a oleje jsou registrována, - se používají měřicí zařízení k indikaci odebraných množství regulovaných látek a k počtu chladicích zařízení, - jsou v oddělených nádobách sbírány chladicí kapaliny podle typu, - je pracoviště vybaveno vyhovujícími vanami, - je k dispozici zařízení k odsávání kapalin z absorpčních chladniček, - jsou demontovány všechny konstrukční díly s obsahem škodlivin. Kontrola zbytkového obsahu regulovaných látek v oleji z chladicího okruhu.

Oddíl 2.2.2	Úprava stupeň II	<p>Kontrola, zda</p> <ul style="list-style-type: none"> - pěnové tepelné izolace se oddělují od skříně rozmělněním v uzavřeném zařízení, - se provádí odplynění pórů a matrice. <p>Kontrola podle oddílu 4.2</p> <ul style="list-style-type: none"> - zda je zjištěno minimální zpětně získané množství regulovaných látek úpravy stupně I a stupně II, - zbytkového obsahu CFC-11 v odplyněné pěnové tepelné izolaci. <p>Kontrola</p> <ul style="list-style-type: none"> - emisního hmotnostního toku CFC-11 v odpadním vzduchu ze zařízení, - zda jsou používány zachytňné systémy (filtry), - zda je prováděno kontinuální měření emisí.
Oddíl 2.2.2	Příprava k dalšímu využití a zneškodnění	<p>Prohlídka na místě</p> <ul style="list-style-type: none"> - zda se provádí evidence, - s nahlédnutím do záznamů vnitropodnikové jakostní kontroly. <p>Prohlídka na místě, zda</p> <ul style="list-style-type: none"> - skladování a přiřazení materiálových frakcí se provádí v souladu s právními předpisy, - nádoby jsou řádně označeny, - je k dispozici dostatečné množství absorpčních materiálů pro olej.
Oddíl 2.3.1	Všeobecné požadavky	<p>Porovnání povolovacích dokumentů s provozní praxí</p> <p>Prohlídka na místě</p> <ul style="list-style-type: none"> - nahlédnutí do úředních přejímacích listů, - nahlédnutí do dokumentovaných předpisů k zajištění dodržování podmínek oddílu 3.3.
Oddíl 2.3.1.2	Podnikový řád	<p>Prohlídka na místě, zda</p> <ul style="list-style-type: none"> - je podnikový řád aktuální, - je vyvěšen na dobře viditelném místě, - obsahuje podstatné náležitosti, - je jeho obsah srozumitelný.
Oddíl 2.3.1.3	Provozní příručka	<p>Kontrola na místě, zda</p> <ul style="list-style-type: none"> - je příručka k dispozici, - příručka obsahuje předpisy pro normální provoz, opravy a provozní poruchy, - jsou popsány úkoly a rozsah odpovědnosti zaměstnanců, - je k dispozici schéma toku materiálu.
Oddíl 2.3.1.4	Pracovní instrukce	<p>Prohlídka na místě, zda jsou neustále k dispozici pro všechny důležité činnosti a zda jsou vhodně zpracovány.</p>
Oddíl 2.3.1.5	Provozní deník	<p>Kontrola všeobecné přehlednosti.</p>
Oddíl 2.3.1.6	Ostatní dokumentace	<p>Nahlédnutí do dokladů, zda jsou záznamy o</p> <ul style="list-style-type: none"> - příslušných povoleních a schváleních návazných zpracovatelských firem, především u zpracovatelů odpadů, - popisu a označení výstupních materiálů.
Oddíl 2.3.1.7	Zaměstnanci	<p>Nahlédnutí do dokladů, zda</p> <ul style="list-style-type: none"> - odborná školení zaměstnanců a úroveň jejich vedení odpovídají příslušné činnosti, - jsou přijímána opatření pro aktualizaci znalostí.

4.2 Zvláštní kontrolní ustanovení pro sledování produktivity provozu

4.2.1 Zjištění množství regulovaných látek získávaných ze stupně I a stupně II úpravy

Zjišťování získávaných množství regulovaných látek z oddílu 3.2.2 se provádí metodou měření a metodou porovnání ročních čísel.

4.2.1.1 Metoda měření

4.2.1.1.1 Stupeň úpravy I

Při měření se zpracuje nejméně 1000 chladicích zařízení, u kterých se úplně vyprázdní chladicí okruhy. Získané regulované látky se podle druhu jímají a zváží. Ze získaných údajů se vypočte průměrné množství regulované látky získané z jednoho chladicího zařízení (g/ks).

Při zjišťování hodnot se použije formulář uvedený na konci této přílohy.

4.2.1.1.2 Stupeň úpravy II

Při měření se zpracuje nejméně 1000 chladicích zařízení. Při zjišťování průměrného množství chlorfluoruhlovodíku CFC-11 získaného z jednoho chladicího zařízení se postupuje podle typu zařízení (typ 1 = chladničky pro domácnost, typ 2 = kombinace chladniček a mrazniček, typ 3 = mrazicí boxy a vitríny pro domácnost). Nádoby připravené pro jímání chlorfluoruhlovodíku CFC-11 se zváží prázdné před začátkem zpracování a se získanou náplní po jeho skončení. Výsledek vážení v kg se dělí počtem zpracovaných chladicích zařízení (všechna zařízení včetně vadných kusů). Jako výsledek se vypočte průměrné množství chlorfluoruhlovodíku CFC-11 na jedno chladicí zařízení v gramech.

Při zjišťování hodnot se použije formulář, jehož vzor je uveden na konci této přílohy.

4.2.1.2 Metoda porovnání ročních čísel

Množství regulovaných látek ze stupně I, resp. stupně II, které bylo při zpracování chladicích zařízení získáno a prokazatelně předáno k zneškodnění, se dělí počtem kusů zpracovaných v období kalendářního roku.

4.2.1.3 Jiné metody

Ke stanovení průměrného množství regulovaných látek v chladicích zařízeních lze použít i jiné metody po jejich předchozím vyzkoušení a schválení ministerstvem.

4.2.2 Zjišťování zbytkového množství regulované látky v oleji z chladicího okruhu

Měření zbytkového obsahu regulovaných látek v oleji chladicího okruhu je prováděno analytickou metodou a analytickou laboratoří schválenou ministerstvem. Výsledek se stanoví poměrem regulovaných látek v gramech připadajících na kilogram kompresorového oleje a jako hmotnostní procento regulovaných látek v kompresorovém oleji.

4.2.3 Zjišťování zbytkového obsahu chlorfluoruhlovodíku CFC-11 v odplyněné, práškové frakci tepelněizolačních pěnových hmot

Stanovení zbytkového obsahu chlorfluoruhlovodíku CFC-11 ve vzorcích odplyněné, práškové frakce tepelněizolačních pěnových hmot z chladicích zařízení je prováděno analytickou metodou a analytickou laboratoří schválenou ministerstvem. Výsledkem

je stanovení hmotnostního procenta chlorfluoruhlovodíku CFC-11 v odplyněné, práškové frakci tepelněizolačních pěnových hmot z chladicích zařízení.

5 Kontrola

5.1 Kontrola prováděná kontrolními orgány

Kontrolu zabezpečení jakosti při znovuzískávání regulovaných látek z domácích a obchodních chladicích zařízení zajišťuje Česká inspekce životního prostředí především podle ustanovení o kontrole. Kontrola se provádí bez předchozího nahlášení během podnikové pracovní doby v závodě. Výsledky kontroly se uvedou v protokolu o kontrole.

5.2 Vlastní kontrola

Provozovatel průběžně dbá na dodržování jakostních ustanovení a průběžně provádí vlastní kontrolu. V rámci vlastní kontroly jsou provedena všechna kontrolní opatření vyplývající z oddílu 4. O provedených kontrolách je prováděn písemný záznam s uvedením zjištěných nedostatků a přijatých opatření a jejich splnění.

Vzor formuláře pro evidenci druhu a rozsahu poškození dodaných a uskladněných chladicích zařízení (klimatizačních zařízení a tepelných čerpadel)

Datum	Druh zařízení ^{*)} Médium chladicího okruhu	Počet	Izolační materiál	Počet
	Freon		Polyuretan s freonem	
	Čpavek		Polyuretan bez freonu	
	Náhradní materiály		Skelná vlna / Styropor	

Druh poškození		Počet	Procenta
Chladicí okruh	chybí -----		
	vadný		
Kompresor	chybí -----		
	vadný		
Poškozená izolace	< 10 % -----		
	< 50 %		

Poznámka:

*) CH = chladicí zařízení, M = mrazicí zařízení, K = klimatizační zařízení,
TČ = tepelné čerpadlo

Vzor formuláře pro zjištění množství regulovaných látek získávaných ze stupně I a stupně II úpravy

Stupeň I

Datum:	
Místo zkoušky:	
Začátek zkoušky:	
Konec zkoušky:	
Kontrolor:	

Celkový počet chladicích zařízení	1000 ks
Počet vadných zařízení	ks
Počet zařízení se čpavkem	ks
Počet zařízení s regulovanými látkami	ks
Počet zařízení s dvojitým okruhem	ks

		Množství regulovaných látek / Zařízení
Hmotnost prázdných láhví	kg	g /ks
Hmotnost naplněných láhví	kg	g /ks
Množství regulovaných látek celkem	kg	g /ks

Stupeň II

Datum:	
Místo zkoušky:	
Začátek zkoušky:	
Konec zkoušky:	
Kontrolor:	

Počet zařízení s izolací polyuretanu	1000 ks
Kombinovaná zařízení	
Počet zařízení s polyuretanem, typ 1	ks
Počet zařízení s polyuretanem, typ 2	ks
Počet zařízení s polyuretanem, typ 3	ks
Teoretická očekávaná hodnota na jedno zařízení při dané kombinaci zařízení (= mezisoučet / celkový počet zařízení) g CFC-11 / zařízení	

Skutečné hodnoty kontroly množství	Zkoušené	Zkoušené množství / zařízení
Hmotnost prázdné nádoby na CFC-11	kg	
Hmotnost naplněné nádoby	kg	
Celkové množství CFC-11 netto	kg	g / zařízení

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 72 92 70 11, fax (02) 72 95 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2002 činí 3000,- Kč, druhá záloha na rok 2002 činí 3000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14, Knihkupectví JUDr. Oktavián Kocián, Příkop 6, tel.: 05/45 17 50 80; **Břeclav:** Prodejna tiskovin, 17. listopadu 410, tel.: 0627/322 132, fax: 0627/370 036; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3; **Hradec Králové:** TECHNOR, Wonkova 432; **Hrdějovice:** Ing. Jan Fau, Dlouhá 329; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibílková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 0416/732135, fax: 0416/734875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Náchod:** Olga Fašková, Kamenice 139, tel.: 0441/42 45 46; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Nádražní 29; **Otrokovice:** Ing. Kuččík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moravia-press, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7, Knihkupectví Seidl, Štěpánská 30; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), NEWSLETTER PRAHA, Šafaříkova 11; **Praha 4:** PROSPEKTRUM, Nákupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 02/24 81 35 48; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362; **Praha 10:** BMSS STARI, s. r. o., Vinohradská 190, Mediaprint & Kapa Pressegrosso, Štěrboboholská 1404/104; **Přerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 0168/303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplice:** L + N knihkupectví, Masarykova 15; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** Severočeská distribuční, s. r. o., Havířská 327, tel.: 047/560 38 66, fax: 047/560 38 77, Kartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 047/5501773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Zátec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od začátku předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. číslo 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právník osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.